

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 1
- ★ Uredba (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi ⁽¹⁾ 55

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2019/789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS ⁽¹⁾ 82
- ★ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES ⁽¹⁾ 92

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/787 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2019

o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ uspešno ureja sektor žganih pijač. Vendar je treba ob upoštevanju najnovejših izkušenj in tehnološkega napredka, razvoja trga in razvijajočih se pričakovanih potrošnikov posodobiti pravila za opredelitev, opis, predstavitev in označevanje žganih pijač ter pregledati načine registracije in zaščite geografskih označb žganih pijač.
- (2) Pravila, ki veljajo za žgane pijače, bi morala prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov, odpravi informacijske asimetrije, preprečevanju zavajajočega ravnanja ter doseganju preglednosti trga in poštene konkurence. Varovati bi morala sloves, ki so ga žgane pijače Unije dosegle na trgu Unije in svetovnem trgu, z nadaljnjim upoštevanjem tradicionalnih postopkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač, ter večjih zahtev po varstvu in obveščanju potrošnikov. Upoštevati bi bilo treba tudi tehnološke inovacije v zvezi z žganimi pijačami, kadar prispevajo k izboljšanju kakovosti, brez vplivanja na tradicionalni značaj zadevnih žganih pijač.
- (3) Žgane pijače so pomemben prodajni segment za kmetijski sektor Unije, njihova proizvodnja pa je tesno povezana s tem sektorjem. Ta povezava določa kakovost, varnost in sloves žganih pijač, proizvedenih v Uniji. Regulativni okvir bi zato moral poudarjati to tesno povezavo z agroživilskim sektorjem.
- (4) Pravila, ki veljajo za žgane pijače, so v primerjavi s splošnimi pravili, določenimi za agroživilski sektor, poseben primer, in bi morala upoštevati tradicionalne metode proizvodnje, ki se uporabljajo v različnih državah članicah.

⁽¹⁾ UL C 209, 30.6.2017, str. 54.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.⁽³⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

- (5) Ta uredba bi morala postaviti jasna merila za opredelitev, opis, predstavitev in označevanje žganih pijač ter zaščito geografskih označb, in sicer brez poseganja v raznolikost uradnih jezikov in pisav v Uniji. Prav tako bi morala določiti pravila o uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v proizvodnji alkoholnih pijač in o uporabi pravnih imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju živil.
- (6) Da se izpolnijo pričakovanja potrošnikov in upoštevajo tradicionalni postopki, bi morali biti etanol in destilati, ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač, izključno kmetijskega porekla.
- (7) V korist potrošnikov bi se morala ta uredba uporabljati za vse žgane pijače, ki se dajo na trg Unije, ne glede na to, ali so proizvedene v državah članicah ali v tretjih državah. Da se na svetovnem trgu ohrani in izboljša sloves žganih pijač, proizvedenih v Uniji, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za žgane pijače, proizvedene v Uniji za izvoz.
- (8) Opredelitve žganih pijač, tehnične zahteve za žgane pijače in razvrstitev žganih pijač v kategorije bi morale še naprej upoštevati tradicionalne postopke. Določiti bi bilo treba tudi posebna pravila za nekatere žgane pijače, ki niso vključene na seznam kategorij.
- (9) Uredbi (ES) št. 1333/2008 ⁽⁴⁾ ter (ES) št. 1334/2008 ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta se prav tako uporabljata za žgane pijače. Vendar pa je treba določiti dodatna pravila glede barvil in arom, ki bi se morali uporabljati zgolj za žgane pijače. Treba je tudi določiti dodatna pravila glede razredčenja in raztopitve arom, barvil in drugih dovoljenih sestavin, ki bi se morali uporabljati samo za proizvodnjo alkoholnih pijač.
- (10) Treba bi bilo določiti pravila glede pravnih imen, ki se uporabljajo za žgane pijače, ki se dajo na trg Unije, da bi zagotovili, da se takšna pravna imena uporabljajo harmonizirano po vsej Uniji, in zaščitili preglednost informacij za potrošnike.
- (11) Glede na pomen in kompleksnost sektorja žganih pijač je primerno določiti posebna pravila o opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, zlasti glede uporabe pravnih imen, geografskih označb, sestavljenih izrazov in sklicevanj v opisu, predstavitvi in označevanju.
- (12) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ bi se morala uporabljati za opis, predstavitev in označevanje žganih pijač, razen če je v tej uredbi določeno drugače. V tem smislu je glede na pomen in kompleksnost sektorja žganih pijač v tej uredbi primerno določiti posebna pravila o opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, ki presegajo Uredbo (EU) št. 1169/2011. Ta posebna pravila bi morala tudi preprečevati napačno uporabo izraza „žgane pijače“ in pravnih imen žganih pijač za proizvode, ki ne ustrezajo opredelitvam in zahtevam iz te uredbe.
- (13) Za zagotovitev enotne uporabe sestavljenih izrazov in sklicevanj v državah članicah ter da se potrošnikom zagotovijo ustrezne informacije, s čimer se jih zaščiti pred zavajanjem, je treba predpisati določbe v zvezi z njihovo uporabo za namen predstavitve žganih pijač in drugih živil. Namen teh določbe je tudi zaščiti sloves žganih pijač, ki se uporabljajo v tem okviru.
- (14) Da bi se potrošnikom zagotovile ustrezne informacije, bi bilo treba predpisati določbe o opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, ki se štejejo za mešanice ali tipizirane žgane pijače.
- (15) Čeprav je pomembno zagotoviti, da se na splošno čas zorenja ali starost, navedena v opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, nanaša le na najmlajšo alkoholno sestavino, bi moralo biti zaradi upoštevanja tradicionalnih postopkov staranja v državah članicah možno, da se z delegiranimi akti določijo odstopanje od tega splošnega pravila in ustrezni mehanizmi nadzora v zvezi z *brandyji*, proizvedenimi z uporabo tradicionalnega dinamičnega sistema staranja, poznanega kot sistem „*criaderas y solera*“ ali sistem „*solera e criaderas*“.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, 31.12.2008, str. 16).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L 354, 31.12.2008, str. 34).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, ki spreminja Uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja Direktivo Komisije 87/250/EGS, Direktivo Sveta 90/496/EGS, Direktivo Komisije 1999/10/ES, Direktivo 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivi Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbo Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

- (16) Zaradi pravne varnosti in zagotavljanja ustreznih informacij potrošnikom uporaba imen surovin ali pridevnikov kot pravnih imen za nekatere žgane pijače ne bi smela preprečevati uporabe imen teh surovin ali pridevnikov pri predstavitvi in označevanju drugih živil. Iz istih razlogov uporaba nemške besede „geist“ kot pravnega imena za kategorijo žganih pijač ne bi smela preprečevati uporabe te besede kot bolj imenitnega imena, ki bi dopolnjevalo pravno ime drugih žganih pijač ali ime drugih alkoholnih pijač, pod pogojem, da takšna uporaba ne zavaja potrošnika.
- (17) Da se potrošnikom zagotovijo ustrezne informacije in izboljša kakovost proizvodnih metod, bi morale biti mogoče pravno ime katere koli žgane pijače dopolniti z izrazom „suh“ ali „dry“ – torej bodisi z izrazom, prevedenim v jezik ali jezike zadevne države članice, bodisi neprevedenim, kot je naveden v poševnem tisku v tej uredbi –, če žgana pijača ni sladkana. Vendar pa se v skladu z načelom, da informacije o živilih ne smejo biti zavajajoče, zlasti če namigujejo, da ima živilo posebne značilnosti, čeprav imajo vsa podobna živila take značilnosti, to pravilo ne bi smelo uporabljati za žgane pijače, ki se jih v skladu s to uredbo ne sme sladkati niti za zaokrožitev okusa, zlasti za *whisky* ali *whiskey*. To pravilo se prav tako ne bi smelo uporabljati za *gin*, destiliran *gin* in *London gin*, za katere bi se morala še naprej uporabljati posebna pravila za sladkanje in označevanje. Poleg tega bi morale biti mogoče označiti likerje, ki jih označuje zlasti rezek, grenak, oster, trpek, kisel ali citrusni okus, ne glede na stopnjo slajenja, kot „suh“ ali „dry“. Takšno označevanje verjetno ne bo zavajalo potrošnika, saj se za likerje zahteva minimalna vsebnost sladkorja. Zato bi bilo treba pojasniti, da v primeru likerjev izraza „suh“ ali „dry“ ne bi smeli razumeti, da pomenita, da žgana pijača ni bila sladkana.
- (18) Upoštrevati bi bilo treba pričakovanja potrošnikov glede surovin, ki se uporabljajo za vodko, zlasti v državah članicah, ki jo tradicionalno proizvajajo, in zagotoviti ustrezne informacije o surovinah, ki se uporabljajo pri proizvodnji vodke iz surovin kmetijskega porekla, ki niso žitarice ali krompir ali oboje.
- (19) Za izvrševanje in nadzor izvajanja zakonodaje v zvezi s pravili o staranju in označevanju ter za boj proti goljufijam bi bilo treba za vse žgane pijače v elektronskih upravnih dokumentih predvideti obvezno navedbo pravnega imena in časa zorenja.
- (20) V nekaterih primerih nosilci živilske dejavnosti želijo navesti kraj izvora žganih pijač, ki ni geografska označba ali blagovna znamka, da bi pozornost potrošnikov usmerili na lastnosti njihovega proizvoda. Zato bi bilo treba za opis, predstavitev in označevanje žganih pijač predpisati posebne določbe o navedbi kraja izvora. Poleg tega se obveznost navedbe države porekla ali kraja izvora osnovne sestavine, določena v Uredbi (EU) št. 1169/2011, ne bi smela uporabljati v primeru žganih pijač, tudi če država porekla ali kraj izvora osnovne sestavine žgane pijače ni enaka kraju izvora, navedenemu pri opisu, predstavitvi ali označevanju te žgane pijače.
- (21) Da se zaščiti sloves nekaterih žganih pijač, bi bilo treba sprejeti določbe, ki bi urejale prevod, prepis in prečrkovanje pravnih imen za izvoz.
- (22) Za zagotovitev dosledne uporabe te uredbe bi bilo treba določiti referenčne metode Unije za analizo žganih pijač in etanola, ki se uporablja pri proizvodnji žganih pijač.
- (23) Uporaba zapork na osnovi svinca in folije na osnovi svinca kot prevlek za zapiralne mehanizme na posodah z žganimi pijačami bi morala ostati prepovedana, da se prepreči vsakršno tveganje kontaminacije, zlasti pri naključnem stiku s tovrstnimi zaporkami ali folijo, in onesnaženja okolja z odpadki, ki vsebujejo svinec iz teh zapork ali folije.
- (24) Glede zaščite geografskih označb je pomembno, da se ustrezno upošteva Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS), zlasti člena 22 in 23 Sporazuma TRIPS, in Splošni sporazum o tarifah in trgovini (v nadaljnjem besedilu: sporazum GATT), vključno s členom V sporazuma GATT o prostem tranzitu, ki sta bila odobrena s Sklepom Sveta 94/800/ES⁽⁷⁾. V tem pravnem okviru bi morali za večjo zaščito geografskih označb in učinkovitejši boj proti ponarejanju takšno zaščito uporabljati tudi za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, in je predmet posebnih carinskih postopkov, kot so postopki, povezani s tranzitom, hrambo, posebno uporabo ali predelavo.

(⁷) Sklep Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

- (25) Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ se ne uporablja za žgane pijače. Zato bi bilo treba določiti pravila o zaščiti geografskih označb žganih pijač. Geografske označbe bi morale registrirati Komisija.
- (26) Določiti bi bilo treba postopke za registracijo, spremembo in morebitni preklic geografskih označb Unije ali tretje države v skladu s Sporazumom TRIPS, hkrati pa bi bilo treba samodejno priznati status obstoječih geografskih označb, ki so zaščitene v Uniji. Za usklajenost postopkovnih pravil o geografskih označbah v vseh zadevnih sektorjih bi morali takšni postopki za žgane pijače temeljiti na bolj izčrpnih in dobro preizkušenih postopkih za kmetijske proizvode in živila iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 ob upoštevanju posebnosti žganih pijač. Za poenostavitev postopkov registracije in zagotovitev, da bodo informacije za nosilce živilske dejavnosti in potrošnike na voljo v elektronski obliki, bi bilo treba vzpostaviti elektronski register geografskih označb. Geografske označbe, zaščitene v skladu z Uredbo (ES) št. 110/2008 bi morale biti samodejno zaščitene v skladu s to uredbo in vnesene v elektronski register. Komisija bi morala dokončati preverjanje geografskih označb iz Priloge III k Uredbi (ES) št. 110/2008 v skladu s členom 20 navedene uredbe.
- (27) Zaradi skladnosti s pravili, ki se uporabljajo za geografske označbe za živila, vina in aromatizirane vinske proizvode, bi bilo treba poimenovanje dokumenta, ki določa specifikacije za žgane pijače, ki so registrirane kot geografska označba, spremeniti iz „tehnične dokumentacije“ v „specifikacijo proizvoda“. Tehnična dokumentacija, predložena kot del vloge na podlagi Uredbe (ES) št. 110/2008, bi se morala šteti kot specifikacija proizvoda.
- (28) Treba bi bilo pojasniti povezavo med blagovnimi znamkami in geografskimi označbami žganih pijač v zvezi z merili za zavrnitev, razveljavitev in soobstoj. Takšna pojasnitev ne bi smela vplivati na pravice, ki jih imetniki geografskih označb pridobijo na nacionalni ravni ali ki obstajajo na podlagi mednarodnih sporazumov, ki so jih države članice sklenile za obdobje pred vzpostavitvijo sistema zaščite Unije na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 ⁽⁹⁾.
- (29) Za ohranitev slovesa in vrednosti sektorja žganih pijač je bistveno ohraniti visok standard kakovosti. Organi držav članic bi morali biti odgovorni za ohranjanje tega standarda kakovosti, tako da zagotavljajo skladnost s to uredbo. Komisiji bi bilo treba omogočiti spremljanje in preverjanje skladnosti, da bi se preprečala o enotnem izvrševanju te uredbe. Zato bi si morale Komisija in države članice med seboj izmenjevati ustrezne informacije.
- (30) Ob uporabi politike kakovosti in zlasti, da se doseže visoka raven kakovosti žganih pijač in raznolikosti v sektorju žganih pijač, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da v zvezi s proizvodnjo, opisom, predstavitvijo in označevanjem žganih pijač, proizvedenih na njihovem ozemlju, sprejmejo strožja pravila od tistih, določenih v tej uredbi.
- (31) Da bi se upoštevale razvijajoče se zahteve potrošnikov, tehnološki napredek, razvoj ustreznih mednarodnih standardov, potreba po izboljšanju ekonomskih pogojev proizvodnje in trženja, tradicionalni postopki staranja in pravo tretjih držav uvoznic ter da bi se zavarovali legitimni interesi proizvajalcev in nosilcev živilske dejavnosti, kar zadeva zaščito geografskih označb, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) sprejme akte v zvezi s: spremembami in odstopanji od tehničnih opredelitev in zahtev za žgane pijače; odobravanjem novih sladil; odstopanji, povezanimi s specifikacijami za čas zorenja ali starostjo za *brandy* ter vzpostavitvijo javnega registra organov, pristojnih za nadzor nad postopki staranja; vzpostavitvijo elektronskega registra geografskih označb žganih pijač ter podrobnimi pravili o obliki in vsebini navedenega registra; dodatnimi pogoji glede vlog za zaščito geografske označbe in predhodnih nacionalnih postopkov, nadzorom Komisije, postopkom ugovora in preklicem geografskih označb; pogoji in zahtevami za postopek v zvezi s spremembami specifikacij proizvodov ter spremembami nekaterih opredelitev in odstopanji od njih ter pravili o opisu, predstavitvi in označevanju. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1576/89 z dne 29. maja 1989 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev žganih pijač (UL L 160, 12.6.1989, str. 1).

13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁰⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z objavo enotnega dokumenta v *Uradnem listu Evropske unije* ter v zvezi z odločitvami o registraciji imen kot geografskih označb, če ni obvestila o ugovoru ali dopustne obrazložene izjave o ugovoru ali če se v primeru dopustne obrazložene izjave o ugovoru doseže dogovor.
- (33) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s pravili za uporabo novih sladil; z obveščanjem s strani držav članic glede organov, imenovanih za nadzor postopkov staranja; z navedbami države porekla ali kraja izvora pri opisu, predstavitvi ali označevanju žganih pijač; z uporabo simbola Unije za zaščitene geografske označbe; s podrobnimi tehničnimi pravili o referenčnih metodah Unije za analizo etanola, destilatov kmetijskega porekla in žganih pijač; z odobritvijo prehodnega obdobja za uporabo geografskih označb in podaljšanju teh obdobji; z zavrnitvijo vlog, kadar pogoji za registracijo niso izpolnjeni že pred objavo ugovora, z registracijo ali zavrnitvijo geografskih označb, objavljenih za ugovor v primeru, kadar je bil ugovor vložen, dogovor pa ni bil dosežen; z odobritvijo ali zavrnitvijo predlogov Unije za spremembo specifikacije proizvoda; z odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve za preklic registracije geografske označbe; z obliko specifikacije proizvoda in ukrepi glede informacij, ki jih je treba zagotoviti v specifikaciji proizvoda glede povezave med geografskim območjem in končnim proizvodom; s postopki, obliko in predstavitvijo vlog, ugovorov in zahtevkov za spremembe in sporočanja o spremembah ter postopka preklica glede geografskih označb; s kontrolami in preverjanji, ki jih morajo opraviti države članice, ter s potrebnimi informacijami, ki naj se izmenjajo za uporabo te uredbe. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾.
- (34) Da bi se zagotovilo izvajanje Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Japonsko ⁽¹²⁾, je bilo treba predvideti odstopanje od nazivnih količin, določenih v Prilogi k Direktivi 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾ za žgane pijače, in tako omogočiti, da se lahko enojno destilirano žganje šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, daje na trg Unije v tradicionalnih japonskih velikostih steklenic. To odstopanje je bilo uvedeno z Uredbo (EU) 2018/1670 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾ in bi se moralo uporabljati še naprej.
- (35) Glede na naravo in obseg potrebnih sprememb Uredbe (ES) št. 110/2008 je zaradi krepitve pravne varnosti, jasnosti in preglednosti potreben nov pravni okvir na tem področju. Uredbo (ES) št. 110/2008 bi bilo zato treba razveljaviti.
- (36) Za zaščito legitimnih interesov zadevnih proizvajalcev ali deležnikov, da izkoristijo publiciteto enotnih dokumentov v okviru novega pravnega okvira, bi bilo treba omogočiti, da se enotni dokumenti v zvezi z geografskimi označbami, registriranimi v skladu z Uredbo (ES) št. 110/2008, objavijo na zahtevo zadevnih držav članic.
- (37) Ker pravila o geografskih označbah krepijo varstvo nosilcev dejavnosti, bi se morala začeti uporabljati dva tedna po začetku veljavnosti te uredbe. Vendar pa bi bilo treba zagotoviti ustrezen ureditev za olajšanje nemotenega prehoda s pravil iz Uredbe (ES) št. 110/2008 na pravila iz te uredbe.

⁽¹⁰⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽¹²⁾ UL L 330, 27.12.2018, str. 3.

⁽¹³⁾ Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS (UL L 247, 21.9.2007, str. 17).

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1670 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 110/2008 v zvezi z nazivnimi količinami za dajanje enojno destilirane šoču, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, na trg Unije (UL L 284, 12.11.2018, str. 1).

- (38) Kar zadeva pravila, ki ne zadevajo geografskih označb, bi bilo treba zagotoviti dovolj časa za nemoten prehod s pravil iz Uredbe (ES) št. 110/2008 na pravila iz te uredbe.
- (39) Trženje obstoječih zalog žganih pijač bi bilo treba dovoliti tudi po datumu začetka uporabe te uredbe, dokler ne poidejo zaloge –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE, OPREDELITEV POJMOV IN KATEGORIJE ŽGANIH PIJAČ

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila o:
 - opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač ter zaščiti geografskih označb žganih pijač,
 - etanolu in destilatih, ki se uporabljajo pri proizvodnji alkoholnih pijač ter
 - uporabi pravnih imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju živil, ki niso žgane pijače.
2. Ta uredba se uporablja za proizvode iz odstavka 1, ki se dajo na trg Unije, ne glede na to, ali so proizvedeni v Uniji ali tretjih državah, ter za tiste, ki so v Uniji proizvedeni za izvoz.
3. Kar zadeva zaščito geografskih označb, se poglavje III te uredbe uporablja tudi za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo tam sproščeno v prost promet.

Člen 2

Opredelitev žganih pijač in zahteve zanje

V tej uredbi „žgana pijača“ pomeni alkoholno pijačo, ki ustreza naslednjim zahtevam:

- (a) namenjena je za uživanje ljudi;
- (b) ima posebne organoleptične lastnosti;
- (c) njen najmanjši volumenski delež alkohola je 15 %, razen za žgane pijače, ki ustrezajo zahtevam za kategorijo 39 iz Priloge I;
- (d) proizvedena je bodisi:
 - (i) neposredno z uporabo ene od naslednjih metod, posamezno ali v kombinaciji:
 - destilacije fermentiranih proizvodov z dodanimi aromami ali aromatičnimi živili ali brez teh arom ali živil,
 - maceracije ali podobne obdelave rastlinskih snovi v etanolu kmetijskega porekla, destilatih kmetijskega porekla, žganih pijačah ali njihovih kombinacijah,
 - tako, da se etanolu kmetijskega porekla, destilatoma kmetijskega porekla ali žganim pijačam posamezno ali v kombinaciji doda kar koli od naslednjega:
 - arome, uporabljene v skladu z Uredbo (ES) št. 1334/2008,
 - barvila, uporabljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008,
 - druge odobrene sestavine, uporabljene v skladu z uredbama (ES) št. 1333/2008 in (ES) št. 1334/2008,

- sladila,
 - drugi kmetijski proizvodi,
 - živila, bodisi
- (ii) tako, da se ji posamezno ali v kombinaciji doda kar koli od naslednjega:
- druge žgane pijače,
 - etanol kmetijskega porekla,
 - destilati kmetijskega porekla,
 - druga živila;
- (e) ne sodi v oznake KN 2203, 2204, 2205, 2206 in 2207;
- (f) če se pri njeni proizvodnji dodaja voda, ki je lahko destilirana, demineralizirana, izmenjana ali zmehčana:
- (i) je kakovost te vode skladna z Direktivo Sveta 98/83/ES ⁽¹⁵⁾ in Direktivo 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾ ter
 - (ii) po dodajanju vode delež alkohola žgane pijače še vedno ustreza najmanjšemu volumenskemu deležu alkohola, določenemu v točki (c) tega člena ali pod ustrezno kategorijo žgane pijače v Prilogi I.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pravno ime“ pomeni ime, pod katerim se žgana pijača daje na trg, v smislu točke (n) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011;
- (2) „sestavljeni izraz“ v zvezi z opisom, predstavitvijo in označevanjem alkoholne pijače pomeni kombinacijo bodisi pravnega imena iz kategorij žganih pijač iz Priloge I bodisi geografske označbe za žgano pijačo, iz katere izhaja ves alkohol končnega proizvoda, in vključuje eno ali več od naslednjega:
 - (a) ime enega ali več živil, razen alkoholne pijače in živil, ki se uporabljajo pri proizvodnji te žgane pijače v skladu s Prilogo I, ali pridevnike, ki izhajajo iz teh imen;
 - (b) izraz „liker“ ali „kremni liker“;
- (3) „sklicevanje“ pomeni neposredno ali posredno navezovanje na eno ali več pravnih imen iz kategorij žganih pijač iz Priloge I ali na eno ali več geografskih označb za žgane pijače, razen navezovanj na sestavljeni izraz ali seznam sestavin iz člena 13(2), (3) in (4) pri opisu, predstavitvi ali označevanju:
 - (a) živila, ki ni žgana pijača, ali
 - (b) žgane pijače, ki ustreza zahtevam za kategorije 33 do 40 Priloge I;
- (4) „geografska označba“ pomeni označbo, ki določa žgano pijačo kot pijačo s poreklom z ozemlja države ali iz regije ali kraja tega ozemlja, pri čemer se določena kakovost, sloves ali druge značilnosti te žgane pijače pripisujejo zlasti njenemu geografskemu poreklu;
- (5) „specifikacija proizvoda“ pomeni dokumentacijo, ki se priloži zahtevku za zaščito geografske označbe in določa specifikacije, ki jih mora žgana pijača izpolnjevati, in ki je bila opredeljena kot „tehnična dokumentacija“ v Uredbi (ES) št. 110/2008;

⁽¹⁵⁾ Direktivo Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod (UL L 164, 26.6.2009, str. 45).

- (6) „skupina“ pomeni vsako združenje, ne glede na njeno pravno obliko, sestavljeno predvsem iz proizvajalcev ali predelovalcev posamezne žgane pijače;
- (7) „generično ime“ pomeni ime žgane pijače, ki je postalo občno in ki je v Uniji postalo splošno ime te žgane pijače, čeprav se nanaša na kraj ali regijo, kjer je bila prvotno proizvedena ali tržena;
- (8) „vidno polje“ pomeni vidno polje, kakor je opredeljeno v točki (k) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011;
- (9) „mešanje“ pomeni kombiniranje žgane pijače, ki ustreza kateri od kategorij žganih pijač iz Priloge I ali geografski označbi, z enim ali več od naslednjega:
 - (a) druge žgane pijače, ki ne spadajo v isto kategorijo žganih pijač iz Priloge I;
 - (b) destilati kmetijskega izvora;
 - (c) etanol kmetijskega izvora;
- (10) „mešanica“ pomeni žgano pijačo, ki je narejena z mešanjem;
- (11) „tipiziranje“ pomeni kombiniranje dveh ali več žganih pijač, ki spadajo v isto kategorijo in se ločijo samo po manjših razlikah v sestavi zaradi enega ali več naslednjih dejavnikov:
 - (a) načina proizvodnje;
 - (b) uporabljene metode destilacije;
 - (c) časa zorenja ali staranja;
 - (d) geografskega območja proizvodnje;tako proizvedena žgana pijača spada v isto kategorijo žganih pijač kot prvotna žgana pijača pred tipiziranjem;
- (12) „tipizirana žgana pijača“ pomeni žgano pijačo, ki je narejena s tipiziranjem.

Člen 4

Tehnična opredelitev pojmov in tehnične zahteve

V tej uredbi se uporabljajo naslednje tehnične opredelitve pojmov in zahteve:

- (1) „opis“ pomeni izraze, uporabljene pri označevanju, predstavitvi in na embalaži žgane pijače, na dokumentih, ki spremljajo prevoz žgane pijače, na trgovinskih dokumentih, predvsem na računih in dobavnica, ter pri oglaševanju žgane pijače;
- (2) „predstavitev“ pomeni izraze, uporabljene pri označevanju in na embalaži ter pri oglaševanju in pospeševanju prodaje proizvoda, na slikah ali podobnem ter na posodi, vključno s steklenico ali sistemom zapiranja;
- (3) „označevanje“ pomeni vsako besedo, oznako, blagovno znamko, trgovsko ime, slikovno gradivo ali simbol v zvezi s proizvodom, ki se navede na embalaži, dokumentu, obvestilu, označbi, obročku ali vratni etiketi, ki tak proizvod spremlja ali se nanaša nanj;
- (4) „označba“ pomeni vsak žig, znamko, znak, slikovni znak ali drug opis v pisni, tiskani, odtisnjeni, označeni, vtisnjeni ali ožigosani obliki, ali ki je pritrjen na embalažo ali posodo z živilom;
- (5) „embalaža“ pomeni zaščitne ovoje, karton, škatle, posode in steklenice, ki se uporabljajo za prevoz ali prodajo žganih pijač;
- (6) „destilacija“ pomeni postopek termičnega ločevanja, ki vključuje eno ali več faz ločevanja, s katerimi se dosežejo nekatere organoleptične značilnosti ali višja koncentracija alkohola ali oboje, ne glede na to, ali posamezne faze potekajo pri običajnem tlaku ali v vakuumu zaradi uporabljene destilacijske naprave; lahko je enkratna, večkratna ali ponovna destilacija;
- (7) „destilat kmetijskega porekla“ pomeni alkoholno tekočino, ki je rezultat destilacije po alkoholni fermentaciji kmetijskih proizvodov, navedenih v Prilogi I k Pogodbi, ki nima lastnosti etanola ter ki ohrani aromo in okus uporabljenih surovin;

- (8) „sladkanje“ pomeni uporabo enega ali več sladil pri proizvodnji žganih pijač;
- (9) „sladila“ pomeni:
- (a) polbeli sladkor, beli sladkor, rafinirani beli sladkor, dekstroza, fruktoza, glukozni sirup, tekoči sladkor, invertni tekoči sladkor in invertni sladkorni sirup, kakor je opredeljeno v delu A Priloge k Direktivi Sveta 2001/111/ES ⁽¹⁷⁾;
 - (b) rektificirani zgoščeni grozdni mošt, zgoščeni grozdni mošt in sveži grozdni mošt;
 - (c) karameliziran sladkor, ki je proizvod, pridobljen izključno z nadziranym segrevanjem saharoze brez baz, mineralnih kislin ali drugih kemičnih aditivov;
 - (d) med, kakor je opredeljen v točki 1 Priloge I k Direktivi Sveta 2001/110/ES ⁽¹⁸⁾;
 - (e) rožičev sirup;
 - (f) vsi drugi naravni ogljikovi hidrati, ki imajo podoben učinek kot proizvodi iz točk (a) do (e);
- (10) „dodajanje alkohola“ pomeni dodajanje etanola kmetijskega porekla ali destilatov kmetijskega porekla ali obojega žgani pijači; to ne vključuje uporabe alkohola za razredčenje ali raztopitev barvil, arom ali katerih koli drugih odobrenih sestavin, ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač;
- (11) „zorenje“ ali „stiranje“ pomeni shranjevanje žgane pijače v ustreznih posodah za določeno obdobje, da se v njej omogoči potek naravnih reakcij, ki ji daje posebne značilnosti;
- (12) „aromatiziranje“ pomeni dodajanje arom ali aromatičnih živil pri proizvodnji žganih pijač z enim ali več od naslednjih postopkov: dodajanje, poparjanje, maceracija, alkoholna fermentacija ali destilacija alkohola v prisotnosti arom ali aromatičnih živil;
- (13) „arome“ pomeni arome, kakor so opredeljene v točki (a) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;
- (14) „aromatična snov“ pomeni aromatično snov, kakor je opredeljena v točki (b) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;
- (15) „naravna aromatična snov“ pomeni naravno aromatično snov, kakor je opredeljena v točki (c) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;
- (16) „aromatični pripravek“ pomeni aromatični pripravek, kakor je opredeljen v točki (d) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;
- (17) „druga aroma“ pomeni drugo aromo, kakor je opredeljena v točki (h) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;
- (18) „aromatična živila“ pomeni živila, kakor so opredeljena v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾ in ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač z glavnim namenom aromatiziranja žganih pijač;
- (19) „barvanje“ pomeni uporabo enega ali več barvil pri proizvodnji žgane pijače;
- (20) „barvila“ pomeni barvila, kakor so opredeljena v točki 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1333/2008;
- (21) „karamel“ pomeni aditiv za živila, ki ustreza E-številkam E 150a, E 150b, E 150c ali E 150d ter se nanaša na izdelke, ki so bolj ali manj intenzivno rjave barve in so namenjeni barvanju, kakor je navedeno v delu B Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008; ne ustreza pa sladkornemu aromatičnemu proizvodu, pridobljenemu z gretjem sladkorja, ki se uporablja za aromatiziranje;
- (22) „druge odobrene sestavine“ pomeni sestavine živil z aromatičnimi lastnostmi, odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1334/2008, in aditive za živila, ki niso barvila, odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008;

⁽¹⁷⁾ Direktiva Sveta 2001/111/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih vrstah sladkorja, namenjenega za prehrano ljudi (UL L 10, 12.1.2002, str. 53).

⁽¹⁸⁾ Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L 10, 12.1.2002, str. 47).

⁽¹⁹⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

- (23) „volumenski delež alkohola“ pomeni razmerje med volumnom čistega alkohola, ki ga posamezni proizvod vsebuje pri 20 °C, in skupnim volumnom tega proizvoda pri enaki temperaturi;
- (24) „vsebnost hlapljivih snovi“ pomeni količino hlapljivih snovi, razen etanola in metanola, v žgani pijači, proizvedeni izključno z destilacijo.

Člen 5

Opredelitev etanola kmetijskega porekla in zahteve zanj

V tej uredbi etanol kmetijskega porekla pomeni tekočino, ki ustreza naslednjim zahtevam:

- (a) pridobljena je izključno iz proizvodov, naštetih v Prilogi I k Pogodbi;
- (b) nima drugega zaznavnega okusa, razen okusa surovin, uporabljenih pri njeni proizvodnji;
- (c) njen najmanjši volumenski delež alkohola je 96,0 %;
- (d) njene največje vrednosti ostanka ne presegajo naslednjega:
 - (i) skupna kislost (izražena v očetni kislini): 1,5 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (ii) estri (izraženi v etilacetatu): 1,3 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iii) aldehidi (izraženi v acetaldehidu): 0,5 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iv) višji alkoholi (izraženi v 2-metil-1-propanolu): 0,5 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (v) metanol: 30 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (vi) suhi ekstrakt: 1,5 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (vii) hlapljive baze, ki vsebujejo dušik (izražene v dušiku): 0,1 grama na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (viii) furfural: pod mejo zaznavnosti.

Člen 6

Etanol in destilati, ki se uporabljajo pri proizvodnji alkoholnih pijač

1. Etanol in destilati, ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač, so izključno kmetijskega porekla v smislu Priloge I k Pogodbi.
2. Za razredčenje ali raztopitev barvil, arom ali drugih odobrenih sestavin, ki se uporabljajo pri proizvodnji žganih pijač, se ne uporablja drug alkohol kot etanol kmetijskega porekla, destilati kmetijskega porekla ali žgane pijače kategorij 1 do 14 iz Priloge I. Tak alkohol, ki se uporablja za razredčenje ali raztopitev barvil, arom ali drugih odobrenih sestavin, se uporablja samo v količinah, ki so v ta namen nujno potrebne.
3. Alkoholne pijače ne vsebujejo alkohola sintetičnega porekla niti drugih alkoholov nekmetijskega porekla v smislu Priloge I k Pogodbi.

Člen 7

Kategorije žganih pijač

1. Žgane pijače se razvrstijo v kategorije v skladu s splošnimi pravili iz tega člena in posebnimi pravili iz Priloge I.
2. Brez poseganja v posebna pravila za vsako od kategorij žganih pijač 1 do 14 iz Priloge I za žgane pijače iz teh kategorij velja naslednje:
 - (a) proizvedene so z alkoholno fermentacijo in destilacijo ter so izključno pridobljene iz surovin, določenih pod ustrezno kategorijo žganih pijač v Prilogi I;

- (b) nimajo dodanega niti razredčenega niti nerazredčenega alkohola;
 - (c) niso aromatizirane;
 - (d) niso obarvane z ničimer drugim kot karamelom, ki se uporablja izključno za prilagoditev barve teh žganih pijač;
 - (e) niso sladkane, razen da se zaokroži končni okus proizvoda; največja količina sladil, izraženih kot invertni sladkor, ne presega mejnih vrednosti, določenih za vsako kategorijo v Prilogi I;
 - (f) ne vsebujejo dodatkov, razen celih neobdelanih surovin, iz katerih je pridobljen alkohol in ki imajo predvsem okrasni namen.
3. Brez poseganja v posebna pravila, določena za vsako od kategorij žganih pijač 15 do 44 iz Priloge I, za žgane pijače iz teh kategorij velja naslednje:
- (a) lahko se proizvedejo iz katere koli kmetijske surovine, navedene v Prilogi I k Pogodbi;
 - (b) lahko jim je dodan alkohol;
 - (c) lahko vsebujejo aromatične snovi, naravne aromatične snovi, aromatične pripravke in aromatična živila;
 - (d) lahko so obarvane;
 - (e) lahko so sladkane.
4. Brez poseganja v posebna pravila, določena v Prilogi II, za žgane pijače, ki ne izpolnjujejo posebnih pravil za posamezne kategorije, določene v Prilogi I, velja naslednje:
- (a) lahko se proizvedejo iz katere koli kmetijske surovine, navedene v Prilogi I k Pogodbi, ali katerega koli živila ali obojega;
 - (b) lahko jim je dodan alkohol;
 - (c) lahko so aromatizirane;
 - (d) lahko so obarvane;
 - (e) lahko so sladkane.

Člen 8

Delegirana in izvedbena pooblastila

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za spremembo te uredbe, tako da se uvedejo spremembe tehničnih opredelitev pojmov in zahtev iz točke (f) člena 2 ter členov 4 in 5.

Delegirani akti iz prvega pododstavka so strogo omejeni na izpolnitev dokazanih potreb, ki izhajajo iz razvijajočega se povpraševanja potrošnikov, tehnološkega napredka ali potreb po inovacijah v zvezi s proizvodi.

Komisija za vsako tehnično opredelitev pojma ali zahtevo iz prvega pododstavka sprejme ločen delegirani akt.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe, tako da v izjemnih primerih, kadar to zahteva pravo tretje države, določi odstopanja od zahtev iz točke (f) člena 2 ter členov 4 in 5, zahtev za kategorije žganih pijač iz Priloge I in posebnih pravil za nekatere žgane pijače iz Priloge II.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe, tako da določi, katere druge naravne snovi ali kmetijske surovine, ki imajo podoben učinek kot proizvodi iz točk (a) do (e) člena 4(9), se po vsej Uniji odobrijo kot sladila pri proizvodnji žganih pijač.

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme enotna pravila za uporabo drugih naravnih snovi ali kmetijskih surovin, odobrenih z delegiranimi akti kot sladila pri proizvodnji žganih pijač iz odstavka 3, pri čemer se določijo predvsem ustrezni pretvorbeni faktorji za sladila. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

POGLAVJE II

OPIS, PREDSTAVITEV IN OZNAČEVANJE ŽGANIH PIJAČ TER UPORABA IMEN ŽGANIH PIJAČ PRI PREDSTAVITVI IN OZNAČEVANJU DRUGIH ŽIVIL

Člen 9

Predstavitev in označevanje

Žgane pijače, ki se dajejo na trg Unije, morajo ustrezati zahtevam glede predstavitve in označevanja, določenim v Uredbi (EU) št. 1169/2011, razen če je v tej uredbi določeno drugače.

Člen 10

Pravna imena žganih pijač

1. Ime žgane pijače je njeno pravno ime.

Žgane pijače nosijo pravno ime pri svojem opisu, predstavitvi in označevanju.

Pravna imena se jasno in vidno označijo na etiketi žgane pijače in se ne smejo nadomestiti ali spremeniti.

2. Za žgane pijače, ki ustrezajo zahtevam za eno izmed kategorij žganih pijač iz Priloge I, se ime te kategorije uporabi kot njihovo pravno ime, razen če ta kategorija dovoljuje uporabo drugega pravnega imena.

3. Za žgano pijačo, ki ne ustreza zahtevam, določenim za katero od kategorij žganih pijač iz Priloge I, se uporablja pravno ime „žgana pijača“.

4. Žgana pijača, ki ustreza zahtevam za več kot eno od kategorij žganih pijač iz Priloge I, se lahko da na trg pod enim ali več pravnimi imeni, navedenimi pod temi kategorijami v Prilogi I.

5. Ne glede na odstavka 1 in 2 tega člena se pravno ime žgane pijače lahko:

(a) dopolni ali nadomesti z geografsko označbo iz poglavja III. V tem primeru se lahko geografska označba nadalje dopolni s katerim koli izrazom, ki ga dovoljuje ustrezna specifikacija proizvoda, pod pogojem, da to ne zavaja potrošnika, in

(b) nadomesti s sestavljenim izrazom, ki vključuje izraz „liker“ ali „kremni liker“, pod pogojem, da končni proizvod ustreza zahtevam za kategorijo 33 iz Priloge I.

6. Brez poseganja v Uredbo (EU) št. 1169/2011 in v posebna pravila za kategorije žganih pijač v Prilogi I k tej uredbi se pravno ime žgane pijače lahko dopolni z:

(a) imenom ali geografsko referenco iz zakonov in drugih predpisov, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se žgana pijača da na trg, pod pogojem, da to ne zavaja potrošnika;

(b) običajnim imenom, kakor je opredeljeno v točki (o) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011, pod pogojem, da to ne zavaja potrošnika;

(c) sestavljenim izrazom ali sklicevanjem v skladu s členoma 11 in 12;

(d) izrazom „tipizirana žgana pijača“ ali „tipiziranje“ ali „tipizirano“, če je bila žgana pijača narejena s tipiziranjem;

(e) izrazom „mešanica“ ali „mešana žgana pijača“, če je bila žgana pijača narejena z mešanjem, ali

(f) izrazom „suh“ ali „dry“, razen v primeru žganih pijač, ki ustrezajo zahtevam za kategorijo 2 iz Priloge I, brez poseganja v posebne zahteve iz kategorij 20 do 22 iz Priloge I in pod pogojem, da žgana pijača ni sladkana, niti z namenom zaokroženja okusa. Z odstopanjem od prvega dela te točke lahko izraz „suh“ ali „dry“ nadomesti pravno ime žganih pijač, ki ustrezajo zahtevam za kategorijo 33 in so bile torej sladkane.

7. Brez poseganja v člena 11 in 12 ter člen 13(2), (3) in (4) je prepovedano uporabljati pravna imena iz odstavka 2 tega člena ali geografske označbe pri opisu, predstavitvi ali označevanju katere koli pijače, ki ne ustreza zahtevam za ustrezno kategorijo iz Priloge I ali zadevno geografsko označbo. Ta prepoved velja tudi za pravna imena ali geografske označbe, ki se uporabljajo skupaj z besedami ali izrazi, kot na primer „kot“, „tip“, „slog“, „narejen“, „aroma“ ali kateri koli drug podoben izraz.

Brez poseganja v člen 12(1) imajo lahko arome, ki posnemajo žgano pijačo ali njeno rabo pri proizvodnji živila, ki ni pijača, pri svoji predstavitvi in označevanju sklicevanje na pravno ime iz odstavka 2 tega člena, če so takšna pravna imena dopolnjena z izrazom „aroma“ ali katerim koli drugim podobnim izrazom. Geografske označbe se ne uporabljajo za opisovanje takšnih arom.

Člen 11

Sestavljeni izrazi

1. Pri opisu, predstavitvi in označevanju alkoholne pijače se v sestavljenem izrazu uporaba pravnega imena iz kategorij žganih pijač iz Priloge I ali geografske označbe za žgane pijače dovoli, če:

- (a) alkohol, uporabljen pri proizvodnji alkoholne pijače, izvira izključno iz žgane pijače, navedene v sestavljenem izrazu, razen alkohola, ki je lahko prisoten v aromah, barvilih ali drugih odobrenih sestavinah, ki se uporabljajo pri proizvodnji te alkoholne pijače, ter
- (b) žgana pijača ni bila razredčena le z dodajanjem vode, da bi bil njen delež alkohola manjši od najmanjšega deleža, določenega za ustrezno kategorijo žganih pijač iz Priloge I.

2. Brez poseganja v pravna imena iz člena 10 izrazi „alkohol“, „žganje“, „pijača“, „žgana pijača“ in „voda“ niso del sestavljenega izraza, ki opisuje alkoholno pijačo.

3. Sestavljeni izrazi, ki opisujejo alkoholno pijačo:

- (a) se zapišejo z enotnimi znaki iste pisave, velikosti in barve;
- (b) niso prekinjeni z besedilnim ali slikovnim elementom, ki ni del njih, ter
- (c) velikost pisave ni večja od velikosti pisave, ki se uporabi za ime alkoholne pijače.

Člen 12

Sklicevanja

1. Pri predstavitvi in označevanju živila, ki ni alkoholna pijača, se sklicevanje na pravna imena, določena v eni ali več kategorijah žganih pijač iz Priloge I, ali na eno ali več geografskih označb za žgane pijače dovoli, pod pogojem, da alkohol, uporabljen pri proizvodnji živila, izvira izključno iz žgane pijače ali žganih pijač iz sklicevanja, razen alkohola, ki je lahko prisoten v aromah, barvilih ali drugih odobrenih sestavinah, ki se uporabljajo pri proizvodnji tega živila.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in brez poseganja v uredbo (EU) št. 1308/2013⁽²⁰⁾ in (EU) št. 251/2014⁽²¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta se pri predstavitvi in označevanju alkoholne pijače, ki ni žgana pijača, sklicevanje na pravna imena, določena v eni ali več kategorijah žganih pijač iz Priloge I k tej uredbi, ali na eno ali več geografskih označb za žgane pijače dovoli, če:

- (a) dodani alkohol izvira izključno iz žgane pijače ali žganih pijač iz sklicevanja in
- (b) je delež vsake alkoholne sestavine naveden vsaj enkrat v istem vidnem polju kot sklicevanje, in sicer v padajočem vrstnem redu glede na uporabljene količine. Ta delež je enakovreden volumenskemu odstotku čistega alkohola v skupni vsebnosti čistega alkohola glede na prostornino v končnem proizvodu.

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

⁽²¹⁾ Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in od člena 13(4) se pri opisu, predstavitvi in označevanju žgane pijače, ki ustreza zahtevam za kategorije 33 do 40 iz Priloge I, sklicevanje na pravna imena, določena pod eno ali več kategorijami žganih pijač iz navedene priloge, ali na eno ali več geografskih označb za žgane pijače dovoli, če:

- (a) dodani alkohol izvira izključno iz žgane pijače ali žganih pijač iz sklicevanja;
- (b) je delež vsake alkoholne sestavine naveden vsaj enkrat v istem vidnem polju kot sklicevanje, in sicer v padajočem vrstnem redu glede na uporabljene količine. Ta delež je enakovreden volumenskem odstotku čistega alkohola v skupni vsebnosti čistega alkohola glede na prostornino v končnem proizvodu; in
- (c) v pravnem imenu žgane pijače, ki ustreza zahtevam za kategorije 33 do 40 iz Priloge I, ali v pravnem imenu žgane pijače ali žganih pijač iz sklicevanja ni izraza „cream“.

4. Sklicevanja iz odstavkov 2 in 3:

- (a) ne smejo biti v isti vrstici kot ime alkoholne pijače in
- (b) so zapisana s pisavo, katere velikost ni večja od polovice velikosti pisave, uporabljene za ime alkoholne pijače, kadar so uporabljeni sestavljeni izrazi, pa s pisavo, katere velikost ni večja od polovice velikosti pisave, uporabljene za ta sestavljen izraz v skladu s točko (c) člena 11(3).

Člen 13

Dodatna pravila za opis, predstavitev in označevanje

1. Opis, predstavitev ali označevanje žgane pijače se lahko nanaša na surovine, uporabljene za proizvodnjo etanola kmetijskega porekla ali destilatov kmetijskega porekla, uporabljenih pri proizvodnji te žgane pijače, le kadar se ta etanol ali ti destilati pridobijo izključno iz teh surovin. V takem primeru se vsaka vrsta etanola kmetijskega porekla ali destilata kmetijskega porekla navede v padajočem vrstnem redu glede na količino v volumenskem odstotku čistega alkohola.

2. Pravna imena iz člena 10 se lahko vključijo na seznam sestavin za živila pod pogojem, da je seznam skladen s členi 18 do 22 Uredbe (EU) št. 1169/2011.

3. V primeru mešanice ali tipizirane žgane pijače se pravna imena iz ene ali več kategorij žganih pijač iz Priloge I ali ena ali več geografskih označb za žgane pijače lahko zapišejo le na seznamu alkoholnih sestavin v istem vidnem polju kot pravno ime žgane pijače.

V primeru iz prvega pododstavka se seznamu alkoholnih sestavin doda vsaj eden od izrazov iz točk (d) in (e) člena 10(6). Tako seznam alkoholnih sestavin kot tudi spremljajoči izraz se zapišeta v istem vidnem polju kot pravno ime žgane pijače, in sicer z enotnimi znaki, ki so v isti pisavi in barvi ter v velikosti pisave, ki ni večja od polovice velikosti pisave, ki se uporabi za pravno ime.

Poleg tega se delež posamezne alkoholne sestavine na seznamu alkoholnih sestavin navede najmanj enkrat kot odstotek v padajočem vrstnem redu glede na uporabljene količine. Ta delež je enakovreden volumenskem odstotku čistega alkohola v skupni vsebnosti čistega alkohola glede na prostornino v mešanici.

Ta odstavek se ne uporablja za tipizirane žgane pijače, narejene iz žganih pijač, ki spadajo pod isto geografsko označbo, ali tipizirane žgane pijače, pri katerih nobena od žganih pijač ne spada pod geografsko označbo.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena, če mešanica ustreza zahtevam za eno od kategorij žganih pijač iz Priloge I, ta mešanica nosi pravno ime iz ustrezne kategorije.

V primeru iz prvega pododstavka se lahko pri opisu, predstavitvi ali označevanju mešanice uporabijo pravna imena iz Priloge I ali geografske označbe, ki ustrezajo mešanim žganim pijačam, pod pogojem, da so ta imena zapisana:

- (a) izključno na seznamu vseh alkoholnih sestavin mešanice, ki se zapiše z enotnimi znaki, ki so v isti pisavi in barvi, ter v velikosti pisave, ki ni večja od polovice velikosti pisave, ki se uporabi za žgano pijačo, in
- (b) najmanj enkrat v istem vidnem polju kot pravno ime mešanice.

Poleg tega se delež posamezne alkoholne sestavine na seznamu alkoholnih sestavin izrazi najmanj enkrat kot odstotek v padajočem vrstnem redu glede na uporabljene količine. Ta delež je enakovreden volumenskem odstotku čistega alkohola v skupni vsebnosti čistega alkohola glede na prostornino v mešanici.

5. Uporaba imen rastlinskih surovin, ki se uporabijo kot pravna imena nekaterih žganih pijač, ne posega v uporabo imen teh rastlinskih surovin pri predstavitvi in označevanju drugih živil. Imena teh surovin se lahko uporabijo pri opisu, predstavitvi ali označevanju drugih žganih pijač, če takšna uporaba ne zavaja potrošnika.

6. Čas zorenja ali starost se pri opisu, predstavitvi ali označevanju žgane pijače lahko navede le, če se nanaša na najmlajšo alkoholno sestavino žgane pijače in v vsakem primeru pod pogojem, da so bile vse dejavnosti staranja žgane pijače pod uradnim nadzorom države članice ali nadzorom, ki daje enakovredna jamstva. Komisija vzpostavi javni register s seznamom organov, ki so v posameznih državah članicah zadolženi za nadzor nad postopki staranja.

7. Pravno ime žgane pijače se označi na elektronskem administrativnem dokumentu iz Uredbe Komisije (ES) št. 684/2009 ⁽²²⁾. Če je pri opisu, predstavitvi ali označevanju naveden čas zorenja ali starost žgane pijače, se navede tudi v elektronskem administrativnem dokumentu.

Člen 14

Navedba kraja izvora

1. Kadar je pri opisu, predstavitvi ali označevanju naveden kraj izvora žgane pijače, ki ni geografska označba ali blagovna znamka, se to nanaša na kraj ali območje, kjer je bila izvedena faza postopka proizvodnje, s katero je končna žgana pijača dobila značaj in dokončne bistvene lastnosti.

2. Za žgane pijače se ne zahteva navedba države porekla ali kraja izvora osnovne sestavine, kot je navedeno v Uredbi (EU) št. 1169/2011.

Člen 15

Jezik, v katerem so navedena imena žganih pijač

1. Izrazi v poševnem tisku v prilogah I in II ter geografske označbe se ne prevajajo ne na etiketi ne pri opisu in predstavitvi žganih pijač.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko v primeru žganih pijač, proizvedenih v Uniji in namenjenih za izvoz, izrazi iz odstavka 1 in geografske označbe dopolnijo s prevodom, prepisom ali prečrkovanjem, če izrazi in geografske označbe v izvirnem jeziku niso skriti.

Člen 16

Uporaba simbola Unije za geografske označbe

Simbol Unije za zaščitene geografske označbe, določen s členom 12(7) Uredbe (EU) št. 1151/2012, se lahko uporablja pri opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, katerih imena so geografske označbe.

Člen 17

Prepoved uporabe zapork ali folij na osnovi svinca

Žgane pijače se lahko ponujajo za prodajo ali dajejo na trg samo v posodah, ki niso opremljene z zapiralnimi mehanizmi, prevlečenimi z zaporkami ali folijami na osnovi svinca.

⁽²²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L 197, 29.7.2009, str. 24).

Člen 18

Referenčne metode Unije za analizo

1. Kadar je treba analizirati etanol kmetijskega izvora, destilate kmetijskega izvora ali žgane pijače, da bi preverili, da izpolnjujejo zahteve te uredbe, mora biti takšna analiza v skladu z referenčnimi metodami Unije za analizo za ugotavljanje njihove kemijske in fizikalne sestave ter organoleptičnih lastnosti.

Dovoljene so druge metode za analizo, za kar je odgovoren direktor laboratorija, pod pogojem, da so točnost, ponovljivost in obnovljivost metod najmanj enake tistim, ki veljajo pri relevantnih referenčnih metodah Unije za analizo.

2. Kadar za zaznavanje in določanje vsebnosti snovi v žgani pijači niso predpisane metode Unije za analizo, se uporablja ena ali več od naslednjih metod:

- (a) metode za analizo, ki so potrjene z mednarodno priznanimi postopki in ki zlasti ustrezajo merilom iz Priloge III k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²³⁾;
- (b) metode za analizo, ki ustrezajo priporočenim standardom Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO);
- (c) metode za analizo, ki jih priznava in objavi Mednarodna organizacija za trto in vino (OIV), ali
- (d) če ni metode iz točke (a), (b) ali (c), se zavoljo njene točnosti, ponovljivosti in obnovljivosti uporablja:
 - metoda za analizo, ki jo odobri zadevna država članica,
 - po potrebi katera koli druga ustrezna metoda za analizo.

Člen 19

Prenos pooblastil

1. Da bi se upošteval tradicionalen postopek dinamičnega staranja v državah članicah za *brandy*, poznan kot sistem „*criaderas y solera*“ ali sistem „*solera y criaderas*“, kot je določeno v Prilogi III, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe z:

- (a) določitvijo odstopanj od člena 13(6) glede specifikacije za čas zorenja ali starost pri opisu, predstavitvi ali označevanju takšnega *brandyja* in
- (b) določitvijo ustreznih nadzornih mehanizmov za takšen *brandy*.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe v zvezi z vzpostavitvijo javnega registra organov, ki jih imenuje vsaka država članica za nadzor nad postopki staranja iz člena 13(6).

Člen 20

Izvedbena pooblastila

Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme:

- (a) pravila, potrebna za sporočanje s strani držav članic v zvezi z organi, imenovanimi za nadzor nad postopki staranja v skladu s členom 13(6);
- (b) enotna pravila za oznako države porekla ali kraja izvora pri opisu, predstavitvi ali označevanju žganih pijač iz člena 14;

⁽²³⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

- (c) pravila o uporabi simbola Unije iz člena 16 pri opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač;
- (d) podrobna tehnična pravila o referenčni metodi Unije za analizo iz člena 18.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

POGLAVJE III

GEOGRAFSKE OZNAČBE

Člen 21

Zaščita geografskih označb

1. Geografske označbe, zaščitene s to uredbo, lahko uporablja vsak nosilec dejavnosti, ki trži žgano pijačo, proizvedeno v skladu z ustrezno specifikacijo proizvoda.
2. Geografske označbe, zaščitene s to uredbo, so zaščitene pred:
 - (a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo registriranega imena za proizvode, ki jih registracija ne zajema, če so ti proizvodi primerljivi s proizvodi, registriranimi pod zadevnim imenom, ali če se z uporabo imena izkorišča sloves zaščitene imena, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;
 - (b) vsako napačno uporabo, posnemanjem ali navajanjem, tudi če je navedeno pravo poreklo proizvodov ali storitev ali če je zaščiteno ime prevedeno ali mu je dodan izraz, kot so „vrsta“, „tip“, „sorta“, „metoda“, „kot se proizvaja v“, „imitacija“ ali podobno, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;
 - (c) vsako drugo napačno ali zavajajočo označbo izvora, porekla, značaja ali bistvenih lastnosti proizvoda, ki se uporablja pri opisu, predstavitvi ali označevanju proizvoda, ki lahko ustvari napačen vtis o poreklu proizvoda;
 - (d) vsako drugo prakso, ki lahko potrošnika zavede glede pravega porekla proizvoda.
3. Geografske označbe, zaščitene s to uredbo, v Uniji ne morejo postati generične.
4. Zaščita iz odstavka 2 se uporablja tudi za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo tam sproščeno v prost promet.

Člen 22

Specifikacija proizvoda

1. Geografska označba, zaščiten s to uredbo, mora biti skladna s specifikacijo proizvoda, ki vključuje vsaj:
 - (a) ime, ki se zaščiti kot geografska označba, kot se uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku, le v jezikih, ki se uporabljajo ali so se v preteklosti uporabljali za opis specifičnega proizvoda na opredeljenem geografskem območju v izvirni pisavi in v latinici, če izvirna pisava ni latinica;
 - (b) kategorijo žgane pijače ali izraz „žgana pijača“, če žgana pijača ne ustreza zahtevam za kategorije žganih pijač iz Priloge I;
 - (c) opis lastnosti žgane pijače, vključno s surovinami, iz katerih je proizvedena, če je ustrezno, ter glavnimi fizikalnimi, kemijskimi ali organoleptičnimi značilnostmi proizvoda ter posebnimi značilnostmi proizvoda v primerjavi z žganimi pijačami iste kategorije;
 - (d) opredelitev geografskega območja, omejenega glede na povezavo iz točke (f);
 - (e) opis metode proizvodnje žgane pijače ter, kjer je to primerno, opis pristnih in nespremenljivih lokalnih proizvodnih metod;

- (f) podrobne podatke, ki dokazujejo povezavo med določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo žgane pijače in njenim geografskim poreklom;
- (g) imena in naslove pristojnih organov ali, če so na voljo, imena in naslove drugih organov, ki preverjajo skladnost z določbami iz specifikacije proizvoda v skladu s členom 38, ter njihove posebne naloge;
- (h) vsa posebna pravila o zadevni geografski označbi.

Kjer je ustrezno, se v specifikacijo proizvoda vključijo zahteve o pakiranju, ki se jim doda utemeljitev, zakaj je treba pakiranje opraviti na opredeljenem geografskem območju zaradi zaščite kakovosti ali zagotavljanja porekla ali nadzora, ob upoštevanju prava Unije zlasti s področja prostega pretoka blaga in prostega opravljanja storitev.

2. Tehnična dokumentacija, predložena kot del zahtevka pred 8. junijem 2019 na podlagi Uredbe (ES) št. 110/2008, v skladu s tem členom šteje kot specifikacija proizvoda iz tega člena.

Člen 23

Vsebina zahtevka za registracijo geografske označbe

1. Zahtevak za registracijo geografske označbe v skladu s členom 24(5) ali (8) vključuje vsaj:
 - (a) ime in naslov skupine vlagateljev ter pristojnih organov ali, če so na voljo, drugih organov, ki preverjajo skladnost z določbami iz specifikacije proizvoda;
 - (b) specifikacijo proizvoda iz člena 22;
 - (c) enoten dokument, ki vsebuje naslednje:
 - (i) glavne točke specifikacije proizvoda, vključno z imenom, ki naj se zaščiti, kategorijo, v katero sodi žgana pijača, ali izraz „žgana pijača“, metodo proizvodnje, opis značilnosti žgane pijače, natančno opredelitev geografskega območja in, kjer je ustrezno, posebna pravila o pakiranju in označevanju;
 - (ii) opis povezave žgane pijače z njenim geografskim poreklom iz točke 4 člena 3, vključno, kjer je ustrezno, s posebnimi elementi opisa proizvoda ali metode proizvodnje, ki dokazujejo to povezavo.

Zahtevak, kot je naveden v členu 24(8), vključuje tudi sklic na objavo specifikacije proizvoda in dokaz, da je ime proizvoda zaščiteno v državi porekla.

2. Dokumentacija zahtevka iz člena 24(7) vključuje:
 - (a) ime in naslov skupine vlagateljev;
 - (b) enoten dokument iz točke (c) odstavka 1 tega člena;
 - (c) izjavo države članice, da po njenem mnenju zahtevak izpolnjuje zahteve iz te uredbe in določbe, sprejete na njeni podlagi;
 - (d) sklic na objavo specifikacije proizvoda.

Člen 24

Zahtevak za registracijo geografske označbe

1. Zahtevke za registracijo geografske označbe iz tega poglavja lahko vložijo le skupine, ki delajo z žgano pijačo, katere ime se predlaga za registracijo.
2. Organ, ki ga imenuje država članica, lahko za namene tega poglavja šteje kot skupina, če za zadevne proizvajalce zaradi njihovega števila, geografske lokacije ali organizacijskih značilnosti ni izvedljivo oblikovanje skupine. V tem primeru so ti razlogi navedeni v dokumentaciji zahtevka iz člena 23(2).

3. Ena sama fizična ali pravna oseba lahko šteje kot skupina za namene tega poglavja, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) zadevna oseba je edini proizvajalec, ki je pripravljen vložiti zahtevek, in
- (b) opredeljeno geografsko območje ima značilnosti, ki znatno odstopajo od sosednjih območij, značilnosti žgane pijače so različne od tistih, ki so proizvedene na sosednjih območjih ali pa ima žgana pijača posebno kakovost, sloves ali druge značilnosti, ki jih je jasno mogoče pripisati geografskemu poreklu.

4. V primeru geografske označbe, ki označuje čezmejno geografsko območje, lahko več skupin iz različnih držav članic ali tretjih držav predloži skupni zahtevek za registracijo.

Kadar se predloži skupni zahtevek, ga Komisiji predloži zadevna država članica ali skupina vlagateljev v zadevni tretji državi, in sicer neposredno ali prek organov v navedeni tretji državi, po posvetovanju z vsemi zadevnimi organi in skupinami vlagateljev. Skupni zahtevek vključuje izjavo iz točke (c) člena 23(2), ki jo podajo vse zadevne države članice. Zahteve iz člena 23 se izpolnijo v vseh zadevnih državah članicah in tretjih državah.

V primeru skupnega zahtevka se zadevni nacionalni postopki ugovora izvedejo v vseh zadevnih državah članicah.

5. Kadar zahtevek zadeva geografsko območje v državi članici, se zahtevek poda pri organih te države članice.

Država članica z ustreznimi sredstvi pregleda zahtevek, da preveri, ali je obrazložen in ali izpolnjuje zahteve iz tega poglavja.

6. V okviru pregleda iz drugega pododstavka odstavka 5 država članica sproži nacionalni postopek ugovora, s katerim zagotovi ustrezno objavo zahtevka iz odstavka 5 in določi razumen rok, v katerem lahko katera koli fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in prebivališčem ali sedežem na njenem ozemlju vloži ugovor zoper zahtevek.

Država članica preuči dopustnost vseh prejetih ugovorov v skladu z merili iz člena 28.

7. Če po oceni kakršnih koli prejetih ugovorov država članica meni, da so zahteve iz tega poglavja izpolnjene, lahko sprejme pozitivno odločitev in Komisiji predloži dokumentacijo zahtevka. V takem primeru Komisijo obvesti o dopustnih ugovorih, prejetih od fizične ali pravne osebe, ki je zakonito tržila zadevne proizvode in uporabljala zadevna imena neprekinjeno najmanj pet let pred datumom objave iz odstavka 6. Prav tako države članice obveščajo Komisijo o vseh nacionalnih sodnih postopkih, ki lahko vplivajo na postopek registracije.

Kadar na podlagi prvega pododstavka sprejme pozitivno odločitev, država članica zagotovi, da se ta odločitev objavi in da ima vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom možnost pritožbe.

Država članica zagotovi, da se objavi različica specifikacije proizvoda, na podlagi katere je sprejela svojo pozitivno odločitev, in zagotovi elektronski dostop do specifikacije proizvoda.

Država članica zagotovi tudi ustrezno objavo različice specifikacije proizvoda, na podlagi katere Komisija sprejme svojo odločitev v skladu s členom 26(2).

8. Kadar se zahtevek nanaša na geografsko območje v tretji državi, se zahtevek predloži Komisiji neposredno ali prek organov zadevne tretje države.

9. Dokumenti iz tega člena, ki se pošljejo Komisiji, se pripravijo v enem od uradnih jezikov Unije.

Člen 25

Začasna nacionalna zaščita

1. Država članica lahko le začasno odobri zaščito imena iz tega poglavja na nacionalni ravni, z učinkom od dneva predložitve zahtevka Komisiji.

2. Takšna nacionalna zaščita preneha veljati na dan, ko je sprejeta odločitev glede registracije v skladu s tem poglavjem ali ko je zahtevek umaknjen.
3. Kadar ime ni registrirano v skladu s tem poglavjem, je za posledice takšne nacionalne zaščite odgovorna izključno zadevna država članica.
4. Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu z odstavkom 1, imajo učinek le na nacionalni ravni in ne vplivajo na trgovino znotraj Unije ali mednarodno trgovino.

Člen 26

Pregled s strani Komisije in objava za ugovor

1. Komisija z ustreznimi sredstvi pregleda vsak zahtevek, ki ga je prejela v skladu s členom 24, da preveri, če je obrazložen in izpolnjuje zahteve iz tega poglavja ter da so upoštevani interesi deležnikov zunaj države članice vloženega zahtevka. Tak pregled temelji na enotnem dokumentu iz točke (c) člena 23(1), vključuje preverjanje, da v zahtevku ni očitnih napak, in praviloma ne traja več kot šest mesecev. Kadar pa pregled traja dlje, Komisija vlagatelja takoj pisno obvesti o razlogih za zamudo.

Komisija vsaj enkrat na mesec objavi seznam imen, za katera je prejela zahtevke za registracijo, in datum njihove predložitve. Seznam vsebuje tudi ime države članice ali tretje države, iz katere prihaja zahtevek.

2. Kadar Komisija na podlagi pregleda v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1 meni, da so zahteve iz tega poglavja izpolnjene, v *Uradnem listu Evropske unije* objavi enotni dokument iz točke (c) člena 23(1) in sklic na objavo specifikacije proizvoda.

Člen 27

Postopek ugovora

1. V treh mesecih od datuma objave v *Uradnem listu Evropske unije* lahko organi države članice ali tretje države oziroma fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in prebivališčem ali sedežem v tretji državi predložijo obvestilo o ugovoru Komisiji.

Vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni država, iz katere je bil zahtevek posredovan, lahko predloži obvestilo o ugovoru državi članici, v kateri ima ta oseba prebivališče ali sedež, v roku, ki omogoča predložitev obvestila o ugovoru v skladu s prvim pododstavkom.

Obvestilo o ugovoru vsebuje izjavo, da bi zahtevek lahko kršil zahteve iz tega poglavja.

Obvestilo o ugovoru, ki takšne izjave ne vsebuje, je nično.

Komisija obvestilo o ugovoru nemudoma pošlje organu, ki je predložil zahtevek.

2. Če se Komisiji predloži obvestilo o ugovoru in če mu v dveh mesecih sledi obrazložena izjava o ugovoru, Komisija preveri dopustnost te obrazložene izjave o ugovoru.

3. V dveh mesecih od prejema dopustne obrazložene izjave o ugovoru Komisija povabi organ ali osebo, ki je predložila ugovor, in organ, ki je predložil zahtevek, k ustreznim posvetovanjem za obdobje, ki ne sme biti daljše od treh mesecev. Ta rok začne teči na datum, ko je povabilo zainteresiranim stranem dostavljeno po elektronski poti.

Organ ali oseba, ki je ugovor predložila, in organ, ki je predložil zahtevek, takšna ustrezna posvetovanja začneta brez nepotrebnega odlašanja. Drug drugemu zagotovita ustrezne informacije, potrebne za oceno, ali zahtevek za registracijo ustreza zahtevam iz tega poglavja. Če ne dosežeta dogovora, se te informacije predložijo tudi Komisiji.

Če zainteresirane strani dosežejo dogovor, organi države članice ali tretje države, iz katere je bil zahtevek predložen, obvestijo Komisijo o vseh dejavnikih, na podlagi katerih je bil dogovor dosežen, vključno z mnenji vlagatelja zahtevka in organov države članice ali tretje države ali drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so predložile ugovor.

Ne glede na to, ali je bil dogovor dosežen, se Komisija obvesti v enem mesecu po koncu posvetovanj.

Komisija lahko kadar koli v teh treh mesecih na zahtevo vlagatelja podaljša rok za posvetovanja za največ tri mesece.

4. Kadar se po ustreznih posvetovanjih iz odstavka 3 tega člena podrobni podatki, objavljeni v skladu s členom 26(2), bistveno spremenijo, Komisija ponovi pregled iz člena 26.

5. Obvestilo o ugovoru, obrazložena izjava o ugovoru in pripadajoči dokumenti, ki se pošljejo Komisiji v skladu z odstavki 1 do 4, se pripravijo v enem od uradnih jezikov Unije.

Člen 28

Razlogi za ugovor

1. Obrazložena izjava o ugovoru, kot je navedena v členu 27(2), je dopustna le, če jo Komisija prejme v roku, določenem v navedenem členu, in če dokazuje, da:

- (a) predlagana geografska označba ne ustreza opredelitvi iz točke 4 člena 3 ali zahtevam iz člena 22;
- (b) bi bila registracija predlagane geografske označbe v nasprotju s členom 34 ali 35;
- (c) bi registracija predlagane geografske označbe ogrozila obstoj popolnoma ali delno identičnega imena ali blagovne znamke ali obstoj proizvodov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave iz člena 26(2), ali
- (d) ne ustreza zahtevam iz členov 31 in 32

2. Razlogi za ugovor se ocenijo glede na ozemlje Unije.

Člen 29

Prehodna obdobja za uporabo geografskih označb

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za odobritev prehodnega obdobja do pet let, da se za žgane pijače s poreklom iz države članice ali tretje države, katerih ime je v nasprotju s členom 21(2), omogoči, da še naprej uporabljajo označbo, pod katero so bile tržene, pod pogojem, da dopustna izjava o ugovoru v skladu s členom 24(6) ali členom 27 dokazuje, da bi registracija imena ogrozila obstoj:

- (a) popolnoma identičnega imena ali sestavljenega imena, v katerem je en izraz enak imenu za registracijo, ali
- (b) drugih imen, ki so podobna imenu za registracijo, ki se nanašajo na žgane pijače, ki so zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave iz člena 26(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

2. Komisija lahko brez poseganja v člen 36 sprejme izvedbene akte, s katerimi podaljša prehodno obdobje iz odstavka 1 do 15 let ali dovoli nadaljnjo uporabo do 15 let v ustrezno utemeljenih primerih, če se izkaže, da:

- (a) se je označba iz odstavka 1 zakonito ter stalno in pošteno uporabljala že najmanj 25 let, preden je bil pri Komisiji vložen zahtevek za zaščito;

- (b) uporaba označbe iz odstavka 1 v nobenem trenutku ni imela namena izkoriščati slovesa registrirane geografske označbe in
- (c) potrošniki niso bili in niso mogli biti zavedeni glede pravega porekla proizvoda.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

- 3. Kadar se uporablja označba iz odstavkov 1 in 2, se država porekla pri označevanju jasno in vidno zapiše.

Člen 30

Odločitev o registraciji

- 1. Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, po pregledu, izvedenem v skladu s prvim pododstavkom člena 26(1), meni, da pogoji za registracijo predlagane geografske označbe niso izpolnjeni, obvesti državo članico ali zadevnega vlagatelja iz tretje države o razlogih za zavrnitev in mu omogoči, da v roku dveh mesecev predloži pripombe. Če Komisija ne prejme nobenih pripomb ali če kljub prejetim pripombam še vedno meni, da pogoji za registracijo niso izpolnjeni, z izvedbenimi akti zavrne zahtevek, razen če je zahtevek umaknjen. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).
- 2. Če Komisija ne prejme nobenega obvestila o ugovoru ali dopustne obrazložene izjave o ugovoru v skladu s členom 27, brez uporabe postopka iz člena 47(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi registrira ime.
- 3. Če Komisija prejme dopustno obrazloženo izjavo o ugovoru, po ustreznih posvetovanjih iz člena 27(3) in ob upoštevanju rezultatov teh posvetovanj:
 - (a) če je bil dogovor dosežen, registrira ime z izvedbenimi akti, sprejetimi brez uporabe postopka iz člena 47(2), ter po potrebi spremeni informacije, objavljene v skladu s členom 26(2), če te spremembe niso bistvene, ali
 - (b) če dogovor ni bil dosežen, sprejme izvedbene akte, s katerimi sprejme odločitev glede registracije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).
- 4. Akti o registraciji in odločitve o zavrnitvi se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Akt o registraciji zagotovi zaščito geografske označbe iz člena 21.

Člen 31

Sprememba specifikacije proizvoda

- 1. Vsaka skupina s pravnim interesom lahko zaprosi za odobritev spremembe specifikacije proizvoda.

Zahtevki vsebujejo opis zahtevanih sprememb in razloge zanje.

- 2. Spremembe specifikacije proizvoda se razvrstijo v dve kategoriji glede na njihov pomen:
 - (a) spremembe Unije, ki zahtevajo postopek ugovora na ravni Unije;
 - (b) standardne spremembe, ki jih je treba obravnavati na ravni države članice ali tretje države.
- 3. Sprememba šteje za spremembo Unije, če:
 - (a) vključuje spremembo imena ali katerega koli dela imena geografske označbe, registrirane v skladu s to uredbo;
 - (b) zajema spremembo pravnega imena ali kategorije žgane pijače;

- (c) obstaja tveganje zmanjšanja kakovosti, slovesa ali druge značilnosti žgane pijače, ki jo je mogoče pripisati predvsem njenemu geografskemu poreklu, ali
- (d) predvideva nadaljnje omejitve trženja proizvoda.

Vse ostale spremembe štejejo za standardne spremembe.

Za standardno spremembo šteje tudi začasna sprememba, ki zadeva začasno spremembo specifikacije proizvoda zaradi obveznih sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov, ki jih naložijo javni organi, ali je povezana z naravnimi nesrečami ali neugodnimi vremenskimi razmerami, ki jih uradno potrdijo pristojni organi.

- 4. Spremembe Unije odobri Komisija. Za postopek odobritve se smiselno uporablja postopek iz člena 24 ter členov 26 do 30. Zahtevki za spremembe Unije, ki jih vloži tretja država ali proizvajalci iz tretjih držav, vsebujejo dokaz, da je zahtevana sprememba skladna z zakonodajo, ki se v tej tretji državi uporablja za zaščito geografskih označb.
- 5. Standardne spremembe odobri država članica, na ozemlju katere je geografsko območje zadevnega izdelka. Kar zadeva tretje države, se spremembe potrdijo v skladu z veljavno zakonodajo zadevne tretje države.
- 6. Pri pregledu zahtevka za spremembo se obravnava samo predlagana sprememba.

Člen 32

Preklic

1. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo katere koli fizične ali pravne osebe s pravnim interesom sprejme izvedbene akte za preklic registracije geografske označbe v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar upoštevanja zahtev za specifikacije proizvoda ni več mogoče zagotoviti;
- (b) kadar vsaj sedem zaporednih let ni na trg dan noben proizvod z geografsko označbo.

Za postopek preklica se smiselno uporabljajo členi 24, 26, 27, 28 in 30.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko Komisija na zahtevo proizvajalcev žgane pijače, ki se trži pod registrirano geografsko označbo, sprejme izvedbene akte, s katerimi preklicijo ustrezno registracijo.

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 se Komisija pred sprejetjem izvedbenega akta posvetuje z organi države članice, organi tretje države ali, kjer je mogoče, s proizvajalcem iz tretje države, ki so prvotno zaprosili za registracijo zadevne geografske označbe, razen če preklic zahtevajo ti prvotni vlagatelji.

4. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

Člen 33

Register geografskih označb žganih pijač

1. Komisija do 8. junija 2021 sprejme delegirane akte v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe, s katerimi vzpostavi in posodablja javno dostopen posodobljen elektronski register geografskih označb žganih pijač, priznanih v okviru te sheme (v nadaljnjem besedilu: register).

2. Ime geografske označbe se v register vpiše v izvirni pisavi. Če izvirna pisava ni latinica, se skupaj z imenom v izvirni pisavi registrira prepis ali prečrkovanje v latinici.

Za geografske označbe, registrirane v skladu s tem poglavjem, register zagotavlja neposreden dostop do enotnih dokumentov in vsebuje tudi sklic na objavo specifikacije proizvoda.

Za geografske označbe, registrirane pred 8. junijem 2019, register zagotavlja neposreden dostop do glavnih specifikacij tehnične dokumentacije, kot je določeno v členu 17(4) Uredbe (ES) št. 110/2008.

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 46 za dopolnitev tega odstavka, s katerimi določi nadaljnja podrobna pravila o obliki in vsebini registra.

3. Geografske označbe žganih pijač, proizvedenih v tretjih državah, ki so zaščitene v Uniji v skladu z mednarodnim sporazumom, katerega pogodbenica je Unija, se lahko vpišejo v register kot geografske označbe.

Člen 34

Homonimne geografske označbe

1. Če je ime, za katero je vložen zahtevek za registracijo, popoln ali delen homonim imena, ki je že bilo registrirano v skladu s to uredbo, se pri registraciji imena ustrezno upoštevajo lokalna in tradicionalna raba ter možnost zamenjevanja.
2. Homonimno ime, zaradi katerega potrošnik zavedeno meni, da proizvodi prihajajo z drugega območja, se ne registrira, čeprav ime točno ustreza zadevnemu območju, regiji ali kraju porekla teh proizvodov.
3. Uporaba registrirane homonimne geografske označbe je dovoljena samo, kadar se v praksi pozneje registrirani homonim dovolj razlikuje od že registriranega imena, pri čemer se upošteva potreba po zagotavljanju enake obravnave zadevnih proizvajalcev in nezavajanju potrošnika.
4. Zaščita geografskih označb žganih pijač iz člena 21 te uredbe ne posega v zaščitene geografske označbe in označbe porekla proizvodov iz uredb (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 251/2014.

Člen 35

Posebni razlogi za zavrnitev zaščite

1. Generično ime se ne zaščiti kot geografska označba.

Da bi ugotovili, ali je ime postalo generično, se upoštevajo vsi ustrezni dejavniki, zlasti pa:

- (a) obstoječe stanje v Uniji, zlasti na območjih potrošnje;
- (b) ustrezna zakonodaja Unije ali nacionalna zakonodaja.

2. Ime se ne zaščiti kot geografska označba, če bi zaradi slovesa in ugleda blagovne znamke lahko taka zaščita zavedla potrošnika glede resnične identitete žgane pijače.
3. Ime se zaščiti kot geografska označba, samo če proizvodne faze, ki žgani pijači zagotavljajo kakovost, sloves ali druge značilnosti, ki se pripisuje zlasti njenemu geografskemu poreklu, potekajo na zadevnem geografskem območju.

Člen 36

Razmerje med blagovnimi znamkami in geografskimi označbami

1. Registracija blagovne znamke se zavrne ali razveljavi, če njena uporaba ustreza ali bi ustrezala kateri od situacij iz člena 21(2).

2. Blagovna znamka, katere uporaba ustreza eni ali več situacij iz člena 21(2) in za katero je bil vložen zahtevek, je bila registrirana ali, če to možnost predvideva zadevna zakonodaja, pridobljena z dobroverno uporabo na ozemlju Unije, bodisi pred dnem predložitve zahtevka za zaščito geografske označbe Komisiji, se lahko še naprej uporablja in podaljša ne glede na registracijo geografske označbe, če ne obstajajo razlogi za neveljavnost ali razveljavitev njene registracije, določeni v Direktivi (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾ ali Uredbi (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾.

Člen 37

Obstoječe registrirane geografske označbe

Geografske označbe žganih pijač, registrirane v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 110/2008 in s tem zaščitene v skladu z navedeno uredbo, se samodejno zaščitijo kot geografske označbe v skladu s to uredbo. Komisija jih vključi v register iz člena 33 te uredbe.

Člen 38

Preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda

1. Države članice pripravijo in posodablajo seznam nosilcev dejavnosti, ki proizvajajo žgane pijače z geografsko označbo, ki je registrirana v skladu s to uredbo.

2. V zvezi z geografskimi označbami, ki označujejo žgane pijače s poreklom iz Unije, registriranimi v skladu s to uredbo, skladnost s specifikacijo proizvoda iz člena 22 pred dajanjem proizvoda na trg preveri:

(a) en ali več pristojnih organov iz člena 43(1) ali

(b) izvajalci nadzora v smislu točke 5 drugega pododstavka člena 2 Uredbe (ES) št. 882/2004, ki delujejo kot organi za certificiranje proizvodov.

Kadar država članica uporablja člen 24(2), preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda zagotovi organ, ki ni skupina v skladu z navedenim odstavkom.

Ne glede na nacionalno pravo držav članic stroške takega preverjanja skladnosti s specifikacijo proizvoda lahko krijejo nosilci dejavnosti, ki so predmet tega nadzora.

3. V zvezi z geografskimi označbami v tretji državi, ki označujejo žgane pijače s poreklom v tretji državi, registriranimi v skladu s to uredbo, skladnost s specifikacijo proizvoda pred dajanjem proizvoda na trg preveri:

(a) pristojni javni organ, ki ga imenuje tretja država, ali

(b) organ za certificiranje proizvodov.

4. Države članice objavijo imena in naslove pristojnih organov in izvajalcev iz odstavka 2 ter te informacije redno posodablajo.

Komisija objavi imena in naslove pristojnih organov in organov za certificiranje proizvodov iz odstavka 3 ter te informacije redno posodablja.

5. Izvajalci nadzora iz točke (b) odstavka 2 in organi za certificiranje proizvodov iz točke (b) odstavka 3 ravnavajo v skladu z evropskim standardom ISO/IEC 17065:2012 ter so akreditirani v skladu z njim ali ustrezno prihodnjo revizijo ali spremenjeno različico standarda.

⁽²⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

⁽²⁵⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).

6. Pristojni organi iz odstavkov 2 in 3, ki preverjajo skladnost geografskih označb, zaščiteneh v skladu s to uredbo, s specifikacijo proizvoda, morajo biti objektivni in nepristranski. Na voljo imajo usposobljeno osebje ter sredstva, potrebna za izvajanje svojih nalog.

Člen 39

Nadzorovanje uporabe imen na trgu

1. Države članice na podlagi analize tveganja izvajajo preglede glede uporabe geografskih označb na trgu, registriranih v skladu s to uredbo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe v primeru kršitve zahtev iz tega poglavja.

2. Države članice sprejmejo ustrezne upravne in sodne ukrepe, da bi preprečile ali onemogočile nezakonito uporabo imen proizvodov ali storitev, ki se proizvajajo ali tržijo na njihovem ozemlju in so zajete v geografskih označbah, registriranih v skladu s to uredbo.

Države članice v ta namen imenujejo organe, ki so odgovorni za sprejetje teh ukrepov v skladu s postopki, ki jih določa vsaka posamezna država članica.

Ti organi zagotavljajo ustrezno objektivnost in nepristranskost, pri čemer imajo na voljo usposobljeno osebje in sredstva, potrebna za izvajanje svojih nalog.

3. Države članice Komisijo obvestijo o imenih in naslovih pristojnih organov, ki so odgovorni za nadzorovanje uporabe imen na trgu in imenovani v skladu s členom 43. Komisija objavi imena in naslove teh organov.

Člen 40

Postopek in zahteve ter načrtovanje nadzornih dejavnosti in poročanje o njih

1. Postopki in zahteve iz Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporabljajo za preglede iz členov 38 in 39 te uredbe.

2. Države članice zagotovijo, da so dejavnosti nadzora obveznosti v okviru tega poglavja posebej vključene v ločen oddelek večletnih nacionalnih načrtov nadzora v skladu s členi 41 do 43 Uredbe (ES) št. 882/2004.

3. Letna poročila iz člena 44(1) Uredbe (ES) št. 882/2004 v ločenem oddelku vključujejo informacije iz navedene določbe v zvezi z nadzorom obveznosti, določenih v tej uredbi.

Člen 41

Prenos pooblastil

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe z določitvijo dodatnih pogojev, ki jih je treba izpolnjevati, tudi v primerih, ko geografsko območje obsega več kot eno državo, v zvezi z:

(a) zahtevkom za registracijo geografske označbe iz členov 23 in 24 in

(b) predhodnimi nacionalnimi postopki iz člena 24, pregledom s strani Komisije, postopkom ugovora in preklicem geografskih označb.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev in zahtev za postopek v zvezi s spremembami Unije in standardnimi spremembami, vključno z začasnimi spremembami, v zvezi s specifikacijami proizvodov iz člena 31.

Člen 42

Izvedbena pooblastila

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi se določijo podrobna pravila glede:
 - (a) oblike specifikacije proizvoda iz člena 22 in ukrepov v zvezi z informacijami, ki jih je treba zagotoviti v specifikaciji proizvoda glede povezave med geografskim območjem in končnim proizvodom iz točke (f) člena 22(1);
 - (b) postopkov, oblike in predložitve ugovora iz členov 27 in 28;
 - (c) oblike in predložitve zahtevkov za spremembe Unije ter sporočil v zvezi s standardnimi in začasnimi spremembami iz člena 31(4) oziroma (5);
 - (d) postopkov in oblike postopka preklica iz člena 32 ter predložitve zahtevkov za preklic ter
 - (e) pregledov in preverjanj, ki jih morajo izvesti države članice, vključno s testiranjem, iz člena 38.
2. Komisija do 8. junija 2021 sprejme izvedbene akte za določitev podrobnih pravil v zvezi s postopki, obliko in predložitvijo zahtevkov iz členov 23 in 24, vključno z zahtevki, ki zadevajo več kot eno nacionalno ozemlje.
3. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

POGLAVJE IV

PREGLEDI, IZMENJAVA INFORMACIJ, ZAKONODAJA DRŽAV ČLANIC

Člen 43

Pregledi žganih pijač

1. Države članice so odgovorne za preglede žganih pijač. Sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo ter imenujejo pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo.
2. Komisija zagotovi enotno uporabo te uredbe ter po potrebi z izvedbenimi akti sprejme pravila glede upravnih in fizičnih pregledov, ki jih države članice izvajajo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti, ki izhajajo iz uporabe te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

Člen 44

Izmenjava informacij

1. Države članice in Komisija si medsebojno sporočajo informacije, potrebne za uporabo te uredbe.
2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte v zvezi z naravo in vrsto informacij, ki se izmenjujejo, in metodami izmenjave informacij.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

Člen 45

Zakonodaja držav članic

1. Države članice lahko ob uporabi politike kakovosti za žgane pijače, ki se proizvajajo na njihovem ozemlju, zlasti za geografske označbe, vključene v register, ali za zaščito novih geografskih označb, določijo strožja pravila o proizvodnji, opisu, predstavitvi in označevanju od tistih iz prilog I in II, če so združljiva s pravom Unije.

2. Ne glede na odstavek 1 države članice ne prepovejo ali omejijo uvoza, prodaje ali uživanja žganih pijač, proizvedenih v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so skladne s to uredbo.

POGLAVJE V

PRENOS POOBLASTILA TER IZVEDBENE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Prenos pooblastila in izvedbene določbe

Člen 46

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 8 in 19 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 24. maja 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 33 in 41 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. maja 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
4. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 50 se prenese na Komisijo za obdobje šestih let od 24. maja 2019.
5. Prenos pooblastila iz členov 8, 19, 33, 41 in 50 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
6. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
7. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
8. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 8, 19, 33, 41 in 50 začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 47

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za žgane pijače, ustanovljen z Uredbo (EGS) št. 1576/89. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

ODDELEK 2

Določba o odstopanju ter prehodne in končne določbe

Člen 48

Odstopanje od zahtev glede nazivnih količin v Direktivi 2007/45/ES

Z odstopanjem od člena 3 Direktive 2007/45/ES in od šeste vrstice oddelka 1 Priloge k navedeni direktivi se lahko enojno destilirano žganje šoču ⁽²⁶⁾, ki se proizvaja v kotlu in stekleniči na Japonskem, daje na trg Unije v nazivnih količinah 720 ml in 1 800 ml.

Člen 49

Razveljavitev

1. Brez poseganja v člen 50 se Uredba (ES) št. 110/2008 razveljavi z učinkom od 25. maja 2021. Poglavje III navedene uredbe pa se razveljavi z učinkom od 8. junija 2019.
2. Z odstopanjem od odstavka 1:
 - (a) se člen 17(2) Uredbe (ES) št. 110/2008 še naprej uporablja do 25. maja 2021;
 - (b) se člen 20 Uredbe (ES) št. 110/2008 in, brez poseganja v uporabo drugih določb Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 716/2013 ⁽²⁷⁾, člen 9 navedene izvedbene uredbe še naprej uporabljata do zaključka postopkov iz člena 9 navedene izvedbene uredbe, v nobenem primeru pa ne dlje kot do 25. maja 2021, in
 - (c) se Priloga III k Uredbi (ES) št. 110/2008 še naprej uporablja, dokler se ne vzpostavi register iz člena 33 te uredbe.
3. Sklicevanje na Uredbo (ES) št. 110/2008 se šteje kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV k tej uredbi.

Člen 50

Prehodni ukrepi

1. Žgane pijače, ki ne ustrezajo zahtevam iz te uredbe, ustrezajo pa zahtevam iz Uredbe (ES) št. 110/2008 in so bile proizvedene pred 25. majem 2021, se lahko še naprej tržijo do izčrpanja zalog.
2. Ne glede na odstavke 1 tega člena žgane pijače, katerih opis, predstavitev ali označevanje ni v skladu s členoma 21 in 36 te uredbe, vendar so v skladu s členoma 16 in 23 Uredbe (ES) št. 110/2008 in so bile označene pred 8. junijem 2019, se še naprej tržijo do izčrpanja zalog.
3. Na Komisijo se do 25. maja 2025 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 za spremembo člena 3(2), (3), (9), (10), (11) in (12), člena 10(6) in (7), členov 11, 12 in 13 ali za dopolnitev te uredbe z odstopanjem od navedenih določb.

Delegirani akti iz prvega pododstavka so strogo omejeni na izpolnitev dokazanih potreb, ki izhajajo iz razmer na trgu.

Komisija za vsako opredelitev pojma, tehnično opredelitev pojma ali zahtevo v določbah iz prvega pododstavka sprejme ločen delegirani akt.

⁽²⁶⁾ Kot je določeno v Prilogi 2-D k Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Japonsko.

⁽²⁷⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 716/2013 z dne 25. julija 2013 o pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač (UL L 201, 26.7.2013, str. 21).

4. Členi 22 do 26, 31 in 32 te uredbe se ne uporabljajo za zahtevke za registracijo ali spremembo ali zahteve za preklic, ki so 8. junija 2019 še nerešeni. Člen 17(4), (5) in (6) ter člena 18 in 21 Uredbe (ES) št. 110/2008 se še naprej uporabljajo za takšne zahtevke in zahteve za preklic.

Določbe o postopku ugovora iz členov 27, 28 in 29 te uredbe se ne uporabljajo za zahtevke za registracijo oziroma zahtevke za spremembo, za katere so bile glavne specifikacije tehnične dokumentacije oziroma zahtevke za spremembo že objavljeni za ugovor v *Uradnem listu Evropske unije* 8. junija 2019. Člen 17(7) Uredbe (ES) št. 110/2008 se še naprej uporablja za te zahtevke.

Določbe o postopku ugovora iz členov 27, 28 in 29 te uredbe se ne uporabljajo za zahtevo za preklic, ki je 8. junija 2019 še nerešena. Člen 18 Uredbe (ES) št. 110/2008 se še naprej uporablja za te zahteve za preklic.

5. Za geografske označbe, registrirane v skladu s poglavjem III te uredbe, katerih zahtevke za registracijo še ni bil rešen na dan začetka uporabe izvedbenih aktov o določitvi podrobnih pravil o postopkih, obliki in predstavitvi zahtevkov iz člena 23, kot je določeno v členu 42(2) te uredbe, lahko register zagotovi neposreden dostop do glavnih specifikacij tehnične dokumentacije v smislu člena 17(4) Uredbe (ES) št. 110/2008.

6. Glede geografskih označb, registriranih v skladu z Uredbo (ES) št. 110/2008, Komisija na zahtevo države članice objavi enotni dokument, ki ga predloži ta država članica, v *Uradnem listu Evropske unije*. To objavo spremlja sklic na objavo specifikacije proizvoda in ji ne sledi postopek ugovora.

Člen 51

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 25. maja 2021.

2. Ne glede na odstavke 1 se člen 16, točka (c) člena 20, členi 21, 22 in 23, člen 24(1), (2) in (3), prvi in drugi pododstavek člena 24(4), člen 24(8) in (9), členi 25 do 42, člena 46 in 47, člen 50(1), (4) in (6), točki 39(d) in 40(d) Priloge I ter opredelitve pojmov iz člena 3, ki se nanašajo na te določbe, uporabljajo od 8. junija 2019.

3. Delegirani akti iz členov 8, 19 in 50, sprejeti v skladu s členom 46, in izvedbeni akti iz člena 8(4) in členov 20, 43 in 44, sprejeti v skladu s členom 47, se uporabljajo od 25. maja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA I

KATEGORIJE ŽGANIH PIJAČ

1. Rum

- (a) Rum je žgana pijača, proizvedena izključno z destilacijo proizvoda, pridobljenega z alkoholno fermentacijo melase ali sirupa, dobljenih pri proizvodnji trsnega sladkorja, ali soka sladkornega trsa, destilirana pri manj kot 96 vol. %, tako da ima destilat opazne posebne organoleptične značilnosti ruma.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v rumu je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Rum se ne aromatizira.
- (e) Rum lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Rum je lahko sladkan, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladila na liter, izraženega kot invertni sladkor.
- (g) Pri geografskih označbah, registriranih v skladu s to uredbo, se lahko pravno ime ruma dopolni z:
 - (i) izrazom „*traditionnel*“ ali „*tradicional*“, če je zadevni rum:
 - proizveden z destilacijo pri manj kot 90 vol. %, po alkoholni fermentaciji surovin, ki dajejo alkohol in izvirajo izključno iz zadevnega kraja proizvodnje, in
 - vsebuje najmanj 225 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola in
 - ni sladkan,
 - (ii) izrazom „*kmetijski*“, če zadevni rum ustreza zahtevam iz točke (i) in je proizveden izključno z destilacijo po alkoholni fermentaciji soka sladkornega trsa. Izraz „*kmetijski*“ se lahko uporablja samo za geografsko označbo francoskega čezmorskega departmaja ali avtonomne regije Madeire.

Ta točka ne vpliva na uporabo izraza „*kmetijski*“, „*traditionnel*“ ali „*tradicional*“ v povezavi z vsemi proizvodi, ki jih ta kategorija ne zajema, v skladu z njihovimi posebnimi merili.

2. Whisky ali whiskey

- (a) Whisky ali whiskey je žgana pijača, proizvedena izključno z izvedbo vseh naslednjih proizvodnih operacij:
 - (i) destilacijo drozge žitnega slada z ali brez celih zrn žit, ki so bila:
 - sladkana s sladno diastazo, z drugimi naravnimi encimi ali brez njih,
 - fermentirana z delovanjem kvasa,
 - (ii) vsaka destilacija se izvaja pri manj kot 94,8 vol. % alkohola, tako da ima destilat aromo in okus, ki izhajata iz uporabljenih surovin;
 - (iii) zorenjem končnega destilata najmanj tri leta v lesenih sodih s prostornino največ 700 litrov.
- Končni destilat, ki se mu lahko doda le voda in navaden karamel (za obarvanje), obdrži barvo, aromo in okus, ki izhajajo iz postopka proizvodnje iz točk (i), (ii) in (iii).
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači whisky ali whiskey je 40 %.
 - (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.

- (d) Whisky ali *whiskey* ni sladkan, tudi ne za zaokroženje okusa, ali aromatiziran, prav tako ne vsebuje nikakršnih aditivov, razen navadnega karamela (E 150a) za prilagoditev barve.
- (e) Uradno ime „*whisky*“ ali „*whiskey*“ se lahko dopolni z izrazom „proizvedeno iz enega slada“ samo, če je bil destiliran izključno iz ječmenovega slada v eni sami destilarni.

3. Žitno žganje

- (a) Žitno žganje je žgana pijača, proizvedena izključno z destilacijo fermentirane drozge iz celih žitnih zrn, ki ima organoleptične značilnosti, ki izhajajo iz uporabljenih surovin.
- (b) Z izjemo pijače *Korn* je najmanjši volumenski delež alkohola v žitnem žganju 35 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žitno žganje se ne aromatizira.
- (e) Žitno žganje lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žitno žganje je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 10 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Žitno žganje lahko nosi pravno ime „žitni brandy“, če je bilo proizvedeno z destilacijo pri manj kot 95 vol. % alkohola iz fermentirane drozge iz celih žitnih zrn in ima organoleptične značilnosti, ki izhajajo iz uporabljenih surovin.
- (h) V pravnem imenu „žitno žganje“ ali „žitni brandy“ se lahko beseda „žitni“ nadomesti z imenom vrste žita, ki se uporablja izključno pri proizvodnji žgane pijače.

4. Žganje iz vina

- (a) Žganje iz vina je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) proizvedena je izključno z destilacijo vina ali vina, alkoholiziranega za destilacijo, pri manj kot 86 vol. % alkohola, ali z destilacijo vinskega destilata pri manj kot 86 vol. % alkohola;
 - (ii) vsebuje najmanj 125 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iii) njena največja vsebnost metanola je 200 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz vina je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žganje iz vina se ne aromatizira. To ne izključuje tradicionalnih metod proizvodnje.
- (e) Žganje iz vina lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz vina je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Če je žganje iz vina zrelo, se lahko še naprej trži kot „žganje iz vina“ pod pogojem, da je zrelo vsaj toliko časa, kot je predvideno za žgano pijačo v kategoriji 5.
- (h) Ta uredba ne posega v uporabo izraza „*Branntwein*“ v kombinaciji z izrazom „*Essig*“ pri predstavitvi in označevanju kisa.

5. Brandy ali Weinbrand

- (a) Brandy ali Weinbrand je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) proizvedena je iz žganja iz vina, ki mu je lahko dodan vinski destilat, če je ta destiliran pri manj kot 94,8 vol. % alkohola in ne presega 50 % vsebnosti alkohola v končnem proizvodu;

- (ii) zorela je najmanj:
 - eno leto v hrastovih posodah s prostornino posamezne posode najmanj 1 000 litrov ali
 - šest mesecev v hrastovih sodih s prostornino posameznega sode, manjšo od 1 000 litrov,
 - (iii) vsebuje najmanj 125 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola in je dobljena izključno z destilacijo uporabljenih surovin;
 - (iv) njena največja vsebnost metanola je 200 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *brandy* ali *Weinbrand* je 36 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) *Brandy* ali *Weinbrand* se ne aromatizira. To ne izključuje tradicionalnih metod proizvodnje.
- (e) *Brandy* ali *Weinbrand* lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) *Brandy* ali *Weinbrand* je lahko sladkan, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 35 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.

6. Žganje iz grozdnih tropin ali tropinovec

- (a) Žganje iz grozdnih tropin ali tropinovec je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
- (i) proizvedena je izključno iz fermentiranih grozdnih tropin in destilirana neposredno z vodno paro ali po tem, ko se doda voda, in izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - vsaka destilacija se izvaja pri manj kot 86 vol. % alkohola,
 - prva destilacija se izvaja v prisotnosti tropin,
 - (ii) 100 kg uporabljenih grozdnih tropin se lahko doda največ 25 kg droži;
 - (iii) količina alkohola, dobljenega iz droži, ne sme presegati 35 % skupne količine alkohola v končnem proizvodu;
 - (iv) vsebuje najmanj 140 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola in ima največjo vsebnost metanola 1 000 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz grozdnih tropin ali tropinovcu je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žganje iz grozdnih tropin ali tropinovec se ne aromatizira. To ne izključuje tradicionalnih metod proizvodnje.
- (e) Žganje iz grozdnih tropin ali tropinovec lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz grozdnih tropin ali tropinovec je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.

7. Žganje iz sadnih tropin ali sadni tropinovec

- (a) Žganje iz sadnih tropin ali sadni tropinovec je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
- (i) proizvedena je izključno s fermentacijo in destilacijo sadnih tropin, razen grozdnih, in izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - vsaka destilacija se izvaja pri manj kot 86 vol. % alkohola,
 - prva destilacija se izvaja v prisotnosti tropin,
 - (ii) vsebuje najmanj 200 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iii) največja vsebnost metanola na hektoliter 100 vol. % alkohola je 1 500 gramov;
 - (iv) pri žganju iz tropin koščicastega sadja je največja vsebnost cianovodikove kisline 7 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.

- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz sadnih tropin je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žganje iz sadnih tropin se ne aromatizira.
- (e) Žganje iz sadnih tropin lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz sadnih tropin je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Pravno ime je sestavljeno iz imena sadja, ki mu sledi „tropinovec“. Če se uporabijo tropine različnih vrst sadja, je pravno ime „sadni tropinovec“ in se lahko dopolni z imeni uporabljenega sadja, ki se navedejo po padajočem vrstnem redu glede na uporabljeno količino.

8. Žganje iz rozin ali raisin brandy

- (a) Žganje iz rozin ali raisin brandy je žgana pijača, proizvedena izključno z destilacijo proizvoda, pridobljenega z alkoholno fermentacijo ekstrakta rozin sorte korint ali rozin aleksandrijskega muškata, destiliranih pri manj kot 94,5 vol. % alkohola, tako da ima destilat aromo in okus, ki izhajata iz uporabljenih surovin.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz rozin ali pijači raisin brandy je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žganje iz rozin ali raisin brandy se ne aromatizira.
- (e) Žganje iz rozin ali raisin brandy lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz rozin ali raisin brandy je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.

9. Žganje iz sadja

- (a) Žganje iz sadja je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) proizvedena je izključno z alkoholno fermentacijo in destilacijo svežega in mesnatega sadja, vključno z bananami, ali mošta takega sadja, jagodičja ali rastlin, in sicer s koščicami ali brez;
 - (ii) vsaka destilacija se izvede pri manj kot 86 vol. % alkohola, tako da ima destilat aromo in okus, ki izhajata iz uporabljenih surovin;
 - (iii) vsebuje najmanj 200 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iv) pri žganju iz koščičastega sadja je največja vsebnost cianovodikove kisline 7 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.
- (b) Največja vsebnost metanola v žganju iz sadja je 1 000 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola, razen:
 - (i) za žganja iz sadja, proizvedena iz naslednjega sadja ali jagodičja, pri katerih je največja vsebnost metanola 1 200 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola:
 - jabolka (*Malus domestica* Borkh.),
 - marelice (*Prunus armeniaca* L.),
 - slive (*Prunus domestica* L.),
 - češplje (*Prunus domestica* L.),
 - mirabele (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
 - breskve (*Prunus persica* (L.) Batsch),
 - hruške (*Pyrus communis* L.), razen hrušk viljamovk (*Pyrus communis* L. cv „Williams“),
 - robidnice (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - maline (*Rubus idaeus* L.),

- (ii) za žganja iz sadja, proizvedena iz naslednjega sadja ali jagodičja, pri katerih je največja vsebnost metanola 1 350 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola:
- kutine (*Cydonia oblonga* Mill.),
 - brinove jagode (*Juniperus communis* L. ali *Juniperus oxicedrus* L.),
 - viljamovke (*Pyrus communis* L. cv „Williams“),
 - črni ribez (*Ribes nigrum* L.),
 - rdeči ribez (*Ribes rubrum* L.),
 - šipek (*Rosa canina* L.),
 - bezgove jagode (*Sambucus nigra* L.),
 - plodovi jerebike (*Sorbus aucuparia* L.),
 - plodovi skorša (*Sorbus domestica* L.),
 - plodovi breka (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz).
- (c) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz sadja je 37,5 %.
- (d) Žganje iz sadja se ne barva.
- (e) Ne glede na točko (d) te kategorije in z odstopanjem od kategorije živil 14.2.6 dela E Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 se lahko uporabi karamel za prilagoditev barve žganja iz sadja, ki se je vsaj eno leto staralo v stiku z lesom.
- (f) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (g) Žganje iz sadja se ne aromatizira.
- (h) Žganje iz sadja je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 18 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (i) Pravno ime za žganje iz sadja je „žganje“, ki ga dopolnjuje ime sadja, jagodičja ali rastlin. V bolgarskem, češkem, grškem, hrvaškem, poljskem, romunskem, slovaškem in slovenskem jeziku se lahko to ime izrazi z imenom sadja, jagodičja ali rastlin, ki se mu doda pripona.

Alternativno:

(i) je lahko pravno ime iz prvega pododstavka tudi „wasser“ skupaj z imenom sadja ali

(ii) se lahko v naslednjih primerih uporabijo tudi naslednja pravna imena:

- „kirsch“ za češnjevce (*Prunus avium* (L.) L.),
- „slivovec“, „češpljevec“ ali „slivovica“ za slivovko (*Prunus domestica* L.),
- „žganje iz mirabel“ za žganje iz mirabel (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
- „navadna jagodičnica“ za žganje iz plodov navadne jagodičnice (*Arbutus unedo* L.),
- „zlati delišes“ za žganje iz zlatega delišesa (*Malus domestica* var. „Golden Delicious“),
- „Obstler“ za žganje iz sadja, z jagodičjem ali brez, pod pogojem, da je vsaj 85 % drozge iz različnih sort jabolk, hrušk ali obojega.

Ime „Williams“ ali „viljamovka“ se lahko uporabi samo za prodajo hruškovega žganja, proizvedenega izključno iz hrušk viljamovk.

Če obstaja tveganje, da končni potrošnik ne bi razumel katerega od pravnih imen, ki ne vsebujejo besede „žganje“ iz te točke, morajo opis, predstavitev in označevanje vsebovati besedo „žganje“, po možnosti dopolnjeno z razlago.

- (j) Kadar se skupaj destilirata dve ali več vrst sadja, jagodičja ali rastlin, se proizvod da na trg pod pravnim imenom:
- „sadjevec“ za žgane pijače, proizvedene izključno z destilacijo sadja ali jagodičja ali obojega, ali
 - „žganje iz rastlin“ za žgane pijače, proizvedene izključno z destilacijo rastlin, ali
 - „žganje iz sadja in rastlin“ za žgane pijače, proizvedene z destiliranjem kombinacije sadja, jagodičja in rastlin.
- Pravno ime se lahko dopolni z imeni vsakega sadja, jagodičja ali rastlin, ki se navedejo po padajočem vrstnem redu glede na uporabljeno količino.

10. Žganje iz jabolčnika, žganje iz hruškovca ter žganje iz jabolčnika in hruškovca

- (a) Žganje iz jabolčnika, žganje iz hruškovca ter žganje iz jabolčnika in hruškovca so žgane pijače, ki ustrezajo naslednjim zahtevam:
- (i) proizvedene so izključno z destilacijo jabolčnika ali hruškovca pri manj kot 86 vol. % alkohola, tako da ima destilat aromo in okus, ki izhajata iz sadja;
 - (ii) vsebujejo najmanj 200 gramov hlapljivih snovi na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iii) njihova največja vsebnost metanola je 1 000 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz jabolčnika, žganju iz hruškovca ter žganju iz jabolčnika in hruškovca je 37,5 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Niti žganje iz jabolčnika niti žganje iz hruškovca niti žganje iz jabolčnika in hruškovca se ne aromatizira. To ne izključuje tradicionalnih metod proizvodnje.
- (e) Žganje iz jabolčnika, žganje iz hruškovca ter žganje iz jabolčnika in hruškovca lahko vsebujejo samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz jabolčnika, žganje iz hruškovca ter žganje iz jabolčnika in hruškovca je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 15 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Pravno ime je:
- „žganje iz jabolčnika“ za žgane pijače, proizvedene izključno z destilacijo jabolčnika,
 - „žganje iz hruškovca“ za žgane pijače, proizvedene izključno z destilacijo hruškovca, ali
 - „žganje iz jabolčnika in hruškovca“ za žgane pijače, proizvedene z destilacijo jabolčnika in hruškovca.

11. Medeno žganje

- (a) Medeno žganje je žgana pijača, ki ustrezajo naslednjim zahtevam:
- (i) proizvedena je izključno s fermentacijo in destilacijo medene drozge;
 - (ii) destilirana je pri manj kot 86 vol. % alkohola, tako da ima destilat organoleptične značilnosti, ki izhajajo iz uporabljenih surovin.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v medenem žganju je 35 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Medeno žganje se ne aromatizira.
- (e) Medeno žganje lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Medeno žganje se lahko sladka samo z medom, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov medu na liter, izraženega kot invertni sladkor.

12. Hefebrand ali žganje iz droži

- (a) *Hefebrand* ali žganje iz droži je žgana pijača, proizvedena izključno z destilacijo vinskih ali pivskih droži ali droži fermentiranega sadja pri manj kot 86 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *Hefebrand* ali žganju iz droži je 38 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) *Hefebrand* ali žganje iz droži se ne aromatizira.
- (e) *Hefebrand* ali žganje iz droži lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) *Hefebrand* ali žganje iz droži je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Pravno ime „*Hefebrand*“ ali „žganje iz droži“ se dopolni z imenom uporabljenih surovin.

13. Žganje iz piva

- (a) Žganje iz piva je žgana pijača, proizvedena izključno z neposredno destilacijo svežega piva pod normalnim pritiskom, z volumenskim deležem alkohola največ 86 %, pri čemer ima tako dobljeni destilat organoleptične značilnosti, ki izhajajo iz piva.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju iz piva je 38 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) Žganje iz piva se ne aromatizira.
- (e) Žganje iz piva lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) Žganje iz piva je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.

14. Topinambur ali žganje iz laške repe

- (a) *Topinambur* ali žganje iz laške repe je žgana pijača, proizvedena izključno s fermentacijo in destilacijo gomoljev laške repe ali topinamburja (*Helianthus tuberosus* L.) pri manj kot 86 vol. % alkohola.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *topinambur* ali žgani pijači iz laške repe je 38 %.
- (c) Ni dodajanja razredčenega ali nerazredčenega alkohola.
- (d) *Topinambur* ali žganje iz laške repe se ne aromatizira.
- (e) *Topinambur* ali žganje iz laške repe lahko vsebuje samo dodan karamel kot sredstvo za prilagoditev barve.
- (f) *Topinambur* ali žganje iz laške repe je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 20 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.

15. Vodka

- (a) Vodka je žgana pijača, proizvedena iz etanola kmetijskega porekla, pridobljena s fermentacijo s kvasom iz:

- krompirja, žit ali obojega,
- drugih kmetijskih surovin,

destiliranih tako, da se selektivno zmanjšajo organoleptične značilnosti uporabljenih surovin in stranskih proizvodov, ki nastanejo pri fermentaciji.

Temu lahko sledi dodatna destilacija ali obdelava z ustreznimi pomožnimi tehnološkimi sredstvi ali oboje, vključno z obdelavo z aktivnim ogljem, zato da pijača pridobi posebne organoleptične značilnosti.

Največja vrednost ostanka za etanol kmetijskega porekla, uporabljenega za proizvodnjo vodke, ustreza ravнем iz točke (d) člena 5, razen za metanol, katerega vsebnost ne sme presegati 10 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola.

- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v vodki je 37,5 %.

- (c) Edina aroma, ki se sme dodati, so naravne aromatične snovi ali aromatični pripravki, ki so prisotni v destilatu, pridobljenem iz fermentiranih surovin. Proizvodu se lahko poleg prevladujoče arome dodajo posebne organoleptične značilnosti.
- (d) Vodka se ne barva.
- (e) Vodka je lahko sladkana, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 8 g sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (f) Opis, predstavitev ali označevanje vodke, ki ni proizvedena izključno iz krompirja ali žit ali obojega, nosi vidno navedbo „proizvedeno iz ...“, ki se dopolni z imenom surovin, uporabljenih za proizvodnjo etanola kmetijskega porekla. Ta navedba se zapiše v istem vidnem polju kot pravno ime.
- (g) Pravno ime v vseh državah članicah je lahko „vodka“.

16. Žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljeno z maceracijo in destilacijo

- (a) Žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljeno z maceracijo in destilacijo, je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) proizvedena je:
 - z maceracijo sadja, jagodičja ali lupinastega sadja iz točke (ii), delno fermentiranega ali nefermentiranega, z morebitnim dodatkom največ 20 litrov etanola kmetijskega porekla ali žganja ali destilata iz iste vrste sadja, jagodičja ali lupinastega sadja ali njihove kombinacije na 100 kg fermentiranega sadja, jagodičja ali lupinastega sadja,
 - ki ji sledi destilacija; vsaka faza destilacije se izvaja pri manj kot 86 vol. % alkohola,
 - (ii) proizvedena je iz naslednjega sadja, jagodičja ali lupinastega sadja:
 - aronija (*Aronia* Medik. nom cons.),
 - črnoplodna aronija (*Aronia melanocarpa* (Michx.) Elliott),
 - pravi kostanj (*Castanea sativa* Mill.),
 - agrumi (*Citrus* spp.),
 - lešniki (*Corylus avellana* L.),
 - sibirski črna mahunica (*Empetrum nigrum* L.),
 - jagode (*Fragaria* spp.),
 - plodovi rakitovca ali morske krhlike (*Hippophae rhamnoides* L.),
 - plodovi bodike (*Ilex aquifolium* in *Ilex cassine* L.),
 - drnulje ali drenove jagode (*Cornus mas*),
 - orehi (*Juglans regia* L.),
 - banane (*Musa* spp.),
 - plodovi mirte (*Myrtus communis* L.),
 - indijske fige ali opuncije (*Opuntia ficus-indica* (L.) Mill.),
 - plodovi pasijonke (*Passiflora edulis* Sims),
 - plodovi čremse (*Prunus padus* L.),
 - trnulje (*Prunus spinosa* L.),
 - črni ribez (*Ribes nigrum* L.),
 - beli ribez (*Ribes niveum* Lindl.),
 - rdeči ribez (*Ribes rubrum* L.),

- kosmulje (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*),
 - šipek (*Rosa canina* L.),
 - arktične robidnice (*Rubus arcticus* L.),
 - plodovi barjanske robide (*Rubus chamaemorus* L.),
 - robidnice (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - maline (*Rubus idaeus* L.),
 - bezgove jagode (*Sambucus nigra* L.),
 - plodovi jerebike (*Sorbus aucuparia* L.),
 - plodovi skorša (*Sorbus domestica* L.),
 - plodovi breka (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz),
 - rdeče slive mombin (*Spondias dulcis* Parkinson),
 - rumene slive mombin (*Spondias mombin* L.),
 - ameriške borovnice (*Vaccinium corymbosum* L.),
 - plodovi dlakave mahovnice (*Vaccinium oxycoccos* L.),
 - borovnice (*Vaccinium myrtillus* L.),
 - brusnice (*Vaccinium vitis-idaea* L.).
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žganju (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljenem z maceracijo in destilacijo, je 37,5 %.
- (c) Žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljeno z maceracijo in destilacijo, se ne aromatizira.
- (d) Žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljeno z maceracijo in destilacijo, se ne barva.
- (e) Ne glede na točko (d) in z odstopanjem od kategorije živil 14.2.6 dela E Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 se lahko uporabi karamel za prilagoditev barve žganja (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljenega z maceracijo in destilacijo, ki se je vsaj eno leto staralo v stiku z lesom.
- (f) Žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljeno z maceracijo in destilacijo, je lahko sladkano, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 18 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (g) Pri opisu, predstavitvi in označevanju žganja (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja), pridobljenega z maceracijo in destilacijo, je besedilo „proizvedeno z maceracijo in destilacijo“ pri opisu, predstavitvi ali označevanju v črkah iste pisave, velikosti in barve ter v istem vidnem polju kot besedilo „žganje (dopolnjeno z imenom sadja, jagodičja ali lupinastega sadja)“, pri steklenicah pa na sprednji etiketi.

17. Geist (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali surovin)

- (a) Geist (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali surovin) je žgana pijača, proizvedena z maceracijo nefermentiranega sadja in jagodičja iz točke (a)(ii) kategorije 16 ali rastlin, lupinastega sadja ali drugih rastlinskih snovi, kot so zelišča ali cvetni listi vrtnice ali gobe, v etanolu kmetijskega porekla, ki ji sledi destilacija pri manj kot 86 vol. %.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači Geist (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali surovine) je 37,5 %.
- (c) Geist (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali surovin) se ne aromatizira.
- (d) Geist (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali surovin) se ne barva.

- (e) Geist (dopolnjeno z imenom sadja ali uporabljenih surovin) je lahko sladkan, da se zaokroži končni okus. Vendar končni proizvod ne sme vsebovati več kot 10 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (f) Izraz „geist“, pred katerim je izraz, ki ni ime sadja, rastline ali druge surovine, lahko dopolnjuje pravno ime drugih žganih in alkoholnih pijač, če takšna uporaba ne zavaja potrošnika.

18. Encijan

- (a) Encijan je žgana pijača, proizvedena iz destilata encijana, pridobljenega s fermentacijo korenine encijana z dodatkom etanola kmetijskega porekla ali brez njega.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v encijanu je 37,5 %.
- (c) Encijan se ne aromatizira.

19. Žgana pijača z aromo brinja

- (a) Žgana pijača z aromo brinja je žgana pijača, proizvedena z aromatiziranjem etanola kmetijskega porekla ali žitnega žganja ali žitnega destilata ali njihove kombinacije z brinovimi jagodami (*Juniperus communis* L. ali *Juniperus oxicedrus* L.).
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žgani pijači z aromo brinja je 30 %.
- (c) Poleg brinovitih jagod se smejo uporabiti tudi aromatične snovi, aromatični pripravki, rastline, ki imajo aromatične lastnosti, ali njihovi deli, ki imajo aromatične lastnosti, ali kombinacija vsega navedenega, vendar morajo biti zaznavne organoleptične značilnosti brinja, tudi če so včasih oslABLJENE.
- (d) Žgana pijača z aromo brinja lahko nosi pravno ime „Wacholder“ ali „genebra“.

20. Gin

- (a) Gin je žgana pijača z aromo brinja, proizvedena z aromatiziranjem etanola kmetijskega porekla z brinovimi jagodami (*Juniperus communis* L.).
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v ginu je 37,5 %.
- (c) Za proizvodnjo gina se uporabljajo le aromatične snovi ali aromatični pripravki ali oboje, tako da prevladuje okus po brinu.
- (d) Izraz „gin“ se lahko dopolni z izrazom „dry“, če pijača ne vsebuje dodatnih sladil, ki presegajo 0,1 grama sladil na liter končnega proizvoda, izraženih kot invertni sladkor.

21. Destilirani gin

- (a) Destilirani gin je:
 - (i) žgana pijača z aromo brinja, proizvedena izključno z destilacijo etanola kmetijskega porekla z začetno alkoholno stopnjo najmanj 96 vol. % alkohola, ob prisotnosti brinovitih jagod (*Juniperus communis* L.) in drugih aromatičnih rastlin, pod pogojem, da prevladuje okus po brinju;
 - (ii) kombinacija proizvoda takšne destilacije in etanola kmetijskega porekla enake sestave, čistosti in vsebnosti alkohola; za aromatiziranje destiliranega gina se lahko uporabljajo tudi aromatične snovi ali aromatični pripravki ali oboje, kakor je navedeno v točki (c) kategorije 20.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v destiliranem ginu je 37,5 %.
- (c) Gin, proizveden zgolj z dodajanjem esenc ali arom etanolu kmetijskega izvora, ne šteje za destilirani gin.
- (d) Izraz „gin“ se lahko dopolni z izrazom „dry“ ali se vanj vključi, če pijača ne vsebuje dodatnih sladil, ki presegajo 0,1 grama sladil na liter končnega proizvoda, izraženih kot invertni sladkor.

22. London gin

- (a) *London gin* je destilirani gin, ki ustreza naslednjim zahtevam:
- (i) proizvaja se izključno iz etanola kmetijskega porekla z največjo vsebnostjo metanola 5 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola, aromatizira pa se izključno z destilacijo etanola kmetijskega izvora ob prisotnosti vseh uporabljenih naravnih rastlinskih snovi;
 - (ii) tako dobljeni destilat vsebuje vsaj 70 vol. % alkohola;
 - (iii) kadar se doda nadaljnji etanol kmetijskega porekla, mora izpolnjevati zahteve iz člena 5, vendar z največjo vsebnostjo metanola 5 gramov na hektoliter 100 vol. % alkohola;
 - (iv) ni obarvan;
 - (v) ni sladkan z več kot 0,1 grama sladil na liter končnega proizvoda, izraženih kot invertni sladkor;
 - (vi) ne vsebuje drugih sestavin, razen sestavin iz točk (i), (iii) in (v) ter vode.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *London gin* je 37,5 %.
- (c) Izraz „*London gin*“ se lahko dopolni izraz „*dry*“ ali se vanj vključi.

23. Žgana pijača z aromo kumine ali Kümmel

- (a) Žgana pijača z aromo kumine ali *Kümmel* je žgana pijača, proizvedena z aromatiziranjem etanola kmetijskega porekla s kumino (*Carum carvi* L.).
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žgani pijači z okusom kumine ali *Kümmel* je 30 %.
- (c) Dodatno se smejo uporabiti aromatične snovi ali aromatični pripravki ali oboje, vendar mora prevladati okus po kumini.

24. Akvavit ali aquavit

- (a) Akvavit ali *aquavit* je žgana pijača z aromo kumine ali semen kopra ali obojega, proizvedena z uporabo etanola kmetijskega porekla in aromatizirana z destilatov rastlin ali začimb.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *akvavit* ali *aquavit* je 37,5 %.
- (c) Dodatno se lahko uporabljajo naravne aromatične snovi ali aromatični pripravki ali oboje, vendar mora aroma teh pijač izhajati predvsem iz destilatov kumine (*Carum carvi* L.) ali semen kopra (*Anethum graveolens* L.) ali obojega, pri čemer je prepovedana uporaba eteričnih olj.
- (d) Grenke snovi v okusu ne smejo prevladovati; vsebnost suhega ekstrakta ne sme biti večja od 1,5 grama na 100 mililitrov.

25. Žgana pijača z aromo janeža

- (a) Žgana pijača z aromo janeža je žgana pijača, proizvedena z aromatiziranjem etanola kmetijskega porekla z naravnimi ekstrakti zvezdastega janeža (*Illicium verum* Hook f.), janeža (*Pimpinella anisum* L.), koromača (*Foeniculum vulgare* Mill.) ali drugih rastlin, ki vsebuje isto glavno aromatično sestavino, in sicer z uporabo enega od naslednjih postopkov ali njihove kombinacije:
- (i) maceracije ali destilacije ali obojega;
 - (ii) destilacije alkohola ob prisotnosti semen ali drugih delov teh rastlin;
 - (iii) dodajanja naravnih destiliranih ekstraktov rastlin z aromo janeža.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v žgani pijači z okusom janeža je 15 %.
- (c) Za aromatiziranje žgane pijače z okusom janeža se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.
- (d) Uporabijo se lahko tudi drugi naravni rastlinski ekstrakti ali aromatična semena, vendar mora prevladovati okus po janežu.

26. Pastis

- (a) *Pastis* je žgana pijača z aromo janeža, ki vsebuje tudi naravne ekstrakte sladiča ali golostebelnega sladkega korena (*Glycyrrhiza* spp.), pri čemer morajo biti prisotna barvila, poznana kot „halkoni“, in glicirizinska kislina, katere najmanjša vsebnost znaša 0,05, največja pa 0,5 grama na liter.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v *pastisu* je 40 %.
- (c) Za aromatiziranje *pastisa* se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.
- (d) *Pastis* vsebuje manj kot 100 gramov sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor, in ima najmanjšo vrednost anetola 1,5, največjo pa 2 grama na liter.

27. Pastis de Marseille

- (a) *Pastis de Marseille* je *pastis* z izrazitim okusom janeža in vsebnostjo anetola med 1,9 in 2,1 grama na liter.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *pastis de Marseille* je 45 %.
- (c) Za aromatiziranje pijače *pastis de Marseille* se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.

28. Anis ali janeževca

- (a) *Anis* ali *janeževca* je žgana pijača z aromo janeža, katerega značilna aroma izhaja izključno iz janeža (*Pimpinella anisum* L.) ali zvezdastega janeža (*Illicium verum* Hook f.) ali koromača (*Foeniculum vulgare* Mill.) ali njihove kombinacije.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v *anisu* ali *janeževcu* je 35 %.
- (c) Za aromatiziranje *anisa* ali *janeževca* se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.

29. Destilirani anis

- (a) Destilirani *anis* je *anis*, ki vsebuje alkohol, destiliran v prisotnosti semen iz točke (a) kategorije 28, oziroma pri geografskih označbah mastike in drugih aromatičnih semen, rastlin ali sadja, če ta alkohol predstavlja vsaj 20 % vsebnosti alkohola destiliranega *anisa*.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v destiliranem *anisu* je 35 %.
- (c) Za aromatiziranje *anisa* se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.

30. Grenka žgana pijače ali bitter

- (a) Grenka žgana pijača ali *bitter* je žgana pijača s prevladujočim grenkim okusom, ki se pridobiva z aromatiziranjem etanola kmetijskega porekla ali destilata kmetijskega porekla ali obojega z aromatičnimi snovmi ali aromatičnimi pripravki ali obojim.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v grenki žgani pijači ali *bitter* je 15 %.
- (c) Brez poseganja v uporabo teh izrazov pri predstavitvi in označevanju živil, ki niso žgane pijače, se lahko grenke žgane pijače ali *bitter* dajo na trg pod imenom „grenčica“ ali „*bitter*“ z dodatnim izrazom ali brez.
- (d) Ne glede na točko (c) se lahko izraz „grenčica“ ali „*bitter*“ uporablja pri opisu, predstavitvi in označevanju grenkih likerjev.

31. Aromatizirana vodka

- (a) Aromatizirana vodka je vodka, ki ima poleg okusa surovin, iz katerih se proizvaja, dodano prevladujočo aromo.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v aromatizirani vodki je 37,5 %.
- (c) Aromatizirana vodka je lahko sladkana, tipizirana, aromatizirana, zorjena ali obarvana.

- (d) Kadar je aromatizirana vodka sladkana, mora vsebovati manj kot 100 g sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (e) Pravno ime aromatizirane vodke je lahko tudi ime katere koli prevladujoče arome v kombinaciji z besedo „vodka“. Izraz „vodka“ v katerem koli uradnem jeziku Unije se lahko nadomesti z izrazom „vodka“.

32. Žgana pijača, aromatizirana s trnuljami, ali *pacharán*

- (a) Žgana pijača, aromatizirana s trnuljami, ali *pacharán* je žgana pijača, ki ima prevladujoč okus po trnuljah in je proizvedena z maceracijo jagod črnega trna (*Prunus spinosa*) v etanolu kmetijskega porekla z dodatkom naravnih ekstraktov janeža ali destilatov janeža ali obojega.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola žgane pijače, aromatizirane s trnuljami, ali *pacharána* je 25 %.
- (c) Žgana pijača, aromatizirana s trnuljami, ali *pacharán* se proizvaja iz najmanj 125 gramov trnulj na liter končnega proizvoda.
- (d) Žgana pijača, aromatizirana s trnuljami, ali *pacharán* ima vsebnost sladil, izraženih kot invertni sladkor, med 80 in 250 grami na liter končnega proizvoda.
- (e) Organoleptične značilnosti, barvo in okus žgane pijače, aromatizirane s trnuljami, ali *pacharána* določata izključno dodano sadje in janež.
- (f) Izraz „*pacharán*“ se lahko uporablja kot pravno ime samo, če je pijača proizvedena v Španiji. Če je pijača proizvedena zunaj Španije, se sme izraz „*pacharán*“ uporabiti samo kot dodatek pravnemu imenu „žgana pijača, aromatizirana s trnuljami“, pod pogojem, da je dodano tudi besedilo: „proizveden v ...“, ki mu sledi ime države članice ali tretje države, kjer je pijača proizvedena.

33. Liker

- (a) Liker je žgana pijača:
 - (i) ki vsebuje najmanjšo količino sladil, izraženo kot invertni sladkor:
 - 70 gramov na liter za češnjeve ali višnjeve likerje, kjer etanol izhaja izključno iz češnjevega ali višnjevega žganja,
 - 80 gramov na liter za likerje, ki so aromatizirani izključno z encijanom ali podobno rastlino ali pelinom,
 - 100 gramov na liter za vse druge primere,
 - (ii) proizvedena z uporabo etanola kmetijskega porekla ali destilata kmetijskega porekla ali ene ali več žganih pijač ali njihove kombinacije, sladkana in z dodatkom ene ali več arom, proizvodov kmetijskega porekla ali živil.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v likerju je 15 %.
- (c) Pri proizvodnji likerja se lahko uporabljajo aromatične snovi in aromatični pripravki.

Vendar se za aromatiziranje naslednjih likerjev lahko uporabljajo samo aromatična živila, aromatični pripravki in naravne aromatične snovi:

- (i) sadni likerji:
 - ananas (*Ananas*),
 - agrumi (*Citrus* L.),
 - rakitovec ali morska krhlika (*Hippophae rhamnoides* L.),
 - murva (*Morus alba*, *Morus rubra*),
 - višnja (*Prunus cerasus*),
 - češnja (*Prunus avium*),
 - črni ribez (*Ribes nigrum* L.),
 - arktična robida (*Rubus arcticus* L.),

- barjanska robida (*Rubus chamaemorus* L.),
- malina (*Rubus idaeus* L.),
- plodovi dlakave mahovnice (*Vaccinium oxycoccos* L.),
- borovnica (*Vaccinium myrtillus* L.),
- brusnica (*Vaccinium vitis-idaea* L.),

(ii) rastlinski likerji:

- klasnati pelin (*Artemisia genepi*),
- encijan (*Gentiana* L.),
- meta (*Mentha* L.),
- janež (*Pimpinella anisum* L.).

(d) Pravno ime v vseh državah članicah je lahko „liqueur“ in:

- za likerje, proizvedene z maceracijo višenj ali češenj (*Prunus cerasus* ali *Prunus avium*) v etanolu kmetijskega porekla, je lahko pravno ime „guignolet“ ali „češnjevce“ z dodanim izrazom „liker“ ali brez,
- za likerje, proizvedene z maceracijo višenj (*Prunus cerasus*) v etanolu kmetijskega porekla, je lahko pravno ime „ginja“ ali „ginjinha“ ali „višnjevce“ z dodanim izrazom „liker“ ali brez,
- za likerje, za katere se kot alkoholna vsebina uporabi izključno rum, je lahko pravno ime „punch au rhum“ z dodanim izrazom „liker“ ali brez,
- brez poseganja v točko 2 člena 3, točko (b) člena 10(5) in člen 11 je lahko pravno ime za likerje z mlekom ali mlečnimi izdelki „kremni liker“, dopolnjeno z imenom uporabljene surovine, ki pijači daje prevladujoči okus, z dodanim izrazom „liker“ ali brez.

(e) Pri opisu, predstavitvi in označevanju likerjev, proizvedenih v Uniji z uporabo etanola kmetijskega porekla ali destilata kmetijskega porekla, se lahko za ponazoritev ustaljenih metod proizvodnje uporabljajo naslednji sestavljeni izrazi:

- *prune brandy*,
- *orange brandy*,
- *apricot brandy*,
- *cherry brandy*,
- *solbaerrom* ali rum iz črnega ribeza.

Pri opisu, predstavitvi in označevanju likerjev iz te točke se sestavljeni izraz zapiše v eni vrstici, z enotnimi črkami iste pisave in barve, beseda „liker“ pa v neposredni bližini, zapisana vsaj z enako velikostjo črk. Če alkohol ne izhaja iz navedene žgane pijače, se njegovo poreklo navede na etiketi v istem vidnem polju kot sestavljeni izraz in beseda „liker“, bodisi z navedbo vrste kmetijskega alkohola bodisi z besedama „kmetijski alkohol“, pred katerima piše „izdelano iz“ ali „izdelano z uporabo“.

(f) Brez poseganja v člene 11, 12 in 13(4) se pravno ime „liker“ lahko dopolni z imenom arome ali živila, ki žgani pijači daje prevladujoči okus, če ji okus dajejo aromatična živila, aromatični pripravki in naravne aromatične snovi, pridobljene iz surovine, ki je v imenu navedena kot aroma ali živilo, pri čemer se aromatične snovi dodajo samo, če je treba okus te surovine okrepiti.

34. Crème de (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali druge surovine)

- (a) Crème de (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali druge uporabljene surovine) je liker z najmanjšo vsebnostjo sladil 250 gramov na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači crème de (dopolnjeno z imenom uporabljenega sadja ali druge uporabljene surovine) je 15 %.

- (c) Za to žgano pijačo veljajo pravila o aromatičnih snoveh in aromatičnih pripravkih za likerje, določena pod kategorijo 33.
- (d) Uporabljene surovine ne vključujejo mlečnih izdelkov.
- (e) Sadje ali druga surovina, uporabljena v pravnem imenu, je sadje ali druga surovina, ki likerju daje prevladujoči okus.
- (f) Pravno ime se lahko dopolni z izrazom „liker“.
- (g) Pravno ime „*crème de cassis*“ se lahko uporabi samo za likerje, ki so proizvedeni s črnim ribezom in imajo vsebnost sladil več kot 400 gramov na liter, izraženih kot invertni sladkor.

35. *Sloe gin*

- (a) *Sloe gin* je liker, ki se proizvaja z maceracijo trnulj v *ginu* z morebitnim dodajanjem soka iz trnulj.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v *sloe ginu* je 25 %.
- (c) Pri proizvodnji *sloe gina* se lahko uporabljajo samo naravne aromatične snovi in aromatični pripravki.
- (d) Pravno ime se lahko dopolni z izrazom „liker“.

36. *Sambuca*

- (a) *Sambuca* je brezbarven liker z okusom janeža, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) vsebuje destilate janeža (*Pimpinella anisum* L.), zvezdastega janeža (*Illicium verum* L.) ali drugih aromatičnih zelišč;
 - (ii) ima najmanjšo vsebnost sladil 350 gramov na liter, izraženo kot invertni sladkor;
 - (iii) njegova vsebnost naravnega anetola je med 1 in 2 gramoma na liter.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v *sambuci* je 38 %.
- (c) Za *sambuco* veljajo pravila o aromatičnih snoveh in aromatičnih pripravkih za likerje, določena pod kategorijo 33.
- (d) *Sambuca* se ne barva.
- (e) Pravno ime se lahko dopolni z izrazom „liker“.

37. *Maraschino, marrasquino ali maraskino*

- (a) *Maraschino, marrasquino* ali *maraskino* je brezbarven liker, katerega aroma izhaja večinoma iz destilata češenj maraska ali izdelka, proizvedenega z maceracijo češenj ali delov češenj v etanolu kmetijskega porekla ali v destilatu češenj maraska, z najmanjšo vsebnostjo sladil 250 gramov na liter, izraženo kot invertni sladkor.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *maraschino, marrasquino* ali *maraskino* je 24 %.
- (c) Za *maraschino, marrasquino* ali *maraskino* veljajo pravila o aromatičnih snoveh in aromatičnih pripravkih za likerje, določena pod kategorijo 33.
- (d) *Maraschino, marrasquino* ali *maraskino* se ne barva.
- (e) Pravno ime se lahko dopolni z izrazom „liker“.

38. *Nocino ali orehovec*

- (a) *Nocino* ali *orehovec* je liker, katerega aroma izhaja večinoma iz maceracije ali maceracije in destilacije celih zelenih orehov (*Juglans regia* L.) z najmanjšo vsebnostjo sladil 100 gramov na liter, izraženo kot invertni sladkor.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *nocino* ali *orehovec* je 30 %.
- (c) Za *nocino* ali *orehovec* veljajo pravila o aromatičnih snoveh in aromatičnih pripravkih za likerje, določena pod kategorijo 33.
- (d) Pravno ime se lahko dopolni z izrazom „liker“.

39. Jajčni liker ali *advocaat* ali *avocat* ali *advokat*

- (a) Jajčni liker ali *advocaat* ali *avocat* ali *advokat* je aromatiziran ali nearomatiziran liker, proizveden iz etanola kmetijskega porekla ali destilata kmetijskega porekla ali žgane pijače ali kombinacije le-teh, ki vsebuje kakovosten jajčni rumenjaki, jajčni beljak in sladkor ali med ali oboje. Najmanjša vsebnost sladkorja ali medu znaša 150 gramov na liter, izražena kot invertni sladkor. Najmanjša vsebnost čistega jajčnega rumenjaka znaša 140 gramov na liter končnega proizvoda. Če se uporabljajo druga jajca kot jajca domače kokoši (*Gallus gallus*), se to navede na etiketi.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v jajčnem likerju ali *advocaatu* ali *avocatu* ali *advokatu* je 14 %.
- (c) Pri proizvodnji jajčnega likerja ali *advocaata* ali *avocata* ali *advokata* se lahko uporabljajo samo aromatična živila, aromatične snovi in aromatični pripravki.
- (d) Pri proizvodnji jajčnega likerja ali *advocaata* ali *avocata* ali *advokata* se lahko uporabljajo mlečni izdelki.

40. Liker z jajci

- (a) Liker z jajci je aromatiziran ali nearomatiziran liker, proizveden iz etanola kmetijskega porekla, destilata kmetijskega porekla ali žgane pijače, ali kombinacije le-teh, ki vsebuje značilne sestavine, kot so kakovosten jajčni rumenjaki, jajčni beljak in sladkor ali med ali oboje. Najmanjša vsebnost sladkorja ali medu znaša 150 gramov na liter, izražena kot invertni sladkor. Najmanjša vsebnost rumenjakov znaša 70 gramov na liter končnega proizvoda.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v likerju z jajci je 15 %.
- (c) Pri proizvodnji likerja z jajci se lahko uporabljajo samo aromatična živila, naravne aromatične snovi in aromatični pripravki.
- (d) Pri proizvodnji likerja z jajci se lahko uporabljajo mlečni izdelki.

41. *Mistrà*

- (a) *Mistrà* je brezbarvna žgana pijača z aromo janeža ali naravnega anetola, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) njena vsebnost anetola je med 1 in 2 gramoma na liter;
 - (ii) lahko vsebuje tudi destilat aromatičnih zelišč;
 - (iii) ni sladkana.
- (b) Volumenski delež alkohola v pijači *mistrà* je najmanj 40 % in največ 47 %.
- (c) Za aromatiziranje pijače *mistrà* se lahko uporabljajo samo aromatični pripravki in naravne aromatične snovi.
- (d) *Mistrà* se ne barva.

42. *Väkevä glögi* ali *spritglögg*

- (a) *Väkevä glögi* ali *spritglögg* je žgana pijača, proizvedena z aromatiziranjem vina ali vinskih proizvodov in etanola kmetijskega porekla z aromo nageljnovih žbic ali cimeta ali obojega z uporabo enega od naslednjih postopkov:
 - (i) maceracije ali destilacije;
 - (ii) destilacije alkohola v prisotnosti navedenih delov rastlin;
 - (iii) dodajanjem naravnih aromatičnih snovi nageljnovih žbic ali cimeta.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *väkevä glögi* ali *spritglögg* je 15 %.
- (c) *Väkevä glögi* ali *spritglögg* se lahko aromatizira samo z aromatičnimi snovmi, aromatičnimi pripravki ali drugimi aromami, vendar prevladuje aroma začimb iz točke (a).
- (d) Vsebnost vina ali vinskih proizvodov ne sme presegati 50 % končnega proizvoda.

43. Berenburg ali Beerenburg

- (a) *Berenburg* ali *Beerenburg* je žgana pijača, ki ustreza naslednjim zahtevam:
 - (i) proizvedena je z uporabo etanola kmetijskega porekla;
 - (ii) proizvedena je z maceracijo sadja ali rastlin ali njihovih delov;
 - (iii) vsebuje poseben aromatiziran destilat korenine encijana (*Gentiana lutea* L.), brinovih jagod (*Juniperus communis* L.) in lovorovih listov (*Laurus nobilis* L.);
 - (iv) je svetlo do temno rjave barve;
 - (v) je lahko sladkana z največ 20 grami sladil na liter, izraženih kot invertni sladkor.
- (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *Berenburg* ali *Beerenburg* je 30 %.
- (c) *Berenburg* ali *Beerenburg* se lahko aromatizira samo z aromatičnimi pripravki in naravnimi aromatičnimi snovmi.

44. Medeni nektar ali medični nektar

- (a) Medeni nektar ali medični nektar je žgana pijača, proizvedena z aromatiziranjem mešanice fermentirane medene drozge in medenega destilata ali etanola kmetijskega porekla ali obojega, ki vsebuje vsaj 30 vol. % fermentirane medene drozge.
 - (b) Najmanjši volumenski delež alkohola v medenem nektarju ali medičnem nektarju je 22 %.
 - (c) Medeni nektar ali medični nektar se lahko aromatizira samo z aromatičnimi pripravki in naravnimi aromatičnimi snovmi, pod pogojem, da prevlada okus po medu.
 - (d) Medeni nektar ali medični nektar se lahko sladka samo z medom.
-

PRILOGA II

POSEBNA PRAVILA ZA NEKATERE ŽGANE PIJAČE

1. *Rum-Verschnitt* je proizveden v Nemčiji in pridobljen z mešanjem ruma in etanola kmetijskega porekla na tak način, da vsaj 5 % delež alkohola, ki ga vsebuje končni proizvod, izhaja iz ruma. Najmanjši volumenski delež alkohola v pijači *Rum-Verschnitt* je 37,5 %. Pri opisu, predstavitvi in označevanju je beseda „*Verschnitt*“ zapisana z znaki iste pisave, velikosti in barve ter v isti vrstici kot beseda „*Rum*“, pri steklenicah pa se navede na sprednji etiketi. Pravno ime tega proizvoda je „žgana pijača“. Če se *Rum-Verschnitt* da na trg zunaj Nemčije, se na etiketi zapiše njegova alkoholna sestava.
 2. Pijača *slivovice* je proizvedena na Češkem in pridobljena tako, da se slivovemu destilatu pred končno destilacijo doda etanol kmetijskega porekla na tak način, da vsaj 70 % alkohola, ki ga vsebuje končni proizvod, izhaja iz slivovega destilata. Pravno ime tega proizvoda je „žgana pijača“. Ime „*slivovice*“ se lahko doda, če je zapisano v istem vidnem polju na sprednji etiketi. Če se pijača *slivovice* da na trg zunaj Češke, se na etiketi zapiše njena alkoholna sestava. Ta določba ne posega v uporabo pravnih imen za sadna žganja iz kategorije 9 Priloge I.
 3. *Guignolet Kirsch* je proizveden v Franciji in pridobljen z mešanjem pijač *guignolet* in *kirsch* na tak način, da vsaj 3 % vsega čistega alkohola, ki ga vsebuje končni proizvod, izhaja iz pijače *kirsch*. Pri opisu, predstavitvi in označevanju se beseda „*guignolet*“ zapiše z znaki iste pisave, velikosti in barve ter v isti vrstici kot beseda „*kirsch*“, pri steklenicah pa se navede na sprednji etiketi. Pravno ime tega proizvoda je „liker“. V alkoholni sestavi se navede volumenski odstotek čistega alkohola, ki ga pijači *guignolet* in *kirsch* predstavljata v skupni vsebnosti čistega alkohola glede na volumen pijače *guignolet kirsch*.
-

PRILOGA III

DINAMIČNI SISTEM STARANJA ALI SISTEM STARANJA „CRIADERAS Y SOLERA“ ALI „SOLERA E CRIADERAS“

Dinamični sistem staranja ali sistem staranja „*criaderas y solera*“ ali „*solera e criaderas*“ zajema redne odtočitve dela *brandyja* iz posameznih hrastovih sodov in posod, ki predstavljajo stopnje staranja, ter ustrezne dotočitve *brandyja*, odtočenega iz predhodne stopnje staranja.

Opredelitve pojmov

„Stopnja staranja“ pomeni vsako skupino hrastovih sodov in posod z isto stopnjo zorenja, skozi katere se *brandy* pomika v procesu staranja. Posamezne stopnje so poznane kot „*criadera*“, zadnja stopnja pred odpošiljanjem *brandyja* pa se kot „*solera*“.

„Odtočitev“ pomeni del *brandyja*, ki se odtoči iz vsakega hrastovega soda in posode v okviru ene stopnje staranja, da se ga doda v hrastove sode in posode naslednje stopnje staranja, v primeru *solere* pa, da ga se odpošlje naprej.

„Dotočitev“ pomeni del *brandyja* iz hrastovih sodov in posod posamezne stopnje staranja, ki se ga doda v hrastove sode in posode naslednje stopnje staranja ter se premeša z njihovo vsebino.

„Povprečna starost“ pomeni čas, ki ustreza rotaciji vse količine *brandyja*, ki se stara, izračunan z deljenjem skupnega volumna *brandyja* na vseh stopnjah staranja z volumnom odtočitev na zadnji stopnji staranja (*solera*) v enem letu.

Povprečna starost *brandyja*, odtočenega iz *solere*, se izračuna po naslednji formuli: $t = V_t/V_e$, pri čemer:

- t pomeni povprečni čas staranja, izražen v letih,
- V_t pomeni skupni volumen zalog v sistemu staranja, izražen v litrih čistega alkohola,
- V_e pomeni skupni volumen proizvoda, odtočenega za odpošiljanje v enem letu, izražen v litrih čistega alkohola.

Pri manj kot tisočlitrskih hrastovih sodih in posodah je število letnih odtočitev in dotočitev enako ali nižje od dvakratnega števila stopenj staranja v sistemu, da se zagotovi, da je najmlajša sestavina stara šest mesecev ali več.

Pri najmanj tisočlitrskih hrastovih sodih in posodah je število letnih odtočitev in dotočitev enako ali nižje od števila stopenj staranja v sistemu, da se zagotovi, da je najmlajša sestavina stara eno leto ali več.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Ta uredba	Uredba (ES) št. 110/2008
Člen 1(1) in (2)	Člen 1(1) in (2)
Člen 2, točke (a) to (d)	Člen 2(1) in (3)
Člen 2, točka (e)	Člen 2(2)
Člen 2, točka (f)	Priloga I, točka 6
Člen 3(1)	Člen 8
Člen 3(2) in (3)	Člen 10
Člen 3(4)	Člen 15(1)
Člen 3(5)	—
Člen 3(6)	—
Člen 3(7)	Člen 15(3), tretji pododstavek
Člen 3(8)	—
Člen 3(9) in (10)	Člen 11(2) in Priloga I, točka 4
Člen 3(11) in (12)	Priloga I, točka 7
Člen 4(1)	Člen 7 in Priloga I, točka 14
Člen 4(2)	Člen 7 in Priloga I, točka 15
Člen 4(3)	Člen 7 in Priloga I, točka 16
Člen 4(4)	—
Člen 4(5)	Priloga I, točka 17
Člen 4(6)	—
Člen 4(7)	Priloga I, točka 2
Člen 4(8)	Priloga I, točka 3
Člen 4(9)	Priloga I, točka 3
Člen 4(10)	Priloga I, točka 5
Člen 4(11)	Priloga I, točka 8
Člen 4(12)	Priloga I, točka 9
Člen 4(13)	—
Člen 4(14)	—
Člen 4(15)	—
Člen 4(16)	—
Člen 4(17)	—
Člen 4(18)	—
Člen 4(19) in (20)	Priloga I, točka 10
Člen 4(21)	—
Člen 4(22)	—
Člen 4(23)	Priloga I, točka 11
Člen 4(24)	Priloga I, točka 12
Člen 5	Priloga I, točka 1

Ta uredba	Uredba (ES) št. 110/2008
Člen 6(1)	Člen 3(1)
Člen 6(2)	Člen 3(3)
Člen 6(3)	Člen 3(4)
Člen 7(1)	Člen 4
Člen 7(2)	Člen 5(1)
Člen 7(3)	Člen 5(2)
Člen 7(4)	Člen 5(3)
Člen 8(1)	Člen 26
Člen 8(2)	Člen 1(3)
Člen 8(3)	—
Člen 8(4)	—
Člen 9	—
Člen 10(1)	—
Člen 10(2)	Člen 9(1)
Člen 10(3)	Člen 9(2)
Člen 10(4)	Člen 9(3)
Člen 10(5)	Člen 9(5) in (6)
Člen 10(6), točke (a) do (c), (e) in (f)	—
Člen 10(6)(d)	Člen 12(2)
Člen 10(7), prvi pododstavek	Člen 9(4) in (7)
Člen 10(7), drugi pododstavek	—
Člen 11(1)	Člen 10(1) in (2)
Člen 11(2) in (3)	—
Člen 12(1)	Člen 10(1)
Člen 12(2),(3) in (4)	—
Člen 13(1)	Člen 12(1)
Člen 13(2)	Člen 9(9)
Člen 13(3), prvi in drugi pododstavek	Člen 11(4)
Člen 13(3), tretji pododstavek	Člen 11(5)
Člen 13(3), četrti pododstavek	—
Člen 13(4), prvi pododstavek	Člen 11(3)
Člen 13(4), drugi pododstavek	Člen 11(4)
Člen 13(4), tretji pododstavek	Člen 11(5)
Člen 13(5)	—
Člen 13(6)	Člen 12(3)
Člen 13(7)	—
Člen 14(1)	Priloga I, točka 13
Člen 14(2)	—
Člen 15(1)	Člen 14(2)

Ta uredba	Uredba (ES) št. 110/2008
Člen 15(2)	—
Člen 16	—
Člen 17	Člen 13
Člen 18	—
Člen 19(1)	Člen 12(3)
Člen 19(2)	—
Člen 20, točka (a)	—
Člen 20, točka (b)	Člen 28(2)
Člen 20, točka (c)	—
Člen 20, točka (d)	—
Člen 21(1)	—
Člen 21(2)	Člen 16
Člen 21(3)	Člen 15(3), prvi pododstavek
Člen 21(4)	—
Člen 22(1), prvi pododstavek	Člen 17(4)
Člen 22(1), drugi pododstavek	—
Člen 22(2)	—
Člen 23(1), uvodno besedilo in točke (a), (b) in (c)	—
Člen 23(1), drugi pododstavek	Člen 17(3)
Člen 23(2)	Člen 17(1), drugi stavek
Člen 24(1) do (4)	—
Člen 24(5), (6) in (7)	Člen 17(2)
Člen 24(8)	Člen 17(3)
Člen 24(9)	Člen 17(1), prvi stavek
Člen 25	—
Člen 26(1), prvi pododstavek	Člen 17(5)
Člen 26(1), drugi pododstavek	—
Člen 26(2)	Člen 17(6)
Člen 27(1)	Člen 17(7), prvi stavek
Člen 27(2), (3) in (4)	—
Člen 27(5)	Člen 17(7), drugi stavek
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30(1), (2) in (3)	Člen 17(8), prvi stavek
Člen 30(4), prvi pododstavek	Člen 17(8), drugi stavek
Člen 30(4), drugi pododstavek	—
Člen 31	Člen 21
Člen 32	Člen 18

Ta uredba	Uredba (ES) št. 110/2008
Člen 33(1)	Člen 15(2)
Člen 33(2) in (3)	—
Člen 34(1), (2) in (3)	Člen 19
Člen 34(4)	—
Člen 35(1), prvi pododstavek	Člen 15(3), drugi pododstavek
Člen 35(1), drugi pododstavek	—
Člen 35(2)	Člen 23(3)
Člen 35(3)	—
Člen 36(1)	Člen 23(1)
Člen 36(2)	Člen 23(2)
Člen 37	—
Člen 38(1)	—
Člen 38(2)	Člen 22(1)
Člen 38(3)	Člen 22(2)
Člen 38(4)	—
Člen 38(5)	Člen 22(3)
Člen 38(6)	Člen 22(4)
Člen 39(1)	—
Člen 39(2) in (3)	—
Člen 40	—
Člen 41	—
Člen 42	—
Člen 43(1)	Člen 24(1)
Člen 43(2)	Člen 24(3)
Člen 44(1)	Člen 24(2)
Člen 44(2)	—
Člen 45	Člen 6
Člen 46	—
Člen 47	Člen 25
Člen 48	—
Člen 49	Člen 29
Člen 50	Člen 28
Člen 51	Člen 30
Priloga I, kategorije 1 do 31	Priloga II, kategorije 1 do 31
Priloga I, kategorija 32	Priloga II, kategorija 37a
Priloga I, kategorija 33	Priloga II, kategorija 32
Priloga I, kategorija 34	Priloga II, kategorija 33
Priloga I, kategorija 35	Priloga II, kategorija 37

Ta uredba	Uredba (ES) št. 110/2008
Priloga I, kategorija 36	Priloga II, kategorija 38
Priloga I, kategorija 37	Priloga II, kategorija 39
Priloga I, kategorija 38	Priloga II, kategorija 40
Priloga I, kategorija 39	Priloga II, kategorija 41
Priloga I, kategorija 40	Priloga II, kategorija 42
Priloga I, kategorija 41	Priloga II, kategorija 43
Priloga I, kategorija 42	Priloga II, kategorija 44
Priloga I, kategorija 43	Priloga II, kategorija 45
Priloga I, kategorija 44	Priloga II, kategorija 46
Priloga II	Priloga II, del pod naslovom „Druge žgane pijače“
Priloga III	—
Priloga IV	—

UREDBA (EU) 2019/788 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. aprila 2019****o evropski državljanski pobudi****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 24 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba o Evropski uniji (PEU) uvaja državljanstvo Unije. Državljeni Unije (v nadaljnjem besedilu: državljani) imajo pravico, da se neposredno obrnejo na Komisijo s pozivom, naj predloži predlog pravnega akta Unije za izvajanje Pogodb, ki je podobna pravici, podeljeni Evropskemu parlamentu v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in Svetu v skladu s členom 241 PDEU. Evropska državljanska pobuda torej prispeva k bolj demokratičnemu delovanju Unije, saj omogoča udeležbo državljanov v demokratičnem in političnem življenju. Kot je razvidno iz strukture člena 11 PEU in člena 24 PDEU, bi bilo treba evropsko državljansko pobudo obravnavati v okviru drugih ukrepov, s katerimi lahko državljani institucije Unije opozorijo na nekatera vprašanja in med katere sodijo dialog s predstavniškimi združenji in civilno družbo, posvetovanje z zadevnimi strankami, peticije in vloge varuhu človekovih pravic.
- (2) Uredba (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa pravila in postopke za evropsko državljansko pobudo, dopolnjuje pa jo Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1179/2011 ⁽⁵⁾.
- (3) Komisija je v svojem poročilu o uporabi Uredbe (EU) št. 211/2011 z dne 31. marca 2015 navedla številne izzive, ki izvirajo iz izvajanja navedene uredbe, ter se zavezala, da bo podrobneje analizirala učinek navedenih vprašanj na učinkovitost instrumenta evropske državljanske pobude in izboljšala njegovo delovanje.
- (4) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 28. oktobra 2015 o evropski državljanski pobudi ⁽⁶⁾ in v osnutku samoiniciativnega zakonodajnega poročila z dne 26. junija 2017 ⁽⁷⁾ Komisijo pozval k pregledu Uredbe (EU) št. 211/2011 in Izvedbene uredbe (EU) št. 1179/2011.
- (5) Cilj te uredbe je zagotoviti, da je evropska državljanska pobuda dostopnejša organizatorjem in podpornikom, da je zanje manjše breme in da jo lažje uporabljajo, ter okrepiti njeno spremljanje, da se doseže njen celoten potencial kot orodja za spodbujanje razprave. Omogočati pa bi morala tudi udeležbo čim več državljanov v demokratičnem procesu odločanja v Uniji.

⁽¹⁾ UL C 237, 6.7.2018, str. 74.⁽²⁾ UL C 247, 13.7.2018, str. 62.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL L 65, 11.3.2011, str. 1).⁽⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1179/2011 z dne 17. novembra 2011 o tehničnih specifikacijah za sisteme spletnega zbiranja v skladu z Uredbo (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi (UL L 301, 18.11.2011, str. 3).⁽⁶⁾ UL C 355, 20.10.2017, str. 17.⁽⁷⁾ 2017/2024 (INL).

- (6) Za doseganje navedenih ciljev bi morali biti postopki in pogoji, potrebni za evropsko državljansko pobudo, učinkoviti, pregledni, jasni, preprosti, prijazni uporabnikom, dostopni invalidom in sorazmerni z naravo tega instrumenta. Temeljiti bi morali na razumnem ravnesju med pravicami in obveznostmi ter bi morali zagotavljati, da bo Komisija tehtne pobude ustrezno obravnavala in se nanje odzvala.
- (7) Primerno je določiti najnižjo starost za podporo pobudi. Ta najnižja starost bi morala ustrezati starosti, pri kateri lahko državljani volijo na volitvah v Evropski parlament. Da se poveča udeležba mladih državljanov v demokratičnem življenju Unije in s tem doseže celoten potencial evropske državljanske pobude kot instrumenta participativne demokracije, bi morale imeti države članice možnost, da po potrebi določijo najnižjo starost za podporo pobudi na 16 let, o čemer bi morale ustrezno obvestiti Komisijo. Komisija bi morala redno pregledovati delovanje evropske državljanske pobude, tudi kar zadeva najnižjo starost za podporo pobudam. Dobro bi bilo, da bi države članice preučile možnost, da v skladu z nacionalno zakonodajo za najnižjo starost določijo 16 let.
- (8) V skladu s členom 11(4) PEU lahko najmanj milijon državljanov Unije iz večjega števila držav članic s pobudo Komisijo pozove, da v okviru svojih pristojnosti predloži ustrezen predlog v zadevah, za katere državljani menijo, da je za izvajanje Pogodb treba sprejeti pravni akt Unije.
- (9) Za zagotovitev, da pobuda zastopa interes Unije in da se pri tem instrument preprosto uporablja, bi bilo treba najmanjše število držav članic, iz katerih so državljani, določiti na eno četrtno držav članic.
- (10) Da se zagotovi reprezentativnost pobude in da so pogoji za državljane pri podpiranju pobude podobni, je tudi primerno določiti najmanjše število podpisnikov iz vsake od navedenih držav članic. To najmanjše število potrebnih podpisnikov iz vsake države članice bi moralo biti padajoče sorazmerno in ustrezati številu poslancev Evropskega parlamenta, izvoljenih v posamezni državi članici, pomnoženemu s številom vseh poslancev Evropskega parlamenta.
- (11) Da bi bile evropske državljanske pobude bolj vključujoče in prepoznavne, lahko organizatorji za svoje promocijske in komunikacijske dejavnosti uporabijo druge jezike, ki niso uradni jeziki institucij Unije in imajo v skladu z ustavnim redom države članice na njenem celotnem ozemlju ali delu njenega ozemlja uradni status.
- (12) Med osebnimi podatki, ki se obdelujejo pri uporabi te uredbe, so lahko občutljivi podatki, vendar je glede na naravo evropske državljanske pobude kot instrumenta participativne demokracije upravičeno zahtevati predložitev osebnih podatkov v podporo pobudi in te podatke obdelovati v obsegu, ki je potreben za preverjanje izjav o podpori v skladu z nacionalnim pravom in prakso.
- (13) Da bo evropska državljanska pobuda dostopnejša, bi morala Komisija državljanom in skupinam organizatorjev zagotoviti informacije, pomoč in praktično podporo, zlasti v zvezi z vidiki te uredbe, ki so v njeni pristojnosti. Da bo lahko Komisija bolje zagotavljala te informacije in pomoč, bi morala dati na voljo spletno sodelovalno platformo, da se zagotovijo namenski forum za razpravo ter neodvisna podpora, informacije in pravni nasveti o evropski državljanski pobudi. Platforma bi morala biti odprta za državljane, skupine organizatorjev, organizacije in zunanje strokovnjake z izkušnjami pri organiziranju evropskih državljanskih pobud. Dostopna bi morala biti invalidom.
- (14) Da bi lahko skupine organizatorjev svoje pobude upravljale med celotnim trajanjem postopka, bi morala Komisija dati na voljo spletni register za evropsko državljansko pobudo (v nadaljnjem besedilu: register). Register bi moral za ozaveščanje in zagotavljanje preglednosti vseh pobud vključevati javno spletno mesto z izčrpnimi informacijami o evropski državljanski pobudi na splošno, pa tudi z najnovejšimi informacijami o posameznih pobudah, njihovem statusu ter prijavljenih virih podpore in financiranja na podlagi informacij, ki jih predloži skupina organizatorjev.
- (15) Za zagotovitev bližine državljanom in ozaveščanje o evropski državljanski pobudi bi morale države članice na svojem ozemlju vzpostaviti eno ali več kontaktnih točk, ki bi državljanom zagotavljale informacije in pomoč v zvezi z evropsko državljansko pobudo. Te informacije in pomoč bi morale zadevati zlasti tiste vidike te uredbe, katerih izvajanje spada v pristojnost nacionalnih organov v državah članicah, ali ki zadevajo veljavno nacionalno pravo, in za katere lahko ti organi državljane in skupine organizatorjev najbolj obveščajo o teh vidikih in jim

pomagajo. Države članice bi si morale, kadar je primerno, prizadevati za sinergijo s službami, ki zagotavljajo podporo pri uporabi podobnih nacionalnih instrumentov. Komisija, vključno s svojimi predstavništvi v državah članicah, bi morala zagotoviti tesno sodelovanje z nacionalnimi kontaktnimi točkami v zvezi s temi dejavnostmi obveščanja in pomoči, kadar je primerno, tudi s komunikacijskimi dejavnostmi na ravni Unije.

- (16) Za uspešno vlaganje in upravljanje državljskih pobud je potrebna minimalna organizirana struktura. Ta struktura bi morala imeti obliko skupine organizatorjev, ki jo sestavljajo fizične osebe, ki prebivajo v najmanj sedmih različnih državah članicah, da bi tako spodbudili oblikovanje vseevropskih vprašanj in razmislek o njih. Za zagotovitev preglednosti ter nemotene in učinkovite komunikacije bi morala skupina organizatorjev imenovati predstavnika, ki bi ves čas postopka povezoval skupino organizatorjev in institucije Unije. Skupina organizatorjev bi morala imeti možnost, da v skladu z nacionalnim pravom ustanovi pravno osebo za upravljanje pobude. Navedena pravna oseba bi se morala za namene te uredbe šteti za skupino organizatorjev.
- (17) Medtem ko bo odgovornost in kazni v zvezi z obdelavo osebnih podatkov še naprej urejala Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, bi morala skupina organizatorjev v skladu z veljavnim nacionalnim pravom solidarno odgovarjati za vso škodo, ki jo povzročijo njeni člani pri organiziranju pobude z nezakonitimi dejanji, storjenimi namenoma ali iz hude malomarnosti. Države članice bi morale zagotoviti, da se skupini organizatorjev za kršitve te uredbe naložijo ustrezne kazni.
- (18) Za zagotovitev usklajenosti in preglednosti v zvezi s pobudami in za preprečitev zbiranja podpisov za pobudo, ki ne izpolnjuje pogojev iz Pogodb in te uredbe, bi morala Komisija pobude, ki izpolnjujejo pogoje iz te uredbe, pred začetkom zbiranja izjav državljanov o podpori prijaviti. Komisija bi morala prijavo obravnavati ob polnem spoštovanju obveznosti obrazložitve v skladu z drugim odstavkom člena 296 PDEU in splošnega načela dobrega upravljanja, določenega v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
- (19) Da se zagotovita učinkovitost in večja dostopnost evropske državljske pobude in upošteva, da morajo biti postopki in pogoji, potrebni za evropsko državljsko pobudo, jasni, preprosti, uporabniku prijazni in sorazmerni, ter da se zagotovi prijava čim več pobud, je primerno, da se v primerih, kadar le deli pobude izpolnjujejo zahteve za prijavo v skladu s to uredbo, pobuda delno prijavi. Pobude bi bilo treba delno prijaviti, če del pobude, vključno z njenimi glavnimi cilji, ne sodi očitno izven okvira, v katerem ima Komisija pristojnost za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za izvajanje Pogodb, in če so izpolnjene vse druge zahteve za prijavo. Zagotoviti bi bilo treba jasnost in preglednost v zvezi z obsegom delne prijave, morebitne podpisnike pa bi bilo treba obvestiti o obsegu prijave in o tem, da se izjave o podpori zbirajo le glede na obseg prijave pobude. Komisija bi morala skupino organizatorjev dovolj podrobno obvestiti o razlogih za svojo odločitev, da pobude ne bo prijavila ali jo bo le delno prijavila, ter o vseh možnih sodnih in zunajsodnih sredstvih, ki so ji na voljo.
- (20) Izjave o podpori pobudi bi bilo treba zbrati v določenem roku. Za zagotovitev, da pobuda ostane relevantna, in zaradi zapletenosti zbiranja izjav o podpori po Uniji ta rok ne bi smel biti daljši od 12 mesecev od datuma začetka obdobja zbiranja, ki ga določi skupina organizatorjev. Skupina organizatorjev bi morala imeti možnost izbrati datum začetka obdobja zbiranja v roku šest mesecev od prijave pobude. Skupina organizatorjev bi morala Komisijo obvestiti o izbranem datumu najpozneje 10 delovnih dni pred tem datumom. Za zagotovitev usklajenosti z nacionalnimi organi bi morala Komisija države članice obvestiti o datumu, ki ga je sporočila skupina organizatorjev.
- (21) Da bo evropska državljska pobuda dostopnejša organizatorjem in državljanom, da bo zanje manjše breme ter da jo bodo lažje uporabljali, bi morala Komisija vzpostaviti in upravljati centralni sistem spletnega zbiranja izjav o podpori. Ta sistem bi moral biti brezplačno na voljo skupinam organizatorjev in bi moral imeti potrebne tehnične značilnosti, ki bi omogočale spletno zbiranje, vključno z gostovanjem in programsko opremo, ter elemente dostopnosti, da bi pobude lahko podprli tudi državljeni, ki so invalidi. Ta sistem bi bilo treba vzpostaviti in vzdrževati v skladu s Sklepom Komisije (EU, Euratom) 2017/46 ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁹⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2017/46 z dne 10. januarja 2017 o varnosti komunikacijskih in informacijskih sistemov v Evropski komisiji (UL L 6, 11.1.2017, str. 40).

- (22) Državljeni bi morali imeti možnost, da pobude podprejo na spletu ali v papirni obliki in predložijo samo osebne podatke, ki so določeni v Prilogi III k tej uredbi. Države članice bi morale Komisijo obvestiti, ali želijo biti vključene v del A oziroma del B Priloge III. Državljeni, ki uporabljajo centralni sistem spletnega zbiranja za evropsko državljansko pobudo, bi morali imeti možnost, da pobudo podprejo na spletu z uporabo priglasenih sredstev za elektronsko identifikacijo ali z elektronskim podpisom v smislu Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. V ta namen bi morale Komisija in države članice uvesti ustrezne tehnične značilnosti in v okviru navedene uredbe. Državljeni bi morali izjavo o podpori podpisati samo enkrat.
- (23) Za lažji prehod na nov centralni sistem spletnega zbiranja bi morala imeti skupina organizatorjev še naprej možnost, da vzpostavi lastni sistem spletnega zbiranja in da za pobude, prijavljene v skladu s to uredbo do 31. decembra 2022, izjave o podpori zbira prek tega sistema. Skupina organizatorjev bi morala za vsako pobudo uporabljati en individualni sistem spletnega zbiranja. Individualni sistemi spletnega zbiranja, ki jih vzpostavi in upravlja skupina organizatorjev, bi morali imeti ustrezne tehnične in varnostne značilnosti, da se ves čas postopka zagotovijo varno zbiranje, shranjevanje in prenos podatkov. V ta namen bi morala Komisija v sodelovanju z državami članicami določiti podrobne tehnične specifikacije za individualne sisteme spletnega zbiranja. Komisija bi morala imeti možnost, da se posvetuje z Agencijo Evropske unije za varnost omrežij in informacij (ENISA), ki institucijam Unije pomaga pri razvoju in izvajanju politik, povezanih z varnostjo omrežij in informacijskih sistemov.
- (24) Primerno je, da države članice pred zbiranjem izjav o podpori preverijo skladnost individualnih sistemov spletnega zbiranja, ki jih vzpostavi skupina organizatorjev, z zahtevami iz te uredbe in izdajo dokument, s katerim potrjuje tako skladnost. Potrjevanje individualnih sistemov spletnega zbiranja bi moral izvajati pristojni nacionalni organ države članice, v kateri so podatki, zbrani prek individualnega sistema spletnega zbiranja, shranjeni. Brez poseganja v pooblastila nacionalnih nadzornih organov na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 bi morale države članice imenovati pristojni nacionalni organ, odgovoren za potrjevanje sistemov. Države članice bi morale vzajemno priznavati potrdila, ki jih izdajo njihovi pristojni organi.
- (25) Kadar pobuda prejme potrebno število izjav podpisnikov o podpori, bi morala biti vsaka država članica odgovorna za preverjanje in potrjevanje izjav o podpori, ki jih podpišejo njeni državljani, da se oceni, ali je bilo doseženo potrebno najmanjše število podpisnikov, ki imajo pravico, da podprejo evropsko državljansko pobudo. Ob upoštevanju potrebe po omejitvi upravnega bremena za države članice bi bilo treba taka preverjanja opraviti z ustreznimi pregledi, ki lahko temeljijo na naključnem vzorčenju. Države članice bi morale izdati dokument, s katerim potrjuje število veljavnih prejetih izjav o podpori.
- (26) Kadar se Komisiji predloži pobuda, ki jo podpira zahtevano število podpisnikov in ki izpolnjuje druge zahteve iz te uredbe, bi morala imeti skupina organizatorjev za spodbujanje udeležbe in javne razprave o vprašanjih, na katera se nanašajo pobude, pravico, da pobudo predstavi na javni predstavitvi na ravni Unije. Javno predstavitev bi moral organizirati Evropski parlament v treh mesecih po predložitvi pobude Komisiji. Evropski parlament bi moral zagotoviti uravnoteženo zastopnost interesov ustreznih deležnikov, vključno s civilno družbo, socialnimi partnerji in strokovnjaki. Komisija bi morala biti zastopana na ustreznih ravni. Svetu, drugim institucijam in posvetovalnim organom Unije ter zainteresiranim deležnikom bi bilo treba omogočiti, da sodelujejo pri predstavitvi, da se zagotovi njena vključujoča narava in poveča zanimanje javnosti.
- (27) Evropski parlament bi moral imeti kot institucija, v kateri so državljani neposredno zastopani na ravni Unije, pravico, da po predložitvi veljavne pobude in javni predstavitvi o njej oceni podporo zanj. Poleg tega bi moral imeti možnost, da oceni ukrepe, ki jih Komisija sprejme v odziv na pobudo in predstavi v sporočilu.
- (28) Za zagotovitev učinkovite udeležbe državljanov v demokratičnem življenju Unije bi morala Komisija veljavno pobudo preučiti in nanjo odgovoriti. Komisija bi zato morala v šestih mesecih od prejema pobude navesti svoje pravne in politične zaključke ter ukrepe, ki jih namerava sprejeti. Morala bi jasno, razumljivo in podrobno

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

pojasniti razloge za nameravane ukrepe, tudi to, ali namerava v odziv na pobudo sprejeti predlog zakonodajnega akta Unije, razloge pa bi morala navesti tudi, če ne namerava sprejeti nobenega ukrepa. Komisija bi morala pobude preučiti v skladu s splošnimi načeli dobrega upravljanja, določenimi v členu 41 Listine.

- (29) Skupina organizatorjev bi morala za zagotovitev preglednosti financiranja in podpore za obdobje od datuma prijave do datuma predložitve pobude Komisiji zagotoviti redno posodobljene in podrobne informacije o virih financiranja in podpore za svoje pobude. Te informacije bi bilo treba objaviti v registru in na javnem spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo. Izjava o virih financiranja in podpore, ki jo poda skupina organizatorjev, bi morala vključevati informacije o finančni podpori, ki presega 500 EUR na sponzorja, pa tudi o organizacijah, ki skupini organizatorjev prostovoljno pomagajo, če ekonomsko te podpore ni mogoče količinsko opredeliti. Subjekti, zlasti organizacije, ki v skladu s Pogodbama prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in izražanju volje državljanov Unije, bi morali imeti možnost, da spodbujajo pobude ter jim zagotavljajo financiranje in podporo, če to storijo v skladu s postopki in pogoji iz te uredbe.
- (30) Komisija bi za zagotovitev popolne preglednosti morala v registru in na javnem spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo dati na voljo kontaktni obrazec, da državljani lahko vložijo pritožbo glede popolnosti in pravilnosti informacij o virih financiranja in podpore, kakor so jih prijavile skupine organizatorjev. Komisija bi morala imeti pravico, da od skupine organizatorjev zahteva morebitne dodatne informacije v zvezi s pritožbami in po potrebi v registru posodobi informacije o prijavljenih virih financiranja in podpore.
- (31) Za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja na podlagi te uredbe, se uporablja Uredba (EU) 2016/679. V zvezi s tem je zaradi pravne varnosti primerno pojasniti, da se za upravljavce podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov pri zbiranju izjav o podpori, podatkov o elektronskih naslovih in podatkov o sponzorjih pobud ter za namene preverjanja in potrjevanja izjav o podpori, štejejo predstavniki skupine organizatorjev oziroma, kakor je primerno, pravna oseba, ustanovljena za upravljanje pobude, in pristojni organi držav članic, ter določiti najdaljše obdobje hrambe osebnih podatkov, zbranih za namene pobude. Predstavniki skupine organizatorjev oziroma, kakor je primerno, pravna oseba, ustanovljena za upravljanje pobude, in pristojni organi držav članic bi morali kot upravljavci podatkov sprejeti vse ustrezne ukrepe za izpolnjevanje obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679, zlasti tistih, ki so povezane z zakonitostjo obdelave in varnostjo dejavnosti obdelave, zagotavljanjem informacij in pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
- (32) Za obdelavo osebnih podatkov, ki jo pri uporabi te uredbe izvaja Komisija, se uporablja Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Primerno je pojasniti, da se Komisija šteje za upravljavca podatkov v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v registru, spletni sodelovalni platformi, centralnem sistemu spletnega zbiranja in pri zbiranju elektronskih naslovov. Centralni sistem spletnega zbiranja, ki skupini organizatorjev omogoča zbiranje izjav o podpori za njihove pobude na spletu, bi morala vzpostaviti in upravljati Komisija v skladu s to uredbo. Komisija in predstavniki skupine organizatorjev oziroma, kakor je primerno, pravna oseba, ustanovljena za upravljanje pobude, bi morala biti skupna upravljavca v smislu Uredbe (EU) 2016/679, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov v centralnem sistemu spletnega zbiranja.
- (33) Za prispevanje k spodbujanju dejavne udeležbe državljanov v političnem življenju Unije bi morala Komisija ozaveščati o evropski državljanski pobudi, zlasti z uporabo digitalnih tehnologij in družbenih medijev ter v okviru ukrepov za promocijo državljanstva Unije in pravic državljanov. Evropski parlament bi moral prispevati k njenim dejavnostim obveščanja.
- (34) Komisija in skupina organizatorjev bi morala imeti za lažjo komunikacijo s podpisniki in njihovo obveščanje o nadaljnjih ukrepih v odziv na pobudo možnost, da v skladu s pravili o varstvu podatkov zbirata elektronske naslove podpisnikov. Zbiranje elektronskih naslovov bi moralo biti neobvezno, izvajalo pa bi se lahko samo, če podpisniki s tem izrecno soglašajo. Elektronski naslovi se ne bi smeli zbirati kot del obrazcev za izjave o podpori, morebitne podpisnike pa bi bilo treba obvestiti, da njihova pravica do podpore pobudi ni odvisna od tega, ali soglašajo z zbiranjem njihovih elektronskih naslovov.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (35) Zaradi prilagajanja te uredbe prihodnjim potrebam bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembo prilog k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (36) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, zlasti za določitev tehničnih specifikacij za sisteme spletnega zbiranja v skladu s to uredbo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾.
- (37) Da bi dosegli osnovni cilj večje udeležbe državljanov v demokratičnem in političnem življenju Unije, je v skladu z načelom sorazmernosti potrebno in primerno določiti pravila o evropski državljanski pobudi. V skladu s členom 5(4) PEU ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje zastavljenega cilja.
- (38) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in načela iz Listine.
- (39) Zaradi pravne varnosti in jasnosti bi bilo treba Uredbo (EU) št. 211/2011 razveljaviti.
- (40) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, ki je uradne pripombe podal 19. decembra 2017 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa postopke in pogoje, potrebne za pobudo, ki Komisijo poziva, naj v okviru svojih pristojnosti predloži ustrezen predlog v zadevah, za katere državljani Unije menijo, da je za izvajanje Pogodb treba sprejeti pravni akt Unije (v nadaljnjem besedilu: „evropska državljanska pobuda“ ali „pobuda“).

Člen 2

Pravica do podpore evropski državljanski pobudi

1. Vsak državljan Unije, ki je star najmanj toliko, da lahko voli na volitvah v Evropski parlament, ima v skladu s to uredbo pravico do podpore pobudi s podpisom izjave o podpori.

Države članice lahko v skladu s svojo nacionalno zakonodajo določijo, da je najnižja starost, s katero se pridobi pravica do podpore, 16 let, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

2. Države članice in Komisija v skladu z veljavnim pravom zagotovijo, da lahko invalidi uveljavljajo svojo pravico do podpore pobudam in lahko enakopravno z drugimi državljani dostopajo do vseh ustreznih virov informacij o pobudah.

⁽¹²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽¹⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

Člen 3

Zahtevano število podpisnikov

1. Pobuda je veljavna, če:
 - (a) je prejela podporo najmanj milijona državljanov Unije v skladu s členom 2(1) (v nadaljnjem besedilu: podpisniki) iz vsaj ene četrtine držav članic in
 - (b) je v vsaj eni četrtini držav članic v času prijave pobude število podpisnikov vsaj enako najmanjšemu številu iz Priloge I, ki ustreza številu poslancev Evropskega parlamenta, izvoljenih v posamezni državi članici, pomnoženemu s številom vseh poslancev Evropskega parlamenta.
2. Za namene odstavka 1 se podpisnik šteje v svoji državi članici državljanstva, ne glede na kraj, v katerem je podpisal izjavo o podpori.

Člen 4

Informacije in pomoč Komisije ter držav članic

1. Komisija državljanom in skupinam organizatorjev zagotovi enostavno dostopne in celovite informacije o evropski državljanski pobudi in pomoč v zvezi z njo, pri čemer jih tudi preusmeri na ustrezne vire informacij in pomoči.

Komisija na spletu in v papirni obliki objavi vodnik o evropski državljanski pobudi v vseh uradnih jezikih institucij Unije.

2. Komisija brezplačno da na voljo spletno sodelovalno platformo za evropsko državljansko pobudo.

Platforma zagotavlja praktične in pravne nasvete ter forum za razpravo o evropski državljanski pobudi, da se med državljani, skupinami organizatorjev, deležniki, nevladnimi organizacijami, strokovnjaki ter drugimi institucijami in organi Unije, ki želijo sodelovati, izmenjajo informacije in primeri najboljše prakse.

Platforma mora biti dostopna invalidom.

Stroški delovanja in vzdrževanja platforme se krijejo iz splošnega proračuna Evropske unije.

3. Komisija da na voljo spletni register, ki skupinam organizatorjev omogoča, da ves čas postopka upravljajo svojo pobudo.

Register obsega javno spletno mesto, ki zagotavlja informacije o evropski državljanski pobudi na splošno ter o posameznih pobudah in njihovem statusu.

Komisija register redno posodablja, tako da objavlja informacije, ki jih predložijo skupine organizatorjev.

4. Ko Komisija prijavi pobudo v skladu s členom 6, v okviru omejitev iz Priloge II zagotovi prevod vsebine pobude, vključno z njeno prilogo, v vse uradne jezike institucij Unije za objavo v registru in za uporabo pri zbiranju izjav o podpori v skladu s to uredbo.

Skupina organizatorjev lahko poleg tega zagotovi prevode dodatnih informacij o pobudi in, če obstaja, osnutka pravnega akta iz Priloge II, predloženih v skladu s členom 6(2), v vse uradne jezike institucij Unije. Za te prevode je odgovorna skupina organizatorjev. Prevedena vsebina, ki jo zagotovi skupina organizatorjev, ustreza vsebini pobude, predloženi v skladu s členom 6(2).

Komisija zagotovi objavo informacij, predloženih v skladu s členom 6(2), in prevodov, predloženih v skladu s tem odstavkom, v registru in na javnem spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo.

5. Komisija za prenos izjav o podpori pristojnim organom držav članic v skladu s členom 12 razvije storitev za izmenjavo datotek in jo da brezplačno na voljo skupinam organizatorjev.

6. Vsaka država članica določi eno ali več kontaktnih točk za brezplačno zagotavljanje informacij in pomoči skupinam organizatorjev v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom.

POGLAVJE II

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 5

Skupina organizatorjev

1. Pobudo pripravi in upravlja skupina najmanj sedmih fizičnih oseb (v nadaljnjem besedilu: skupina organizatorjev). Poslanci Evropskega parlamenta se ne štejejo za namen tega najmanjšega števila.

2. Člani skupine organizatorjev so državljani Unije, ki so v času prijave pobude stari toliko, da lahko volijo na volitvah v Evropski parlament, skupino pa sestavljajo, prav tako v času prijave pobude, prebivalci najmanj sedmih različnih držav članic.

Komisija za vsako pobudo v registru objavi imena vseh članov skupine organizatorjev v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725.

3. Skupina organizatorjev imenuje dva svoja člana za predstavnika oziroma njegovega namestnika, ki sta ves čas postopka odgovorna za povezovanje skupine organizatorjev in institucij Unije ter sta pooblaščenca, da delujeta v imenu skupine organizatorjev (v nadaljnjem besedilu: kontaktne osebi).

Skupina organizatorjev lahko prav tako imenuje največ dve drugi fizični osebi, izbrani med svojimi člani ali kako drugače, ki sta pooblaščenca, da ves čas postopka delujeta v imenu kontaktnih oseb za namen povezovanja z institucijami Unije.

4. Skupina organizatorjev ves čas postopka obvešča Komisijo o vseh spremembah svoje sestave in predloži ustrezen dokaz, da so zahteve iz odstavkov 1 in 2 izpolnjene. Spremembe v sestavi skupine organizatorjev se odražajo v obrazcih za izjave o podpori, imena sedanjih in nekdanjih članov skupine organizatorjev pa ves čas postopka ostanejo na voljo v registru.

5. Brez poseganja v odgovornost predstavnika skupine organizatorjev kot upravljavca podatkov na podlagi člena 82(2) Uredbe (EU) 2016/679 so člani skupine organizatorjev solidarno odgovorni za vso škodo, povzročeno pri organiziranju pobude z nezakonitimi dejanji, storjenimi namenoma ali iz hude malomarnosti, v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

6. Brez poseganja v kazni na podlagi člena 84 Uredbe (EU) 2016/679 države članice zagotovijo, da se člani skupine organizatorjev v skladu z nacionalnim pravom z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi kaznujejo za kršitve te uredbe ter zlasti za:

(a) lažne izjave;

(b) goljufivo uporabo podatkov.

7. Kadar je bila v skladu z nacionalnim pravom države članice posebej za upravljanje dane pobude ustanovljena pravna oseba, se ta šteje za skupino organizatorjev ali njene člane za namene, kakor je primerno, odstavkov 5 in 6 tega člena, člena 6(2) in (4) do (7) ter členov 7 do 19 in prilog II do VII, če je član skupine organizatorjev, ki je imenovan za predstavnika, pooblaščen, da deluje v imenu pravne osebe.

Člen 6

Prijava

1. Izjave o podpori pobudi se lahko zbirajo šele, ko Komisija pobudo prijavi.

2. Skupina organizatorjev Komisiji prek registra predloži zahtevek za prijavo.

Ob predložitvi zahtevka skupina organizatorjev tudi:

(a) pošlje informacije iz Priloge II v enem od uradnih jezikov institucij Unije;

(b) navede sedem članov, ki se upoštevajo za namene člena 5(1) in (2), kadar skupino organizatorjev sestavlja več kot sedem članov;

(c) po potrebi navede, da je bila ustanovljena pravna oseba v skladu s členom 5(7).

Komisija brez poseganja v odstavka 5 in 6 o zahtevku za prijavo odloči v dveh mesecih od njegove predložitve.

3. Komisija pobudo prijavi, če:

- (a) je skupina organizatorjev predložila ustrezen dokaz, da izpolnjuje zahteve, določene v členu 5(1) in (2), in imenovala kontaktne osebe v skladu s prvim pododstavkom člena 5(3);
- (b) je bila v primeru iz člena 5(7) posebej za upravljanje pobude ustanovljena pravna oseba in je član skupine organizatorjev, ki je imenovan za njenega predstavnika, pooblaščen, da deluje v imenu pravne osebe;
- (c) noben del pobude ne sodi očitno izven okvira, v katerem ima Komisija pristojnost za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za izvajanje Pogodb;
- (d) pobuda ni očitno žaljiva, neresna ali šikanozna;
- (e) pobuda ni v očitnem nasprotju z vrednotami Unije, kot so določene v členu 2 PEU, in pravicami, zapisanimi v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije.

Da Komisija ugotovi, ali so zahteve iz točk (a) do (e) prvega pododstavka tega odstavka izpolnjene, oceni informacije, ki jih v skladu z odstavkom 2 predloži skupina organizatorjev.

Če ena ali več zahtev, določenih v točkah (a) do (e) prvega pododstavka tega odstavka, ni izpolnjenih, Komisija brez poseganja v odstavka 4 in 5 zavrne prijavo pobude.

4. Kadar Komisija meni, da so izpolnjene zahteve iz točk (a), (b), (d) in (e) prvega pododstavka odstavka 3, ne pa tudi zahteva iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 3, v enem mesecu od predložitve zahtevka skupino organizatorjev obvesti o svoji oceni in razlogih zanjo.

V tem primeru lahko skupina organizatorjev bodisi pobudo spremeni, tako da upošteva oceno Komisije za zagotovitev skladnosti pobude z zahtevo iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 3, bodisi ohrani prvotno pobudo ali jo umakne. Skupina organizatorjev Komisijo obvesti o svoji izbiri in razlogih zanjo v dveh mesecih od prejema ocene Komisije ter predloži morebitne spremembe prvotne pobude.

Kadar skupina organizatorjev spremeni ali ohrani svojo prvotno pobudo v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, Komisija:

- (a) pobudo prijavi, če izpolnjuje zahtevo iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 3;
- (b) pobudo delno prijavi, če del pobude, vključno z njenimi glavnimi cilji, ne sodi očitno izven okvira, v katerem ima Komisija pristojnost za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za izvajanje Pogodb;
- (c) v ostalih primerih zavrne prijavo pobude.

Komisija o zahtevku odloči v enem mesecu od prejema informacij iz drugega pododstavka tega odstavka od skupine organizatorjev.

5. Prijavljena pobuda se objavi v registru.

Kadar Komisija pobudo delno prijavi, v registru objavi informacije o obsegu prijave pobude.

V takšnem primeru skupina organizatorjev zagotovi, da so morebitni podpisniki obveščeni o obsegu prijave pobude in o dejstvu, da se izjave o podpori zbirajo le glede na obseg prijave.

6. Komisija pobudo prijavi pod enotno evidenčno številko in o tem obvesti skupino organizatorjev.

7. Kadar Komisija v skladu z odstavkom 4 zavrne prijavo pobude ali jo prijavi samo delno, svojo odločitev ustrezno obrazloži in o tem obvesti skupino organizatorjev. Skupino organizatorjev tudi obvesti o vseh možnih sodnih in izvensodnih sredstvih, ki so ji na voljo.

Komisija vse odločitve o zahtevkih za prijavo, ki jih sprejme v skladu s tem členom, objavi v registru in na spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo.

8. Komisija o prijavi pobude obvesti Evropski parlament, Svet, Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij.

Člen 7

Umik pobude

Skupina organizatorjev lahko kadar koli pred predložitvijo pobude Komisiji v skladu s členom 13 umakne pobudo, ki je bila prijavljena v skladu s členom 6. Takšen umik se objavi v registru.

Člen 8

Obdobje zbiranja

1. Vse izjave o podpori se brez poseganja v člen 11(6) zbirajo v obdobju, ki ni daljše od 12 mesecev od datuma, ki ga izbere skupina organizatorjev (v nadaljnjem besedilu: obdobje zbiranja). Ta datum ne sme biti poznejši kot šest mesecev od prijave pobude v skladu s členom 6.

Skupina organizatorjev Komisijo obvesti o izbranem datumu najpozneje 10 delovnih dni pred tem datumom.

Kadar želi skupina organizatorjev v obdobju zbiranja izjav o podpori zbiranje zaključiti pred koncem obdobja zbiranja, Komisijo obvesti o tej nameri najmanj delovnih 10 dni pred novim izbranim datumom zaključka obdobja zbiranja.

Komisija obvesti države članice o datumu iz prvega pododstavka.

2. Komisija v registru navede datuma začetka in konca obdobja zbiranja.

3. Komisija konča upravljanje centralnega sistema spletnega zbiranja iz člena 10, skupina organizatorjev pa konča upravljanje individualnega sistema spletnega zbiranja iz člena 11 na datum, ko se zaključi obdobje zbiranja.

Člen 9

Postopek zbiranja izjav o podpori

1. Izjave o podpori se lahko podpišejo na spletu ali v papirni obliki.

2. Za zbiranje izjav o podpori se lahko uporabijo le obrazci, ki ustrezajo vzorcem iz Priloge III.

Skupina organizatorjev pred začetkom zbiranja izjav o podpori izpolni obrazce iz Priloge III. Informacije, navedene na obrazcih, se ujemajo z informacijami v registru.

Kadar se skupina organizatorjev odloči za spletno zbiranje izjav o podpori prek centralnega sistema spletnega zbiranja iz člena 10, je Komisija odgovorna za zagotovitev ustreznih obrazcev v skladu s Prilogo III.

Kadar je bila pobuda v skladu s členom 6(4) prijavljena delno, obrazci iz Priloge III ter centralni sistem spletnega zbiranja in individualni sistem spletnega zbiranja, kakor je primerno, odražajo obseg prijave pobude. Obrazci izjave o podpori se lahko prilagodijo za namene zbiranja na spletu ali v papirni obliki.

Priloga III se ne uporablja, kadar državljani pobudo podprejo na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja iz člena 10 z uporabo priglašanih sredstev elektronske identifikacije v smislu Uredbe (EU) št. 910/2014, navedenih v členu 10(4) te uredbe. Državlani navedejo svoje državljanstvo, države članice pa sprejmejo minimalni podatkovni niz za fizično osebo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/1501 ⁽¹⁵⁾.

3. Oseba, ki podpiše izjavo o podpori, mora zagotoviti samo osebne podatke, ki so določeni v Prilogi III.

4. Države članice Komisijo pred 30. junijem 2019 obvestijo, ali želijo biti vključene v del A oziroma del B Priloge III. Države članice, ki želijo biti vključene v del B Priloge III, navedejo vrste osebne identifikacijske številke oziroma številke osebnega dokumenta.

⁽¹⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1501 z dne 8. septembra 2015 o interoperabilnostnem okviru v skladu s členom 12(8) Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu (UL L 235, 9.9.2015, str. 1).

Komisija do 1. januarja 2020 v registru objavi obrazce iz Priloge III.

Država članica, vključena v en del Priloge III, lahko Komisijo zaprosi, da se prenese v drug del Priloge III. Na Komisijo naslovi zahtevo najmanj šest mesecev pred datumom, ko se bodo novi obrazci začeli uporabljati.

5. Skupina organizatorjev je odgovorna za zbiranje izjav podpisnikov o podpori v papirni obliki.
6. Oseba lahko izjavo o podpori za posamezno pobudo podpiše samo enkrat.
7. Skupina organizatorjev Komisijo obvesti o številu zbranih izjav o podpori v vsaki državi članici najmanj vsaka dva meseca v obdobju zbiranja in o končnem številu v treh mesecih po koncu obdobja zbiranja za objavo v registru.

Kadar zahtevano število izjav o podpori ni bilo doseženo ali se v treh mesecih po koncu obdobja zbiranja skupina organizatorjev ne odzove, Komisija pobudo zaključi in o tem objavi obvestilo v registru.

Člen 10

Centralni sistem spletnega zbiranja

1. Komisija za namene spletnega zbiranja izjav o podpori do 1. januarja 2020 vzpostavi in od tega datuma upravlja centralni sistem spletnega zbiranja v skladu s Sklepom (EU, Euratom) 2017/46.

Stroški vzpostavitve in delovanja centralnega sistema spletnega zbiranja se krijejo iz splošnega proračuna Evropske unije. Uporaba centralnega sistema spletnega zbiranja je brezplačna.

Centralni sistem spletnega zbiranja mora biti dostopen invalidom.

Podatki, pridobljeni prek centralnega sistema spletnega zbiranja, se hranijo na strežnikih, ki jih Komisija da na voljo v ta namen.

Centralni sistem spletnega zbiranja omogoča prenos izjav o podpori, zbranih v papirni obliki, na strežnik.

2. Komisija za vsako pobudo zagotovi, da se lahko izjave o podpori v obdobju zbiranja, določenem v skladu s členom 8, zbirajo prek centralnega sistema spletnega zbiranja.

3. Skupina organizatorjev najpozneje 10 delovnih dni pred začetkom obdobja zbiranja Komisijo obvesti, ali želi uporabljati centralni sistem spletnega zbiranja in ali želi na strežnik prenesti izjave o podpori, zbrane v papirni obliki.

Kadar želi skupina organizatorjev na strežnik prenesti izjave o podpori, zbrane v papirni obliki, to z vsemi izjavami o podpori, zbranimi v papirni obliki, stori najpozneje v dveh mesecih po koncu obdobja zbiranja in o tem obvesti Komisijo.

4. Države članice zagotovijo:

- (a) da lahko državljani pobude podprejo na spletu z izjavami o podpori z uporabo priglašanih sredstev elektronske identifikacije ali z elektronskim podpisom izjave o podpori v smislu Uredbe (EU) št. 910/2014;
- (b) da se prizna vozlišče Komisije e-IDAS, razvito v okviru Uredbe (EU) št. 910/2014 in Izvedbene uredbe (EU) 2015/1501.

5. Komisija se o nadaljnjem razvoju in izboljšavah centralnega sistema spletnega zbiranja posvetuje z deležniki, da se upoštevajo njihova priporočila in pomisleki.

Člen 11

Individualni sistemi spletnega zbiranja

1. Kadar skupina organizatorjev ne uporablja centralnega sistema spletnega zbiranja, lahko na spletu zbira izjave o podpori v več ali vseh državah članicah prek drugega enotnega sistema spletnega zbiranja (v nadaljnjem besedilu: individualni sistem spletnega zbiranja).

Podatki, zbrani prek individualnega sistema spletnega zbiranja, se hranijo na ozemlju države članice.

2. Skupina organizatorjev zagotovi, da je individualni sistem spletnega zbiranja v celotnem obdobju zbiranja skladen z zahtevami iz odstavka 4 tega člena in člena 18(3).

3. Skupina organizatorjev po prijavi pobude in pred začetkom obdobja zbiranja ter brez poseganja v pooblastila nacionalnih nadzornih organov na podlagi poglavja VI Uredbe (EU) 2016/679 pristojni organ države članice, v kateri se bodo podatki, zbrani prek individualnega sistema spletnega zbiranja, hranili, zaprosi, da potrdi, da je ta sistem skladen z zahtevami iz odstavka 4 tega člena.

Kadar je individualni sistem spletnega zbiranja skladen z zahtevami iz odstavka 4 tega člena, pristojni organ v enem mesecu po prejemu zaprosila o tem izda potrdilo v skladu z vzorcem iz Priloge IV. Skupina organizatorjev objavi dvojnik tega potrdila na spletnem mestu, ki se uporablja za individualni sistem spletnega zbiranja.

Države članice priznajo potrdila, ki jih izdajo pristojni organi drugih držav članic.

4. Individualni sistemi spletnega zbiranja imajo ustrezne varnostne in tehnične značilnosti, ki v celotnem obdobju zbiranja zagotavljajo, da:

- (a) lahko izjavo o podpori podpišejo le fizične osebe;
- (b) se informacije o pobudi ujemajo z informacijami, objavljenimi v registru;
- (c) so podatki od podpisnikov zbrani v skladu s Prilogo III;
- (d) so podatki, ki jih predložijo podpisniki, varno zbrani in shranjeni.

5. Komisija do 1. januarja 2020 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tehnične specifikacije za izvajanje odstavka 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22.

Komisija se lahko pri razvoju tehničnih specifikacij iz prvega pododstavka posvetuje z Agencijo Evropske unije za varnost omrežij in informacij (ENISA).

6. Kadar se izjave o podpori zbirajo prek individualnega sistema spletnega zbiranja, se lahko obdobje zbiranja začne šele, ko je bilo za ta sistem izdano potrdilo iz odstavka 3.

7. Ta člen se uporablja samo za pobude, prijavljene v skladu s členom 6 do 31. decembra 2022.

Člen 12

Preverjanje in potrjevanje izjav o podpori s strani držav članic

1. Vsaka država članica preveri in potrdi, da so izjave o podpori, ki jih podpišejo njeni državljani, skladne z določbami te uredbe (v nadaljnjem besedilu: odgovorna država članica).

2. Skupina organizatorjev v treh mesecih po koncu obdobja zbiranja in brez poseganja v odstavek 3 tega člena pristojnim organom iz člena 20(2) odgovorne države članice predloži izjave o podpori, zbrane na spletu ali v papirni obliki.

Skupina organizatorjev predloži izjave o podpori pristojnim organom le, kadar je bilo doseženo najmanjše število podpisnikov iz člena 3.

Izjave o podpori se vsakemu pristojnemu organu v odgovorni državi članici predložijo samo enkrat, in sicer z uporabo obrazca iz Priloge V.

Izjave o podpori, zbrane na spletu, se predložijo v skladu z elektronsko shemo, ki jo objavi Komisija.

Izjave o podpori, zbrane v papirni obliki, in izjave o podpori, zbrane na spletu prek individualnega sistema spletnega zbiranja, se predložijo ločeno.

3. Komisija izjave o podpori, zbrane na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja, in izjave o podpori, zbrane v papirni obliki in prenesene na strežnik v skladu z drugim pododstavkom člena 10(3), predloži pristojnemu organu odgovorne države članice, takoj ko skupina organizatorjev v skladu z odstavkom 2 tega člena pristojnemu organu odgovorne države članice predloži obrazec iz Priloge V.

Kadar skupina organizatorjev zbere izjave o podpori prek individualnega sistema spletnega zbiranja, lahko zaprosi Komisijo, da te izjave o podpori predloži pristojnemu organu odgovorne države članice.

Komisija predloži izjave o podpori v skladu z drugim do četrtem pododstavkom odstavka 2 tega člena z uporabo storitve za izmenjavo datotek iz člena 4(5).

4. Pristojni organi preverijo izjave o podpori v treh mesecih po njihovem prejemu, in sicer na podlagi ustreznih pregledov, ki lahko temeljijo na naključnem vzorčenju, v skladu z nacionalnim pravom in prakso.

Kadar se izjave o podpori, zbrane na spletu in v papirni obliki, predložijo ločeno, začne to obdobje teči, ko pristojni organ prejme vse izjave o podpori.

Za namene preverjanja izjav o podpori, zbranih v papirni obliki, podpisov ni treba overiti.

5. Pristojni organ na podlagi opravljenih preverjanj potrdi število veljavnih izjav o podpori za zadevno državo članico. To potrdilo se brezplačno izda skupini organizatorjev z uporabo vzorca iz Priloge VI.

V potrdilu se navede število veljavnih izjav o podpori, zbranih v papirni obliki in na spletu, vključno s tistimi, ki so bile zbrane v papirni obliki ter prenesene na strežnik v skladu z drugim pododstavkom člena 10(3).

Člen 13

Predložitev Komisiji

Skupina organizatorjev v treh mesecih po prejemu zadnjega potrdila iz člena 12(5) pobudo predloži Komisiji.

Skupina organizatorjev predloži izpolnjeni obrazec iz Priloge VII skupaj z dvojniki potrdil iz člena 12(5) v papirni ali elektronski obliki.

Komisija obrazec iz Priloge VII objavi v registru.

Člen 14

Objava in javna predstavitev

1. Ko Komisija prejme veljavno pobudo, za katero so bile zbrane in potrjene izjave o podpori v skladu s členi 8 do 12, nemudoma objavi obvestilo o tem v registru in pobudo posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij in nacionalnim parlamentom.

2. Skupini organizatorjev se v treh mesecih po predložitvi pobude omogoči, da jo predstavi na javni predstavitvi, ki jo organizira Evropski parlament.

Evropski parlament javno predstavitev organizira v svojih prostorih.

Komisija je na predstavitvi zastopana na ustrezni ravni.

Svetu, drugim institucijam in svetovalnim organom Unije, nacionalnim parlamentom in civilni družbi se omogoči, da se udeležijo predstavitve.

Evropski parlament zagotovi uravnoteženo zastopnost ustreznih javnih in zasebnih interesov.

3. Evropski parlament po javni predstavitvi oceni politično podporo pobudi.

Člen 15

Pregled s strani Komisije

1. Komisija v enem mesecu po predložitvi pobude v skladu s členom 13 na ustrezni ravni sprejme skupino organizatorjev, da ji omogoči, da podrobno pojasni cilje pobude.

2. Komisija v šestih mesecih po objavi pobude v skladu s členom 14(1) in po javni predstavitvi iz člena 14(2) v sporočilu navede svoje pravne in politične zaključke o pobudi, morebitne ukrepe, ki jih namerava izvesti, in razloge za ukrepanje ali neukrepanje.

Kadar Komisija namerava v odziv na pobudo sprejeti ukrepe – kadar je primerno, vključno s sprejetjem enega ali več predlogov pravnih aktov Unije –, v sporočilu navede tudi predviden časovni razpored za te ukrepe.

O sporočilu uradno obvesti skupino organizatorjev ter Evropski parlament, Svet, Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij ter ga objavi.

3. Komisija in skupina organizatorjev podpisnike obvestita o odzivu na pobudo v skladu s členom 18(2) in (3).

Komisija v registru in na javnem spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo zagotovi najnovejše informacije o izvajanju ukrepov iz sporočila, sprejetih v odziv na pobudo.

Člen 16

Spremljanje uspešnih državljskih pobud s strani Evropskega parlamenta

Evropski parlament oceni ukrepe, ki jih Komisija sprejme na podlagi svojega sporočila iz člena 15(2).

POGLAVJE III

DRUGE DOLOČBE

Člen 17

Preglednost

1. Skupina organizatorjev za objavo v registru in, kadar je primerno, na spletnem mestu svoje kampanje zagotovi jasne, točne in izčrpne informacije o virih financiranja pobude v znesku, ki presega 500 EUR na sponzorja.

Prijavljeni viri financiranja in podpore, vključno s sponzorji, in ustrezni zneski so jasno prepoznavni.

Skupina organizatorjev zagotovi tudi informacije o organizacijah, ki ji prostovoljno pomagajo, kadar ekonomsko te podpore ni mogoče količinsko opredeliti.

Te informacije se posodablja vsaka dva meseca v obdobju od datuma prijave do datuma, ko se pobuda v skladu s členom 13 predloži Komisiji. Komisija te informacije na jasn in dostopen način objavi v registru in na spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo.

2. Komisija ima pravico, da od skupine organizatorjev zahteva, da zagotovi morebitne dodatne informacije in pojasnila o virih financiranja in podpore, prijavljenih v skladu s to uredbo.

3. Komisija državljanom omogoči, da lahko vložijo pritožbo glede popolnosti in pravilnosti informacij o virih financiranja in podpore, kakor so jih prijavile skupine organizatorjev, in v ta namen v registru in na javnem spletnem mestu za evropsko državljansko pobudo da na voljo kontaktni obrazec.

Komisija lahko od skupine organizatorjev zahteva morebitne dodatne informacije v zvezi s pritožbami, ki jih prejme v skladu s tem odstavkom, in po potrebi v registru posodobi informacije o prijavljenih virih financiranja in podpore.

Člen 18

Komunikacija

1. Komisija s komunikacijskimi dejavnostmi in kampanjami obvešča javnost o obstoju, ciljih in delovanju evropske državljanske pobude in tako prispeva k spodbujanju dejavne udeležbe državljanov v političnem življenju Unije.

Evropski parlament prispeva h komunikacijskim dejavnostim Komisije.

2. Skupina organizatorjev ali Komisija lahko za komunikacijske dejavnosti in dejavnosti obveščanja o zadevni pobudi z izrecnim soglasjem podpisnika zbereta njegov elektronski naslov.

Morebitni podpisniki so obveščeni, da njihova pravica do podpore pobudi ni odvisna od tega, ali se strinjajo z zbiranjem njihovih elektronskih naslovov.

3. Elektronski naslovi se ne smejo zbirati kot del obrazcev za izjave o podpori. Lahko se zbirajo hkrati z izjavami o podpori, če se obdelujejo ločeno.

Člen 19

Varstvo osebnih podatkov

1. Predstavniki skupine organizatorjev je upravljavec podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679 v zvezi z obdelavo osebnih podatkov pri zbiranju izjav o podpori in elektronskih naslovov ter podatkov o sponzorjih pobude. Kadar je ustanovljena pravna oseba iz člena 5(7) te uredbe, je ta pravna oseba upravljavec podatkov.

2. Pristojni organi, imenovani v skladu s členom 20(2) te uredbe, so upravljavci podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679 v zvezi z obdelavo osebnih podatkov za namene preverjanja in potrjevanja izjav o podpori.

3. Komisija je upravljavec podatkov v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v registru, spletni sodelovalni platformi, centralnem sistemu spletnega zbiranja iz člena 10 te uredbe in pri zbiranju elektronskih naslovov.

4. Osebnih podatki iz obrazcev za izjave o podpori se zbirajo za izvajanje postopkov, potrebnih za varno zbiranje in shranjevanje v skladu s členi 9 do 11, za predložitev državam članicam, preverjanje in potrjevanje v skladu s členom 12 ter za potrebna preverjanja kakovosti in statistično analizo.

5. Skupina organizatorjev in Komisija, kakor je primerno, uničita vse izjave o podpori, podpisane za pobudo, in njihove morebitne dvojnike najpozneje mesec dni po predložitvi pobude Komisiji v skladu s členom 13 ali najpozneje 21 mesecev po začetku obdobja zbiranja, kar nastopi prej. Če pa je po začetku obdobja zbiranja pobuda umaknjena, se izjave o podpori in njihovi morebitni dvojniki uničijo najpozneje mesec dni po umiku iz člena 7.

6. Pristojni organ uniči vse izjave o podpori in njihove dvojnike najpozneje tri mesece po izdaji potrdila iz člena 12(5).

7. Izjave o podpori za posamezno pobudo in njihovi dvojniki se lahko hranijo preko časovnih omejitev, določenih v odstavkih 5 in 6, če je to potrebno zaradi pravnih ali upravnih postopkov, ki se nanašajo na zadevno pobudo. Uničijo se najpozneje mesec dni po datumu, ko se navedeni postopki zaključijo s pravnomočno odločbo.

8. Komisija in skupina organizatorjev uničita evidence elektronskih naslovov, zbranih v skladu s členom 18(2), najpozneje mesec dni po umiku pobude ali 12 mesecev po koncu obdobja zbiranja oziroma predložitvi pobude Komisiji. Kadar pa Komisija v skladu s členom 15(2) v sporočilu navede ukrepe, ki jih namerava izvesti, se evidence elektronskih naslovov uničijo najpozneje tri leta po objavi sporočila.

9. Brez poseganja v njihove pravice na podlagi Uredbe (EU) 2018/1725 imajo člani skupine organizatorjev pravico zahtevati izbris svojih osebnih podatkov iz registra po dveh letih od datuma prijave zadevne pobude.

Člen 20

Pristojni organi v državah članicah

1. Za namene člena 11 vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za izdajo potrdila iz člena 11(3).

2. Za namene člena 12 vsaka država članica imenuje pristojni organ, ki je odgovoren za usklajevanje postopka preverjanja izjav o podpori in izdajanje potrdil iz člena 12(5).

3. Države članice do 1. januarja 2020 Komisiji pošljejo imena in naslove organov, imenovanih v skladu z odstavkoma 1 in 2. Komisijo obvestijo o morebitnih spremembah teh informacij.

Komisija imena in naslove organov, imenovanih v skladu z odstavkoma 1 in 2, objavi v registru.

Člen 21

Sporočanje nacionalnih določb

1. Države članice do 1. januarja 2020 Komisiji sporočijo posebne določbe, ki jih sprejmejo za izvajanje te uredbe.
2. Komisija te določbe objavi v registru v jeziku sporočila držav članic v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE IV

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 22

Postopek v odboru

1. Za izvajanje člena 11(5) te uredbe Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 23

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24 za spremembo prilog k tej uredbi v okviru določb te uredbe, ki zadevajo te priloge.

Člen 24

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 23 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 6. junija 2019.
3. Prenos pooblastila iz člena 23 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 23, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Pregled

Komisija redno izvaja pregled delovanja evropske državljanske pobude ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe najpozneje 1. januarja 2024 in nato vsaka štiri leta. V poročila je vključena tudi najnižja starost za podporo evropskim državljanskim pobudam v državah članicah. Poročila se objavijo.

Člen 26

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 211/2011 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2020.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 27

Prehodne določbe

Členi 5 do 9 Uredbe (EU) št. 211/2011 se še naprej uporabljajo po 1. januarju 2020 za evropske državljanske pobude, prijavljene pred 1. januarjem 2020.

Člen 28

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2020.

Členi 9(4), 10, 11(5) in 20 do 24 pa se uporabljajo od začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA I

NAJMANJŠE ŠTEVILO PODPISNIKOV IZ POSAMEZNE DRŽAVE ČLANICE

Belgija	15 771
Bolgarija	12 767
Češka	15 771
Danska	9 763
Nemčija	72 096
Estonija	4 506
Irska	8 261
Grčija	15 771
Španija	40 554
Francija	55 574
Hrvaška	8 261
Italija	54 823
Ciper	4 506
Latvija	6 008
Litva	8 261
Luksemburg	4 506
Madžarska	15 771
Malta	4 506
Nizozemska	19 526
Avstrija	13 518
Poljska	38 301
Portugalska	15 771
Romunija	24 032
Slovenija	6 008
Slovaška	9 763
Finska	9 763
Švedska	15 020
Združeno kraljestvo	54 823

PRILOGA II

POTREBNE INFORMACIJE ZA PRIJAVO POBUDE

1. Naslov pobude z največ 100 znaki (*);
2. cilji pobude, na podlagi katere se Komisijo poziva k ukrepanju, z največ 1 100 znaki brez presledkov (prilagojeno povprečje na jezik (*));

skupina organizatorjev lahko predloži priložo o vsebini, ciljih in ozadju pobude z največ 5 000 znaki brez presledkov (prilagojeno povprečje na jezik (*));

skupina organizatorjev lahko zagotovi dodatne informacije o vsebini, ciljih in ozadju pobude. Po želji lahko priloži tudi osnutek pravnega akta;
3. določbe Pogodb, za katere skupina organizatorjev meni, da se nanašajo na predlagani ukrep;
4. polna imena, poštni naslovi, državljanstva in datumi rojstva sedmih članov skupine organizatorjev, ki prebivajo v sedmih različnih državah članicah in med katerimi sta posebej označena predstavnik in njegov namestnik ter njuna elektronska naslova in telefonski številki (¹);

če predstavnik in/ali njegov namestnik nista med sedmimi člani iz prvega pododstavka, njuni polni imeni, poštna naslova, državljanstvi, datuma rojstva, elektronska naslova in telefonski številki;
5. dokumenti, ki dokazujejo pravilnost polnega imena, poštnega naslova, državljanstva in datuma rojstva vsakega izmed sedmih članov iz točke 4 ter predstavnika in njegovega namestnika, če nista med navedenimi sedmimi člani;
6. imena drugih članov skupine organizatorjev;
7. v primeru iz člena 5(7) Uredbe (EU) 2019/788, kadar je primerno, dokumenti, ki dokazujejo ustanovitev pravne osebe v skladu z nacionalnim pravom države članice posebej za upravljanje dane pobude, in da je član skupine organizatorjev, ki je imenovan za njenega predstavnika, pooblaščen, da deluje v imenu pravne osebe;
8. vsi viri podpore in financiranja pobude v času prijave.

(*) Komisija za vse prijavljene pobude zagotovi prevod teh elementov v vse uradne jezike institucij Unije.

(¹) Javnosti bodo v spletnem registru Komisije na voljo le polna imena članov skupine organizatorjev, država prebivališča predstavnika ali, kadar je primerno, ime in država sedeža pravne osebe, elektronski naslovi kontaktnih oseb ter informacije v zvezi z viri podpore in financiranja. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, imajo pravico, da ugovarjajo objavi svojih osebnih podatkov zaradi nujnih in legitimnih razlogov, ki izhajajo iz njihovih posebnih okoliščin.

OBRAZEC ZA IZJAVO O PODPORI – del A ⁽¹⁾

(za države članice, ki ne zahtevajo osebne identifikacijske številke / številke osebnega dokumenta)

Vsa polja na tem obrazcu so obvezna.

VNAPREJ IZPOLNI SKUPINA ORGANIZATORJEV::

1. Vsi podpisniki tega obrazca so državljani:
Označite samo eno državo članico na seznamu.
2. Evidenčna številka, ki jo dodeli Evropska komisija:
3. Datuma začetka in konca obdobja zbiranja:
4. Spletni naslov te pobude v registru Evropske komisije:
5. Naslov te pobude:
6. Cilji pobude:
7. Imeni in elektronska naslova prijavljenih kontaktnih oseb:
v primeru iz člena 5(7) Uredbe (EU) 2019/788, kadar je primerno, tudi ime in država sedeža pravne osebe]:
8. Spletno mesto te pobude (če obstaja):

IZPOLNIJO PODPISNIKI Z VELIKIMI TISKANIMI ČRKAMI:

„Potrjujem, da so informacije na tem obrazcu pravilne in da te pobude še nisem podprl.“

Vsa imena	Priimki	PREBIVALIŠČE ⁽¹⁾ (ulica, hišna številka, poštna številka, kraj, država)	Datum rojstva	Datum	PODPIS ⁽²⁾

⁽¹⁾ Nemški državljani, ki prebivajo zunaj države, le v primeru, če so registrirali svoje trenutno stalno prebivališče na pristojnem nemškem diplomatskem predstavništvu v tujini.⁽²⁾ Podpis ni obvezen, če se obrazec posreduje na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja iz člena 10 Uredbe (EU) 2019/788 ali individualnega sistema spletnega zbiranja iz člena 11 navedene uredbe.⁽¹⁾ Obrazec mora biti natisnjen na enem listu. Skupina organizatorjev lahko uporabi obojestranski tisk. Za namen nalaganja izjav o podpori, zbranih v papirni obliki, v centralni sistem spletnega zbiranja se uporabi koda, ki jo da na voljo Evropska komisija.

Izjava o varstvu osebnih podatkov ⁽²⁾ za izjave o podpori, zbrane v papirni obliki ali prek individualnih sistemov spletnega zbiranja:

V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) bodo vaši osebni podatki, predloženi na tem obrazcu, uporabljeni le za podporo pobudi in bodo na voljo pristojnim nacionalnim organom za namene preverjanja in potrjevanja. Od skupine organizatorjev te pobude imate pravico zahtevati dostop do svojih osebnih podatkov, njihov popravek, izbris in omejitev njihove obdelave.

Skupina organizatorjev bo vaše podatke hranila največ mesec dni po predložitvi pobude Evropski komisiji ali 21 mesecev od začetka obdobja zbiranja, kar nastopi prej. V primeru upravnih ali pravnih postopkov se lahko vaši podatki hranijo po izteku teh rokov, in sicer do največ mesec dni po datumu zaključka teh postopkov.

Če menite, da so bili vaši podatki nezakonito obdelani, imate brez poseganja v vsako drugo upravno ali sodno sredstvo pravico, da kadar koli vložite pritožbo pri organu za varstvo podatkov, zlasti v državi članici svojega običajnega prebivališča, kraja dela ali kraja domnevne kršitve.

Predstavniki skupine organizatorjev pobude ali, kadar je primerno, pravna oseba, ki jo je ustanovil, je upravljavec v smislu Splošne uredbe o varstvu podatkov, s katerim oziroma katero lahko vzpostavite stik s pomočjo podatkov na tem obrazcu.

Kontaktne podatke uradne osebe za varstvo podatkov (če obstaja) so na voljo na spletnem mestu te pobude v registru Evropske komisije, kot je navedeno v točki 4 tega obrazca.

Kontaktne podatke nacionalnega organa, ki bo vaše osebne podatke prejel in obdelal, in kontaktne podatke nacionalnih organov za varstvo podatkov so na voljo na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=sl>.

Izjava o varstvu osebnih podatkov za izjave o podpori, zbrane na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja:

V skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 in Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) bodo vaši osebni podatki, predloženi na tem obrazcu, uporabljeni le za podporo pobudi in bodo na voljo pristojnim nacionalnim organom za namene preverjanja in potrjevanja. Od Evropske komisije in predstavnika skupine organizatorjev pobude oziroma, kadar je primerno, pravne osebe, ki jo je ustanovil, imate pravico zahtevati dostop do svojih osebnih podatkov, njihov popravek, izbris in omejitev njihove obdelave.

Evropska komisija bo vaše podatke hranila največ mesec dni po predložitvi pobude Evropski komisiji ali 21 mesecev od začetka obdobja zbiranja, kar nastopi prej. V primeru upravnih ali pravnih postopkov se lahko vaši podatki hranijo po izteku teh rokov, in sicer do največ mesec dni po datumu zaključka teh postopkov.

Če menite, da so bili vaši podatki nezakonito obdelani, imate brez poseganja v vsako drugo upravno ali sodno sredstvo pravico, da kadar koli vložite pritožbo pri organu za varstvo podatkov, zlasti v državi članici svojega običajnega prebivališča, kraja dela ali kraja domnevne kršitve.

Evropska komisija in predstavnik skupine organizatorjev oziroma, kadar je primerno, pravna oseba, ki jo je ustanovil, sta skupna upravljavca v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 in Splošne uredbe o varstvu podatkov, nanju se je mogoče obrniti z uporabo podatkov, ki so navedeni na tem obrazcu.

Kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov skupine organizatorjev (če obstaja) so na voljo na spletnem naslovu te pobude v registru Evropske komisije, kot je navedeno v točki 4 tega obrazca.

Kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov Evropske komisije, nacionalnega organa, ki bo vaše osebne podatke prejel in obdelal, Evropskega nadzornika za varstvo podatkov in kontaktne podatke nacionalnih organov za varstvo podatkov so na voljo na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=sl>.

⁽²⁾ Odvisno od načina zbiranja se uporabi le ena od obeh predlaganih različic izjave o varstvu osebnih podatkov.

OBRAZEC ZA IZJAVO O PODPORI – del B ⁽³⁾

(za države članice, ki zahtevajo osebno identifikacijsko številko /številko osebnega dokumenta)

Vsa polja na tem obrazcu so obvezna.

VNAPREJ IZPOLNI SKUPINA ORGANIZATORJEV:

1. Vsi podpisniki tega obrazca so državljani:
 Označite samo eno državo članico na seznamu.
 Za osebne identifikacijske številke/številke osebnih dokumentov, od katerih je treba eno navesti, glej spletno mesto Evropske komisije za evropsko državljansko pobudo.
2. Evidenčna številka, ki jo dodeli Evropska komisija:
3. Datuma začetka in konca obdobja zbiranja:
4. Spletni naslov te pobude v registru Evropske komisije:
5. Naslov te pobude:
6. Cilji pobude:
7. Imeni in elektronska naslova prijavljenih kontaktnih oseb:
 [v primeru iz člena 5(7) Uredbe (EU) 2019/788, kadar je primerno, tudi ime in država sedeža pravne osebe]:
8. Spletno mesto te pobude (če obstaja):

IZPOLNIJO PODPISNIKI Z VELIKIMI TISKANIMI ČRKAMI:

„Potrjujem, da so informacije na tem obrazcu pravilne in da te pobude še nisem podprl.“

Vsa imena	Priimki	OSEBNA identifikacijska ŠTEVILKA/ŠTEVILKA OSEBNEGA DOKUMENTA	Vrsta osebne identifikacijske številke ali dokumenta	Datum	Podpis ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Podpis ni obvezen, če se obrazec posreduje na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja iz člena 10 Uredbe (EU) 2019/788 ali individualnega sistema spletnega zbiranja iz člena 11 navedene uredbe.⁽³⁾ Obrazec mora biti natisnjen na enem listu. Skupina organizatorjev lahko uporabi obojestranski tisk. Za namen nalaganja izjav o podpori, zbranih v papirni obliki, v centralni sistem spletnega zbiranja se uporabi koda, ki jo da na voljo Evropska komisija.

Izjava o varstvu osebnih podatkov ⁽⁴⁾ za izjave o podpori, zbrane v papirni obliki ali prek individualnih sistemov spletnega zbiranja:

V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) bodo vaši osebni podatki, predloženi na tem obrazcu, uporabljeni le za podporo pobudi in bodo na voljo pristojnim nacionalnim organom za namene preverjanja in potrjevanja. Od skupine organizatorjev te pobude imate pravico zahtevati dostop do svojih osebnih podatkov, njihov popravek, izbris in omejitev njihove obdelave.

Skupina organizatorjev bo vaše podatke hranila največ mesec dni po predložitvi pobude Evropski komisiji ali 21 mesecev od začetka obdobja zbiranja, kar nastopi prej. V primeru upravnih ali pravnih postopkov se lahko vaši podatki hranijo po izteku teh rokov, in sicer do največ mesec dni po datumu zaključka teh postopkov.

Če menite, da so bili vaši podatki nezakonito obdelani, imate brez poseganja v vsako drugo upravno ali sodno sredstvo pravico, da kadar koli vložite pritožbo pri organu za varstvo podatkov, zlasti v državi članici svojega običajnega prebivališča, kraja dela ali kraja domnevne kršitve.

Predstavniki skupine organizatorjev pobude ali, kadar je primerno, pravna oseba, ki jo je ustanovil, je upravljavec v smislu Splošne uredbe o varstvu podatkov, s katerim oziroma katero lahko vzpostavite stik s pomočjo podatkov na tem obrazcu.

Kontaktne podatke uradne osebe za varstvo podatkov (če obstaja) so na voljo na spletnem mestu te pobude v registru Evropske komisije, kot je navedeno v točki 4 tega obrazca.

Kontaktne podatke nacionalnega organa, ki bo vaše osebne podatke prejel in obdelal, in kontaktne podatke nacionalnih organov za varstvo podatkov so na voljo na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=sl>.

Izjava o varstvu osebnih podatkov za izjave o podpori, zbrane na spletu prek centralnega sistema spletnega zbiranja:

V skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 in Uredbo (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov) bodo vaši osebni podatki, predloženi na tem obrazcu, uporabljeni le za podporo pobudi in bodo na voljo pristojnim nacionalnim organom za namene preverjanja in potrjevanja. Od Evropske komisije in predstavnika skupine organizatorjev pobude ali, kadar je primerno, pravne osebe, ki jo je ustanovil, imate pravico zahtevati dostop do svojih osebnih podatkov, njihov popravek, izbris in omejitev njihove obdelave.

Evropska komisija bo vaše podatke hranila največ mesec dni po predložitvi pobude Evropski komisiji ali 21 mesecev od začetka obdobja zbiranja, kar nastopi prej. V primeru upravnih ali pravnih postopkov se lahko vaši podatki hranijo po izteku teh rokov, in sicer do največ mesec dni po datumu zaključka teh postopkov.

Če menite, da so bili vaši podatki nezakonito obdelani, imate brez poseganja v vsako drugo upravno ali sodno sredstvo pravico, da kadar koli vložite pritožbo pri organu za varstvo podatkov, zlasti v državi članici svojega običajnega prebivališča, kraja dela ali kraja domnevne kršitve.

Evropska komisija in predstavniki skupine organizatorjev pobude ali, kadar je primerno, pravna oseba, ki jo je ustanovil, sta skupna upravljavca v smislu Uredbe (EU) 2018/1725 in Splošne uredbe o varstvu podatkov, nanju se je mogoče obrniti z uporabo podatkov, ki so navedeni na tem obrazcu.

Kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov skupine organizatorjev (če obstaja) so na voljo na spletnem naslovu te pobude v registru Evropske komisije, kot je navedeno v točki 4 tega obrazca.

Kontaktne podatke pooblaščenih oseb za varstvo podatkov Evropske komisije, nacionalnega organa, ki bo vaše osebne podatke prejel in obdelal, Evropskega nadzornika za varstvo podatkov in kontaktne podatke nacionalnih organov za varstvo podatkov so na voljo na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=sl>.

⁽⁴⁾ Odvisno od načina zbiranja se uporabi le ena od obeh predlaganih različic izjave o varstvu osebnih podatkov.

PRILOGA IV

OBRAZEC, KI POTRJUJE SKLADNOST SISTEMA SPLETNEGA ZBIRANJA Z UREDBO (EU) 2019/788 EVROPSKEGA
PARLAMENTA IN SVETA Z DNE 17. APRILA 2019 O EVROPSKI DRŽAVLJANSKI POBUDI

... (ime pristojnega organa) iz ... (ime države članice) potrjuje, da je individualni sistem spletnega zbiranja ... (spletni naslov), uporabljen za zbiranje izjav o podpori ... (naslov pobude) z evidenčno številko ... (evidenčna številka pobude), skladen z ustreznimi določbami Uredbe (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi.

Datum, podpis in uradni žig pristojnega organa:

PRILOGA V

OBRAZEC ZA PREDLOŽITEV IZJAV O PODPORI PRISTOJNIM ORGANOM DRŽAV ČLANIC

1. Polna imena, poštna naslova in elektronska naslova kontaktnih oseb (predstavnik skupine organizatorjev in njegovega namestnika) ali pravne osebe, ki upravlja pobudo, in njenega zastopnika:
2. Naslov pobude:
3. Evidenčna številka, ki jo dodeli Komisija:
4. Datum prijave:
5. Število podpisnikov, ki so državljani (ime države članice):
6. Skupno število zbranih izjav o podpori:
7. Število držav članic, v katerih je prag dosežen:
8. Priloge:

(Priložite vse izjave o podpori podpisnikov, ki so državljani zadevne države članice.

Po potrebi priložite ustrezno potrdilo o tem, da je individualni sistem spletnega zbiranja skladen z Uredbo (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi.)

9. Izjavljam, da so informacije na tem obrazcu pravilne in da so bile izjave o podpori zbrane v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi.
10. Datum in podpis ene od kontaktnih oseb (predstavnik/namestnik ⁽¹⁾) ali zastopnika pravne osebe:

⁽¹⁾ Neustrezno prečrtajte.

PRILOGA VI

POTRDILO O ŠTEVILU VELJAVNIH IZJAV O PODPORI, ZBRANIH ZA (IME DRŽAVE ČLANICE)

... (ime pristojnega organa) iz ... (ime države članice) po opravljenem ustreznem preverjanju iz člena 12 Uredbe (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi potrjuje, da je v skladu z določbami navedene uredbe veljavnih ... (število veljavnih izjav o podpori) izjav o podpori pobudi z evidenčno številko ... (evidenčna številka pobude).

Datum, podpis in uradni žig

PRILOGA VII

OBRAZEC ZA PREDLOŽITEV POBUDE EVROPSKI KOMISIJI

1. Naslov pobude:
2. Evidenčna številka, ki jo dodeli Komisija:
3. Datum prijave:
4. Število prejetih veljavnih izjav o podpori (biti jih mora najmanj milijon):
5. Število podpisnikov, ki so jih potrdile države članice:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Število podpisnikov																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	SKUPAJ			
Število podpisnikov																

6. Polna imena, poštna naslova in elektronska naslova kontaktnih oseb (predstavnika skupine organizatorjev in njegovega namestnika) ⁽¹⁾ ali pravne osebe, ki upravlja pobudo, in njenega zastopnika:
7. Navedba vseh virov podpore in financiranja pobude, vključno z višino finančne podpore v času predložitve:
8. Izjavljam, da so podatki na tem obrazcu pravilni ter da so bili izvedeni vsi ustrezni postopki in izpolnjeni vsi ustrezni pogoji iz Uredbe (EU) 2019/788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o evropski državljanski pobudi.

Datum in podpis ene od kontaktnih oseb (predstavnika/namestnika ⁽²⁾) ali zastopnika pravne osebe:

9. Priloge: (Priložite vsa potrdila)

⁽¹⁾ Javnosti bodo v spletnem registru Komisije na voljo le polna imena članov skupine organizatorjev, država prebivališča predstavnika ali, kadar je primerno, ime in država sedeža pravne osebe, elektronski naslovi kontaktnih oseb ter informacije v zvezi z viri podpore in financiranja. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, imajo pravico, da ugovarjajo objavi svojih osebnih podatkov zaradi nujnih legitimnih razlogov, ki izhajajo iz njihovih posebnih okoliščin.

⁽²⁾ Neustrezno prečrtajte.

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2019/789 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2019

o določitvi pravil glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se uporabljajo za določene spletne prenose radiodifuznih organizacij in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, in spremembi Direktive Sveta 93/83/EGS

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) in člena 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi prispevali k pravilnemu delovanju notranjega trga je treba zagotoviti širše razširjanje v državah članicah televizijskih in radijskih programov, ki izvirajo iz drugih držav članic, v korist uporabnikov po vsej Uniji, prek olajšanja licenciranja avtorske in sorodnih pravic na delih in drugih predmetih varstva ki jih vsebujejo radiodifuzna oddajanja določenih vrst televizijskih in radijskih programov. Televizijski in radijski programi so pomembna sredstva za spodbujanje kulturne in jezikovne raznolikosti in socialne kohezije ter za povečanje dostopa do informacij.
- (2) Razvoj digitalnih tehnologij in interneta je preoblikoval distribucijo televizijskih in radijskih programov ter dostop do njih. Uporabniki vse bolj pričakujejo, da bodo imeli dostop do televizijskih in radijskih programov, tako v živo kot na zahtevo, prek klasičnih kanalov, kot so satelitski ali kabelski, pa tudi prek spletnih storitev. Radiodifuzne organizacije zato poleg lastnih radiodifuznih oddajanj televizijskih in radijskih programov vedno bolj ponujajo spletne storitve, ki so pomožne glede na takšna radiodifuzna oddajanja, kot so storitve sočasnega oddajanja in časovno zamaknjene storitve. Operaterji storitev retransmisije, ki združujejo radiodifuzna oddajanja televizijskih in radijskih programov v pakete in jih nespremenjene ter neskrajšane zagotavljajo uporabnikom sočasno s prvotnim prenosom teh radiodifuznih oddajanj, uporabljajo različne tehnike retransmisije, kot so kabelska, satelitska, digitalna prizemna omrežja ter mobilna omrežja ali omrežja zaprtega kroga na podlagi IP, kot tudi odprti internet. Poleg tega operaterji, ki distribuirajo televizijske in radijske programe uporabnikom, nosilne signale programa od radiodifuzne organizacije pridobivajo na različne načine, vključno z neposrednim oddajanjem. Uporabniki vse bolj povprašujejo po dostopu do radiodifuznih oddajanj televizijskih in radijskih programov, ki ne izvirajo le iz njihove države članice, ampak tudi iz drugih držav članic. Med takimi uporabniki so člani jezikovnih manjšin v Uniji kot tudi osebe, ki živijo v državi članici, ki ni država članica njihovega izvora.

⁽¹⁾ UL C 125, 21.4.2017, str. 27.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 15. aprila 2019.

- (3) Radiodifuzne organizacije dnevno prenašajo veliko število ur televizijskih in radijskih programov. Ti programi vključujejo različne vsebine, kot so avdiovizualna, glasbena, literarna ali grafična dela, varovana na podlagi prava Unije z avtorsko ali sorodnimi pravicami ali z obojimi. Rezultat tega je kompleksen postopek ureditve pravic številnih imetnikov pravic in za različne kategorije del in drugih predmetov varstva. Pogosto je treba pravice urediti v kratkem časovnem okviru, zlasti pri pripravi programov, kot so novice ali aktualno informativni programi. Da bi bile njihove spletne storitve na voljo čezmejno, morajo imeti radiodifuzne organizacije zahtevane pravice za dela in druge predmete varstva za vsa ustrezna ozemlja, kar dodatno povečuje kompleksnost urejanja takih pravic.
- (4) Operaterji storitev retransmisije običajno ponujajo več programov, v katerih je več del in drugih predmetov varstva, in imajo zelo kratek časovni okvir za pridobitev potrebnih licenc ter se zato soočajo z znatnim bremenom pri urejanju pravic. Avtorji, producenti in drugi imetniki pravic tudi tvegajo, da se njihova dela ali drugi predmeti varstva uporabljajo brez dovoljenja ali plačila primerne nadomestila. Takšno nadomestilo za retransmisijo njihovih del in drugih predmetov varstva je pomembno za zagotavljanje raznolike ponudbe vsebine, kar je tudi v interesu potrošnikov.
- (5) Pravice na delih in drugih predmetih varstva so harmonizirane med drugim z Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter Direktivo 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ki zagotavljajo visoko raven varstva imetnikov pravic.
- (6) Direktiva Sveta 93/83/EGS ⁽⁵⁾ olajšuje čezmejno satelitsko radiodifuzno oddajanje in kabelsko retransmisijo televizijskih in radijskih programov iz drugih držav članic. Vendar so določbe navedene direktive glede prenosov radiodifuznih organizacij omejene na satelitske prenose in se zato ne uporabljajo za spletne storitve, ki so pomožne glede na radiodifuzna oddajanja. Poleg tega so določbe v zvezi z retransmisijami televizijskih in radijskih programov iz drugih držav članic omejene na sočasne, nespremenjene ter neskrajšane kabelske retransmisije ali retransmisije po mikrovalovnih sistemih ter ne zajemajo retransmisij z drugimi tehnološkimi sredstvi.
- (7) Zato bi bilo treba čezmejno zagotavljanje spletnih storitev, ki so pomožne glede na radiodifuzna oddajanja, in retransmisije televizijskih ter radijskih programov, ki izvirajo iz drugih držav članic, olajšati tako, da se prilagodi pravni okvir glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, relevantnih za te dejavnosti. Pri tej prilagoditvi bi bilo treba upoštevati financiranje in produkcijo ustvarjalnih vsebin, zlasti avdiovizualnih del.
- (8) Ta direktiva bi morala zajemati pomožne spletne storitve, ki jih ponuja radiodifuzna organizacija, ki so v jasnem in podrejenem razmerju glede na radiodifuzna oddajanja radiodifuzne organizacije. Te storitve vključujejo storitve, ki dajejo dostop do televizijskih in radijskih programov strogo linearno, sočasno z radiodifuznim oddajanjem, ter storitve, ki v opredeljenem obdobju po radiodifuznem oddajanju dajejo dostop do televizijskih in radijskih programov, ki jih je predhodno radiodifuzno oddajala radiodifuzna organizacija, tako imenovane storitve časovnega zamika. Poleg tega pomožne spletne storitve, ki so zajete v tej direktivi, vključujejo storitve, ki dajejo dostop do gradiva, ki bogati ali kako drugače širi televizijske in radijske programe, ki jih radiodifuzno oddaja radiodifuzna organizacija, vključno s predogledom, razširitvijo, dopolnjevanjem ali pregledom vsebine zadevnega programa. Ta direktiva bi se morala uporabljati za pomožne spletne storitve, ki jih radiodifuzne organizacije uporabnikom zagotavljajo skupaj z radiodifuznimi storitvami. Uporabljati bi se morala tudi za pomožne spletne storitve, ki imajo sicer jasno in podrejeno razmerje glede na radiodifuzno oddajanje, uporabniki pa do njih lahko dostopajo ločeno od radiodifuznih storitev, ne da bi prej morali pridobiti dostop do radiodifuznih storitev, na primer prek naročnine. To ne vpliva na svobodo radiodifuznih organizacij, da ponujajo takšne pomožne spletne storitve brezplačno ali v zameno za plačilo. Zagotavljanje dostopa do posameznih del ali

⁽³⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL L 376, 27.12.2006, str. 28).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, 6.10.1993, str. 15).

drugih predmetov varstva, ki so bili vključeni v televizijski ali radijski program, ali del ali drugih predmetov varstva, ki niso povezani z nobenim programom, ki ga radiodifuzno oddaja radiodifuzna organizacija, kot so storitve, ki omogočajo dostop do posameznih glasbenih ali avdiovizualnih del, glasbenih albumov ali videospotov, na primer storitve videa na zahtevo, ne bi smelo spadati v obseg storitev, ki so zajete v tej direktivi.

- (9) Za olajšanje urejanja pravic za čezmejno opravljanje pomožnih spletnih storitev, je treba zagotoviti uvedbo načela države izvora, kar zadeva izvrševanje avtorske in sorodnih pravic, relevantnih za dejanja, ki nastanejo med zagotavljanjem pomožne spletne storitve, dostopa do nje ali njene uporabe. To načelo bi moralo zajemati ureditev vseh pravic, ki so potrebne, da lahko radiodifuzna organizacija javnosti priobči ali da na voljo svoje programe pri zagotavljanju pomožnih spletnih storitev, vključno z ureditvijo vseh avtorskih in sorodnih pravic na delih ali drugih predmetih varstva, ki so uporabljene v programih, na primer pravic na fonogramih in izvedbah. Načelo države izvora bi se moralo uporabljati izključno za razmerje med imetniki pravic ali subjekti, ki zastopajo imetnike pravic, kot so organizacije za kolektivno upravljanje pravic, in radiodifuznimi organizacijami ter zgolj za namen zagotavljanja pomožne spletne storitve, dostopa do nje ali njene uporabe. Načela države izvora se ne bi smelo uporabljati za naknadno priobčitev javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično ali za naknadno dajanje na voljo javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično tako, da lahko imajo posamezniki dostop do njih s kraja in v času, ki ga sami izberejo, ter za katero koli naknadno reprodukcijo del ali drugih predmetov varstva, ki jih vsebuje pomožna spletna storitev.
- (10) Glede na posebnosti mehanizmov financiranja in licenciranja za določena avdiovizualna dela, ki pogosto temeljijo na izključnih ozemelskih licencah, je glede televizijskih programov primerno, da se področje uporabe načela države izvora iz te direktive omeji na določene vrste programov. Te vrste programov bi morale vključevati novice in aktualne informativne programe ter lastne produkcije radiodifuzne organizacije, ki jih financira izključno sama, vključno kadar se sredstva, s katerimi radiodifuzna organizacija financira lastne produkcije, črpajo iz javnih skladov. Za namene te direktive bi bilo treba lastne produkcije radiodifuznih organizacij razumeti tako, da zajemajo produkcije, ki jih izvaja radiodifuzna organizacija z uporabo lastnih virov, ne pa produkcij, ki jih radiodifuzna organizacija naroči producentom, ki so neodvisni od radiodifuzne organizacije, ali koprodukcij. Iz istih razlogov se načelo države izvora ne bi smelo uporabljati za televizijske prenose športnih dogodkov v okviru te direktive. Načelo države izvora bi se smelo uporabljati le, kadar radiodifuzne organizacije programe uporabljajo v lastnih pomožnih spletnih storitvah. Načelo se ne bi smelo uporabljati za licenciranje lastne produkcije radiodifuzne organizacije tretjim osebam, vključno drugim radiodifuznim organizacijam. Načelo države izvora ne bi smelo vplivati na svobodo, da se imetniki pravic in radiodifuzne organizacije v skladu s pravom Unije dogovorijo o omejitvah, vključno z ozemelskimi omejitvami, za izkoriščanje njihovih pravic.
- (11) Načelo države izvora iz te direktive radiodifuznim organizacijam ne bi smelo povzročiti obveznosti, da javnosti priobčijo ali dajo na voljo programe v svojih pomožnih spletnih storitvah ali da zagotovijo take pomožne spletne storitve v državi članici, ki ni država članica, v kateri imajo svoj glavni sedež.
- (12) Ker na podlagi te direktive šteje, da zagotavljanje pomožne spletne storitve, dostopa do nje ali njene uporabe nastane zgolj v državi članici, v kateri ima radiodifuzna organizacija svoj glavni sedež, medtem ko se pomožna spletna storitev *de facto* lahko opravlja čezmejno v drugih državah članicah, je treba pri določanju zneska plačila za zadevne pravice zagotoviti, da pogodbenice upoštevajo vse vidike pomožne spletne storitve, kot so značilnosti storitve, vključno s trajanjem spletne razpoložljivosti programov, vključenih v storitev, občinstvo, vključno z občinstvom v državi članici, v kateri ima radiodifuzna organizacija svoj glavni sedež, in v drugih državah članicah, v katerih se do pomožne spletne storitve dostopa in se uporablja, ter razpoložljive jezikovne različice. Ohraniti pa bi bilo treba možnost, da se uporabijo posebne metode za izračun zneska plačila za pravice, ki so predmet načela države izvora, kot so metode, ki temeljijo na prihodkih radiodifuzne organizacije, ustvarjenih s spletno storitvijo, ki jih zlasti uporabljajo radijske radiodifuzne organizacije.
- (13) Zaradi načela pogodbene svobode bo mogoče še naprej omejevati izkoriščanje pravic, na katere vpliva načelo države izvora iz te direktive, pod pogojem da je vsaka taka omejitev v skladu s pravom Unije.

- (14) Operaterji storitev retransmisije lahko uporabljajo različne tehnologije, kadar na nespremenjen in neskrajšan način za sprejem s strani javnosti sočasno retransmitirajo prvotni prenos televizijskih ali radijskih programov iz druge države članice. Nosilne signale programa lahko operaterji storitev retransmisije pridobijo od radiodifuznim organizacij, ki te signale same prenašajo javnosti, na različne načine, na primer z zajemanjem signalov, ki jih prenašajo radiodifuzne organizacije, ali neposrednim sprejemanjem signalov od njih s tehničnim postopkom neposrednega oddajanja. Take storitve operaterjev se lahko ponujajo na satelitskih, digitalnih prizemnih, mobilnih omrežjih ali omrežjih zaprtega kroga na podlagi IP in podobnih omrežjih ali prek storitev dostopa do interneta, kot so opredeljene v Uredbi (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Operaterji storitev retransmisije, ki uporabljajo take tehnologije za svoje retransmisije, bi zato morali biti zajeti v področje uporabe te direktive in imeti korist od mehanizma, ki uvaja obvezno kolektivno upravljanje pravic. Za zagotovitev zadostnih varoval pred nedovoljeno uporabo del in drugih predmetov varstva, kar je zlasti pomembno v primeru plačljivih storitev, bi bilo treba storitve retransmisije, ki se ponujajo prek storitev dostopa do interneta, vključiti v področje uporabe te direktive le, kadar se te storitve retransmisije zagotavljajo v okolju, v katerem je dostop do retransmisij dovoljen le pooblaščenim uporabnikom, zagotovljena raven varstva vsebine pa je primerljiva z ravno varstva za vsebino, preneseno prek upravljanih omrežij, kot so kabelska omrežja ali omrežja zaprtega kroga na podlagi IP, v katerih je retransmitirana vsebina šifrirana. Te zahteve bi morale biti izvedljive in ustrezne.
- (15) Za retransmisijo prvotnih prenosov televizijskih in radijskih programov morajo operaterji storitev retransmisije pridobiti dovoljenje imetnikov izključne pravice do priobčitve javnosti del ali drugih predmetov varstva. Da se operaterjem storitev retransmisije zagotovi pravna varnost ter da se odpravijo razhajanja v nacionalnem pravu v zvezi s takimi storitvami retransmisije, bi se morala uporabljati pravila, podobna tistim, ki se uporabljajo za kabelske retransmisije, kot so določene v Direktivi 93/83/EGS. Pravila iz navedene direktive vključujejo obveznost izvrševanja pravice do podelitve ali zavrnitve dovoljenja operaterju storitve retransmisije prek organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Na podlagi teh pravil ostaja pravica do podelitve ali zavrnitve dovoljenja kot taka nespremenjena, le izvrševanje te pravice je do neke mere regulirano. Imetniki pravic bi morali prejeti ustrezno nadomestilo za retransmisijo svojih del in drugih predmetov varstva. Pri določanju razumnih licenčnih pogojev, vključno z licenčnino, za retransmisijo v skladu z Direktivo 2014/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, bi bilo treba med drugim upoštevati ekonomsko vrednost uporabe pravic, s katerimi se trguje, vključno z vrednostjo, ki se določi za sredstva retransmisije. To ne bi smelo posegati v kolektivno izvrševanje pravice izvajalcev in proizvajalcev fonogramov do enkratnega pravičnega nadomestila za priobčitev komercialnih fonogramov javnosti, kot je določeno v členu 8(2) Direktive 2006/115/ES, ter v Direktivo 2014/26/EU, zlasti njene določbe v zvezi s pravicami imetnikov pravic glede izbire organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- (16) Ta direktiva bi morala omogočati, da se sporazumi, sklenejo med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in operaterji storitev retransmisije za pravice, za katere velja obvezno kolektivno upravljanje v skladu s to direktivo, razširijo na pravice imetnikov pravic, ki jih ta organizacija za kolektivno upravljanje pravic ne zastopa, brez možnosti, da imetniki pravic izključijo svoja dela ali druge vsebine iz uporabe tega mehanizma. V primerih, ko obstaja več kot ena organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki upravljajo pravice zadevne kategorije za svoje ozemlje, bi morala država članica, na ozemlju katere operater storitve retransmisije poskuša urediti pravice za retransmisijo, določiti, katera organizacija ali organizacije za kolektivno upravljanje pravic imajo pravico podeliti ali zavrniti dovoljenje za retransmisijo.
- (17) Obvezno kolektivno upravljanje pravic, ki se uporablja za retransmisije, se ne bi smelo uporabljati za nobeno pravico, ki jo imajo radiodifuzne organizacije za svoja oddajanja, vključno s pravicami na vsebini programov. Operaterji storitev retransmisije in radiodifuzne organizacije so običajno v stalnih komercialnih razmerjih, zato je istovetnost radiodifuznih organizacij operaterjem storitev retransmisije znana. Tako je ureditev pravic z radiodifuznimi organizacijami za te operaterje relativno enostavna. Posledično se operaterji storitev retransmisije, pri pridobivanju potrebnih licenc radiodifuznih organizacij ne soočajo z enakim bremenom kot pri pridobivanju licenc od imetnikov pravic na delih in drugih predmetih varstva, ki so vključeni v televizijske in radijske programe, ki jih retransmitirajo. Zato v zvezi s pravicami, ki jih imajo radiodifuzne organizacije, ni potrebe po poenostavitvi postopka licenciranja. Vendar je treba zagotoviti, da kadar se radiodifuzne organizacije in operaterji

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 310, 26.11.2015, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2014/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic ter izdajanju več ozemeljskih licenc za pravice za glasbena dela za spletno uporabo na notranjem trgu (UL L 84, 20.3.2014, str. 72).

storitev retransmisije začnejo pogajati, se pogajajo v dobri veri glede licenciranja pravic za retransmisije, ki jih zajema ta direktiva. Direktiva 2014/26/EU določa podobna pravila, ki se uporabljajo za organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

- (18) Pravila, ki jih določa ta direktiva glede pravic retransmisije, ki jih izvršujejo radiodifuzne organizacije v zvezi z lastnimi prenosi, ne bi smela omejevati izbire imetnikov pravic, da svoje pravice prenesejo bodisi na radiodifuzno organizacijo bodisi na organizacijo za kolektivno upravljanje pravic in jim s tem dovoliti, da pridobijo neposreden delež pri plačilu nadomestila operaterja storitve retransmisije.
- (19) Države članice bi morale imeti možnost, da pravila o retransmisiji, določena v tej direktivi in Direktivi 93/83/EGS uporabljajo v primerih, ko prvotni prenos in retransmisija potekata na njihovem ozemlju.
- (20) Za zagotovitev pravne varnosti in ohranitve visoke ravni varstva imetnikov pravic, je primerno določiti, da primer, ko radiodifuzne organizacije svoje nosilne signale programa prenašajo prek neposrednega oddajanja samo distributerjem signalov, ne da bi svoje programe prenašale neposredno javnosti, in distributerji signalov te nosilne signale programa pošljejo svojim uporabnikom, da lahko gledajo ali poslušajo programe, šteje za enotno dejanje priobčitve javnosti, v katerem sodelujejo radiodifuzne organizacije in distributerji signala vsak s svojim prispevkom. Radiodifuzne organizacije in distributerji signala bi zato morali od imetnikov pravic pridobiti dovoljenje za svoj poseben prispevek k enotnemu dejanju priobčitve javnosti. Sodelovanje radiodifuzne organizacije in distributerja signala v enotnem dejanju priobčitve javnosti ne bi smelo povzročiti skupne odgovornosti na strani radiodifuzne organizacije in distributerja signala za to dejanje priobčitve javnosti. Države članice bi morale še naprej na nacionalni ravni svobodno določati ureditve za pridobitev dovoljenja za takšno enotno dejanje priobčitve javnosti, vključno z ustreznimi plačili zadevnim imetnikom pravic, ki sorazmerno upoštevajo izkoriščanje del in drugih predmetov varstva, povezanih z enotnim dejanjem priobčitve javnosti, s strani radiodifuzne organizacije in distributerja signala. Distributerji signalov se podobno kot operaterji storitev retransmisije soočajo z znatnim bremenom pri urejanju pravic, razen pravic, ki jih imajo radiodifuzne organizacije. Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti, da za distributerje signalov določijo, da lahko za svoje prenose izkoriščajo mehanizem obveznega kolektivnega upravljanja pravic na enak način in v enakem obsegu kot operaterji storitev retransmisije za retransmisije, ki jih zajemata Direktiva 93/83/EGS in ta direktiva. Kadar distributerji signalov radiodifuznim organizacijam zgolj omogočajo „tehnična sredstva“ v smislu sodne prakse Sodišča Evropske unije, da bi zagotovile ali izboljšale sprejem radiodifuznega oddajanja, se za distributerje signalov ne bi smelo šteti, da sodelujejo pri dejanju priobčitve javnosti.
- (21) Kadar radiodifuzne organizacije prenašajo svoje nosilne signale programa neposredno javnosti, s čimer izvajajo prvotno dejanje prenosa, sočasno pa prenašajo tudi signale drugim hišam s tehničnim postopkom neposrednega oddajanja, na primer za zagotovitev kakovosti signalov za namene retransmisije, so prenosi teh drugih hiš ločeno dejanje priobčitve javnosti od dejanja priobčitve javnosti radiodifuzne organizacije. V takih primerih bi se morala uporabljati pravila o retransmisiji iz te direktive in Direktive 93/83/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva.
- (22) Za zagotovitev učinkovitega kolektivnega upravljanja pravic in pravilne porazdelitve prihodkov, zbranih v okviru mehanizma za obvezno kolektivno upravljanje pravic, uvedenega s to direktivo, je pomembno, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic vodijo ustrezne evidence o članstvu, licencah ter uporabi del in drugih predmetov varstva v skladu z obveznostmi glede preglednosti iz Direktive 2014/26/EU.
- (23) Da se prepreči izogibanje uporabi načela države izvora s podaljšanjem trajanja obstoječih sporazumov glede izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki se nanašajo na zagotavljanje pomožne spletne storitve ter dostopa do spletne storitve in njene uporabe, je treba načelo države izvora uporabiti tudi za obstoječe sporazume, vendar s prehodnim obdobjem. Med tem prehodnim obdobjem se načelo ne bi smelo uporabljati za te obstoječe sporazume, s čimer bi zagotovili dovolj časa za njihovo prilagoditev v skladu s to direktivo, kadar je potrebno. Prav tako je treba zagotoviti prehodno obdobje, da se radiodifuznim organizacijam, distributerjem signalov in imetnikom pravic omogoči, da se prilagodijo novim pravilom o izkoriščanju del in drugih predmetov varstva z neposrednim oddajanjem, določenim v določbah iz te direktive o prenosu programov z neposrednim oddajanjem.

- (24) V skladu z načeli boljše priprave zakonodaje bi bilo treba pregled te direktive, vključno z njenimi določbami o neposrednem oddajanju, opraviti po tem, ko bo direktiva nekaj časa v veljavi, da se med drugim ocenijo njene koristi za potrošnike Unije, njen učinek na ustvarjalni sektor v Uniji in na raven naložb v nove vsebine ter zato tudi njene koristi glede izboljšave kulturne raznolikosti v Uniji.
- (25) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva priznana načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Čeprav lahko zaradi te direktive pride do motenj pri izvrševanju pravic imetnikov pravic, kolikor v zvezi s storitvami retransmisije za izvrševanje pravice priobčitve javnosti pride do obveznega kolektivnega upravljanja, je treba uporabo obveznega kolektivnega upravljanja predpisati ciljno in ga omejiti na posebne storitve.
- (26) Ker ciljev te direktive, in sicer spodbujanja čezmejnega zagotavljanja pomožnih spletnih storitev za določene vrste programov in olajševanja retransmisij televizijskih in radijskih programov, ki izvirajo iz drugih držav članic, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev. Kar zadeva čezmejno opravljanje pomožnih spletnih storitev, ta direktiva radiodifuznih organizacij ne zavezuje k čezmejnemu opravljanju takih storitev. Ta direktiva tudi ne zavezuje operaterjev storitev retransmisije k vključitvi televizijskih ali radijskih programov, ki izvirajo iz drugih držav članic, v svoje storitve. Ta direktiva zadeva zgolj izvrševanje določenih pravic retransmisije v obsegu, ki je potreben za poenostavitev licenciranja avtorske in sorodnih pravic za take storitve, ter v zvezi s televizijskimi in radijskimi programi, ki izvirajo iz drugih držav.
- (27) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽⁸⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila, katerih namen je povečati čezmejni dostop do večjega števila televizijskih in radijskih programov prek olajšanja ureditve pravic za zagotavljanje spletnih storitev, ki so pomožne radiodifuznim oddajanjem določenih vrst televizijskih in radijskih programov, ter za retransmisijo televizijskih in radijskih programov. Določa tudi pravila za prenos televizijskih in radijskih in programov po postopku neposrednega oddajanja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pomožna spletna storitev“ pomeni spletno storitev, s katero radiodifuzna organizacija javnosti zagotavlja televizijske in radijske programe ali se ti zagotavljajo pod njenim nadzorom in odgovornostjo, sočasno z njihovim radiodifuznim oddajanjem ali v opredeljenem obdobju po njihovem oddajanju s strani radiodifuzne organizacije, ter vsa gradiva, ki so pomožna glede na tako radiodifuzno oddajanje;

⁽⁸⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (2) „retransmisija“ pomeni sočasno, nespremenjeno in neskrajšano retransmisijo, razen kabelske retransmisije kakor je opredeljena v Direktivi 93/83/EGS, namenjeno za sprejem s strani javnosti, prvotnega prenosa televizijskih ali radijskih programov iz druge države članice, namenjenih za sprejem s strani javnosti, pri čemer je ta prvotni prenos po žici ali po zraku, vključno po satelitu, vendar ne po spletu, pod pogojem, da:
- (a) retransmisijo opravi pogodbenica, ki ni radiodifuzna organizacija, ki je opravila prvotni prenos ali pod nadzorom in odgovornostjo katere je bil opravljen ta prvotni prenos, ne glede na to, kako pogodbenica, ki izvaja retransmisijo, pridobi nosilne signale programa od radiodifuzne organizacije za namene retransmisije, in
 - (b) se retransmisija, kadar poteka prek storitve dostopa do interneta, kot je opredeljena v točki 2 drugega odstavka člena 2 Uredbe (EU) 2015/2120, izvaja v upravljanem okolju;
- (3) „upravljano okolje“ pomeni okolje, v katerem operater storitve retransmisije zagotavlja varno retransmisijo pooblaščenim uporabnikom;
- (4) „neposredno oddajanje“ pomeni tehnični postopek, s katerim radiodifuzna organizacija prenaša svoje nosilne signale programa do organizacije, ki ni radiodifuzna organizacija, tako, da ti nosilni signali programa med tem prenosom niso dostopni javnosti.

POGLAVJE II

Pomožne spletne storitve radiodifuznih organizacij

Člen 3

Uporaba načela države izvora za pomožne spletne storitve

1. Za dejanja priobčitve javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično in dajanja na voljo javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično na način, da javnosti omogočajo dostop do njih s kraja in v času, ki ga izberejo sami, in ki nastanejo pri zagotavljanju javnosti:

- (a) radijskih programov in
- (b) televizijskih programov, ki so:
 - (i) novice in aktualni informativni program ali
 - (ii) v celoti financirane lastne produkcije radiodifuzne organizacije,

v pomožni spletni storitvi s strani radiodifuzne organizacije ali pod njenim nadzorom in odgovornostjo, ter dejanja reproduciranja takih del ali drugih predmetov varstva, ki so potrebna za zagotavljanje te spletne storitve, dostop do nje ali za njeno uporabo za iste programe“ se za namene izvrševanja avtorske in sorodnih pravic, ki so pomembne za ta dejanja, šteje, da so nastala zgolj v državi članici, v kateri ima radiodifuzna organizacija svoj glavni sedež.

Točka (b) prvega pododstavka se ne uporablja za radiodifuzna oddajanja športnih dogodkov in del ter drugih predmetov varstva, ki so vanje vključeni.

2. Države članice zagotovijo, da pri določitvi zneska plačila za pravice, za katere velja načelo države izvora iz odstavka 1, pogodbenice upoštevajo vse vidike pomožne spletne storitve, kot so značilnosti storitve, vključno s trajanjem spletne razpoložljivosti programov, ki so na voljo v tej storitvi, občinstvo ter razpoložljive jezikovne različice.

Prvi pododstavek ne izključuje izračuna zneska plačila na podlagi prihodkov radiodifuzne organizacije.

3. Načelo države izvora iz odstavka 1 ne posega v pogodbeno svobodo imetnikov pravic ter radiodifuznih organizacij, da se skladno s pravom Unije dogovorijo o omejitvi izkoriščanja takih pravic, vključno s tistimi iz Direktive 2001/29/ES.

POGLAVJE III

Retransmisija televizijskih in radijskih programov**Člen 4****Pravice retransmisije, ki jih izvršujejo imetniki pravic, ki niso radiodifuzne organizacije**

1. Za dejanja retransmisije programov je treba pridobiti dovoljenje imetnikov izključnih pravic priobčitve javnosti.

Države članice zagotovijo, da lahko imetniki pravic svojo pravico podelitve ali zavrnitve dovoljenja za retransmisijo izvršujejo le preko organizacije za kolektivno upravljanje.

2. Kadar imetnik pravic ni prenesel upravljanja pravice iz drugega pododstavka odstavka 1 na organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, se šteje, da ima organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki upravlja pravice iz iste kategorije za ozemlje države članice, za katero operater storitve retransmisije želi urediti pravice za retransmisijo, pravico podeliti ali zavrniti dovoljenje za retransmisijo za tega imetnika pravic.

Vendar kadar več kot ena organizacija za kolektivno upravljanje pravic upravlja pravice iz navedene kategorije za ozemlje navedene države članice, država članica, na ozemlju katere operater storitve retransmisije želi urediti pravice za retransmisijo, odloči o tem, katera ali katere od organizacij za kolektivno upravljanje pravic imajo pravico podeliti ali zavrniti dovoljenje za retransmisijo.

3. Države članice zagotovijo, da ima imetnik pravic enake pravice in obveznosti, ki izhajajo iz sporazuma med operaterjem storitve retransmisije in organizacijo ali organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, ki delujejo v skladu z odstavkom 2, kot imetniki pravic, ki so to organizacijo ali organizacije za kolektivno upravljanje pravic pooblastili. Države članice tudi zagotovijo, da imetnik pravice lahko sklicuje na navedene pravice v obdobju, ki ga določi zadevna država članica in ki ni krajše od treh let od datuma retransmisije, v katero je vključeno njegovo oziroma njeno delo ali druge predmete varstva.

Člen 5**Pravice retransmisije, ki jih izvršujejo radiodifuzne organizacije**

1. Države članice zagotovijo, da se člen 4 ne uporablja za pravice retransmisije, ki jih izvršuje radiodifuzna organizacija v zvezi s svojim lastnim oddajanjem, ne glede na to, ali so zadevne pravice njene ali so jih nanjo prenesli drugi imetniki pravic.
2. Države članice določijo, da se v primeru, ko radiodifuzne organizacije in operaterji storitev retransmisije začnejo pogajanja v zvezi z dovoljenjem za retransmisijo v skladu s to direktivo, ta pogajanja vodijo v dobri veri.

Člen 6**Mediacija**

Države članice zagotovijo, da je mogoče zaprositi za pomoč enega ali več mediatorjev, kot je določeno v členu 11 Direktive 93/83/EGS, tudi če med organizacijo za kolektivno upravljanje pravic in operaterjem storitve retransmisije ali med operaterjem storitve retransmisije in radiodifuzno organizacijo ni sklenjenega sporazuma v zvezi z dovoljenjem za retransmisijo radiodifuznih oddajanj.

Člen 7**Retransmisija prvotnega prenosa iz iste države članice**

Države članice lahko uporabijo pravila iz tega poglavja in poglavja III Direktive 93/83/EGS v primerih, kadar prvotni prenos in retransmisija potekata na njihovem ozemlju.

POGLAVJE IV

Prenos programov z neposrednim oddajanjem

Člen 8

Prenos programov z neposrednim oddajanjem

1. Kadar radiodifuzna organizacija z neposrednim oddajanjem svoje nosilne signale programa prenaša distributerju signala, ne da bi ob tem sama sočasno te nosilne signale programa prenašala neposredno javnosti, in distributer signala te nosilne signale programa prenaša javnosti, se za radiodifuzno organizacijo in distributerja signala šteje, da sodelujeta v enotnem dejanju priobčitve javnosti, za katerega morata pridobiti dovoljenje imetnikov pravic. Države članice lahko določijo ureditve za pridobitev dovoljenja imetnikov pravic.

2. Države članice lahko določijo, da se členi 4, 5 in 6 te direktive smiselno uporabljajo za izvrševanje pravico imetnikov pravic do podelitve ali zavrnitve dovoljenja distributerjem signala za prenos iz odstavka 1, ki se izvaja z enim od tehničnih sredstev iz člena 1(3) Direktive 93/83/EGS ali točke 2 člena 2 te direktive.

POGLAVJE V

Končne določbe

Člen 9

Sprememba Direktive 93/83/EGS

V členu 1 Direktive 93/83/EGS se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Za namene te direktive izraz ‚kabelska retransmisija‘ pomeni sočasno, nespremenjeno in neskrajšano retransmisijo po kablu ali mikrovalovnemu sistemu začetnega oddajanja iz druge države članice, po žici ali po zraku, vključno s satelitskim oddajanjem, televizijskih in radijskih programov z namenom, da jih sprejme javnost, ne glede na to, kako operater storitve kabelske retransmisije pridobi nosilne signale programa od radiodifuzne organizacije za namen retransmisije.“

Člen 10

Pregled

1. Komisija do 7. junija 2025 izvede pregled te direktive in predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Poročilo se objavi in da na voljo javnosti na spletišču Komisije.

2. Države članice Komisiji pravočasno zagotovijo vse ustrezne in potrebne informacije za pripravo poročila iz odstavka 1.

Člen 11

Prehodna določba

Za sporazume o izvrševanju avtorske in sorodnih pravic, relevantnih za dejanja priobčitve javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično in dajanja na voljo javnosti del ali drugih predmetov varstva po žici ali brezžično na način, ki ji omogoča dostop do njih s kraja in v času, ki ga posameznik izbere sam, in ki nastanejo med zagotavljanjem pomožne spletne storitve, ter dejanja reproduciranja, ki so potrebna za zagotavljanje dostopa do te spletne storitve ali njene uporabe, ki veljajo 7. junija 2021, velja člen 3 od 7. junija 2023, če se sporazumi iztečejo po navedenem datumu.

Za dovoljenja, pridobljena za dejanja priobčitve javnosti, zajeta v okviru člena 8, ki veljajo 7. junija 2021, velja člen 8 od 7. junija 2025, če se iztečejo po navedenem datumu.

*Člen 12***Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 7. junija 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 13***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 14***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

DIREKTIVA (EU) 2019/790 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. aprila 2019****o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 53(1) ter členov 62 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba o Evropski uniji (PEU) predvideva vzpostavitev notranjega trga in vzpostavitev sistema, ki bo zagotavljal, da se konkurenca na notranjem trgu ne izkrivlja. Nadaljnja harmonizacija zakonodaje držav članic o avtorski in sorodnih pravicah bi morala prispevati k uresničitvi navedenih ciljev.
- (2) Direktive, ki so bile sprejete na področju avtorske in sorodnih pravic, prispevajo k delovanju notranjega trga, zagotavljajo visoko stopnjo varstva imetnikov pravic, olajšujejo ureditev pravic in vzpostavljajo okvir, v katerem lahko pride do izkoriščanja del in drugih varovanih predmetov varstva. Ta harmonizirani pravni okvir prispeva k dobremu delovanju notranjega trga ter spodbuja inovacije, ustvarjalnost, naložbe in ustvarjanje novih vsebin, tudi v digitalnem okolju, da bi se preprečila razdrobljenost notranjega trga. Varstvo, ki ga zagotavlja ta pravni okvir, prispeva tudi k doseganju cilja Unije glede spoštovanja in spodbujanja kulturne raznolikosti ter hkrati skupno kulturno dediščino postavlja v ospredje. V skladu s členom 167(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) mora Unija pri svoji dejavnosti upoštevati kulturne vidike.
- (3) S hitrim tehnološkim razvojem se še naprej spreminja tudi način ustvarjanja, produciranja, distribucije in izkoriščanja del in drugih predmetov varstva. Še naprej se pojavljajo novi poslovni modeli in novi akterji. Zadevna zakonodaja mora ustrezati tudi prihodnjim razmeram, da ne bi omejevala tehnološkega razvoja. Cilji in načela okvira Unije za avtorsko pravico ostajajo ustrezni. Vendar tako za imetnike pravic kot za uporabnike ostaja prisotna pravna negotovost v zvezi z nekaterimi, vključno s čezmejnimi, načini uporabe del in drugih predmetov varstva v digitalnem okolju. Kot je zapisano v sporočilu Komisije z dne 9. decembra 2015 z naslovom „Na poti k sodobnemu, bolj evropskemu okviru za avtorsko pravico“, je obstoječi okvir Unije za avtorsko pravico na nekaterih področjih treba prilagoditi in dopolniti, hkrati pa ohraniti visoko stopnjo varstva avtorske in sorodnih pravic. Ta direktiva določa pravila za prilagoditev nekaterih izjem in omejitev avtorske in sorodnih pravic digitalnemu in čezmejnemu okolju ter ukrepe za poenostavitev nekaterih postopkov licenciranja zlasti, a ne izključno, v zvezi z razširjanjem razprodanih del in drugih predmetov varstva ter spletno razpoložljivostjo avdiovizualnih del na platformah videa na zahtevo, s čimer bi se zagotovil širši dostop do vsebin. Vsebuje tudi pravila za lažjo uporabo vsebin v javni domeni. Za oblikovanje dobro delujočega in pravičnega trga za avtorsko pravico bi morala biti določena tudi pravila glede pravic na publikacijah, glede uporabe del ali drugih predmetov

⁽¹⁾ UL C 125, 21.4.2017, str. 27.

⁽²⁾ UL C 207, 30.6.2017, str. 80.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 15. aprila 2019.

varstva s strani ponudnikov spletnih storitev, ki shranjujejo in zagotavljajo dostop do vsebin, ki jih naložijo uporabniki teh storitev na strežnik, glede preglednosti pogodb z avtorji in izvajalci, glede plačila za avtorje in izvajalce ter glede mehanizma za preklic pravic, ki so jih avtorji in izvajalci prenesli izključno.

- (4) Ta direktiva temelji na pravilih iz trenutno veljavnih direktiv s teh področij in jih dopolnjuje, in sicer zlasti iz direktiv 96/9/ES ⁽⁴⁾, 2000/31/ES ⁽⁵⁾, 2001/29/ES ⁽⁶⁾, 2006/115/ES ⁽⁷⁾, 2009/24/ES ⁽⁸⁾, 2012/28/EU ⁽⁹⁾ ter 2014/26/EU ⁽¹⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (5) Na področju raziskav, inovacij, izobraževanja in ohranjanja kulturne dediščine digitalne tehnologije omogočajo nove vrste uporab, ki niso jasno zajete v obstoječih pravilih Unije o izjemah in omejitvah. Poleg tega lahko neobvezna narava izjem in omejitev na teh področjih, kot so določene v direktivah 96/9/ES, 2001/29/ES in 2009/24/ES, negativno vpliva na delovanje notranjega trga. To je zlasti pomembno z vidika čezmejnih načinov uporabe, ki v digitalnem okolju postajajo vse pomembnejši. Zato bi bilo treba obstoječe izjeme in omejitve iz prava Unije, ki se nanašajo na znanstvene raziskave, inovacije, poučevanje in ohranjanje kulturne dediščine, ponovno oceniti ob upoštevanju teh novih načinov uporabe. Uvesti bi bilo treba obvezne izjeme ali omejitve načinov uporabe tehnologij za besedilno in podatkovno rudarjenje, glede ilustracije pri poučevanju v digitalnem okolju in ohranjanje kulturne dediščine. Obstoječe izjeme in omejitve iz prava Unije bi morale še naprej veljati, vključno za besedilno in podatkovno rudarjenje, izobraževanje in dejavnosti ohranjanja, dokler ne omejujejo obsega obveznih izjem ali omejitev iz te direktive, ki jih morajo države članice prenesti v svoje nacionalno pravo. Direktivi 96/9/ES in 2001/29/ES bi bilo zato treba spremeniti.
- (6) Cilj izjem in omejitev iz te direktive je doseči pravično ravnesje med pravicami in interesi avtorjev in drugih imetnikov pravic na eni ter uporabnikov na drugi strani. Uporabijo se lahko samo v določenih posebnih primerih, ki niso v nasprotju z normalnim izkoriščanjem del ali drugih predmetov varstva in ne pomenijo nerazumnega posega v legitimne interese imetnikov pravic.
- (7) Varstvo tehničnih ukrepov, kot je določeno v Direktivi 2001/29/ES, ostaja bistvenega pomena za zagotavljanje varstva in učinkovitega izvrševanja pravic, ki so avtorjem in drugim imetnikom pravic priznane s pravom Unije. Takšno varstvo je treba ohraniti ter hkrati zagotoviti, da uporaba tehničnih ukrepov ne bo preprečila rabe izjem in omejitev iz te direktive. Imetniki pravic bi morali imeti možnost, da to zagotovijo s prostovoljnimi ukrepi. Še naprej bi morali imeti možnost izbire ustreznih sredstev, s katerimi bi upravičencem do izjem in omejitev iz te direktive omogočili, da se sklicujejo nanje. V odsotnosti prostovoljnih ukrepov bi morale države članice sprejeti ustrezne ukrepe v skladu s prvim pododstavkom člena 6(4) Direktive 2001/29/ES, tudi kadar so dela in drugi predmeti varstva javnosti na voljo prek storitev na zahtevo.
- (8) Nove tehnologije omogočajo avtomatizirano računalniško analizo informacij v digitalni obliki, na primer besedil, zvočnega ali slikovnega gradiva ali podatkov, za kar se v splošnem uporablja izraz besedilno in podatkovno rudarjenje. Besedilno in podatkovno rudarjenje omogoča obdelavo velikih količin informacij za pridobivanje novega znanja in odkrivanje novih trendov. Tehnologije za besedilno in podatkovno rudarjenje so razširjene v vseh vejah digitalnega gospodarstva, vendar se v splošnem priznava, da lahko besedilno in podatkovno

⁽⁴⁾ Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, 27.3.1996, str. 20).

⁽⁵⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

⁽⁷⁾ Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL L 376, 27.12.2006, str. 28).

⁽⁸⁾ Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L 111, 5.5.2009, str. 16).

⁽⁹⁾ Direktiva 2012/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o nekaterih dovoljenih uporabah osirotelih del (UL L 299, 27.10.2012, str. 5).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2014/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic ter izdajanju več ozemelskih licenc za glasbena dela za spletno uporabo na notranjem trgu (UL L 84, 20.3.2014, str. 72).

rudarjenje v splošnem koristi predvsem raziskovalni skupnosti in pri tem podpira inovativnost. Te tehnologije koristijo univerzam in drugim raziskovalnim organizacijam ter ustanovam za varstvo kulturne dediščine, saj bi lahko izvajale tudi raziskave v okviru svojih glavnih dejavnosti. Vendar se v Uniji take raziskovalne organizacije in ustanove soočajo s pravno negotovostjo v zvezi s tem, v kolikšni meri lahko izvajajo besedilno in podatkovno rudarjenje po vsebinah. V nekaterih primerih lahko besedilno in podatkovno rudarjenje vključuje dejanja, varovana z avtorsko pravico, s pravico *sui generis* pravico izdelovalca podatkovnih baz ali z obema, zlasti reproduciranje del in drugih predmetov varstva, pridobivanje izvlečkov vsebine podatkovnih zbirk ali oboje, kar se zgodi na primer, kadar se podatki normalizirajo v postopku besedilnega in podatkovnega rudarjenja. Kadar se ne uporabi nobena izjema ali omejitev, morajo za takšna dejanja imetniki pravic dati dovoljenje.

- (9) Besedilno in podatkovno rudarjenje se lahko opravi tudi na podlagi golih dejstev ali podatkov, ki niso varovani z avtorsko pravico, in v teh primerih dovoljenje po avtorskem pravu ni potrebno. Lahko obstajajo tudi primeri besedilnega in podatkovnega rudarjenja, ki ne vključujejo dejanj reproduciranja ali v katerih so kopije narejene v okviru obvezne izjeme za začasna dejanja reproduciranja iz člena 5(1) Direktive 2001/29/ES, ki bi se morala še naprej uporabljati za tehnike besedilnega in podatkovnega rudarjenja, ki ne vključujejo izdelave kopij, ki bi presegle obseg navedene izjeme.
- (10) Pravo Unije določa nekaj izjem in omejitev, ki zajemajo načine uporabe za namene znanstvenih raziskav in bi se lahko uporabljale tudi za dejanja v okviru besedilnega in podatkovnega rudarjenja. Vendar te izjeme in omejitve niso obvezne in niso v celoti prilagojene uporabi tehnologij v okviru znanstvenih raziskav. Poleg tega bi lahko v primerih, ko imajo raziskovalci zakonit dostop do vsebin, na primer z naročnino na publikacije ali z licenco za odprt dostop, licenčni pogoji izključili besedilno in podatkovno rudarjenje. Raziskave se vse pogosteje izvajajo s pomočjo digitalne tehnologije, zato obstaja tveganje, da bi bil ogrožen konkurenčni položaj Unije kot raziskovalnega območja, če ne bodo sprejeti ukrepi za odpravo pravne negotovosti v zvezi z besedilnim in podatkovnim rudarjenjem.
- (11) Pravno negotovost v zvezi z besedilnim in podatkovnim rudarjenjem bi bilo treba odpraviti z določitvijo obvezne izjeme za univerze in druge raziskovalne organizacije ter za ustanove za varstvo kulturne dediščine za izključno pravico reproduciranja in pravico do preprečitve pridobivanja izvlečkov iz podatkovnih zbirk. V skladu z veljavno raziskovalno politiko Unije, ki univerze in raziskovalne inštitute spodbuja k razvoju sodelovanja z zasebnim sektorjem, bi morale biti raziskovalne organizacije upravičene do te izjeme tudi tedaj, ko bi svoje raziskovalne dejavnosti izvajale v okviru javno-zasebnih partnerstev. Raziskovalne organizacije in ustanove za varstvo kulturne dediščine bi morale ostati upravičene do te izjeme, vendar bi morale imeti možnost, da se pri izvajanju besedilnega in podatkovnega rudarjenja oprejo na svoje zasebne partnerje, vključno z uporabo njihovih tehnoloških orodij.
- (12) Raziskovalne organizacije po vsej Uniji zajemajo širok spekter subjektov, katerih prvotni cilj je opravljanje znanstvenih raziskav ali opravljanje znanstvenih raziskav v kombinaciji z nudenjem izobraževalnih storitev. Izraz „znanstveno raziskovanje“ bi bilo v smislu te direktive treba razumeti tako, da zajema tako naravoslovne kot družboslovne znanosti. Zaradi raznolikosti teh subjektov je pomembno, da se sprejme enotno razumevanje raziskovalnih organizacij. Mednje bi morali, poleg univerz ali drugih visokošolskih ustanov in njihovih knjižnic, na primer spadati tudi subjekti, kot so raziskovalni inštituti in bolnišnice, ki izvajajo raziskave. Raziskovalnim organizacijam v vseh državah članicah je kljub različnim pravnim oblikam in strukturam v splošnem skupno to, da delujejo bodisi nepridobitno ali v javnem interesu, priznanem s strani države. Takšen javni interes bi se lahko odražal na primer v javnem financiranju ali v določbah nacionalne zakonodaje ali pogodb o javnih naročilih. Po drugi strani pa se organizacije, na katere imajo odločilen vpliv komercialna podjetja, kar tem omogoča, da izvajajo nadzor zaradi strukturnih okoliščin, na primer v njihovi vlogi delničarja ali člana, in zaradi česar bi lahko pridobili prednostni dostop do rezultatov raziskav, ne bi smele šteti za raziskovalne organizacije za namene te direktive.
- (13) Ustanove za varstvo kulturne dediščine bi bilo treba razumeti tako, da zajemajo javno dostopne knjižnice in muzeje, ne glede na vrsto del ali drugih predmetov varstva, ki jih imajo v svojih stalnih zbirkah, ter arhive, filmske ustanove ali ustanove za avdio dediščino. Med drugim bi jih bilo treba razumeti tako, da vključujejo nacionalne knjižnice in nacionalne arhive ter, kar zadeva njihove arhive in javno dostopne knjižnice, izobraževalne ustanove, raziskovalne organizacije in javne radiodifuzne organizacije.

- (14) Raziskovalne organizacije in ustanove za varstvo kulturne dediščine, vključno z osebami, ki spadajo k njim, bi morale biti zajete v izjemi v zvezi z besedilnim in podatkovnim rudarjenjem glede vsebine, do katere imajo zakonit dostop. Zakonit dostop bi bilo treba razumeti tako, da zajema dostop do vsebine na podlagi politike odprtega dostopa ali pogodbenih ureditev med imetniki pravic in raziskovalnimi organizacijami ali ustanovami za varstvo kulturne dediščine, kot so članarine, ali na druge zakonite načine. Tako bi se na primer pri članarinah, ki jih sklenejo raziskovalne organizacije ali ustanove za varstvo kulturne dediščine, morale šteti, da imajo osebe, ki spadajo k tem organizacijam ali ustanovam in so zajete v članarino, zakonit dostop. Zakonit dostop bi moral zajemati tudi dostop do vsebin, ki so prosto dostopne na spletu.
- (15) Raziskovalne organizacije in ustanove za varstvo kulturne dediščine bi lahko v nekaterih primerih, na primer za naknadno preverjanje rezultatov znanstvenih raziskav, morale obdržati kopije, izdelane na podlagi izjeme za namene izvajanja besedilnega in podatkovnega rudarjenja. V takih primerih bi bilo treba kopije hraniti v varnem okolju. Države članice bi morale imeti možnost, da se na nacionalni ravni in po razpravah z zadevnimi deležniki odločijo glede nadaljnjih specifičnih ureditev za hrambo kopij, vključno z možnostjo imenovanja zanesljivih organov za namene hrambe teh kopij. Da se uporaba izjeme ne bi neupravičeno omejevala, bi morale biti takšne ureditve sorazmerne in omejene na to, kar je potrebno za varno hrambo kopij in preprečevanje nedovoljene uporabe. Načini uporabe za znanstvene raziskave, razen besedilnega in podatkovnega rudarjenja, kot so znanstveni medsebojni strokovni pregled in skupne raziskave, bi morale po potrebi ostati zajete v izjemi ali omejitvi iz točke (a) člena 5(3) Direktive 2001/29/ES.
- (16) Glede na potencialno visoko število zahtev za dostop do njihovih del in drugih predmetov varstva ter prenašanja le-teh s strežnika bi bilo treba imetnikom pravic omogočiti sprejetje ukrepov, kadar obstaja tveganje, da bi bili ogroženi varnost in celovitost njihovih sistemov ali podatkovnih zbirk. Taki ukrepi bi se lahko na primer uporabili za zagotovitev, da do njihovih podatkov dostopajo samo osebe z zakonitim dostopom, tudi prek potrditve naslova IP ali avtentikacije uporabnika. Ti ukrepi bi morali ostati sorazmerni z zadevnimi tveganji in ne bi smeli presegati tistega, kar je potrebno za zagotovitev varnosti in celovitosti sistema, in ne bi smeli ogroziti učinkovite uporabe izjeme.
- (17) Glede na naravo in obseg izjeme, ki je omejena na subjekte, ki opravljajo znanstvene raziskave, bi bila morebitna škoda, ki imetnikom pravic nastane zaradi te izjeme, minimalna. Zato države članice ne bi smele zagotoviti nadomestila za imetnike pravic, kar zadeva načine uporabe, zajete v izjeme v zvezi z besedilnim in podatkovnim rudarjenjem, uvedene s to direktivo.
- (18) Poleg pomena, ki ga imajo tehnike besedilnega in podatkovnega rudarjenja v okviru znanstvenih raziskav, jih pogosto uporabljajo zasebni in javni subjekti za analiziranje velikih količin podatkov na različnih področjih življenja in za različne namene, tudi za vladne službe, zapletene poslovne odločitve in razvoj novih aplikacij ali tehnologij. Imetniki pravic bi morali še naprej imeti možnost, da podelijo licenco za načine uporabe njihovih del ali drugih predmetov varstva, ki ne spadajo v obseg obvezne izjeme iz te direktive za besedilno in podatkovno rudarjenje za namene znanstvenega raziskovanja ter obstoječih izjem in omejitev iz Direktive 2001/29/ES. Hkrati bi bilo treba upoštevati dejstvo, da bi se lahko uporabniki besedilnega in podatkovnega rudarjenja soočili s pravno negotovostjo v zvezi s tem, ali se reprodukcije in pridobivanje izvlečkov podatkov, ki se izvajajo za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja, lahko izvajajo v zvezi z deli ali drugimi predmeti varstva, do katerih zakonito dostopajo, zlasti kadar reprodukcije ali izvlečki, opravljeni za namene tehnološkega procesa, ne izpolnjujejo vseh pogojev obstoječe izjeme za začasna dejanja reproduciranja iz člena 5(1) Direktive 2001/29/ES. Da bi v takih primerih zagotovili večjo pravno varnost in spodbudili inovacije tudi v zasebnem sektorju, bi morala ta direktiva pod nekaterimi pogoji določiti izjemo za reprodukcije in pridobivanje izvlečkov del ali drugih predmetov varstva za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja ali njihovo omejitev ter omogočiti hrambo kopij toliko časa, kot je potrebno za namene tega besedilnega in podatkovnega rudarjenja.

Ta izjema ali omejitev bi se morala uporabljati le, kadar upravičenec zakonito dostopa do dela ali drugega predmeta varstva, tudi ko je javnosti dostopen prek spleta, in kolikor imetniki pravic niso ustrezno pridržali pravic za reprodukcije in pridobivanje izvlečkov za besedilno in podatkovno rudarjenje. V primeru vsebine, ki je javno dostopna prek spleta, bi morale biti primerno, da se te pravice lahko pridržijo le z uporabo strojno

berljivih sredstev, vključno z metapodatki in splošnimi pogoji spletnega mesta ali storitve. Pridržanje pravic za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja ne bi smelo vplivati na druge načine uporabe. V drugih primerih je lahko primerno, da se pravice pridržijo na druge načine, kot so pogodbeni dogovori ali enostranska izjava. Imetniki pravic bi morali imeti možnost, da uporabijo ukrepe, s katerimi zagotovijo spoštovanje svojih pridržanih pravic v zvezi s tem. Ta izjema ali omejitev ne bi smela posegati v obvezno izjemo za besedilno in podatkovno rudarjenje za raziskovalne namene iz te direktive ter obstoječo izjemo za začasna dejanja reproduciranja iz člena 5(1) Direktive 2001/29/ES.

- (19) Točka (a) člena 5(3) Direktive 2001/29/ES državam članicam omogoča, da uvedejo izjemo za pravice reproduciranja, priobčitev javnosti in dajanje na voljo javnosti del ali drugih predmetov varstva, ali omejitev teh pravic, tako da imajo pripadniki javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami izključno za namen ilustracije pri poučevanju. Poleg tega točka (b) člena 6(2) in točka (b) člena 9 Direktive 96/9/ES dovoljujeta uporabo podatkovne zbirke in pridobivanje izvlečkov bistvenega dela njene vsebine za namen ilustracije pri poučevanju. Obseg teh izjem ali omejitev pri digitalnih načinih uporabe ni jasno določeno. Poleg tega ni povsem jasno, ali bi se te izjeme ali omejitve uporabljale tudi pri poučevanju preko spleta in na daljavo. Prav tako v obstoječem pravnem okviru ni določb o čezmejnem učinku. Ta situacija bi lahko ovirala razvoj digitalno podprtih dejavnosti poučevanja in učenja na daljavo. Zato je potrebna uvedba nove obvezne izjeme ali omejitve, s katero bi se izobraževalnim ustanovam zagotovila popolna pravna varnost glede uporabe del ali drugih predmetov varstva pri digitaliziranih dejavnostih poučevanja, vključno s spletnim in čezmejnem poučevanjem.
- (20) Učenje na daljavo in čezmejni izobraževalni programi se razvijajo predvsem na visokošolski ravni, digitalna orodja in viri pa se vse pogostejše uporabljajo na vseh ravneh izobraževanja, zlasti z namenom izboljšanja in oplemenitvenja učne izkušnje. Izjema ali omejitev iz te direktive bi torej morala koristiti vsem izobraževalnim ustanovam, ki jih priznava država članica, tudi tistim, ki nudijo osnovnošolsko, srednješolsko, poklicno in visokošolsko izobraževanje. Uporabljati bi se morala samo, če so načini uporabe upravičeni z nekomercialnim namenom določene dejavnosti poučevanja. Organizacijska struktura in način financiranja izobraževalne ustanove ne bi smela biti odločilna dejavnika pri določanju, ali je dejavnost komercialne narave.
- (21) Izjemo ali omejitev iz te direktive izključno za namen ilustracije pri poučevanju bi bilo treba razumeti tako, da zajema digitalne načine uporabe del ali drugih predmetov varstva v podporo, oplemenitvenje ali dopolnitev poučevanja, vključno z učnimi dejavnostmi. Distribuiranje programske opreme, dovoljena na podlagi te izjeme ali omejitve, bi morala biti omejena na digitalni prenos programske opreme. V večini primerov bi torej pojem ilustracije pomenil uporabo samo delov ali izvlečkov del, ki ne bi smela nadomestiti nakupa materialov, namenjenih predvsem izobraževalnemu trgu. Države članice bi morale pri izvajanju izjeme ali omejitve še naprej imeti možnost, da za različne vrste del ali drugih predmetov varstva na uravnotežen način navedejo delež del ali drugih predmetov varstva, ki se lahko uporabljajo izključno za namen ilustracije pri poučevanju. Načine uporabe, dovoljene v okviru izjeme ali omejitve, bi bilo treba razumeti kot izpolnjevanje specifičnih potreb invalidnih oseb po dostopnosti v kontekstu ilustracije pri poučevanju.
- (22) Uporaba del ali drugih predmetov varstva, zajeta v izjemi ali omejitvi izključno za namen ilustracije pri poučevanju iz te direktive, bi morala biti omejena na dejavnosti poučevanja in učne dejavnosti, za izvajanje katerih so odgovorne izobraževalne ustanove, vključno med preverjanji znanja ali dejavnostmi poučevanja, ki potekajo zunaj prostorov izobraževalnih ustanov, na primer v muzeju, knjižnici ali drugi ustanovi za varstvo kulturne dediščine, ter omejena na tisto, kar je potrebno za doseganje cilja teh dejavnosti. Izjema ali omejitev bi morala zajemati načine uporabe del ali drugih predmetov varstva v razredu ali na drugih mestih prek digitalnih sredstev, na primer elektronske table ali digitalnih naprav, ki bi bile lahko povezani z internetom, kot tudi načine uporabe na daljavo prek varnih elektronskih okolij, kot je v okviru spletnih tečajev ali dostopa do učnega gradiva, ki dopolnjuje določen tečaj. Varna elektronska okolja bi bilo treba razumeti kot digitalna okolja za poučevanje in učenje, do katerih je dostop omejen na učiteljsko osebje izobraževalne ustanove ter učence ali študente, vpisane v študijski program, zlasti prek ustreznih avtentikacijskih postopkov, vključno z avtentikacijo z geslom.

- (23) Za lažjo uporabo del in drugih predmetov varstva v izobraževalne namene so v številnih državah članicah vzpostavljene različne ureditve, ki temeljijo na izvajanju izjeme ali omejitve iz Direktive 2001/29/ES ali licenčnih sporazumih, ki zajemajo nadaljnje načine uporabe. Takšne ureditve so bile običajno razvite ob upoštevanju potreb izobraževalnih ustanov in na različnih ravneh izobraževanja. Medtem ko je bistvenega pomena harmonizirati obseg nove obvezne izjeme ali omejitve glede digitalnih načinov uporabe in dejavnosti čezmejnega poučevanja, se načini izvajanja lahko med posameznimi državami članicami razlikujejo, kolikor ne ovirajo učinkovite uporabe izjeme ali omejitve ali čezmejnih načinov uporabe. Države članice bi morale na primer imeti možnost zahtevati, da uporaba del ali drugih predmetov varstva vsebine spoštuje moralne pravice avtorjev in izvajalcev. To bi morale državam članicam omogočiti, da nadgradijo obstoječe dogovore, sklenjene na nacionalni ravni. Zlasti bi se države članice lahko odločile, da uporabo izjeme ali omejitve v celoti ali delno pogojujejo z razpoložljivostjo ustreznih licenc, ki zajemajo najmanj enake načine uporabe kakor tiste, ki so dovoljeni na podlagi izjeme ali omejitve. Države članice bi morale zagotoviti, da v primeru, ko licence le delno zajemajo načine uporabe, dovoljene v okviru izjeme ali omejitve, izjema ali omejitev ostane veljavna za vse druge načine uporabe.

Ta mehanizem bi lahko države članice na primer uporabile, da bi dale prednost licencam za gradivo, ki je v prvi vrsti namenjeno izobraževalnemu trgu, ali licencam za notne zapise. Da se prepreči, da bi pogojevanje uporabe izjeme z razpoložljivostjo licenc povzročilo pravno negotovost ali upravno breme za izobraževalne ustanove, bi morale države članice, ki sprejmejo takšen pristop, sprejeti konkretne ukrepe, da se zagotovi, da so sheme licenciranja, ki omogočajo digitalne načine uporabe del ali drugih predmetov varstva za namene ilustracije pri poučevanju, zlahka na voljo in da so izobraževalne ustanove seznanjene z obstojem takih shem licenciranja. Takšne sheme licenciranja bi morale ustrezati potrebam izobraževalnih ustanov. Razvila bi se lahko tudi informacijska orodja, s katerimi bi zagotovili, da so obstoječe sheme licenciranja prepoznavne. Takšne sheme bi lahko na primer temeljile na kolektivnem licenciranju ali na razširjenem kolektivnem licenciranju, da se izobraževalnim ustanovam ne bi bilo treba posamično pogajati z imetniki pravic. Za zagotovitev pravne varnosti bi morala država članica določiti, pod kakšnimi pogoji lahko izobraževalna ustanova uporablja varovana dela ali druge predmete varstva v okviru te izjeme in kdaj bi morala delovati v okviru sheme licenciranja.

- (24) Države članice bi morale še naprej imeti možnost, da imetnikom pravic zagotovijo pravično nadomestilo za digitalne vrste uporabe njihovih del ali drugih predmetov varstva v okviru izjeme ali omejitve iz te direktive za namene ilustracije pri poučevanju. Pri določanju možne ravni pravičnega nadomestila bi bilo treba med drugim ustrezno upoštevati izobraževalne cilje držav članic in škodo, ki nastane imetnikom pravic. Države članice, ki se odločijo za pravično nadomestilo, bi morale spodbujati uporabo shem, ki ne ustvarjajo upravnega bremena za izobraževalne ustanove.
- (25) Ustanove za varstvo kulturne dediščine se ukvarjajo z ohranjanjem svojih zbirk za prihodnje rodove. Dejanje ohranjanja dela ali drugega predmeta varstva v zbirki ustanove za varstvo kulturne dediščine morda lahko zahteva reprodukcijo in torej zahteva dovoljenje ustreznega imetnika pravic. Digitalne tehnologije ponujajo nove načine za ohranjanje kulturne dediščine v navedenih zbirkah, ustvarjajo pa tudi nove izzive. Glede na te nove izzive je treba prilagoditi obstoječi pravni okvir z določitvijo obvezne izjeme od pravice reproduciranja, da se tem institucijam omogočijo navedena dejanja ohranjanja.
- (26) Obstoj različnih pristopov držav članic glede dejanj reproduciranja za namene ohranjanja s strani ustanov kulturne dediščine ovirajo čezmejno sodelovanje med temi ustanovami, izmenjavo sredstev za ohranjanje med njimi in njihovo ustanavljanje čezmejnih omrežij za ohranjanje na notranjem trgu, kar povzroča neučinkovito uporabo virov. To lahko negativno vpliva na ohranjanje kulturne dediščine.
- (27) Države članice bi zato morale določiti izjemo, s katero bi ustanovam za varstvo kulturne dediščine dovolile trajno reproduciranje del in drugih predmetov varstva v svojih zbirkah za namene ohranjanja, na primer za reševanje tehnološke zastarelosti ali razkroja prvotnih nosilcev ali za zavarovanje del in drugih predmetov varstva. Takšna izjema bi morala omogočiti izdelavo kopij z ustreznim orodjem, sredstvom ali tehnologijo za ohranjanje v vseh formatih ali medijih v zahtevanem številu kadar koli v življenjskem ciklu dela ali drugega predmeta varstva in v obsegu, potrebnem za namene ohranjanja. Za dejanja reproduciranja, ki jih izvajajo ustanove za varstvo

kulturne dediščine za druge namene, kot je ohranjanje del in drugih predmetov varstva v svojih stalnih zbirkah, bi bilo treba še naprej pridobiti dovoljenje imetnikov pravic, razen če jih dovoljujejo druge izjeme ali omejitve, določene v pravu Unije.

- (28) Ustanove za varstvo kulturne dediščine nimajo nujno tehničnih sredstev ali strokovnega znanja za izvajanje dejanj, potrebnih za ohranjanje njihovih zbirk, zlasti v digitalnem okolju, zato bi lahko za ta namen uporabile pomoč drugih kulturnih ustanov in drugih tretjih oseb. V skladu z izjemo za namene ohranjanja iz te direktive bi bilo treba ustanovam za varstvo kulturne dediščine omogočiti, da se za izdelavo kopij oprejo na tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu in pod njihovo odgovornostjo, vključno s tistimi, ki imajo sedež v drugih državah članicah.
- (29) Za namene te direktive bi se moralo šteti, da so dela in drugi predmeti varstva trajno v zbirki ustanove za varstvo kulturne dediščine, kadar so kopije teh del ali drugih predmetov varstva v lasti ali trajni posesti te ustanove, na primer kot posledica prenosa lastništva ali licenčnega sporazuma, obveznosti zbiranja obvezne kopije ali ureditve glede trajne hrambe.
- (30) Ustanove za varstvo kulturne dediščine bi morale imeti koristi od jasnega okvira za digitalizacijo in razširjanje del ali drugih predmetov varstva, ki za namene te direktive štejejo za razprodana, tudi čezmejno. Vendar posebne značilnosti zbirk razprodanih del ali drugih predmetov varstva, skupaj s številom del in drugih predmetov varstva, vključenih v projekte masovne digitalizacije, pomenijo, da je lahko pridobitev predhodnega dovoljenja posameznih imetnikov pravic zelo težavna. Razlog je lahko na primer v starosti del ali drugih predmetov varstva, njihovi omejeni komercialni vrednosti ali dejstvu, da nikoli niso bila namenjena za komercialno uporabo ali se niso nikoli komercialno izkoriščala. Zato je treba zagotoviti ukrepe, ki bodo olajšali nekatere načine uporabe razprodanih del ali drugih predmetov varstva, ki so trajno v zbirkah ustanov za varstvo kulturne dediščine.
- (31) Vse države članice bi morale imeti vzpostavljene pravne mehanizme, ki bi omogočali, da licence, ki jih podelijo ustrezne in dovolj reprezentativne organizacije za kolektivno upravljanje pravic ustanovam za varstvo kulturne dediščine za nekatere načine uporabe razprodanih del ali drugih predmetov varstva, veljajo tudi za pravice imetnikov pravic, ki v zvezi s tem niso pooblastili nobene reprezentativne organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Na podlagi te direktive bi morale biti mogoče, da te licence zajemajo vse države članice.
- (32) Določbe o kolektivnem licenciranju razprodanih del ali drugih predmetov varstva, uvedene s to direktivo, morda ne bodo zagotovile rešitve za vse primere, v katerih imajo ustanove za varstvo kulturne dediščine težave pri pridobivanju vseh potrebnih dovoljenj od imetnikov pravic za uporabo takih razprodanih del ali drugih predmetov varstva. Do tega bi lahko prišlo na primer, kadar ni urejeno kolektivno upravljanje pravic za določene vrste del ali drugih predmetov varstva ali kadar ustreza organizacija za kolektivno upravljanje pravic ni dovolj reprezentativna za kategorijo imetnikov pravic in za zadevne pravice. V takih posebnih primerih bi morale imeti ustanove za varstvo kulturne dediščine možnost, da omogočijo, da so razprodana dela ali drugi predmeti varstva v njihovi trajni zbirki dostopni prek spleta v vseh državah članicah na podlagi harmonizirane izjeme ali omejitve avtorske in sorodnih pravic. Pomembno je, da so načini uporabe v okviru navedene izjeme ali omejitve mogoči le, kadar so izpolnjeni določeni pogoji, zlasti glede razpoložljivosti rešitev licenciranja. Neobstoj dogovora o pogojih licence se torej ne bi smel razlagati kot neobstoj rešitev licenciranja.
- (33) Države članice bi morale v skladu s svojimi pravnimi običaji, praksami ali okoliščinami v okviru iz te direktive imeti prožnost pri izbiranju posebne vrste mehanizma za licenciranje, kot je razširjeno kolektivno licenciranje ali domneva glede zastopanja, ki ga vzpostavijo za uporabo razprodanih del ali drugih predmetov varstva s strani ustanov za varstvo kulturne dediščine. Državam članicam bi bilo treba omogočiti tudi prožnost pri določanju zahtev, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za kolektivno upravljanje pravic, da so dovolj reprezentativne, dokler to določanje temelji na večjem številu imetnikov pravic zadevne vrste del ali drugih predmetov varstva, ki so dali pooblastilo za licenciranje ustrezne vrste uporabe. Države članice bi morale imeti možnost, da določijo

posebna pravila za primere, ko je več kot ena organizacija za kolektivno upravljanje pravic reprezentativna za zadevna dela ali druge predmete varstva in zahtevajo na primer skupne licence ali sporazum med ustreznimi organizacijami.

- (34) Za te mehanizme licenciranja je pomemben temeljit in dobro delujoč sistem kolektivnega upravljanja. Direktiva 2014/26/EU določa tak sistem in navedeni sistem zlasti vključuje pravila glede dobrega upravljanja, preglednosti in poročanja ter redno, skrbno in natančno razdeljevanje in plačilo zneskov, do katerih so upravičeni posamezni imetniki pravic.
- (35) Za vse imetnike pravic bi morali biti na voljo ustrezna varovala, pri čemer bi imetniki pravic morali imeti možnost, da izključijo uporabo mehanizmov licenciranja ali izjem ali omejitev, ki jih uvaja ta direktiva za uporabo razprodanih del ali drugih predmetov varstva, v zvezi z vsemi svojimi deli ali drugimi predmeti varstva, v zvezi z vsemi licencami ali vsemi načini uporabe na podlagi izjeme ali omejitve, v zvezi z določenimi deli ali drugimi predmeti varstva ali v zvezi s posameznimi licencami ali načini uporabe na podlagi izjeme ali omejitve, in sicer kadar koli pred ali med veljavnostjo licence ali pred ali med uporabo v okviru izjeme ali omejitve. Pogoji, ki urejajo navedene mehanizme licenciranja, ne bi smeli vplivati na njihov praktični pomen za ustanove za varstvo kulturne dediščine. Pomembno je, da kadar imetnik pravic izključi uporabo takih mehanizmov ali take izjeme za eno ali več del ali drugih predmetov varstva ali njihove omejitve, vsi potekajoči načini uporabe prenehajo v razumnem obdobju, in da v primeru, ko gre za načine uporabe na podlagi kolektivne licence, organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ko je obveščena, preneha s podeljevanjem licenc za zadevne načine uporabe. Če se imetniki pravic odločijo za tako izključitev, to ne bi smelo vplivati na njihove zahtevke za plačilo dejanske uporabe dela ali drugega predmeta varstva v okviru licence.
- (36) Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, da odločijo, kdo bo imel pravno odgovornost v zvezi s skladnostjo licenciranja razprodanih del ali drugih predmetov varstva in njihovo uporabo s pogoji iz te direktive in v zvezi s skladnostjo zadevnih strank z licenčnimi pogoji.
- (37) Ob upoštevanju raznolikosti del in drugih predmetov varstva v zbirkah ustanov za varstvo kulturne dediščine je pomembno, da so mehanizmi licenciranja ter izjeme ali omejitve, ki jih določa ta direktiva, na voljo in jih je v praksi mogoče uporabiti za različne vrste del in druge predmete varstva, vključno s fotografijami, programsko opremo, fonogrami, avdiovizualnimi deli in edinstvenimi umetniškimi deli, tudi kadar niso bila nikoli komercialno na voljo. Brez poseganja v druge veljavne pravne omejitve, kot so nacionalna pravila o moralnih pravicah, lahko dela, ki niso bila nikoli komercialno na voljo, vključujejo plakate, letake, časopise iz strelskih jarkov ali amaterska avdiovizualna dela, pa tudi neobjavljena dela ali druge predmete varstva. Kadar je delo ali drug predmet varstva na voljo v kateri koli od različic, kot so poznejše izdaje literarnih del in alternativne verzije kinematografskih del, ali v kateri koli od pojavnih oblik, kot so digitalni in tiskani formati istega dela, se to delo ali drugi predmeti varstva ne bi smeli šteti kot razprodani. Nasprotno pa komercialna razpoložljivost priredb, vključno z drugimi jezikovnimi različicami ali avdiovizualnimi priredbami literarnega dela, ne bi smela preprečiti, da se določeno delo ali drug predmet varstva v danem jeziku šteje za razprodan. Da bi se odrazile posebnosti različnih vrst del in drugih predmetov varstva v zvezi z načini objave in distribuiranja ter olajšala uporabnost navedenih mehanizmov, bi države članice morda morale uvesti posebne zahteve in postopke za praktično uporabo navedenih mehanizmov licenciranja, na primer zahteva, da mora od prve komercialne razpoložljivosti dela ali drugega predmeta varstva poteci določeno obdobje. Primerno je, da se države članice pri določitvi takšnih zahtev in postopkov posvetujejo z imetniki pravic, ustanovami za varstvo kulturne dediščine in organizacijami za kolektivno upravljanje pravic.
- (38) Pri določanju, ali so dela ali drugi predmeti varstva razprodani, bi si bilo treba razumno prizadevati za oceno njihove razpoložljivosti za javnost po običajnih trgovinskih kanalih, pri čemer bi bilo treba upoštevati značilnosti posameznega dela ali drugega predmeta varstva ali posamezne zbirke del ali drugih predmetov varstva. Države članice bi morale imeti možnost, da svobodno določijo dodelitev odgovornosti za to razumno prizadevanje. Razumnega prizadevanja se ne bi smelo večkrat ponavljati, vendar bi morale upoštevati tudi vse lahko dostopne dokaze o prihodnji razpoložljivosti del ali drugih predmetov varstva po običajnih trgovinskih kanalih. Ocena vsakega posameznega dela bi morala biti potrebna le, če je to razumno glede na razpoložljivost ustreznih

informacij, verjetnost komercialne razpoložljivosti in pričakovane stroške prenosa. Preverjanje razpoložljivosti dela ali drugih predmetov varstva bi se običajno moralo izvajati v državi članici, kjer ima sedež ustanova za varstvo kulturne dediščine, razen če se čezmejno preverjanje šteje za razumno, na primer, kadar so na voljo lahko dostopne informacije, da je bilo literarno delo prvič objavljeno v dani jezikovni različici v drugi državi članici. V številnih primerih je mogoče status razprodane zbirke del ali drugih predmetov varstva določiti s sorazmernim mehanizmom, kot je vzorčenje. Omejena razpoložljivost dela ali drugih predmetov varstva, kot je na primer razpoložljivost v trgovinah z rabljenim blagom, ali teoretična možnost pridobitve licence za delo ali drug predmet varstva, se ne bi smela šteti za razpoložljivost za javnost po običajnih trgovinskih kanalih.

- (39) Zaradi mednarodne pravne kurtoazije se mehanizem licenciranja ter izjema ali omejitev iz te direktive za digitalizacijo in razširjanje razprodanih del ali drugih predmetov varstva ne bi smeli uporabljati za zbirke razprodanih del ali drugih predmetov varstva, če so na voljo dokazi za domnevo, da gre večinoma za dela ali druge predmete varstva iz tretjih držav, razen če je zadevna organizacija za kolektivno upravljanje pravic dovolj reprezentativna za to tretjo državo, na primer prek sporazuma o zastopanju. Ta ocena bi lahko temeljila na dokazih, ki so na voljo po razumnih prizadevanjih za ugotovitev, ali so dela ali drugi predmeti varstva razprodani, ne da bi bilo treba poiskati dodatne dokaze. Oceno izvora vsakega posameznega razprodanega dela ali drugega predmeta varstva bi bilo treba zahtevati le, če je to potrebno tudi za razumno prizadevanje za ugotovitev njegove komercialne razpoložljivosti.
- (40) Ustanove za varstvo kulturne dediščine in organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki sklenejo pogodbo, bi morale imeti možnost same odločati o tem, na katerem ozemlju bodo licence veljale, vključno z možnostjo, da so zajete vse države članice, o ceni in o dovoljenih načinih uporabe. Načini uporabe, ki jih zajemajo licence, ne bi smeli biti namenjeni ustvarjanju dobička, tudi kadar kopije distribuira ustanova za varstvo kulturne dediščine, kot v primeru promocijskega gradiva za razstave. Hkrati pa licence, odobrene v okviru mehanizma, ki ga določa ta direktiva, ustanovam za varstvo kulturne dediščine ne bi smele preprečevati, da krijejo stroške licence ter stroške digitalizacije in razširjanja del ali drugih predmetov varstva, ki jih licenca zajema, saj lahko digitalizacija zbirk teh ustanov pomeni znatne naložbe.
- (41) Informacije o tekoči in prihodnji uporabi razprodanih del in drugih predmetov varstva s strani ustanov za varstvo kulturne dediščine na podlagi te direktive in ureditvah, ki so vzpostavljene za vse imetnike pravic, da bi lahko izključili uporabo licenc ali izjeme za njihova dela ali druge predmete varstva ali njihove omejitve, bi morale biti pred in med uporabo v skladu z licenco ali izjemo ali omejitvijo, kakor je primerno, ustrezno objavljene. To obveščanje je zlasti pomembno, kadar uporaba poteka prek meja na notranjem trgu. Zato je primerno določiti enoten, javno dostopen spletni portal za Unijo, da bi bile te informacije javnosti na voljo v razumnem roku pred začetkom uporabe. Ta portal bi moral imetnikom pravic omogočiti, da lažje izključijo uporabo licenc ali izjeme za svoja dela ali druge predmete varstva ali njihove omejitve. Z Uredbo (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino pooblaščen za nekatere naloge in dejavnosti, ki se financirajo iz njegovih lastnih proračunskih sredstev in katerih namen je olajšati in podpirati dejavnosti nacionalnih organov, zasebnega sektorja in institucij Unije pri boju proti kršitvam pravic intelektualne lastnine, vključno s preprečevanjem teh kršitev. Zato je primerno navedenemu uradu zaupati nalogo, da vzpostavi in upravlja portal, na katerem bi bile te informacije na voljo.

Poleg zagotavljanja informacij na portalu, bi se lahko v posameznih primerih za potrebne izkazali dodatni ustrezni ukrepi za obveščanje javnosti za boljšo tovrstno ozaveščenost zadevnih imetnikov pravic, na primer z uporabo dodatnih načinov komuniciranja, da bi dosegli širšo javnost. Pri določitvi potrebe, vrste in geografskega področja uporabe dodatnih ukrepov za obveščanje javnosti bi morali upoštevati lastnosti ustreznih razprodanih del ali drugih predmetov varstva, licenčne pogoje ali vrsto uporabe na podlagi izjeme ali omejitve in obstoječo prakso v državah članicah. Ukrepi za obveščanje javnosti bi morali biti učinkoviti, ne da bi bilo treba obveščati vsakega imetnika pravic posebej.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2012 o pooblastitvi Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) za naloge v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, vključno z organiziranjem srečanj predstavnikov javnega in zasebnega sektorja v okviru Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine (UL L 129, 16.5.2012, str. 1).

- (42) Da bi zagotovili, da so mehanizmi licenciranja, ki jih direktiva določa za razprodana dela ali druge predmete varstva, ustrezni in primerno delujejo, da so imetniki pravic ustrezno varovani, da so licence ustrezno objavljene in da je za reprezentativnost organizacij za kolektivno upravljanje pravic in kategorizacijo del zagotovljena pravna jasnost, bi morale države članice spodbujati dialog med deležniki v posameznih sektorjih.
- (43) Merila, ki jih direktiva določa za kolektivno licenciranje pravic na razprodanih delih ali drugih predmetih varstva, ki so del stalnih zbirk ustanov za varstvo kulturne dediščine, ne bi smela posegati v uporabo teh del ali drugih predmetov varstva v okviru izjem ali omejitev iz prava Unije ali po drugih licencah z razširjenim učinkom, če to licenciranje ne temelji na statusu razprodanega dela obravnavanega dela ali drugega predmeta varstva. Ti ukrepi tudi ne bi smeli posegati v nacionalne mehanizme za uporabo razprodanih del ali drugih predmetov varstva na podlagi licenc med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki, razen ustanov za varstvo kulturne dediščine.
- (44) Mehanizmi kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom organizaciji za kolektivno upravljanje pravic omogočajo, da kot organ za kolektivno licenciranje ponuja licence v imenu imetnikov pravic, ne glede na to, ali so jo ti za to pooblastili ali ne. Sistemi, ki temeljijo na mehanizmih, kot so razširjeno kolektivno licenciranje, pooblastila na podlagi zakona ali domneve glede zastopanja, so v več državah članicah ustaljena praksa in se lahko uporabljajo na različnih področjih. Za delujoč okvir za avtorsko pravico, ki bi bil primeren za vse strani, so potrebni sorazmerni pravni mehanizmi za licenciranje del ali drugih predmetov varstva. Zato bi morale imeti države članice na voljo rešitve, ki organizacijam za kolektivno upravljanje pravic ponujajo licence, ki pokrivajo potencialno veliko število del ali drugih predmetov varstva za nekatere vrste uporabe, in v skladu z Direktivo 2014/26/EU delijo prihodke, ki izhajajo iz teh licenc, imetnikom pravic.
- (45) Glede na naravo nekaterih načinov uporabe in zaradi običajno velikega števila del ali drugih predmetov varstva so stroški urejanja individualnih pravic za posameznega imetnika pravic pretirano visoki. Zato je malo verjetno, da bi se brez učinkovitih mehanizmov kolektivnega licenciranja v celoti izvedli prenos, ki so na zadevnih področjih potrebni za uporabo teh del ali drugih predmetov varstva. Razširjeno kolektivno licenciranje organizacij za kolektivno upravljanje pravic in podobnih mehanizmov lahko omogoči sklepanje sporazumov na teh področjih, kjer kolektivno licenciranje na podlagi dovoljenja imetnikov pravic ne zagotavlja izčrpane in uporabne rešitve, ki bi pokrivala vsa dela ali druge predmete varstva. Ti mehanizmi dopolnjujejo kolektivno upravljanje pravic na podlagi posameznega pooblastila imetnikov pravic, tako da uporabnikom v nekaterih primerih ponujajo polno pravno varnost. Hkrati imajo lahko imetniki pravic koristi od zakonite uporabe njihovih del.
- (46) Ker je v digitalni dobi vse pomembneje, da obstajajo prožne sheme za licenciranje, in ker se te sheme vse bolj uporabljajo, bi morale države članice ponujati mehanizme licenciranja, s katerimi bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic sklepale licence na prostovoljni osnovi, ne glede na to, ali so imetniki pravic zadevno organizacijo pooblastili za to. Države članice bi morale imeti možnost ohranjati in uvajati te mehanizme v skladu s svojimi nacionalnimi običaji, praksami ali okoliščinami, pri čemer bi morale upoštevati varovala iz te direktive in v celoti spoštovati pravo Unije in njene mednarodne obveznosti. Ti mehanizmi bi morali veljati zgolj na ozemlju zadevne države članice, razen če je v pravu Unije določeno drugače. Države članice bi morale imeti prožnost pri izbiranju vrste mehanizma, ki omogoča, da se licence za dela ali druge predmete varstva razširijo na pravice imetnikov pravic, ki organizacije, ki sklepa sporazum, niso pooblastili, pod pogojem, da je ta mehanizem v skladu s pravom Unije, tudi s pravili o kolektivnem upravljanju pravic iz Direktive 2014/26/EU. Ti mehanizmi bi morale zlasti zagotavljati, da se člen 7 Direktive 2014/26/EU uporablja za imetnike pravic, ki niso člani organizacije, ki sklene sporazum. Ti mehanizmi bi lahko vključevali razširjeno kolektivno licenciranje, pooblastila na podlagi zakona in domneve glede zastopanja. Določbe te direktive v zvezi s kolektivnim licenciranjem ne bi smele vplivati na obstoječo možnost držav članic, da uporabljajo obvezno kolektivno upravljanje pravic ali druge mehanizme kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom, kot je tisti, vključen v člen 3 Direktive Sveta 93/83/EGS⁽¹²⁾.

(¹²) Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, 6.10.1993, str. 15).

- (47) Pomembno je, da se mehanizmi kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom uporabljajo samo za natančno opredeljena področja uporabe, kadar je pridobitev pooblastila od imetnikov pravic na individualni podlagi običajno tako težavna in nepraktična, da je zahtevani prenos licence, in sicer takšen, ki vključuje licenco, ki zajema vse zadevne imetnike pravic, malo verjetna zaradi narave uporabe ali vrst teh del ali drugih predmetov varstva. Ti mehanizmi bi morali temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih za obravnavo imetnikov pravic, vključno tistih, ki niso člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Zlasti dejstvo, da prizadeti imetniki pravic niso državljani ali rezidenti države članice ali nimajo sedeža v državi članici uporabnika, ki zaprosi za licenco, ne bi smelo biti samo po sebi razlog, da bi urejanje pravic veljalo za tako težavno in nepraktično, da bi upravičeval uporabo teh mehanizmov. Prav tako je pomembno, da licenčna uporaba ne vpliva negativno na ekonomsko vrednost ustreznih pravic in ne prikrajša imetnikov pravic za pomembne poslovne koristi.
- (48) Države članice bi morale poskrbeti za ustrezna varovala, s katerimi bi varovale legitimne interese imetnikov pravic, ki niso pooblastili organizacije, ki ponuja licenco, in ki ta varovala uporabljajo na nediskriminatoren način. Posebej za utemeljitev razširjenega učinka mehanizmov bi morala biti takšna organizacija na podlagi pooblastil imetnikov pravic dovolj reprezentativna za vrste del ali drugih predmetov varstva ter za pravice, ki so predmet licence. Države članice bi morale določiti zahteve, ki bi jih te organizacije morale izpolniti, da bi se štele kot dovolj reprezentativne, ob upoštevanju kategorije pravic, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje pravic upravlja, zmožnost organizacije, da pravice učinkovito upravlja, ustvarjalni sektor, v katerem deluje, ter tudi, ali organizacija pokriva večje število imetnikov pravic za ustrezno vrsto del ali drugih predmetov varstva, ki so dali svoje pooblastilo za licenciranje ustrezne vrste uporabe, v skladu z Direktivo 2014/26/EU. Zaradi pravne varnosti in zaupanja v mehanizme bi morale države članice imeti možnost, da odločijo, kdo bo nosil odgovornost v zvezi z načini uporabe, ki se dovolijo z licenčnim sporazumom. Vse imetnike pravic, katerih dela se na podlagi licence izkoriščajo, je treba enako obravnavati, zlasti pri dostopu do informacij o licenciranju in delitvi prihodkov. Ukrepi za obveščanje javnosti bi morali biti ves čas trajanja licence učinkoviti in ne bi smeli nalagati nesorazmernega upravnega bremena uporabnikom, organizacijam za kolektivno upravljanje pravic ali imetnikom pravic, ne da bi morali posamezne imetnike pravice individualno obveščati.

Da bi imetniki pravic zlahka pridobili ponovni nadzor nad svojimi deli in da se preprečijo načini uporabe, ki bi škodovali njihovim interesom, je bistveno, da imajo dejansko možnost, da izključijo uporabo teh mehanizmov za svoja dela ali druge predmete varstva za vse ali za nekatere načine uporabe in dela ali druge predmete varstva, tudi pred sklenitvijo in med trajanjem licence. V teh primerih bi morali vsi ti načini uporabe v razumnem času prenehati. Če se imetniki pravic odločijo za to izključitev, to ne bi smelo vplivati na njihove zahtevke za plačilo dejanske uporabe dela ali drugega predmeta varstva v okviru licence. Države članice bi morale tudi imeti možnost, da so za varstvo imetnikov pravic primerni dodatni ukrepi. Takšni dodatni ukrepi lahko na primer vključujejo spodbujanje izmenjave informacij med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in drugimi zainteresiranimi stranmi po vsej Uniji, da bi se povečala ozaveščenost o teh mehanizmih in možnosti za imetnike pravic, da svoja dela ali druge predmete varstva izključijo iz teh mehanizmov.

- (49) Države članice bi morale zagotoviti, da so namen in obseg uporabe licence, ki je bila podeljena na podlagi mehanizmov kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom, ter možni načini uporabe vedno natančno in jasno opredeljeni v pravu, ali, če je pravo, ki služi kot podlaga, splošna določba, v praksah licenciranja, uporabljenih na podlagi teh splošnih določb, ali v podeljenih licencah. Možnost za upravljanje licence na podlagi teh mehanizmov bi morala biti tudi omejena na organizacije za kolektivno upravljanje pravic, za katere velja nacionalno pravo, ki izvaja Direktivo 2014/26/EU.
- (50) Zaradi različnih običajev in izkušenj v zvezi z mehanizmi kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom po državah članicah in njihove uporabnosti za imetnike pravic ne glede na njihovo državljanstvo ali državo članico prebivališča je treba zagotoviti preglednost in dialog na ravni Unije o praktičnem delovanju teh mehanizmov, tudi glede učinkovitosti varoval za imetnike pravic, uporabnosti teh mehanizmov, njihovem učinku na imetnike pravic, ki niso člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali imetnike pravic, ki so državljani druge države članice ali v njej prebivajo, učinku na čezmejno opravljanje storitev, vključno z morebitno potrebo po določitvi

pravil, da bi imeli ti mehanizmi na notranjem trgu čezmejni učinek. Komisija bi morala zaradi preglednosti redno objavljati informacije o uporabi teh mehanizmov v skladu s to direktivo. Države članice, ki te mehanizme uvajajo, bi zato morale Komisijo obvestiti o ustreznih nacionalnih določbah in njihovi uporabi v praksi, vključno s področjem uporabe in vrstami licenciranja, ki je bilo uvedeno na podlagi splošnih predpisov, obsegom licenciranja in sodelujočimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic. O teh informacijah bi bilo treba z državami članicami razpravljati v odboru za stike iz člena 12(3) Direktive 2001/29/ES. Komisija bi morala objaviti poročilo o uporabi teh mehanizmov v Uniji in njihovem učinku na licenciranje in imetnike pravic, razširjanju kulturnih vsebin in čezmejnem opravljanju storitev na področju kolektivnega upravljanja avtorske in sorodnih pravic ter o učinku na konkurenco.

- (51) Storitve videa na zahtevo bi lahko imele odločilno vlogo pri razširjanju avdiovizualnih del po vsej Uniji. Toda zlasti pri evropskih delih je razpoložljivost takšnih del za storitve videa na zahtevo še vedno omejena. Sklepanje sporazumov o spletnem izkoriščanju teh del je lahko težavno zaradi vprašanj, povezanih z licenciranjem pravic. Do težav bi lahko na primer prišlo, ko je ekonomska spodbuda za spletno izkoriščanje nekega dela za imetnika pravic za zadevno območje majhna in imetnik pravic ne licencira spletnih pravic ali jih zadržuje, kar lahko privede do nerazpoložljivosti avdiovizualnih del za storitve videa na zahtevo. Druge težave bi bile lahko povezane z okni izkoriščanja.
- (52) Za lažje licenciranje pravic na avdiovizualnih delih za storitve videa na zahtevo bi države članice morale zagotoviti pogajalski mehanizem, ki strankam, ki so pripravljene skleniti sporazum, omogoča, da uporabijo pomoč nepristranskega organa ali enega ali več mediatorjev. V ta namen bi morale imeti države članice možnost, da ustanovijo nov organ ali uporabijo obstoječega, ki izpolnjuje pogoje iz te direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da imenujejo enega ali več pristojnih organov ali mediatorjev. Organ ali mediatorji bi se morali sestajati s strankami in pomagati pri pogajanjih s strokovnim, nepristranskim in zunanjim svetovanjem. Če pogajanja vključujejo stranke iz različnih držav članic in se te stranke odločijo uporabiti pogajalski mehanizem, bi se morale te predhodno dogovoriti o pristojni državi članici. Organ ali mediatorji bi se lahko sestali z vsemi strankami, da bi omogočili začetek pogajanj, ali med pogajanjem, da bi omogočili sklenitev dogovora. Sodelovanje v tem pogajalskem mehanizmu in kasnejša sklenitev sporazumov bi morala biti prostovoljna in ne bi smela vplivati na pogodbeno svobodo strank. Države članice bi morale imeti možnost določiti konkretno delovanje mehanizma pogajanja, vključno s časovnim razporedom in trajanjem pomoči za pogajanja in nošenja stroškov. Države članice bi morale zagotoviti sorazmernost upravnih in finančnih obremenitev, da se zagotovi učinkovitost pogajalskega mehanizma. Ne da bi bila to za njih obveznost, bi morale države članice spodbujati dialog med predstavniškimi organizacijami.
- (53) Konec trajanja varstva nekega dela pomeni njegov vstop v javno dobro in prenehanje pravic, ki jih avtorsko pravo Unije določa v zvezi z njim. Na področju vizualnih umetnosti kroženje zvestih reprodukcij del v javni domeni prispeva k dostopu do kulture in njeni promociji ter k dostopu do kulturne dediščine. V digitalnem okolju varstvo teh reprodukcij z avtorsko ali sorodnimi pravicami ni skladno s prenehanjem varstva dela z avtorsko pravico. Poleg tega razlike med nacionalnimi zakoni o avtorski pravici, ki veljajo za varstvo teh reprodukcij, povzročajo pravno negotovost in vplivajo na čezmejno razširjanje del vizualnih umetnosti v javni domeni. Zato nekaterih reprodukcij del vizualnih umetnosti v javni domeni ne bi smeli varovati z avtorsko ali sorodnimi pravicami. Ustanovam za varstvo kulturne dediščine pa vse to ne bi smelo preprečiti, da prodajajo reprodukcije, kot so razglednice.
- (54) Svobodni in pluralni mediji so bistvenega pomena za zagotavljanje kakovostnega novinarstva in dostopa državljanov do informacij. Temeljno prispevajo k javni razpravi in ustreznemu delovanju demokratične družbe. Zaradi široke razpoložljivosti spletnih medijskih publikacij so se pojavile nove spletne storitve, kot so združevalniki virov ali storitve spremljanja medijev, za katere so ponovna uporaba medijskih publikacij pomemben del

njihovih poslovnih modelov in vir prihodka. Založniki medijskih publikacij se soočajo s težavami pri licenciranju za spletno uporabo svojih publikacij ponudnikom teh vrst storitev, kar jim otežuje povrnitev naložb. Ker založniki medijskih publikacij niso priznani kot imetniki pravic, sta licenciranje in uveljavljanje pravic na medijskih publikacijah, ki jih za spletne načine uporabe koristijo ponudniki storitev informacijske družbe, v digitalnem okolju pogosto kompleksna in neučinkovita.

- (55) Priznati je treba organizacijski in finančni prispevek založnikov pri proizvodnji medijskih publikacij ter ju dodatno spodbujati, da se zagotovi trajnostnost založniške panoge in s tem razpoložljivost zanesljivih informacij. Zato je treba na ravni Unije določiti harmonizirano pravno varstvo za medijske publikacije, ki jih za spletne načine uporabe koristijo ponudniki storitev informacijske družbe, ki e vplivajo na obstoječa pravila o avtorski pravici v pravu Unije, ki veljajo za posamezne uporabnike za zasebne ali nekomercialne načine uporabe medijskih publikacij, tudi kadar jih ti uporabniki delijo na spletu. Tako varstvo bi bilo treba učinkovito zagotavljati tako, da bi v pravu Unije uvedli avtorski sorodne pravice za reproduciranje medijskih publikacij – in njihovo dajanje na voljo javnosti –, ki bi jih objavili založniki s sedežem v državi članici, da bi jih lahko za spletne načine uporabe koristili ponudniki storitev informacijske družbe v smislu Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾. Pravno varstvo za medijske publikacije iz te direktive bi moralo koristiti založnikom s sedežem v državi članici, ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Uniji.

Pojem založnika medijskih publikacij bi bilo treba razumeti tako, da zajema ponudnike storitev, na primer časopisne založnike ali tiskovne agencije, ko objavljajo medijske publikacije v smislu te direktive.

- (56) Za namene te direktive je treba opredeliti pojem medijskih publikacij tako, da bo zajemal le novinarske publikacije, ki se objavijo v katerem koli mediju, tudi na papirju, pri opravljanju gospodarske dejavnosti, ki v okviru prava Unije pomeni zagotavljanje storitev. Medijske publikacije, ki jih je treba pokriti, na primer vključujejo dnevne časopise, tedenske ali mesečne revije splošnega ali posebnega interesa, vključno z revijami na osnovi naročnine, in novičarska spletna mesta. Medijske publikacije vsebujejo predvsem literarna dela, vendar vse pogostejše vključujejo druge vrste del in drugih predmetov varstva, zlasti fotografije in videoposnetke. Periodičnih publikacij, ki se objavijo v znanstvene ali akademske namene, na primer znanstvene revije, ne bi smelo zajemati varstvo, ki se prizna medijskim publikacijam na podlagi te direktive. To tudi ne bi smelo veljati za spletna mesta, kot so blogi, ki zagotavljajo informacije kot del dejavnosti, ki se ne izvaja v okviru pobude, uredniške odgovornosti in nadzora ponudnika storitev, kot je časopisni založnik.
- (57) Za pravice, ki se s to direktivo podeljujejo založnikom medijskih publikacij, bi morale veljati enako področje uporabe kot za pravice do reproduciranja in dajanja na voljo javnosti, določene v Direktivi 2001/29/ES, kolikor to zadeva spletne načine uporabe ponudnikov storitev informacijske družbe. Pravice, ki se podelijo založnikom medijskih publikacij, ne bi smele zajemati dejanj vstavljanja hiperpovezav. Prav tako se ne bi smele nanašati na sama dejstva, o katerih se poroča v medijskih publikacijah. Za te pravice iz te direktive bi morale veljati tudi enake določbe o izjemah in omejitvah kot za tiste, ki se uporabljajo za pravice, določene v Direktivi 2001/29/ES, vključno z izjemo v primeru citiranja, kot je kritika ali ocena iz točke (d) člena 5(3) navedene direktive.
- (58) Da ponudniki storitev informacijske družbe uporabljajo medijske publikacije, lahko pomeni, da uporabljajo celotne publikacije ali članke, pa tudi dele medijskih publikacij. Tudi načini uporabe delov medijskih publikacij so pridobili na ekonomskem pomenu. Hkrati uporaba posamezne besede ali zelo kratkega izvlečka medijskih publikacij s strani ponudnikov storitev informacijske družbe ne sme ogroziti naložb založb medijskih publikacij v proizvodnjo vsebin. Zato je primerno določiti, da uporaba posameznih besed ali zelo kratkih izvlečkov medijskih publikacij ne bi smela spadati na področje uporabe pravic iz te direktive. Ob upoštevanju, da ponudniki storitev informacijske družbe množično združujejo in uporabljajo medijske publikacije, je pomembno, da se izključitev zelo kratkih izvlečkov razlaga tako, da ne škoduje učinkovitosti pravic iz te direktive.

⁽¹³⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

- (59) Varstvo, ki se s to direktivo zagotavlja založnikom medijskih publikacij, ne bi smela vplivati na pravice avtorjev in drugih imetnikov pravic del in drugih predmetov varstva, ki so zajete v njih, tudi glede obsega, v katerem lahko avtorji in drugi imetniki pravic izkoriščajo svoja dela ali druge predmete varstva neodvisno od medijske publikacije, katere del so. Zato založniki medijskih publikacij ne bi smeli imeti možnosti, da se sklicujejo na varstvo, ki ga imajo na podlagi te direktive v odnosu do avtorjev in drugih imetnikov pravic ali v odnosu do drugih pooblaščenih uporabnikov istega dela ali drugega predmeta varstva. To ne bi smelo posegati v pogodbeno ureditve, sklenjene med založniki medijskih publikacij na eni strani in avtorji ter drugimi imetniki pravic na drugi strani. Avtorji, katerih dela so vključena v medijsko publikacijo, bi morali imeti pravico do ustreznega deleža prihodkov, ki jih medijske hiše prejmejo od ponudnikov storitev informacijske družbe za uporabo njihovih medijskih publikacij. To ne bi smelo posegati v nacionalno zakonodajo o lastništvu ali izvrševanju pravic v okviru pogodb o zaposlitvi, če je ta zakonodaja skladna s pravom Unije.
- (60) Založniki, tudi založniki medijskih publikacij, knjig ali znanstvenih publikacij in glasbenih publikacij, pogosto delujejo na podlagi prenosa avtorjevih pravic s pogodbenimi dogovori ali zakonskimi določbami. V tej zvezi založniki vlagajo z namenom izkoriščanja del, ki jih vsebujejo njihove publikacije, in lahko v nekaterih primerih izgubijo prihodke, če se ta dela uporabljajo v okviru izjem ali omejitev, kot so tiste za zasebno kopiranje in reprografijo, vključno z ustreznimi obstoječimi nacionalnimi shemami za reprografijo v državah članicah ali v sistemih javnega posojanja. V več državah članicah si nadomestilo za vrste uporabe v okviru teh izjem ali omejitev delijo avtorji in založniki. Da bi lahko države članice upoštevale ta položaj in da bi se izboljšala pravna varnost za vse zadevne strani, ta direktiva državam članicam, ki že imajo sisteme za delitev nadomestil med avtorji in založniki, dovoljuje, da te sisteme ohranijo. To je še posebej pomembno za države članice, ki so imele mehanizme za delitev nadomestil pred 12. novembrom 2015, tudi če se v drugih državah članicah nadomestilo ne deli in se v skladu z nacionalnimi kulturnimi politikami izplača samo avtorjem. Čeprav bi se morala ta direktiva enako uporabljati za vse države članice, bi morala spoštovati tudi prakso na tem področju in držav članic, v katerih ne uporabljajo takšnega sistema za delitev nadomestil, ne bi smela obvezati, da ga uvedejo. Ne bi smela vplivati na obstoječo ali prihodnjo ureditev plačil v okviru javnega posojanja v državah članicah.

Prav tako ne bi smela posegati v nacionalno ureditev, kar zadeva upravljanje pravic in pravic do plačila, če je skladna s pravom Unije. Vsem državam članicam bi moralo biti dovoljeno, ne pa zapovedano določiti, da imajo založniki pravico do dela nadomestila, kadar so avtorji prenesli svoje pravice založniku, mu zanje podelil licenco ali s svojimi deli kako drugače prispeval k publikaciji in so vzpostavljeni sistemi za nadomestitev škode, ki so jo založniki utrpeli zaradi izjeme ali omejitve, tudi prek organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki skupno zastopajo tako avtorje kot tudi založbe. Države članice bi morale imeti možnost, da svobodno določijo, kako morajo založniki utemeljiti svoje zahteve za nadomestilo ali plačilo, in pogoje za delitev takega nadomestila ali plačila med avtorji in založniki v skladu z njihovimi nacionalnimi sistemi.

- (61) V zadnjih letih je postalo delovanje trga s spletno vsebino kompleksnejše. Storitve deljenja vsebin na spletu, ki omogočajo dostop do velike količine avtorsko varovanih vsebin, ki jih na strežnik naložijo njihovi uporabniki, so postale glavni vir dostopa do spletnih vsebin. Spletne storitve so sredstvo za zagotavljanje širšega dostopa do kulturnih in ustvarjalnih del, kulturnemu in ustvarjalnemu sektorju pa ponujajo odlične priložnosti za razvoj novih poslovnih modelov. Toda čeprav omogočajo raznolikost in lahek dostop do vsebin, prinašajo tudi izzive, če se avtorsko varovane vsebine na strežnik naložijo brez predhodnega dovoljenja imetnikov pravic. Pravna negotovost obstaja tudi glede tega, ali ponudniki te storitve spadajo na področje uporabe aktov o avtorski pravici in je treba zanje pridobiti dovoljenje imetnikov pravic za vsebine, ki jih njihovi uporabniki naložijo na strežnik brez ustreznih pravic na teh vsebinah, ne da bi to posegalo v uporabo izjem in omejitev, ki jih določa pravo Unije. Ta negotovost vpliva na zmožnost imetnikov pravic, da ugotovijo, ali in pod katerimi pogoji se uporabljajo njihova dela ali drugi predmeti varstva, ter njihovo zmožnost, da bodo zanje dobili ustrezno plačilo. Zato je treba spodbujati razvoj trga za licenciranje med imetniki pravic in ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu. Ti licenčni sporazumi bi morali biti pravični in ohranjati razumno ravnovesje med obema strankama. Imetniki

pravic bi morali prejeti ustrezno plačilo za uporabo njihovih del ali drugih predmetov varstva. Ker pa te določbe ne bi smele vplivati na pogodbeno svobodo, imetnikov pravic ne bi smeli biti obvezati, da dajo dovoljenje ali sklepajo licenčne sporazume.

- (62) Nekatere storitve informacijske družbe so že v okviru običajne uporabe zasnovane tako, da javnosti omogočajo dostop do avtorsko varovanih vsebin ali drugih predmetov varstva, ki jih na strežnik naložijo uporabniki. Opredelitev ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu iz te uredbe bi morala zajemati samo spletne storitve, ki so na trgu spletnih vsebin pomembne, ker so konkurenčne drugim storitvam spletnih vsebin, kot so spletne storitve avdio in video prenosov za isto občinstvo. Glavni namen ali eden glavnih namenov storitev, ki jih zajema ta direktiva, je shranjevanje in uporabnikom omogočiti, da na strežnik nalagajo in delijo večjo količino avtorsko varovanih vsebin za namene neposrednega ali posrednega ustvarjanja dobička, tako da jih urejajo in promovirajo, da bi, tudi s kategorizacijo in uporabo ciljne promocije, pritegnili širšo javnost. Takšne storitve ne bi smele zajemati storitev, katerih glavni namen ni omogočiti uporabnikom, da na strežnik nalagajo in delijo večjo količino avtorsko varovanih vsebin za namene ustvarjanja dobička s to dejavnostjo. Med te storitve na primer spadajo storitve elektronske komunikacije v smislu Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾ ter ponudniki storitev v oblaku med podjetji in storitev v oblaku, ki uporabnikom omogočajo nalaganje vsebin za lastno uporabo na strežnik, kot so platforme za shranjevanje vsebin tretjih strani (*cyberlocker*), ali spletne tržnice, katerih glavna dejavnost je spletna prodaja na drobno in ki ne omogočajo dostopa do avtorsko varovanih vsebin.

Iz opredelitve ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu bi morali biti izključeni tudi ponudniki storitev, kot so platforme za razvoj in skupno rabo odprtokodne programske opreme, nepridobitne znanstvene ali izobraževalne baze ter nepridobitne spletne enciklopedije. Nazadnje pa mehanizem za oprostitev odgovornosti iz te direktive zaradi visoke ravni varstva avtorske pravice ne bi smel veljati za ponudnike storitev, katerih glavni namen je sodelovati pri piratstvu avtorske pravice ali ga omogočati.

- (63) Za vsak primer posebej je treba oceniti, ali ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu shranjuje večjo količino avtorsko varovanih vsebin in omogoča dostop do njih, pri tem pa je treba upoštevati kombinacijo dejavnikov, kot je občinstvo storitve in število datotek avtorsko varovanih vsebin, ki jih uporabniki storitve naložijo na strežnik.
- (64) Primerno je, da se v tej direktivi pojasni, da ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu izvajajo dejanje priobčitve javnosti ali dajanje na voljo javnosti, ko tej omogočajo, da dostopa do avtorsko varovanih del ali drugih varovanih predmetov varstva, ki jih na strežnik naložijo uporabniki. Zato bi morali ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu pridobiti dovoljenje ustreznih imetnikov pravic, tudi z licenčnim sporazumom. To ne vpliva na pojem priobčitve javnosti ali dajanje na voljo javnosti drugje v okviru prava Unije in tudi ne na morebitno uporabo člena 3(1) in (2) Direktive 2001/29/ES za druge ponudnike storitev, ki uporabljajo avtorsko varovane vsebine.
- (65) Kadar so ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu v skladu s pogoji iz te direktive odgovorni za dejanja priobčitve javnosti ali dajanje na voljo javnosti, se člen 14(1) Direktive 2000/31/ES ne uporablja za odgovornost, ki izhaja iz določbe te direktive o uporabi varovane vsebine s strani ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu. To ne bi smelo vplivati na uporabo člena 14(1) Direktive 2000/31/ES za te ponudnike storitev za namene, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive.
- (66) Ob upoštevanju, da ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu omogočajo dostop do vsebin, ki jih na strežnik niso naložili sami, ampak njihovi uporabniki, je primerno poskrbeti za poseben mehanizem odgovornosti za namene te direktive za primere, v katerih ni bilo dano dovoljenje. To ne bi smelo posegati v pravna sredstva v skladu z nacionalnim pravom v primerih, ko ne gre za odgovornost za kršitve avtorske pravice, in v možnost

⁽¹⁴⁾ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

nacionalnih sodišč ali upravnih organov, da izdajo sodne odredbe v skladu s pravom Unije. Zlasti posebna ureditev, ki se uporablja za nove ponudnike storitev deljenja vsebin na spletu z letnim prometom pod 10 milijonov EUR, katerih povprečno število enkratnih mesečnih obiskovalcev v Uniji ne presega 5 milijonov, ne bi smela vplivati na razpoložljivost pravnih sredstev po pravu Unije in nacionalnem pravu EU. Če ponudniki storitev ne prejmejo dovoljenja, se morajo v skladu z visokimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti po najboljših močeh prizadevati preprečiti, da bi bila z njihovimi storitvami na voljo nedovoljena dela in drugi predmeti varstva, ki so jih kot take opredelili ustrezni imetniki pravic. V ta namen bi morali imetniki pravic ponudnikom storitev zagotoviti ustrezne in potrebne informacije, pri čemer bi bilo treba med drugim upoštevati velikost imetnikov pravic ter vrsto njihovih del in drugih predmetov varstva. Ukrepi ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu, sprejeti v sodelovanju z imetniki pravic, ne bi smeli povzročiti nedostopnosti del, s katerimi se ne kršijo pravice, vključno z deli ali drugimi predmeti varstva, katerih uporabo zajema licenčni sporazum ali izjema ali omejitev avtorske in sorodnih pravic. Ti ukrepi tako tudi ne bi smeli vplivati na uporabnike, ki storitve deljenja vsebin na spletu uporabljajo za zakonito nalaganje na strežnik in dostopanje do informacij o takih storitvah.

Poleg tega obveznosti iz te direktive ne bi smele povzročiti, da bi države članice uvedle splošno obveznost spremljanja. Pri oceni, ali si je ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu v skladu z visokimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti prizadeval po najboljših močeh, bi bilo treba upoštevati, ali je storil vse, kar bi storil skrben izvajalec storitev, da bi preprečil razpoložljivost nedovoljenih del ali drugih predmetov varstva na svojem spletnem mestu, ob upoštevanju najboljših praks v panogi in učinkovitosti sprejetih ukrepov glede na ustrezne dejavnike in okoliščine ter načela sorazmernosti. Za namene te ocene bi bilo treba upoštevati vrsto dejavnikov, kot je obseg storitve, najnovejši tehnološki razvoj obstoječih sredstev, vključno z morebitnim prihodnjim razvojem, da se prepreči razpoložljivost različnih vrst vsebin, in stroške teh sredstev za storitve. Odvisno od vrste vsebin bi bila lahko primerna in sorazmerna različna sredstva, s katerimi se preprečuje razpoložljivost nedovoljenih avtorsko varovanih vsebin, zaradi česar ni izključeno, da je mogoče v nekaterih primerih preprečiti razpoložljivost nedovoljenih vsebin, le če imetnik pravice o tem obvesti ponudnika. Vsi ukrepi, ki jih sprejmejo ponudniki storitev, bi morali biti glede na zastavljene cilje učinkoviti, vendar ne bi smeli presegati, kar je potrebno za zagotovitev, da nedovoljena dela in drugi predmeti varstva niso več na voljo.

Če postanejo nedovoljena dela in drugi predmeti varstva razpoložljivi kljub najboljšim prizadevanjem v sodelovanju z imetniki pravic, kot je določeno v tej direktivi, bi morali ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu odgovarjati za ustrezna dela in druge predmete varstva, za katere so prejeli ustrezne in potrebne informacije od imetnikov pravic, razen če dokažejo, da so si glede tega prizadevali po najboljših močeh v skladu z visokimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti.

Če postanejo nekatera nedovoljena dela ali drugi predmeti varstva razpoložljivi prek storitev deljenja vsebin na spletu, ne glede na to, ali so si glede tega prizadevali po najboljših močeh in ali so imetniki pravic dali vnaprej na voljo ustrezne in potrebne informacije, bi morali ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu odgovarjati za nedovoljena dejanja priobčitve del ali drugih predmetov varstva javnosti, če teh del ali drugih predmetov varstva po prejemu zadostno utemeljenega obvestila niso dovolj hitro odstranili s svojih spletnih mest ali onemogočili dostopa do njih. Poleg tega bi morali biti ti ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu odgovorni tudi, če ne dokažejo, da so si na podlagi ustreznih in potrebnih informacij, ki so jih v ta namen dali na voljo imetniki pravic, po najboljših močeh prizadevali preprečiti bodoče nalaganje določenih nedovoljenih del na strežnik.

Kadar imetniki pravic ponudnikom storitev deljenja vsebin na spletu ne zagotovijo ustreznih in potrebnih informacij o svojih posameznih delih ali drugih predmetih varstva ali če ponudnikov storitev ne obvestijo, da je treba določena nedovoljena dela ali druge predmete varstva odstraniti ali onemogočiti dostop do njih, zaradi

česar ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu ne morejo po najboljših močeh v skladu z visokimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti preprečiti razpoložljivost nedovoljenih vsebin prek svojih storitev, taki ponudniki storitev ne bi smeli biti odgovorni za nedovoljena dejanja priobčitve teh neopredeljenih del ali drugih predmetov varstva javnosti ali njihovo dajanje na voljo javnosti.

- (67) Podobno kot člen 16(2) Direktive 2014/26/EU, ta direktiva določa pravila glede novih spletnih storitev. Namen pravil iz te direktive je upoštevati posebni primer zagonskih podjetij, ki vsebine, ki jih na strežnik nalagajo uporabniki, uporabljajo za razvoj novih poslovnih modelov. Posebna ureditev, ki se uporablja za nove ponudnike storitev z majhnim prometom in občinstvom, bi morala koristiti prvim novim podjetjem, zato bi se morala nehati uporabljati tri leta po tem, ko bi bile njihove storitve prvič na voljo na spletu v Uniji. Ne bi je smeli zlorabljati za dogovore, katerih namen je razširiti njene koristi preko prvih treh let. Predvsem se ne bi smela uporabljati za novo ustvarjene storitve ali storitve, ki se ponujajo pod novim imenom, s katerimi pa se izvaja dejavnost že obstoječega ponudnika storitev deljenja vsebin na spletu, ki te ureditve ne bi mogel več uporabljati ali je ne uporablja več.
- (68) Ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu bi morali imetnikom pravic zagotavljati preglednost v zvezi z ukrepi, sprejetimi v okviru sodelovanja. Ker lahko različni ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu sprejmejo različne ukrepe, bi morali imetnikom pravic na njihovo zahtevo zagotoviti ustrezne informacije o vrsti sprejetih ukrepov in načinu njihovega sprejetja. Takšne informacije bi morale biti dovolj specifične, da bi imetnikom pravic zagotovile zadostno preglednost, ne da bi to vplivalo na poslovne skrivnosti ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu. Od ponudnikov storitev pa se ne bi smelo zahtevati, da imetnikom pravic zagotavljajo podrobne in prilagojene informacije za vsako opredeljeno delo ali drug predmet varstva. To ne bi smelo posegati v pogodbene ureditve, ki bi lahko vsebovale bolj specifične določbe o informacijah, ki jih je treba zagotoviti ob sklenitvi sporazumov med ponudniki storitev in imetniki pravic.
- (69) Kadar ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu pridobijo dovoljenja za uporabo vsebin, ki jih na strežnik naložijo uporabniki storitve, preko svoje storitve, tudi na podlagi licenčnih sporazumov, bi morala ta dovoljenja zajemati tudi dejanja, povezana z avtorsko pravico, v zvezi z nalaganjem na strežnik s strani uporabnikov v okviru dovoljenja, danega ponudnikom storitev, vendar le v primerih, ko ti uporabniki delujejo v nekomercialne namene, kot je skupna raba njihovih vsebin brez pridobitnega namena, ali kadar prihodki, ki jih ustvarijo z nalaganjem na strežnik, niso pomembni glede na ustrezna dejanja uporabnikov, povezana z avtorsko pravico, za katero so kriti s temi dovoljenji. Kadar imetniki pravic izrecno dovolijo uporabnikom, da na strežnik naložijo in dajo javnosti na voljo dela ali druge predmete varstva preko storitve deljenja vsebin na spletu, je dejanje priobčitve storitve javnosti ponudniku storitve dovoljeno v okviru dovoljenja, ki ga da imetnik pravic. Vendar pa v korist ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu ne bi smeli domnevati, da so njihovi uporabniki uredili vse ustrezne pravice.
- (70) Ukrepi, ki jih sprejmejo ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu v sodelovanju z imetniki pravic, ne bi smeli posegati v uporabo izjem ali omejitev avtorske pravice, zlasti tistih, ki zagotavljajo svobodo izražanja uporabnikov. Uporabniki bi morali imeti možnost, da na strežnik naložijo in dajo na voljo vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki za posebne namene citiranja, kritike, ocene, karikature, parodije ali pastiša. To je zlasti pomembno za namene ravnovesja med temeljnimi pravicami iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), zlasti svobodo izražanja in svobodo umetnosti ter lastninsko pravico, vključno z intelektualno lastnino. Zato bi morale biti te izjeme in omejitve obvezne, da se zagotovi, da so uporabniki povsod po Uniji deležni enakega varstva. Pomembno je zagotoviti, da ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu vzpostavijo učinkovit mehanizem za pritožbe in povrnitev škode, ki bi podprl uporabo za te posebne namene.

Ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu bi morali vzpostaviti tudi učinkovite in hitre mehanizme za pritožbe in povrnitev škode, ki bi uporabnikom omogočili, da se pritožijo glede sprejetih ukrepov v zvezi z njihovimi na strežnik naloženimi vsebinami, zlasti kadar bi lahko imeli koristi od izjeme ali omejitve avtorske pravice v zvezi z na strežnik naloženo vsebino, ki je odstranjena ali do katere je dostop onemogočen. Vse pritožbe, ki se vložijo

v okviru teh mehanizmov, bi bilo treba obravnavati brez nepotrebnega odlašanja, pri čemer bi morale biti predmet pregleda, ki ga izvajajo ljudje. Kadar imetniki pravic zahtevajo, da ponudniki storitev ukrepajo proti nalaganju na strežnik s strani uporabnika, na primer z onemogočenjem dostopa do naloženih vsebin ali njihovo odstranitvijo, bi morali ti imetniki pravic svojo zahtevo ustrezno utemeljiti. Poleg tega sodelovanje ne bi smelo privedi do identifikacije posameznih uporabnikov ali obdelave osebnih podatkov, razen v skladu z Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ in Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da imajo uporabniki dostop do mehanizmov za povrnitev škode v okviru izvensodnega reševanja sporov. Takšni mehanizmi bi morali omogočati nepristransko reševanje sporov. Uporabniki bi tudi morali imeti dostop do sodišča ali drugega pristojnega pravosodnega organa za uveljavljanje izjeme ali omejitve avtorske in sorodnih pravic.

- (71) Komisija bi morala v sodelovanju z državami članicami čim prej po datumu začetka veljavnosti te direktive organizirati dialog med deležniki, da bi zagotovili enotno izvajanje obveznosti sodelovanja med ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu in imetniki pravic ter opredelili najboljše prakse v zvezi z ustreznimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti. V ta namen bi se morala Komisija posvetovati z ustreznimi deležniki, vključno z organizacijami uporabnikov in ponudniki tehnologij, ter upoštevati razvoj na trgu. Organizacije uporabnikov bi morale imeti tudi dostop do informacij o ukrepih za upravljanje spletnih vsebin, ki jih izvajajo ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu.
- (72) Avtorji in izvajalci so pri podelitvi licence ali prenosu svojih pravic, tudi prek lastnih podjetij, za namene izkoriščanja v zameno za plačilo običajno v podrejenem pogodbenem položaju in te fizične osebe potrebujejo varstvo, ki ga zagotavlja ta direktiva, da bi lahko v celoti izkoristile pravice, ki so harmonizirane na podlagi prava Unije. Potreba po tem varstvu ne nastane, ko je nasprotna pogodbeni stranka končni uporabnik in ne izkorišča samega dela ali izvedbe, kar bi se na primer lahko zgodilo pri nekaterih pogodbah o zaposlitvi.
- (73) Plačilo avtorjev in izvajalcev bi moralo biti ustrezno in sorazmerno z dejansko ali potencialno ekonomsko vrednostjo licenciranih ali prenesenih pravic ob upoštevanju prispevka avtorja ali izvajalca k celotnemu delu ali drugemu predmetu varstva ter vseh drugih okoliščin primera, kot so tržne prakse ali dejansko izkoriščanje dela. Sorazmerno plačilo je lahko tudi izplačilo v enkratnem znesku, vendar to ne bi smelo biti pravilo. Države članice bi morale imeti možnost, da ob upoštevanju posebnosti posameznega sektorja opredelijo posebne primere za uporabo izplačil v enkratnem znesku. Države članice bi morale imeti možnost izvajati načelo ustreznega in sorazmernega plačila prek različnih obstoječih ali na novo uvedenih mehanizmov, ki bi lahko vključevali kolektivna pogajanja in druge mehanizme, pod pogojem, da so ti mehanizmi skladni z veljavnim pravom Unije.
- (74) Avtorji in izvajalci potrebujejo informacije za oceno ekonomske vrednosti svojih pravic, ki so harmonizirane na podlagi prava Unije. To še posebej velja, če fizične osebe podeljujejo licenco ali prenesejo pravice za namene izkoriščanja v zameno za plačilo. Ta potreba ne nastane, ko je izkoriščanje prenehalo ali ko je avtor ali izvajalec podelil licenco splošni javnosti brez plačila.
- (75) Avtorji in izvajalci so pri podeljevanju licenc ali prenosu svojih pravic navadno v podrejenem pogodbenem položaju, zato potrebujejo informacije, da bi lahko ocenili gibanje ekonomske vrednosti svojih pravic v primerjavi s plačilom, ki so ga prejeli za licenco ali prenos teh pravic, vendar pogosto naletijo na pomanjkljivo preglednost. Dajanje ustreznih in natančnih informacij s strani nasprotnih pogodbenih strank ali njihovih pravnih naslednikov je zato pomembno za preglednost in uravnoteženost sistema, ki ureja plačilo za avtorje in izvajalce. Te

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

informacije bi morale biti posodobljene, da se omogoči dostop do najnovejših podatkov, pomembne za izkoriščanje dela ali izvedbe in celovite na način, ki zajame vse vire prihodkov, pomembnih za zadevo, vključno s prihodki iz prodaje, kadar je to ustrezno. Dokler poteka izkoriščanje, bi morale nasprotnne pogodbenne stranke avtorjev in izvajalcev zagotoviti informacije, ki so jim na voljo, o vseh načinih izkoriščanja in vseh ustreznih prihodkih po svetu, in sicer v časovnih presledkih, ki so primerni v zadevnem sektorju, vendar vsaj enkrat letno. Informacije bi bilo treba posredovati na način, ki je avtorju ali izvajalcu razumljiv, ter bi morale omogočati učinkovito ocenjevanje ekonomske vrednosti zadevnih pravic. Obveznost glede preglednosti pa bi se morala uporabljati samo pri pravicah, povezanih z avtorsko pravico. Obdelava osebnih podatkov, kot so kontaktni podatki in informacije o plačilu, ki so potrebni za obveščanje avtorjev in izvajalcev o izkoriščanju njihovih del in izvedb, bi se morala izvajati v skladu s točko (c) člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/679.

- (76) Da bi zagotovili, da bodo informacije v zvezi z izkoriščanjem ustrezno zagotovljene avtorjem in izvajalcem tudi v primerih, ko so bile pravice podeljene pridobiteljem podlicence, ki izkoriščajo pravice, ta direktiva daje avtorjem in izvajalcem pravico, da zahtevajo dodatne ustrezne informacije o izkoriščanju pravic, ko jim je prva nasprotna pogodbeni stranka predložila informacije, ki so ji na voljo, vendar te informacije ne zadostujejo za oceno ekonomske vrednosti njihovih pravic. To zahtevo bi bilo treba podati neposredno pridobiteljem podlicenc ali nasprotnim pogodbenim strankam avtorjev in izvajalcev. Avtorji in izvajalci ter njihove nasprotnne pogodbenne stranke bi morali imeti možnost, da se dogovorijo, da bodo izmenjane informacije zaupne, vendar bi morali avtorji in izvajalci vedno imeti možnost, da izmenjane informacije uporabijo za namene izvrševanja svojih pravic iz te direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da v skladu s pravom Unije sprejmejo dodatne ukrepe za zagotovitev preglednosti za avtorje in izvajalce.
- (77) Pri izvajanju obveznosti glede preglednosti iz te direktive bi morale države članice upoštevati posebnosti različnih vsebinskih sektorjev, kot so glasbeni, avdiovizualni in založniški sektor, pri odločanju o teh sektorskih obveznostih pa bi bilo treba vključiti vse zadevne deležnike. Kjer je ustrezno, bi bilo treba upoštevati tudi pomen prispevka avtorjev in izvajalcev k skupnemu delu ali izvedbi. Kot možnost za doseg dogovora med zadevnimi deležniki glede preglednosti bi bilo treba preučiti kolektivna pogajanja. Ti dogovori bi avtorjem in izvajalcem morali zagotavljati enako ali višjo raven preglednosti kot minimalne zahteve iz te direktive. Da bi obstoječe prakse poročanja lahko prilagodili obveznosti glede preglednosti, bi bilo treba določiti prehodno obdobje. Obveznost glede preglednosti ni treba uporabljati v zvezi z dogovori, sklenjenimi med imetniki pravic in organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, neodvisnimi subjekti za upravljanje pravic ali drugimi subjekti, za katere veljajo nacionalna pravila, s katerimi se izvaja Direktiva 2014/26/EU, saj za te organizacije ali subjekte že veljajo obveznosti glede preglednosti iz člena 18 Direktive 2014/26/EU. Člen 18 Direktive 2014/26/EU se uporablja za organizacije, ki upravljajo avtorsko ali sorodne pravice v imenu več kot enega imetnika pravic v njihovo kolektivno korist. Vendar pa bi morala za posamično izpogajane dogovore, sklenjene med imetniki pravic in njihovimi nasprotnimi pogodbenimi strankami, ki delujejo v lastnem interesu, veljati obveznost glede preglednosti iz te direktive.
- (78) Nekatere pogodbe za izkoriščanje pravic, harmoniziranih na ravni Unije, so dolgotrajne in nudijo avtorjem in izvajalcem le malo možnosti, da bi se o njih ponovno pogajali s svojimi nasprotnimi pogodbenimi strankami ali njihovimi pravnimi nasledniki, kadar se izkaže, da je ekonomska vrednost pravic znatno višja, kot je bilo prvotno ocenjeno. Zato bi bilo treba brez poseganja v pravo, ki se za pogodbe uporablja v državah članicah, vzpostaviti mehanizem za prilagoditev plačila za primere, ko se očitno izkaže, da je plačilo, ki je bilo prvotno dogovorjeno v okviru licence ali prenosa pravic, nesorazmerno nizko v primerjavi z zadevnimi prihodki, ki izhajajo iz kasnejšega izkoriščanja dela ali posnetka izvedbe s strani nasprotnne pogodbenne stranke avtorja ali izvajalca. Vse relevantne prihodke, vključno s prihodki iz naslova prodaje, kjer je to primerno, bi bilo treba upoštevati pri oceni, ali je plačilo nesorazmerno nizko. Pri oceni položaja bi bilo treba upoštevati posebne okoliščine vsakega primera, vključno s prispevkom avtorja ali izvajalca, posebnosti različnih vsebinskih sektorjev in prakse glede plačila, ki se uporabljajo v njih, ter ali pogodba temelji na kolektivni pogodbi. Predstavniki avtorjev in izvajalcev, ki so ustrezno pooblašeni v skladu z nacionalnim pravom in v skladu s pravom Unije, bi morali imeti možnost, da enemu ali več avtorjem ali izvajalcem pomagajo glede zahtev za prilagoditev pogodb, pri čemer po potrebi upoštevajo tudi interese drugih avtorjev ali izvajalcev.

Ti predstavniki bi morali varovati identiteto zastopanih avtorjev in izvajalcev, dokler je to mogoče. Če se stranki ne dogovorita za prilagoditev plačila, bi moral imeti avtor ali izvajalec pravico do uveljavljanja zahtevka po sodni poti ali pri drugem pristojnem organu. Takšen mehanizem se ne uporablja za pogodbe, ki jih sklenejo subjekti, opredeljeni v točkah (a) in (b) člena 3 Direktive 2014/26/EU, ali drugi subjekti, za katere veljajo nacionalna pravila za izvajanje Direktive 2014/26/EU.

- (79) Avtorji in izvajalci svoje pravice v odnosu do svojih pogodbenih partnerjev pogosto neradi uveljavljajo pred sodiščem. Zato bi morale države članice zagotoviti postopek alternativnega reševanja sporov, ki bi obravnaval zahteve avtorjev in izvajalcev ali njihovih predstavnikov v njihovem imenu, povezane z obveznostjo glede preglednosti in mehanizmom prilagoditve pogodbe. V ta namen bi morale imeti države članice možnost, da ustanovijo nov organ ali mehanizem ali pa uporabijo obstoječega, ki izpolnjuje pogoje iz te direktive, ne glede na to, ali so ti organi ali mehanizmi panožni ali javni, vključno če so del nacionalnega pravosodnega sistema. Države članice bi morale imeti možnost odločiti, kako razdeliti stroške postopka za reševanje sporov. Takšen postopek alternativnega reševanja sporov ne bi smel posegati v pravico strank, da uveljavljajo in branijo svoje pravice z vložitvijo tožbe pri sodišču.
- (80) Kadar avtorji in izvajalci prenesejo svoje pravice ali zanje podelijo licenco, pričakujejo, da se bo njihovo delo ali izvedba izkoriščalo. Vendar se lahko zgodi, da se dela ali izvedbe, za katera je bila podeljena licenca ali ki so bila prenesena, sploh ne izkoriščajo. Če se te pravice prenesejo izključno, se avtorji in izvajalci za izkoriščanje svojih del ali izvedb ne morejo obrniti na drugega partnerja. V takem primeru in po poteku razumnega obdobja bi morali avtorji in izvajalci imeti pravico izkoristiti mehanizem za preklic pravic, ki bi jim omogočil, da prenesejo svoje pravice na drugo osebo ali ji podelijo licenco. Ker se izkoriščanje del ali izvedb lahko razlikuje med sektorji, bi se lahko na nacionalni ravni določile posebne določbe, da bi se upoštevale posebnosti sektorjev, kot je avdiovizualni sektor, ali del ali izvedb, zlasti z določitvijo rokov za pravico do preklica. Da bi se varovali legitimni interesi pridobiteljev licenc in prenesenih pravic ter preprečile zlorabe ter bi se upoštevalo, da je potreben določen čas, preden se delo ali izvedba dejansko izkoristi, bi morali avtorji in izvajalci imeti možnost izvrševati pravico do preklica v skladu z nekaterimi postopkovnimi zahtevami in šele po določenem obdobju po sklenitvi sporazuma o prenosu ali licenci. Države članice bi morale imeti možnost, da uredijo izvrševanje pravice do preklica v primeru del ali izvedb, ki vključujejo več kot enega avtorja ali izvajalca, ob upoštevanju sorazmerne pomembnosti posameznih prispevkov.
- (81) Določbe glede preglednosti, mehanizma prilagoditve pogodbe in postopkov alternativnega reševanja sporov iz te direktive bi morale biti obvezne, stranke pa ne bi smele imeti možnosti odstopanja od teh pogodbenih določil, ne glede na to, ali so vključena v pogodbe med avtorji, izvajalci in njihovimi pogodbenimi nasprotnimi strankami ali v sporazume med navedenimi nasprotnimi strankami in tretjimi osebami, kot so sporazumi o nerazkritju. Zato bi se moral člen 3(4) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ uporabljati tako, da kadar so vsi drugi elementi, ki so pomembni za zadevo, v trenutku izbire veljavnega prava v eni ali več državah članicah, izbira prava tretje države s strani strank ne posega v uporabo določb glede preglednosti, mehanizma prilagoditve pogodbe in postopkov alternativnega reševanja sporov iz te direktive, kakor se izvajajo v državi članici sodišča.
- (82) Nobena določba v tej direktivi se ne bi smela razlagati, kot da imetnikom izključnih pravic po avtorskem pravu Unije preprečuje, da dovolijo brezplačno uporabo svojih del ali drugih predmetov varstva, tudi prek neizključnih brezplačnih licenc v korist vseh uporabnikov.
- (83) Ker ciljev te direktive, in sicer posodobitve nekaterih vidikov pravnega okvira Unije o avtorski pravici, da bi bil upoštevan tehnološki razvoj in novi kanali za distribuiranje varovanih vsebin na notranjem trgu, ne morejo

⁽¹⁷⁾ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

zadovoljivo doseči države članice, temveč se zaradi obsega, učinkov in čezmejne razsežnosti lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (84) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini. Tako bi bilo treba to direktivo razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (85) Pri vsaki obdelavi osebnih podatkov na podlagi te direktive bi se morale spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 oziroma 8 Listine, taka obdelava pa mora biti skladna z Direktivo 2002/58/ES in Uredbo (EU) 2016/679.
- (86) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložljivih dokumentih ⁽¹⁸⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrezaajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila, katerih namen je nadaljnja harmonizacija prava Unije, ki se uporablja za avtorsko in sorodne pravice v okviru notranjega trga, ob upoštevanju zlasti digitalnih in čezmejnih načinov uporabe varovanih vsebin. Določa tudi pravila o izjemah in omejitvah avtorske in sorodnih pravic, o olajšanju licenciranja ter pravila, katerih namen je zagotavljati dobro delujoč trg za izkoriščanje del in drugih predmetov varstva.
2. Razen v primerih iz člena 24 ta direktiva ne posega v obstoječa pravila iz trenutno veljavnih direktiv na tem področju, zlasti direktiv 96/9/ES, 2000/31/ES, 2001/29/ES, 2006/115/ES, 2009/24/ES, 2012/28/EU in 2014/26/EU, ter nanje v ničemer ne vpliva.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „raziskovalna organizacija“ pomeni univerzo, vključno z njenimi knjižnicami, raziskovalno ustanovo ali drug subjekt, katerih glavni cilj je izvajati znanstvene raziskave ali izobraževalne dejavnosti, ki vključujejo tudi izvajanje znanstvenih raziskav:
 - (a) na nepridobitni osnovi ali s ponovnim vlaganjem vsega dobička v svoje znanstvene raziskave ali
 - (b) na podlagi naloge v javnem interesu, ki jo priznava država članica;in sicer na način, da dostopa do rezultatov takih znanstvenih raziskav ne more prednostno uživati podjetje, ki izvaja odločilen vpliv na tako organizacijo;
- (2) „besedilno in podatkovno rudarjenje“ pomeni vsako avtomatizirano analitično tehniko, katere namen je analiziranje besedila in podatkov v digitalni obliki, da se ustvarijo informacije, ki vključujejo, a niso omejene na, vzorce, trende in korelacije;
- (3) „ustanova za varstvo kulturne dediščine“ pomeni javno dostopno knjižnico ali muzej, arhiv ali ustanovo za filmsko dediščino ali ustanovo za avdio dediščino;

⁽¹⁸⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (4) „medijska publikacija“ pomeni zbirko, sestavljeno pretežno iz literarnih del novinarske narave, ki lahko vključuje tudi druga dela ali druge predmete varstva in ki:
- (a) predstavlja posamezni del v periodični ali redno posodabljeni publikaciji pod enakim naslovom, kot je časopis ali revija splošnega ali posebnega interesa;
 - (b) ima namen splošno javnost obveščati o novicah ali drugih temah ter
 - (c) je objavljena v katerem koli mediju na pobudo ponudnika storitve, ki je zanj uredniško odgovoren in ga nadzira.

Periodične publikacije, ki se objavijo v znanstvene ali akademske namene, na primer znanstvene revije, se ne štejejo za medijske publikacije za namene te direktive;

- (5) „storitev informacijske družbe“ pomeni storitev v smislu točke (b) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/1535;
- (6) „ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu“ pomeni ponudnika storitve informacijske družbe, katere glavni namen ali eden od glavnih namenov je shranjevati večjo količino avtorsko varovanih del ali drugih varovanih predmetov varstva, ki jih na strežnik naložijo uporabniki, in javnosti ponujati dostop do njih, ki jih organizira in promovira za namene ustvarjanja dobička.

Ponudniki storitev, kot so nepridobitne spletne enciklopedije, nepridobitne izobraževalne in znanstvene baze, platforme za razvoj in skupno rabo odprtokodne programske opreme, ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev, kot so opredeljeni v Direktivi (EU) 2018/1972, spletne tržnice in storitve v oblaku med podjetji ter storitve v oblaku, ki uporabnikom omogočajo nalaganje vsebin za lastno uporabo na strežnik, se ne štejejo za „ponudnike storitev deljenja vsebin na spletu“ v smislu te direktive.

NASLOV II

UKREPI ZA PRILAGODITEV IZJEM IN OMEJITEV DIGITALNEMU IN ČEZMEJNEMU OKOLJU

Člen 3

Besedilno in podatkovno rudarjenje za namene znanstvenega raziskovanja

1. Države članice določijo izjemo od pravic iz točke (a) člena 5 in člena 7(1) Direktive 96/9/ES, člena 2 Direktive 2001/29/ES in člena 15(1) te direktive za reprodukcije in pridobivanje izvlečkov vsebine, ki jih opravijo raziskovalne organizacije in ustanove za varstvo kulturne dediščine, da bi za namene znanstvenega raziskovanja izvajale besedilno in podatkovno rudarjenje na delih ali drugih predmetih varstva, do katerih imajo zakonit dostop.
2. Kopije del ali drugih predmetov varstva, narejene v skladu z odstavkom 1, se shranijo z ustrezno ravno varnosti in se lahko hranijo za namene znanstvenega raziskovanja, vključno za preverjanje rezultatov raziskav.
3. Imetniki pravic imajo pravico, da uporabijo ukrepe za zagotovitev varnosti in celovitosti omrežij in podatkovnih zbirk, kjer gostujejo dela ali drugi predmeti varstva. Taki ukrepi ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
4. Države članice spodbujajo imetnike pravic, raziskovalne organizacije ter ustanove za varstvo kulturne dediščine k opredelitvi skupno dogovorjenih najboljših praks o uporabi obveznosti in ukrepov iz odstavka 2 oziroma 3.

Člen 4

Izjema ali omejitev za besedilno in podatkovno rudarjenje

1. Države članice določijo izjemo ali omejitev pravic iz točke (a) člena 5 in člena 7(1) Direktive 96/9/ES, člena 2 Direktive 2001/29/ES, točk (a) in (b) člena 4(1) Direktive 2009/24/ES in člena 15(1) te direktive za reprodukcije in izvlečke zakonito dostopnih del ali drugih predmetov varstva za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja.

2. Reprodukcijske in izvodne iz odstavka 1 se lahko hranijo tako dolgo, kot je potrebno za namene besedilnega in podatkovnega rudarjenja.
3. Izjema ali omejitev iz odstavka 1 se uporablja, če si imetniki pravic za dela in druge predmete varstva iz navedenega odstavka niso izrecno in na ustrezen način pridržali uporabe, kot so strojno berljiva sredstva v primeru vsebine, ki je javno dostopna prek spleta.
4. Ta direktiva ne posega v uporabo člena 3 te direktive.

Člen 5

Uporaba del in drugih predmetov varstva v dejavnostih digitalnega in čezmejnega poučevanja

1. Države članice določijo izjemo ali omejitev pravic iz točk (a), (b), (d) in (e) člena 5 in člena 7(1) Direktive 96/9/ES, členov 2 in 3 Direktive 2001/29/ES, člena 4(1) Direktive 2009/24/ES in člena 15(1) te direktive, da bi omogočile digitalno uporabo del in drugih predmetov varstva izključno za namen ilustracije pri poučevanju, kolikor to upravičuje nekomercialni namen, ki ga je treba doseči, pod pogojem, da:
 - (a) je za tako uporabo odgovorna izobraževalna ustanova, da poteka v njenih prostorih ali drugih prostorih ali prek varnega elektronskega okolja, ki je dostopno zgolj učencem ali študentom izobraževalne ustanove in učiteljskemu osebju, ter
 - (b) tako uporabo spremlja navedba vira, vključno z avtorjevim imenom, razen če se to izkaže za nemogoče.
2. Ne glede na člen 7(1) države članice lahko določijo, da se izjema ali omejitev, sprejeta na podlagi odstavka 1, ne uporablja ali se ne uporablja v zvezi s posebnimi načini uporabe ali vrstami del ali drugih predmetov varstva, kot so gradivo, ki je namenjeno predvsem izobraževalnemu trgu, in notni zapisi, kolikor so ustrezne licence, ki dovoljujejo dejanja iz odstavka 1 tega člena in ustrezajo potrebam in posebnostim izobraževalnih ustanov, na enostaven način na voljo na trgu.

Države članice, ki izkoristijo določbo iz prvega pododstavka tega odstavka, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so licence, ki dovoljujejo dejanja iz odstavka 1 tega člena, razpoložljive in vidne na ustrezen način za izobraževalne ustanove.

3. Za uporabo del ali drugih predmetov varstva izključno za namen ilustracije pri poučevanju prek varnih elektronskih okolij, opravljeno v skladu z določbami nacionalnega prava, sprejetimi na podlagi tega člena, se šteje, da je potekala izključno v državi članici, v kateri ima izobraževalna ustanova sedež.
4. Države članice lahko določijo pravično nadomestilo za imetnike pravic za uporabo njihovih del ali drugih predmetov varstva v skladu z odstavkom 1.

Člen 6

Ohranjanje kulturne dediščine

Države članice določijo izjemo od pravic iz točke (a) člena 5 in člena 7(1) Direktive 96/9/ES, člena 2 Direktive 2001/29/ES, točke (a) člena 4(1) Direktive 2009/24/ES in člena 15(1) te direktive, da bi ustanovam za varstvo kulturne dediščine dovolile izdelavo kopij vseh del ali predmetov varstva, ki so trajno v njihovih zbirkah, v vseh formatih ali medijih, za namene ohranjanja takih del ali drugih predmetov varstva in kolikor je to za tako ohranjanje potrebno.

Člen 7

Skupne določbe

1. Vsako pogodbeno določilo, ki je v nasprotju z izjemami iz členov 3, 5 in 6, je neizvršljivo.
2. Člen 5(5) Direktive 2001/29/ES se uporablja za izjeme in omejitve iz tega naslova. Prvi, tretji in peti pododstavek člena 6(4) Direktive 2001/29/ES se uporabljajo za člene 3 do 6 te direktive.

NASLOV III

UKREPI ZA BOLJŠE PRAKSE LICENCIRANJA IN ZAGOTOVITEV ŠIRŠEGA DOSTOPA DO VSEBIN

POGLAVJE 1

Razprodana dela ali drugi predmeti varstva

Člen 8

Uporaba razprodanih del in drugih predmetov varstva s strani ustanov za varstvo kulturne dediščine

1. Države članice zagotovijo, da lahko organizacija za kolektivno upravljanje pravic v skladu s pooblastili imetnikov pravic sklene neizključno licenco za nekomercialne namene z ustanovo za varstvo kulturne dediščine za reproduciranje, distribuiranje, priobčitev javnosti ali dajanje razprodanih del ali drugih predmetov varstva, ki so trajno v zbirkah ustanove, na voljo javnosti, ne glede na to, ali so vsi imetniki pravic, ki jih zajema licenca, pooblastili kolektivno organizacijo za upravljanje pravic, pod pogojem, da:

(a) je organizacija za kolektivno upravljanje pravic na podlagi svojih pooblastil dovolj reprezentativna glede na imetnike pravic v ustrezni vrsti del ali drugih predmetov varstva ter pravic, ki so predmet licence, ter

(b) je vsem imetnikom pravic zagotovljeno enako obravnavanje v zvezi z licenčnimi pogoji.

2. Države članice določijo izjemo od ali omejitev pravic iz točk (a), (b), (d) in (e) člena 5 in člena 7(1) Direktive 96/9/ES, členov 2 in 3 Direktive 2001/29/ES, člena 4(1) Direktive 2009/24/ES in člena 15(1) te direktive, s katero ustanovam za varstvo kulturne dediščine za nekomercialne namene dovolijo dajanje razprodanih del ali drugih predmetov varstva, ki so v trajni zbirki ustanove, na voljo javnosti, pod pogojem, da:

(a) je navedeno ime avtorja ali drugega določljivega imetnika pravic, razen če se to izkaže za nemogoče, ter

(b) so taka dela ali drugi predmeti varstva dani na voljo na nekomercialnih spletnih mestih.

3. Države članice zagotovijo, da se izjema ali omejitev iz odstavka 2 uporablja samo za vrste del ali drugih predmetov varstva, za katere kolektivna organizacija za upravljanje pravic, ki izpolnjuje pogoje iz točke (a) odstavka 1, ne obstaja.

4. Države članice zagotovijo, da lahko vsi imetniki pravic kadar koli, enostavno in učinkovito izključijo svoja dela ali druge predmete varstva iz mehanizma licenciranja iz odstavka 1 ali iz uporabe izjeme ali omejitve iz odstavka 2, bodisi na splošno bodisi v posebnih primerih, vključno po sklenitvi licence ali začetku zadevne uporabe.

5. Delo ali drug predmet varstva se šteje za razprodan, kadar se lahko po razumnih prizadevanjih za ugotovitev, ali je na voljo javnosti, v dobri veri domneva, da celotno delo ali drug predmet varstva ni na voljo javnosti po običajnih trgovinskih kanalih.

Države članice lahko določijo posebne zahteve, kot je presečni datum, za ugotavljanje, ali se lahko dela in drugi predmeti varstva licencirajo v skladu z odstavkom 1 ali uporabijo na podlagi izjeme ali omejitve iz odstavka 2. Take zahteve ne presegajo tistega, kar je potrebno in razumno, ter ne preprečujejo možnosti, da se za zbirko del ali drugih predmetov varstva kot celoto ugotovi, da je razprodana, kadar se lahko razumno domneva, da so vsa dela ali drugi predmeti varstva razprodani.

6. Države članice določijo, da mora licence iz odstavka 1 pridobiti organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je reprezentativna v državi članici, kjer je ustanovljena ustanova za varstvo kulturne dediščine.

7. Ta člen se ne uporablja za zbirke razprodanih del ali drugih predmetov varstva, če na podlagi razumnih prizadevanj iz odstavka 5 obstajajo dokazi, da so take zbirke pretežno sestavljene iz:

(a) del ali drugih predmetov varstva – razen kinematografskih ali avdiovizualnih del –, ki so bila prvič objavljena, oziroma če niso bila objavljena, prvič predvajana v tretji državi;

- (b) kinematografskih ali avdiovizualnih del, katerih producenti imajo sedež ali običajno prebivališče v tretji državi, ali
- (c) del ali drugih predmetov varstva državljanov tretjih držav, kadar države članice ali tretje države po razumnih prizadevanjih ni bilo mogoče določiti v skladu s točkama (a) in (b).

Z odstopanjem od prvega pododstavka se ta člen uporablja, kadar je organizacija za kolektivno upravljanje pravic dovolj reprezentativna za imetnike pravic zadevne tretje države v smislu točke (a) odstavka 1.

Člen 9

Čezmejni načini uporabe

1. Države članice zagotovijo, da se z licencami, podeljenimi v skladu s členom 8, lahko ustanovam za varstvo kulturne dediščine v vsaki državi članici dovoli uporaba razprodanih del ali drugih predmetov varstva.
2. Šteje se, da se dela in drugi predmeti varstva na podlagi izjeme ali omejitve iz člena 8(2) uporabljajo izključno v državi članici, kjer ima sedež ustanova za varstvo kulturne dediščine, ki jih uporablja.

Člen 10

Ukrepi za obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so informacije ustanov za varstvo kulturne dediščine, organizacij za kolektivno upravljanje pravic ali ustreznih javnih organov za namene identifikacije razprodanih del ali drugih predmetov varstva, ki jih zajema licenca, podeljena v skladu s členom 8(1), ali ki so uporabljeni na podlagi izjeme ali omejitve iz člena 8(2) ter informacije o možnostih, ki so na voljo imetnikom pravic iz člena 8(4), ter, takoj ko so na voljo, in kadar je to ustrezno, informacije o strankah licence, zajetih ozemljih in načinih uporabe, trajno, enostavno in učinkovito dostopne na javnem enotnem spletnem portalu najmanj šest mesecev, preden so dela ali drugi predmeti varstva distribuirani, priobčeni javnosti ali dani na voljo javnosti v skladu z licenco ali na podlagi izjeme ali omejitve.

Portal vzpostavi in upravlja Urad Evropske unije za intelektualno lastnino v skladu z Uredbo (EU) št. 386/2012.

2. Države članice zagotovijo, da se, če je to potrebno za splošno ozaveščenost imetnikov pravic, sprejmejo dodatni ustrezni ukrepi za obveščanje javnosti glede možnosti organizacij za kolektivno upravljanje pravic, da licencirajo dela ali druge predmete varstva v skladu s členom 8, podeljenih licenc, načinov uporabe na podlagi izjeme ali omejitve iz člena 8(2) in možnosti imetnikov pravic iz člena 8(4).

Dodatni ustrezni ukrepi za obveščanje javnosti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v državi članici, v kateri se zahteva licenca v skladu s členom 8(1), ali v primeru načinov uporabe na podlagi izjeme ali omejitve iz člena 8(2) v državi članici, kjer ima ustanova za varstvo kulturne dediščine sedež. Če obstajajo dokazi, kot je izvor del ali drugih predmetov varstva, da bi bilo mogoče imetnike pravic učinkoviteje ozaveščati v drugih državah članicah ali tretjih državah, taki ukrepi za obveščanje javnosti zajemajo tudi te države članice in tretje države.

Člen 11

Dialog z deležniki

Države članice se posvetujejo z imetniki pravic, organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in ustanovami za varstvo kulturne dediščine v vsakem sektorju, preden vzpostavijo posebne zahteve v skladu s členom 8(5), in spodbujajo reden dialog med reprezentativnimi organizacijami uporabnikov in imetnikov pravic, vključno z organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, ter vseh drugih relevantnih organizacij deležnikov, da bi na ravni posameznega sektorja spodbudile relevantnost in uporabnost mehanizmov licenciranja iz člena 8(1) ter zagotovile, da so varovala za imetnike pravic iz tega poglavja učinkoviti.

POGLAVJE 2

Ukrepi za spodbujanje kolektivnega licenciranja

Člen 12

Kolektivno licenciranje z razširjenim učinkom

1. Države članice lahko v zvezi z uporabo na svojem ozemlju in ob upoštevanju varoval iz tega člena zagotovijo, da se lahko, kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic, za katero veljajo nacionalna pravila za izvajanje Direktive 2014/26/EU, v skladu s pooblastili imetnikov pravic, sklenejo licenčni sporazum za izkoriščanje del ali drugih predmetov varstva:

- (a) tovrsten sporazum se lahko razširi, tako da se uporabi tudi za pravice imetnikov pravic, ki niso pooblastili organizacije za kolektivno upravljanje pravic, da jih zastopa z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom, ali
- (b) ima v zvezi s takim sporazumom organizacija pooblastilo na podlagi zakona oziroma se domneva, da zastopa imetnike pravic, ki organizacije niso ustrezno pooblastili.

2. Države članice zagotovijo, da se mehanizem licenciranja iz odstavka 1 uporablja le na natančno opredeljenih področjih uporabe, kjer je pridobitev dovoljenj od imetnikov pravic na individualni podlagi običajno tako težavna in nepraktična, da je zahtevana izvedba licenciranja malo verjetna, in sicer zaradi narave uporabe ali vrst zadevnih del oziroma drugih ustreznih predmetov varstva, ter da tak mehanizem licenciranja varuje legitimne interese imetnikov pravic.

3. Za namene odstavka 1 države članice določijo naslednja varovala:

- (a) organizacija za kolektivno upravljanje pravic je na podlagi svojih pooblastil dovolj reprezentativna za imetnike pravic v ustrezni vrsti del ali drugih predmetov varstva ter pravic, ki so predmet licence za ustrezno državo članico;
- (b) vsem imetnikom pravic je zagotovljeno enako obravnavanje, tudi v zvezi z licenčnimi pogoji;
- (c) imetniki pravic, ki niso pooblastili organizacije, ki podeljuje licenco, lahko kadar koli enostavno in učinkovito izključijo svoja dela ali druge predmete varstva iz mehanizma licenciranja, ki je bil vzpostavljen v skladu s tem členom, ter
- (d) sprejmejo se ustrezni ukrepi za obveščanje javnosti, ki se začnejo izvajati v razumnem obdobju pred uporabo del ali drugih predmetov varstva v okviru licence, in sicer za namene obveščanja imetnikov pravic o možnosti organizacije za kolektivno upravljanje pravic za licenciranje del ali drugih predmetov varstva o tem, da licenciranje poteka v skladu s tem členom, ter o možnostih, ki so na voljo imetnikom pravic, iz točke (c). Ti ukrepi za obveščanje javnosti morajo biti učinkoviti, ne da bi bilo treba vsakega imetnika pravic obvestiti posebej.

4. Ta člen ne vpliva na uporabo mehanizmov kolektivnega licenciranja z razširjenim učinkom v skladu z drugimi določbami prava Unije, vključno z določbami, ki dovoljujejo izjeme ali omejitve.

Ta člen se ne uporablja za obvezno kolektivno upravljanje pravic.

Za mehanizem licenciranja iz tega člena se uporablja člen 7 Direktive 2014/26/EU.

5. Če država članica v nacionalnem pravu določi mehanizem licenciranja v skladu s tem členom, ta država članica obvesti Komisijo o področju uporabe ustreznih nacionalnih določb, o namenih in vrstah licenc, ki se lahko uvedejo v okviru teh določb, pa tudi o kontaktnih podatkih organizacij, ki podeljujejo licence v skladu s tem mehanizmom licenciranja, ter o načinu pridobitve informacij o licenciranju in možnostih, ki so na voljo imetnikom pravic iz točke (c) odstavka 3. Komisija te informacije objavi.

6. Komisija na podlagi informacij, prejetih v skladu z odstavkom 5 tega člena, in posvetovanj v odboru za stike, ustanovljenem s členom 12(3) Direktive 2001/29/ES, do 10. aprila 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi takih mehanizmov licenciranja iz odstavka 1 tega člena v Uniji, njihovem učinku na licenciranje in imetnike pravic, tudi imetnike pravic, ki niso člani organizacije, ki podeljuje licence, ali ki so državljani oziroma rezidenti druge države članice, o njihovi učinkovitosti pri omogočanju razširjanja kulturnih vsebin ter o njihovem vplivu na notranji trg, vključno s čezmejnimi opravljanjem storitev in konkurenco. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog, tudi v zvezi s čezmejnimi učinkom takih nacionalnih mehanizmov.

POGLAVJE 3

Dostop do avdiovizualnih del na platformah videa na zahtevo in njihova razpoložljivost

Člen 13

Mehanizem pogajanja

Države članice zagotovijo, da se strani, ki se soočajo s težavami v zvezi z licenciranjem pravic pri prizadevanjih za sklenitev sporazuma za namen dajanja na voljo avdiovizualnih del pri storitvah videa na zahtevo, lahko oprejo na pomoč nepristranskega organa ali mediatorjev. Nepristranski organ, ki ga ustanovi ali imenuje država članica za namene tega člena, in mediatorji zagotovijo pomoč strankam pri pogajanjih in strankam pomagajo pri doseganju sporazumov, po potrebi tudi s tem, da jim podajo predloge.

Najpozneje do 7. junija 2021 države članice Komisijo uradno obvestijo o organu ali mediatorjih iz prvega odstavka. Kadar se države članice odločijo za uporabo mediacije, uradno obvestilo Komisiji vključuje vsaj, kadar je na voljo, vir, pri katerem je mogoče najti ustrezne informacije o pooblaščenih mediatorjih.

POGLAVJE 4

Dela vizualne umetnosti v javni domeni

Člen 14

Dela vizualne umetnosti v javni domeni

Države članice zagotovijo, da, kadar se veljavnost varstva dela vizualne umetnosti izteče, za vsako gradivo, ki izhaja iz dejanja reproduciranja tega dela, ne veljajo avtorska ali sorodne pravice, razen če je gradivo, ki izhaja iz tega dejanja reproduciranja, izvirno v smislu, da je avtorjeva lastna intelektualna stvaritev.

NASLOV IV

UKREPI ZA OBLIKOVANJE DOBRO DELUJOČEGA TRGA ZA AVTORSKO PRAVICO

POGLAVJE 1

Pravice na publikacijah

Člen 15

Varstvo medijskih publikacij v zvezi s spletnimi načini uporabe

1. Države članice založnikom medijskih publikacij, ki imajo sedež v državi članici, zagotovijo pravice iz člena 2 in člena 3(2) Direktive 2001/29/ES za spletno uporabo njihovih medijskih publikacij s strani ponudnikov storitev informacijske družbe.

Pravice iz prvega pododstavka se ne uporabljajo za zasebne ali nekomercialne načine uporabe medijskih publikacij s strani posameznih uporabnikov.

Varstvo, ki se prizna v skladu s prvim pododstavkom, se ne uporablja za dejanja vstavljanja hiperpovezav.

Pravice iz prvega pododstavka ne zadevajo uporabe posameznih besed ali zelo kratkih izvlečkov iz medijske publikacije.

2. Pravice iz odstavka 1 ne posegajo v pravice iz prava Unije za avtorje in druge imetnike pravic v zvezi z deli in drugimi predmeti varstva, vključenimi v medijsko publikacijo, in v nobenem pogledu ne vplivajo nanje. Pravice iz odstavka 1 se ne uveljavljajo v odnosu do navedenih avtorjev in drugih imetnikov pravic ter jih zlasti ne prikrašajo za pravico izkoriščanja njihovih del in drugih predmetov varstva, neodvisno od medijske publikacije, v katero so vključeni.

Kadar se delo ali drug predmet varstva vključi v medijsko publikacijo na podlagi neizključne licence, se pravice iz odstavka 1 ne uveljavijo za prepoved uporabe s strani drugih uporabnikov, ki imajo zanje dovoljenje imetnika pravice. Pravice iz odstavka 1 se ne uveljavljajo za prepoved uporabe del ali drugih predmetov varstva, za katere je varstvo poteklo.

3. Členi 5 do 8 Direktive 2001/29/ES, Direktiva 2012/28/EU in Direktiva (EU) 2017/1564 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾ se smiselno uporabljajo za pravice iz odstavka 1 tega člena.

4. Pravice iz odstavka 1 prenehajo veljati dve leti po objavi medijske publikacije. Ta rok začne teči 1. januarja tistega leta, ki sledi datumu, na katerega je objavljena ta medijska publikacija.

Odstavek 1 se ne uporablja za medijske publikacije, ki so bile prvič objavljene pred 6. junijem 2019.

5. Države članice zagotovijo, da avtorji del, vključeni v medijske publikacije, prejmejo ustrezen delež prihodkov, ki jih založniki medijskih publikacij prejmejo od ponudnikov storitev informacijske družbe za uporabo medijske publikacije.

Člen 16

Zahtevki za pravično nadomestilo

Kadar je avtor prenesel pravico na založnika ali mu jo je licenciral, lahko države članice določijo, da tak prenos ali licenca pomeni zadostno pravno podlago za založnika, da ima pravico do deleža nadomestila za uporabo dela na podlagi izjeme ali omejitve prenesene ali licencirane pravice.

Prvi odstavek ne posega v obstoječe in prihodnje ureditve v državah članicah v zvezi s pravico javnega posojanja.

POGLAVJE 2

Določeni načini uporabe varovanih vsebin s strani spletnih storitev

Člen 17

Uporaba varovanih vsebin s strani ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu izvaja dejanje priobčitve javnosti ali dajanje na voljo javnosti za namene te direktive, kadar javnosti omogoči dostop do avtorsko varovanih del ali drugih varovanih predmetov varstva, ki jih na strežnik naložijo njegovi uporabniki.

Ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu zato pridobi dovoljenje imetnikov pravic iz člena 3(1) in (2) Direktive 2001/29/ES, na primer s sklenitvijo licenčnega sporazuma, da lahko dela ali druge predmete varstva priobči javnosti ali da na voljo javnosti.

2. Države članice zagotovijo, da kadar ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu pridobi dovoljenje, na primer s sklenitvijo licenčnega sporazuma, to dovoljenje zajema tudi dejanja uporabnikov storitev iz področja uporabe člena 3 Direktive 2001/29/ES, kadar ne delujejo na komercialni podlagi ali kadar njihova dejavnost ne ustvarja znatnih prihodkov.

3. Kadar ponudnik storitev deljenja vsebin na spletu v skladu s pogoji iz te direktive izvaja dejanje priobčitve javnosti ali dajanje na voljo javnosti, se omejitev odgovornosti iz člena 14(1) Direktive 2000/31/ES ne uporablja za primere, ki jih zajema ta člen.

⁽¹⁹⁾ Direktiva (EU) 2017/1564 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2017 o določenih dovoljenih uporabah določenih del in drugih predmetov urejanja, zaščiteneh z avtorsko pravico in sorodnimi pravicami, za slepe in slabovidne osebe ter osebe z drugimi motnjami branja ter o spremembi Direktive 2001/29/ES o usklajevanju določenih vidikov avtorske pravice in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 242, 20.9.2017, str. 6).

Prvi pododstavek tega odstavka ne vpliva na morebitno uporabo člena 14(1) Direktive 2000/31/ES za te ponudnike storitev za namene, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive.

4. Če se dovoljenje ne podeli, so ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu odgovorni za nedovoljena dejanja priobčitve javnosti, vključno z dajanjem na voljo javnosti, avtorsko varovanih del in drugih predmetov varstva, razen če ponudniki storitev dokažejo, da so:

- (a) si po najboljših močeh prizadevali za pridobitev dovoljenja in
- (b) si po najboljših močeh in v skladu z visokimi panožnimi standardi poklicne skrbnosti prizadevali, da bi zagotovili nerazpoložljivost specifičnih del in drugih predmetov varstva, za katere so imetniki pravic ponudnikom storitev zagotovili ustrezne in potrebne informacije, in v vsakem primeru
- (c) po prejemu zadostno utemeljenega obvestila imetnikov pravic ravnali hitro, da so odstranili priglašena dela ali druge predmete varstva s svojih spletnih mest ali onemogočili dostop do njih, ter si po najboljših močeh prizadevali preprečiti prihodnja nalaganja na strežnik v skladu s točko (b).

5. Pri ugotavljanju, ali ponudnik storitev izpolnjuje svoje obveznosti iz odstavka 4, in glede na načelo sorazmernosti, se med drugim upoštevajo naslednji elementi:

- (a) vrsto, občinstvo in obseg storitev ter vrsto del ali drugih predmetov varstva, ki so jih na strežnik naložili uporabniki storitve, ter
- (b) razpoložljivost ustreznih in učinkovitih sredstev in njihovih stroškov za ponudnike storitev.

6. Države članice zagotovijo, da so v primeru novih ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu, katerih storitve so bile javnosti v Uniji na voljo manj kot tri leta in katerih letni promet je manjši od 10 milijonov EUR, izračunan v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES ⁽²⁰⁾, pogoji, ki se zanje uporabljajo v okviru ureditve odgovornosti iz odstavka 4, omejeni na skladnost s točko (a) odstavka 4 in da ob prejemu zadostno utemeljenega obvestila hitro onemogočijo dostop do priglašeni del ali drugih predmetov varstva ali odstranijo ta dela ali druge predmete varstva s spletnih mest.

Če povprečno število enkratnih obiskovalcev teh ponudnikov storitev v enem mesecu presega 5 milijonov, izračunano na podlagi prejšnjega koledarskega leta, morajo tudi dokazati, da so si po svojih najboljših močeh prizadevali preprečiti nadaljnja nalaganja priglašeni del in drugih predmetov varstva, za katera so imetniki pravic predložili ustrezne in potrebne informacije, na strežnik.

7. Sodelovanje med ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu in imetniki pravic ne sme povzročiti preprečitve razpoložljivosti del ali drugih predmetov varstva, ki jih na strežnik naložijo uporabniki, ki ne kršijo avtorske in sorodnih pravic, tudi kadar za takšna dela ali druge predmete varstva velja izjema ali omejitev.

Države članice zagotovijo, da se lahko uporabniki v vsaki državi članici zaneajo na vse naslednje obstoječe izjeme ali omejitve pri nalaganju na strežnik in dajanju na voljo vsebin, ki jih ustvarijo uporabniki na področju storitev deljenja vsebin na spletu:

- (a) citati, kritika, ocena;
- (b) uporaba v namene karikature, parodije ali pastiša.

8. Uporaba tega člena ne sme privedi do splošne obveznosti spremljanja.

Države članice zagotovijo, da ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu imetnikom pravic na njihovo zahtevo zagotovijo ustrezne informacije o delovanju njihovih praks v zvezi s sodelovanjem iz odstavka 4 in, če so licenčni sporazumi sklenjeni med ponudniki storitev in imetniki pravic, informacije o uporabi vsebin, zajetih v sporazumih.

9. Države članice zagotovijo, da ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu zagotovijo učinkovit in hiter mehanizem za pritožbe in povrnitev škode, ki je uporabnikom njihovih storitev na voljo v primeru sporov glede odstranitve del ali drugih predmetov varstva, ki so bili naloženi na strežnik, oziroma onemogočenjem dostopa do njih.

⁽²⁰⁾ Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

Kadar imetniki pravic zahtevajo, da se onemogoči dostop do specifičnih del ali drugih predmetov varstva ali da se ta specifična dela ali drugi predmeti varstva odstranijo, ustrezno utemeljijo svoje zahteve. Pritožbe, predložene v okviru mehanizma iz prvega pododstavka, se obravnavajo brez nepotrebnega odlašanja, odločitve o odstranitvi ali onemogočanju dostopa do na strežnik naloženih vsebin pa so predmet pregleda, ki ga izvajajo ljudje. Države članice zagotovijo tudi, da so na voljo mehanizmi za povrnitev škode v okviru izvensodnega reševanja sporov. Takšni mehanizmi omogočajo nepristransko reševanje sporov in uporabniku ne odvzemajo pravnega varstva, ki ga zagotavlja nacionalno pravo, ter ne posegajo v pravice uporabnikov do uporabe učinkovitih pravnih sredstev pred sodiščem. Države članice tudi zagotovijo, da imajo uporabniki dostop do sodišča ali drugega pristojnega pravosodnega organa za uveljavljanje izjeme ali omejitve avtorske in sorodnih pravic.

Ta direktiva na noben način ne vpliva na zakonite načine uporabe, kot so načini uporabe na podlagi izjem ali omejitev iz prava Unije, in ne vodi v identifikacijo posameznih uporabnikov niti obdelavo osebnih podatkov, razen v skladu z Direktivo 2002/58/ES in Uredbo (EU) 2016/679.

Ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu uporabnike v svojih splošnih pogojih obvestijo, da lahko uporabljajo dela in druge predmete varstva v skladu z izjemami ali omejitvami avtorske in sorodnih pravic iz prava Unije.

10. Od 6. junija 2019 Komisija v sodelovanju z državami članicami organizira dialoge z deležniki, v katerih se razpravlja o najboljših praksah za sodelovanje med ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu in imetniki pravic. Komisija ob posvetovanju s ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu, imetniki pravic, organizacijami uporabnikov in drugimi ustreznimi deležniki ter ob upoštevanju rezultatov dialogov z deležniki izda smernice o uporabi tega člena, zlasti v zvezi s sodelovanjem iz odstavka 4. Pri razpravi o najboljših praksah se med drugim posebno pozornost nameni potrebi po iskanju ravnovesja med temeljnimi pravicami in uporabo izjem in omejitev. Za namene dialogov z deležniki imajo organizacije uporabnikov dostop do ustreznih informacij ponudnikov storitev deljenja vsebin na spletu o delovanju njihovih praks v zvezi z odstavkom 4.

POGLAVJE 3

Pravično plačilo v pogodbah za izkoriščanje del avtorjev in izvajalcev

Člen 18

Načelo primernega in sorazmernega plačila

1. Države članice zagotovijo, da so avtorji in izvajalci, kadar licencirajo ali prenesejo svoje izključne pravice za izkoriščanje svojih del ali drugih predmetov varstva, upravičeni do prejemanja primernega in sorazmernega plačila.
2. Pri izvajanju načela iz odstavka 1 v nacionalnem pravu lahko države članice prosto uporabljajo različne mehanizme in upoštevajo načelo pogodbene svobode ter pravično ravnovesje med pravicami in interesi.

Člen 19

Obveznost glede preglednosti

1. Države članice zagotovijo, da avtorji in izvajalci redno in vsaj enkrat letno ter ob upoštevanju posebnosti vsakega sektorja prejmejo posodobljene, relevantne in celovite informacije o izkoriščanju njihovih del in izvedb od tistih strank, ki so jim licencirali svoje pravice ali jih nanje prenesli, oziroma od njihovih pravnih naslednikov, zlasti o načinih izkoriščanja, vseh ustvarjenih prihodkih in plačilu, ki jim pripada.
2. Države članice zagotovijo, da kadar so pravice iz odstavka 1 nadalje prenesene z licenco, avtorji in izvajalci oziroma njihovi zastopniki na svojo zahtevo prejmejo od pridobiteljev podlicence dodatne informacije, če njihova prva nasprotna pogodbeni stranka nima vseh informacij, ki bi bile potrebne za namene iz odstavka 1.

Če se zahtevajo te dodatne informacije, prva nasprotna pogodbeni stranka avtorjev in izvajalcev zagotovi informacije o identiteti teh pridobiteljev podlicence.

Države članice lahko določijo, da se vsaka zahteva pridobiteljem podlicence v skladu s prvim pododstavkom predloži neposredno ali posredno prek nasprotne pogodbene stranke avtorja ali izvajalca.

3. Obveznost iz odstavka 1 mora biti sorazmerna in učinkovita, da v vsakem sektorju zagotovi visoko raven preglednosti. Države članice lahko določijo, da je v ustrezno utemeljenih primerih, kadar bi upravno breme zaradi obveznosti iz odstavka 1 postalo nesorazmerno glede na prihodke, ustvarjene z izkoriščanjem dela ali izvedbe, obveznost omejena na vrste in stopnjo informacij, ki jih je v takih primerih mogoče razumno pričakovati.

4. Države članice lahko odločijo, da se obveznost iz odstavka 1 tega člena ne uporablja, če avtorjev ali izvajalcev prispevek glede na celotno delo ali izvedbo ni znaten, razen če avtor ali izvajalec dokaže, da zahteva informacije za izvrševanje svojih pravic v skladu s členom 20(1), in zahteva informacije v ta namen.

5. Države članice lahko določijo, da se za sporazume, za katere veljajo kolektivne pogodbe ali temeljijo na njih, uporabljajo pravila o preglednosti iz ustrezne kolektivne pogodbe, če navedena pravila izpolnjujejo merila iz odstavkov 1 do 4.

6. Kadar se uporablja člen 18 Direktive 2014/26/EU, se obveznost iz odstavka 1 tega člena ne uporablja za sporazume, ki jih sklenejo subjekti iz točk (a) in (b) člena 3 navedene direktive ali drugi subjekti, za katere veljajo nacionalna pravila za izvajanje navedene direktive.

Člen 20

Mehanizem prilagoditve pogodbe

1. Države članice zagotovijo, da so ob pomanjkanju veljavne kolektivne pogodbe, ki določa mehanizem, primerljiv s tistim iz tega člena, avtorji in izvajalci ali njihovi predstavniki, upravičeni, da zahtevajo dodatno, primerno in pravično plačilo od stranke, s katero so sklenili pogodbo za izkoriščanje svojih pravic, oziroma od pravnih naslednikov te stranke, kadar se izkaže, da je prvotno dogovorjeno plačilo nesorazmerno nizko v primerjavi z vsemi naknadnimi relevantnimi prihodki, ki izvirajo iz izkoriščanja del ali izvedb.

2. Odstavek 1 tega člena se ne uporablja za sporazume, ki jih sklenejo subjekti, opredeljeni v točkah (a) in (b) člena 3 Direktive 2014/26/EU, ali drugi subjekti, za katere že veljajo nacionalna pravila za izvajanje navedene direktive.

Člen 21

Postopek alternativnega reševanja sporov

Države članice zagotovijo, da se spori v zvezi z obveznostjo glede preglednosti na podlagi člena 19 in mehanizma prilagoditve pogodbe na podlagi člena 20 lahko predložijo v postopku prostovoljnega, alternativnega reševanja sporov. Države članice zagotovijo, da lahko reprezentativne organizacije avtorjev in izvajalcev na specifično zahtevo enega ali več avtorjev ali izvajalcev začnejo tovrstne postopke.

Člen 22

Pravica do preklica

1. Države članice zagotovijo, da ima avtor ali izvajalec, ki je podelil izključno licenco ali opravil izključen prenos svojih pravic na delu ali drugem varovanem predmetu varstva, pravico, da v celoti ali delno prekliče licenco ali prenos pravic, kadar delo ali drugi varovani predmeti varstva niso izkoriščeni.

2. Posebne določbe mehanizma za preklic iz odstavka 1 se lahko predpišejo v nacionalnem pravu, pri čemer se upoštevajo:

(a) posebnosti različnih sektorjev ter različne vrste del in izvedb ter

(b) če delo ali drug predmet varstva zajema prispevek več kot enega avtorja ali izvajalca, relativen pomen posameznih prispevkov in legitimnih interesov vseh avtorjev in izvajalcev, na katere vpliva uporaba mehanizma za preklic s strani posameznega avtorja ali izvajalca.

Države članice lahko iz uporabe mehanizma za preklic izključijo dela ali druge predmete varstva, če takšna dela ali drugi predmeti varstva običajno vsebujejo prispevke več avtorjev ali izvajalcev.

Države članice lahko določijo, da se mehanizem za preklic lahko izvaja le v določenem časovnem okviru, kadar to omejitev ustrezno utemeljujejo posebnosti sektorja ali vrste dela ali drugega predmeta varstva.

Države članice lahko določijo, da avtorji ali izvajalci namesto preklica licence ali prenosa pravic lahko prekličejo izključnost pogodbe.

3. Države članice določijo, da se preklic iz odstavka 1 lahko izvaja le v razumnem času po licenciranju ali prenosu pravic. Avtor ali izvajalec obvesti osebo, ki so ji bile pravice licencirane ali nanjo prenesene, ter določi ustrezen rok, do katerega poteka izkoriščanje licenciranih ali prenesenih pravic. Po izteku tega roka se lahko avtor ali izvajalec odloči, da bo preklical izključnost pogodbe, namesto da bi preklical licenco ali prenos pravic.

4. Odstavek 1 se ne uporablja, če je neizkoriščanje pravic pretežno posledica okoliščin, za katere je mogoče razumno pričakovati, da jih bo avtor ali izvajalec odpravil.

5. Države članice lahko določijo, da je vsaka pogodbeno določba, ki odstopa od mehanizma za preklic iz odstavka 1, izvršljiva le, če temelji na kolektivni pogodbi.

Člen 23

Skupne določbe

1. Države članice zagotovijo, da so vse pogodbene določbe, ki preprečujejo skladnost s členi 19, 20 in 21, neizvršljive zoper avtorje in izvajalce.
2. Države članice določijo, da se členi 18 do 22 te direktive ne uporabljajo za avtorje računalniškega programa v smislu člena 2 Direktive 2009/24/ES.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Spremembe direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES

1. Direktiva 96/9/ES se spremeni:

(a) v členu 6(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) kadar se uporablja izključno za namen ilustracije pri poučevanju ali znanstvenem raziskovanju, če se navede vir, in v obsegu, ki ga upravičuje nekomercialni namen, ki naj se doseže, brez poseganja v izjeme in omejitve iz Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).“;

(b) v členu 9 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v primeru jemanja izvlečkov za namen ilustracije pri poučevanju ali znanstvenem raziskovanju, če se navede vir, in v obsegu, ki ga upravičuje nekomercialni namen, ki naj se doseže, brez poseganja v izjeme in omejitve iz Direktive (EU) 2019/790.“.

2. Direktiva 2001/29/ES se spremeni:

(a) v členu 5(2) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v zvezi s posebnimi dejanji reproduciranja, ki jih izvedejo javno dostopne knjižnice, izobraževalne ustanove, muzeji ali arhivi in katerih cilj ni neposredna ali posredna ekonomska ali komercialna korist, brez poseganja v izjeme in omejitve iz Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).“;

(b) v členu 5(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) uporaba izključno v namen ilustracije pri poučevanju ali znanstvenem raziskovanju, če se navede vir, vključno z imenom avtorja, razen če se to izkaže za nemogoče, in v obsegu, ki ga upravičuje nekomercialni namen, ki naj se doseže, brez poseganja v izjeme in omejitve iz Direktive (EU) 2019/790;“;

(c) v členu 12(4) se dodajo naslednje točke:

„(e) preučevanje vpliva prenosa Direktive (EU) 2019/790 na delovanje notranjega trga in opozoriti na morebitne težave pri prenosu;

(f) olajšanje izmenjave informacij o ustreznem razvoju zakonodaje in sodne prakse, pa tudi o praktični uporabi ukrepov, ki so jih države članice sprejele za izvajanje Direktive (EU) 2019/790;

(g) razpravljanje o drugih vprašanjih, ki izhajajo iz uporabe Direktive (EU) 2019/790.“.

Člen 25

Odnos do izjem in omejitev iz drugih direktiv

Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo v veljavi širše določbe, skladne z izjemami in omejitvami iz direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES, za načine uporabe ali področja, zajeta z izjemami ali omejitvami iz te direktive.

Člen 26

Čas uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vsa dela in druge predmete varstva, varovane z nacionalnim pravom na področju avtorske pravice 7. junija 2021 ali pozneje.

2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v katere koli akte, sklenjene, in pravice, pridobljene pred 7. junijem 2021.

Člen 27

Prehodna določba

Za sporazume za licenciranje ali prenos pravic avtorjev in izvajalcev obveznost glede preglednosti iz člena 19 velja od 7. junija 2022.

Člen 28

Varstvo osebnih podatkov

Obdelava osebnih podatkov v okviru te direktive se izvaja v skladu z Direktivo 2002/58/ES in Uredbo (EU) 2016/679.

Člen 29

Prenos v nacionalno zakonodajo

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 7. junija 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 30

Pregled

1. Ne prej kot 7. junija 2026 Komisija izvede pregled te direktive in predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Komisija do 7. junija 2024 oceni učinek posebne ureditve odgovornosti iz člena 17, ki se uporablja za ponudnike storitev deljenja vsebin na spletu, katerih letni promet je manjši od 10 milijonov EUR in katerih storitve so bile javnosti v Uniji na voljo manj kot tri leta v skladu s členom 17(6), in, če je primerno, ukrepa v skladu z ugotovitvami iz svoje ocene.

2. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo poročila iz odstavka 1.

Člen 31

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 32

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL